

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Δ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΘ'

Πέμπτη 18 Δεκεμβρίου 2003

Αθήνα, σήμερα στις 18 Δεκεμβρίου 2003, ημέρα Πέμπτη και ώρα 19.17' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 17.12.2003 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΜΗ' συνεδρίασής του, της Τετάρτης 17 Δεκεμβρίου 2003, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο των σχεδίων νόμων:

1.«Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ρωσικής Ομοσπονδίας περί συνεργασίας του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Εσωτερικών της Ρωσικής Ομοσπονδίας στον τομέα της καταπολέμησης του εγκλήματος».

2. «Ρύθμιση θεμάτων Ολυμπιακής Προετοιμασίας και άλλες διατάξεις».)

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από το Γραμματέα της Βουλής κ. Παναγιώτη Αντωνακόπουλο, Βουλευτή Ηλείας, τα ακόλουθα:

A. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στον εκτροχιασμό της αμαξοστοιχίας 420 στη Μεγαλόπολη.

2) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αφορά στην κακή λειτουργία των υποκαταστημάτων του ΟΑΕΔ για τη χορήγηση των επιδομάτων.

3) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στις υπέρογκες τιμές που πληρώνουν οι χρήστες των διαδικτύων.

4) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην τοποθέτηση ταμειακών μηχανών στα TAXI.

5) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στις αυξή-

σεις των τραπεζικών προμηθειών κατά 163%.

6) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται σε ελλείμματα της Ολυμπιακής Αεροπορίας.

7) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στις αυξήσεις των τιμών σε βασικά είδη διατροφής.

8) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στα αιτήματα των Σωμάτων Ασφαλείας.

9) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Συντονιστικό Σωματείο Εμπορίου διαμαρτύρεται για την πρόθεση απελευθέρωσης του ωραρίου εργασίας των καταστημάτων και την κατάργηση στοιχειωδών εργατικών κατακτήσεων.

10) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στις θέσεις των συμβασιούχων γιατρών ΙΚΑ επί εργασιακών και ασφαλιστικών ζητημάτων.

11) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κυρία Δήμητρα Σφακιανάκη, κάτοικος Αδριανής Δράμας, ζητεί από τον ΟΓΑ συνταξιοδότηση λόγω θανάτου του συζύγου της.

12) Η Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ – ΗΛΙΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ Μαρίνος Σμπώκος, δικηγόρος, ζητεί τη νομοθετική αποσαφήνιση θέματος σχετικά με φορολογία ακινήτου μετά από τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις.

13) Ο Βουλευτής Αττικής κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Μηχανικών και Υπομηχανικών Μεγάρων και Νέας Περάμου Αττικής διαμαρτύρεται για καθυστερήσεις αδειών χρήσης γης από το Δασαρχείο Μεγάρων.

14) Οι Βουλευτές κύριοι ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ και ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία φορείς της περιοχής Αλιβερίου Εύβοιας ζητούν τον εκσυγχρονισμό και την αναβάθμιση του Ενεργειακού

Κέντρου της ΔΕΗ στο Αλιβέρι.

15) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Στυρέων Εύβοιας ζητεί την επίλυση του προβλήματος της ελλιπούς αστυνόμευσης της περιοχής.

16) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Πτελεού Μαγνησίας ζητεί την καταβολή αποζημίωσης στους ελαιοπαραγωγούς της περιοχής του που οι καλλιέργειές τους καταστράφηκαν από ακραία καιρικά φαινόμενα.

17) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Ενοικιαζομένων Δωματίων και Επιπλωμένων Διαμερισμάτων Θεσσαλίας και Βορείων Σποράδων – Πηλίου ζητεί να συμπεριληφθεί η ΣΕΕΔΔΕ στα τριτοβάθμια σωματεία τα επιχορηγούμενα από τα ετήσια έσοδα των Επιμελητηρίων.

18) Οι Βουλευτές κύριοι ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ και ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία συνδιοκίτητες της γης του Ολυμπιακού Χωριού ζητούν την καταβολή αποζημιώσεων για απαλλοτριωθείσες εκτάσεις τους από τον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας, που βρίσκονται στην τοποθεσία «Πάτημα Δημόγλη» στις Αχαρνές Αττικής.

19) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Δραπετσώνας ζητεί την τροποποίηση της Γ.Π.Σ. Βιομηχανικής Ζώνης Δραπετσώνας.

20) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Μαγνησίας Μ. Ασίας – Χαροσκιοί και Περιχώρων Καταγομένων ζητεί την παραχώρηση ακινήτου στην περιοχή για τη στέγαση της και οικονομική ενίσχυση, για την απόκτηση στέγης και έκδοση εφημερίδας.

21) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Ιωάννου Θεολόγου Πάτμου και ο Δήμαρχος Πάτμου διαμαρτύρονται για την ίδρυση στη νήσο Πάτμο «ψευδεπιγράφου» όπως χαρακτηρίζεται, «Ιεράς Μητροπόλεως Παλαισημερολογιών Δωδεκανήσου».

22) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Κωνσταντίνος Αφεντούλης, κάτοικος Δράμας, ζητεί την επίλυση πολεοδομικού προβλήματός του.

23) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Χρήστος Σεπέρας, κάτοικος Δράμας, ζητεί από τον ΟΓΑ την καταβολή νοσηλείων.

24) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά αίτημα για την επισκευή του κτιρίου του Λυκείου Βραχνείκων.

25) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στις αυξήσεις στα τέλη της ΔΕΥΑΠ.

26) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά αίτημα για διαμόρφωση των χώρων κοντά στο λιμάνι της Πάτρας.

27) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στην επιχορήγηση που δόθηκε στο Ίδρυμα «Μέριμνα».

28) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται να συμπεριληφθούν τα αυτοκινητοδρόμια στις εξαιρέσεις της παρ. β' του άρθρου 6 του Ν. 2601/98.

29) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στην πορεία του έργου της διαμόρφωσης του δρόμου στην παραλία Πατρών.

30) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στα «κέρδη» των τηλεπαιχνιδιών.

31) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στις αντιδράσεις των καταστηματαρχών του Ν. Αχαΐας για την αύξηση των δημοτικών τελών.

32) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στις γραφειοκρατικές διαδικασίες για τα αντιπλημμυρικά έργα.

33) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στην παράνομη αφισκόλληση σε εγκαταλειμμένα καταστήματα της Πάτρας.

34) Οι Συνεργαζόμενες Ομοσπονδίες Συνταξιούχων ΙΚΑ – ΤΕΒΕ – ΤΣΑ – ΝΑΤ – ΕΛΤΑ – ΤΑΕ – ΟΤΑ – ΔΗΜΟΣΙΟΥ με ψήφισμά τους το οποίο επέδωσαν στον κύριο Πρόεδρο της Βουλής ζητούν την ικανοποίηση οικονομικών, ασφαλιστικών και υγειονομικών προβλημάτων των μελών τους.

35) Η Ένωση Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων Ελλάδας με ψήφισμά της το οποίο επέδωσε στον κύριο Πρόεδρο της Βουλής ζητεί την ένταξη οικονομικών αιτημάτων στον υπό ψήφιση προϋπολογισμό του 2004.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 1791/19-8-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Νικόλαου Νικολόπουλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Γ.Π. 81549/12-9-03 έγγραφο από την Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 1791/19-8-03 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Ν. Νικολόπουλο με θέμα «μεγάλη κατανάλωση αλκοόλ», σας πληροφορούμε τα εξής:

Το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας στα πλαίσια αντιμετώπισης του προβλήματος της εξάρτησης από νόμιμες ή/και παράνομες ουσίες, καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να προστατεύσει τη σωματική και ψυχική υγεία των πολιτών.

Όσον αφορά στα προβλήματα που προκαλεί η κατάχρηση αλκοόλ αλλά και η εξοικείωση των νέων με αυτό, γίνεται σημαντική προσπάθεια από το Υπουργείο Υγείας σε συνεργασία με άλλα Υπουργεία και αρμόδιους φορείς για την αντιμετώπισή τους.

Μελετώνται ρυθμίσεις που αφορούν στη διαφήμιση, τη διάθεση καθώς και τις δομές Αντιμετώπισης του Αλκοολισμού. Σήμερα οι δομές που λειτουργούν για την αντιμετώπιση προβλημάτων που προκύπτουν από τη χρήση αλκοόλ περιορίζονται μόνο στην Αθήνα τη Θεσσαλονίκη και πρόσφατα στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο της Πάτρας. Μονάδα Απεξάρτησης από αλκοόλ λειτουργεί στο Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Αττικής καθώς και στο Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης. Επίσης, το πρόγραμμα «ΑΘΗΝΑ», που δημιουργήθηκε από τη συνεργασία της Ψυχιατρικής κλινικής του Πανεπιστημίου Αθηνών και του ΟΚΑΝΑ και απευθύνεται σε ενήλικες χρήστες τοξικών ουσιών και οιονοπέυματος καθώς και στις οικογένειές τους, έχει τη δυνατότητα σε συνεργασία με το Αιγινήτειο Νοσοκομείο να συνδυάζει, όσον αφορά τους χρήστες οιονοπέυματος, τη στενή ανοικτή λειτουργία του και τη δυνατότητα εσωτερικής παραμονής σε περιπτώσεις βαριάς χρήσης συνδυαζόμενης με άλλα ψυχιατρικά προβλήματα. Επίσης, το ΚΕ.Θ.Ε.Α. στο πλαίσιο της υλοποίησης του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την Αντι-

μετώπιση της Εξάρτησης από Ουσίες, έχει ξεκινήσει πρόγραμμα θεραπευτικής υποστήριξης για άτομα που αντιμετωπίζουν προβλήματα με το αλκοόλ και τις οικογένειές τους.

Σκοπός του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας είναι να δημιουργηθούν περισσότερες δομές που να καλύπτουν τις ανάγκες των χρηστών σε όλη την Ελλάδα, γεγονός που θα βοηθήσει την προσβασιμότητα των χρηστών σε αυτές. Σήμερα βρίσκεται στο στάδιο της μελέτης η δημιουργία Μονάδων Αντιμετώπισης της κρίσης χρηστών εξαρτησιογόνων ουσιών (ναρκωτικών, αλκοόλ) στο Γ.Ν. Βόλου, στο Γ.Ν. Θεσσαλονίκης «Παπανικολάου» και στο Γ.Ν. Ιωαννίνων «Χατζηκώστα».

Στόχος είναι να δημιουργηθούν Μονάδες Αντιμετώπισης του αλκοολισμού στο πλαίσιο του Ε.Σ.Υ. που να συνδέονται με τις υπόλοιπες υπηρεσίες των νοσοκομείων προκειμένου να εντοπίζονται περιστατικά που χρήζουν εξειδικευμένης αντιμετώπισης.

Στο πλαίσιο της πρόληψης το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας σε συνεργασία με το Υπουργείο Τύπου και εμπλεκόμενους φορείς θα ξεκινήσει ενημερωτική εκστρατεία κατά του αλκοόλ Παράλληλα, τα προγράμματα που εφαρμόζονται από τα Κέντρα Πρόληψης κατά των εξαρτησιογόνων ουσιών αφορούν και τη χρήση αλκοόλ.

Τέλος όσον αφορά την αγορά αλκοολούχων ποτών από ανηλίκους με το υπ' αριθμ. 36 Προεδρικό Διάταγμα (ΦΕΚ 26/28-2-94) απαγορεύεται η είσοδος, παραμονή καθώς και η κατανάλωση οινοπνευματωδών ποτών σε ανηλίκους κάτω των 17 ετών. Η συνεργασία μεταξύ των φορέων είναι απαραίτητη όχι μόνο για τη θέσπιση νέων μέτρων αλλά και για την εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας.

Η Υφυπουργός
Ε. ΤΣΟΥΡΗ»

2. Στην με αριθμό 1803/19-8-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β-4250/19-9-03 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμ. πρωτ. 1803/19-08-03 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Παν. Λαφαζάνης, κατά το μέρος που αφορά τον Ο.Σ.Ε. και κατ' επέκταση το Υπ.Μ.Ε. (ερώτημα 50), σύμφωνα και με το αριθμ. πρωτ.: 1.101.098/4-9-03 έγγραφο του πληροφορούμε ότι η μέχρι σήμερα πολιτική του Οργανισμού είναι να διεκδικεί τα νόμιμα δικαιώματά του, όπως αυτά απορρέουν από τις υπογεγραμμένες συμβάσεις.

Ο Υπουργός
ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

3. Στην με αριθμό 1837/19-8-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Γεώργιο Τσούρνο δόθηκε με το υπ' αριθμ. Γ.Π. 81549/12-9-03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ.1837/19-8-03 ερώτηση, που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Γ. Τσούρνο, σχετικά με την πλήρωση θέσεων ιατρικού προσωπικού του Γ.Ν. Ναυπλίου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Στο Γ.Ν. Νοσοκομείο Ναυπλίου για τα έτη 2002 και 2003 δόθηκε η έγκριση για προκήρυξη των κάτωθι ιατρικών θέσεων

- Μία (1) θέση Δ/ντή ή Επιμ. Α Παιδικής
- Μία (1) θέση Δ/ντή Παθ/γίας
- Μία (1) θέση Επιμ. Β' Αναισθ/γίας
- Μία (1) θέση Επιμ. Α' Καρδ/γίας
- Μία (1) θέση Δ/ντή Μαιευτικής - Γυναικ/γίας

Οι σχετικές διαδικασίες που αφορούν τις εν λόγω προκηρύξεις, διενεργούνται από το οικείο ΠΕΣΥΠ.

Θέσεις ιατρικού προσωπικού που θα ζητηθούν κατά προτεραιότητα, από το οικείο ΠΕΣΥΠ, θα εγκριθούν σε νέα κατανομή θέσεων.

Ο Υφυπουργός
Ε. ΝΑΣΙΩΚΑΣ»

4. Στην με αριθμό 3411/23-9-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Τσιπλάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ1500/24291/548/17-10-03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Τσιπλάκη, σχετικά με την καθυστέρηση καταβολής της σύνταξης γήρατος από τον ΟΓΑ με συνυπολογισμό του χρόνου ασφάλισης στο ΙΚΑ για τους κυρίους Κωνσταντίνο Μπαρδάκη και Κωνσταντίνο Θεοδωράκη που κατατέθηκε στη Βουλή με το ΑΠ. 3411/23-09-2003, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Στις περιπτώσεις εφαρμογής των διατάξεων της διαδοχικής ασφάλισης υπάρχει καθυστέρηση στην απονομή της σύνταξης των ενδιαφερομένων, διότι για να ολοκληρωθεί η απαιτούμενη διαδικασία, θα πρέπει να γίνει η σχετική αλληλογραφία μεταξύ των ασφαλιστικών οργανισμών που έχουν υπαχθεί οι ενδιαφερόμενοι, προκειμένου να ορισθεί ο αρμόδιος για την απονομή της σύνταξης οργανισμός, να βεβαιωθεί ο χρόνος ασφάλισης τους, και να καθορισθεί το ποσό της σύνταξης τους με σχετικές αποφάσεις.

Επίσης, οι χρόνοι διεκπεραίωσης των συνταξιοδοτικών υποθέσεων έχουν αυξηθεί σε σχέση με το παρελθόν και αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι, μετά την ψήφιση του ν. 2458/97 και την αλλαγή του συνταξιοδοτικού καθεστώτος του ΟΓΑ, οι συνταξιοδοτικές παροχές έχουν αυξηθεί (βασική, πρόσθετη, κύρια και διαδοχική ασφάλιση) και η επεξεργασία των συνταξιοδοτικών υποθέσεων απαιτεί πλέον περισσότερο χρόνο σε σχέση με το παρελθόν.

2. Πέραν αυτών, όπως μας εγνώρισε ο ΟΓΑ, με το Αρ. Πρωτ. 83647/11-10-2002 έγγραφο του μετά τη δημοσίευση του ν.2874/29-12-2000 και προκειμένου να καταστεί δυνατή η εφαρμογή των διατάξεων της διαδοχικής ασφάλισης στον ΟΓΑ, απαιτείται η κατάρτιση μηχανογραφικού προγράμματος από το Κ.Η.Υ.Κ.Υ.

Η αρμόδια υπηρεσία ζήτησε από το Κέντρο Ηλεκτρονικού Υπολογιστού Κοινωνικών Υπηρεσιών (Κ.Η.Υ.Κ.Υ.) την κατάρτιση σχετικού προγράμματος για την εκκαθάριση αυτής της κατηγορίας των συντάξεων.

3. Όσον αφορά τη συνταξιοδοτική υπόθεση του κ. Κων/νου Μπαρδάκη, όπως μας γνωστοποίησε ο ΟΓΑ με το ΑΠ 83726/15-10-03 έγγραφο του, ήδη έχει περιέλθει στο αρμόδιο Τμήμα του Κλάδου Συντάξεων η απόφαση του Περιφερειακού Υποκ/τος Θεσσαλονίκης του ΙΚΑ με την οποία προσδιορίζεται το ποσό συμμετοχής του φορέα αυτού για τη συνταξιοδότηση του ανωτέρω.

Κατόπιν αυτού, θα εκδοθεί συμπληρωματική απόφαση και θα καταβληθεί στον ενδιαφερόμενο το επί πλέον ποσό σύνταξης που αναλογεί στο χρόνο ασφάλισης του στο ΙΚΑ το μήνα Ιανουάριο του 2004, αναδρομικά από 1.7.2000.

Τέλος, όσον αφορά τη συνταξιοδοτική υπόθεση του κ. Θεοδωράκη Κων/νου όπως μας γνωστοποίησε ο ΟΓΑ με το, Αρ. Πρωτ. 81717/07-10-03 έγγραφο του, με έγγραφο του Περιφερειακού Υποκ/τος Κεντρικής Μακεδονίας του ΟΓΑ, με Αρ. Πρωτ. 14427/25-09-2003, γνωστοποιήθηκε στο ΙΚΑ ο χρόνος ασφάλισης του, προκειμένου το ΙΚΑ να προσδιορίσει το τμήμα της σύνταξης που αναλογεί στο χρόνο ασφάλισής του.

Αμέσως μετά τη γνωστοποίηση του τμηματικού ποσού της σύνταξης από το ΙΚΑ, ο ΟΓΑ θα προβεί στην έκδοση συμπληρωματικής απόφασης προκειμένου αυτό να του χορηγηθεί το συντομότερο δυνατόν.

Ο Υφυπουργός
ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ»

5. Στην με αριθμό 2065/25-8-03 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Άγγελου Τζέκη και Γεωργίου Χουρμουζιάδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 83246/11-9-03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 2065/25.8.03 ερώτηση, που κατατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές κυρίους Α. Τζέκη και Γ. Χουρμουζιάδη, σχετικά με την λειτουργία του Τμήματος Εποπτικών Υγείας της Διεύθυνσης Υγιεινής της Νομαρχιακής Αυτοδι-

οίκησης Θεσσαλονίκης, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Με την εφαρμογή των διατάξεων του Ν. 2218/94 «Ίδρυση της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης, τροποποίηση διατάξεων για την πρωτοβάθμια αυτοδιοίκηση και την περιφέρεια και άλλες διατάξεις», η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων νομαρχιακού επιπέδου ανήκει στις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις (Ν.Α).

Στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις περιήλθαν όλες οι αρμοδιότητες των Νομαρχών και των Νομαρχιακών Υπηρεσιών, μεταξύ των οποίων και των Δ/σεων Υγείας και Δ/σεων Υγείας - Πρόνοιας, υπό την άμεση διοικητική εποπτεία του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης (ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α).

Από τα ανωτέρω σαφώς προκύπτει, ότι η αρμοδιότητα και η ευθύνη για τη στελέχωση, τον εξοπλισμό και γενικά για τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Δ/σης Υγείας της Νομ/κής Αυτ/σης Θεσσαλονίκης (αλλά και όλων των υγειονομικών υπηρεσιών των Ν.Α της χώρας), ανήκει αποκλειστικά στο συνενωτώμενο ΥΠΕΣΔΔΑ.

Ο Υφυπουργός
Ε. ΝΑΣΙΩΚΑΣ»

6. Στην με αριθμό 1843/19-8-2003 ερώτηση της Βουλευτού κ. Μαρίας Κόλλια- Τσαρουχά δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΓΠ 81540/12-9-03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 1843/19-8-2003 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από τη Βουλευτή κ. Μ. Κόλλια- Τσαρουχά σχετικά με το πρόγραμμα «ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ», σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η λειτουργία του προγράμματος και στις τρεις φάσεις εφαρμογής του κρίνεται επιτυχής. Σ' αυτό συνετέλεσαν ο σωστός σχεδιασμός του προγράμματος από το Υπουργείο μας, οι φορείς υλοποίησης (ΟΤΑ, ΜΚΟ, κ.α.) και το σύνολο των εργαζομένων του ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ.

Σύμφωνα με το άρθρο 13 του Ν. 3146/2003 η λειτουργία του προγράμματος παρατείνεται για δύο χρόνια από τη λήξη της χρηματοδότησης με ευθύνη των φορέων υλοποίησης.

Δεν περιήλθε σε γνώση της αρμόδιας υπηρεσίας του Υπουργείου μας καμία καταγγελία για τη χρησιμοποίηση του προσωπικού του προγράμματος ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ σε εργασίες ξένες προς το αντικείμενο της σύμβασής τους.

Ο Υφυπουργός
Β. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ»

7. Στην με αριθμό 1863/19-8-2003 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μιχαήλ Καρχιμάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΓΠ 81538/11-9-03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 1863/19-8-2003 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Μ. Καρχιμάκη σχετικά με αίτημα του Δήμου Ιεράπετρας ώστε το αγροτικό ιατρείο του τώως Δήμου Νέας Μάλλας να χαρακτηριστεί άγονο, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η διαδικασία που ακολουθείται για να χαρακτηριστεί άγονο ένα Περιφερειακό Ιατρείο είναι η εξής:

Απόφαση του ΔΣ του Νοσοκομείου-ΚΥ Ιεράπετρας, στην περιοχική ευθύνη του οποίου ανήκει το Π.Ι. Μαλλών, καθώς και απόφαση από τον Πρόεδρο του αντίστοιχου ΠεΣΥΠ, που να συνηγορούν στον χαρακτηρισμό του εν λόγω Π.Ι. ως άγονου.

Εν συνεχεία αποστολή των εν λόγω αποφάσεων στο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας.

Κατόπιν θα τεθεί υπόψη των αρμοδίων υπηρεσιών του Υπουργείου μας και θα εξεταστεί αν πληροί τις προϋποθέσεις ώστε να χαρακτηριστεί άγονο, σε τυχόν μελλοντική νομοθετική ρύθμιση.

Προς το παρόν δεν μπορεί να χαρακτηριστεί άγονο καθότι έγκριση για νέες πιστώσεις δεν μας έχει χορηγηθεί.

Πληροφορικά σας αναφέρουμε ότι στο Π.Ι. Μαλλών υπηρετεί η γιατρός Κοντολαιμάκη Νικολέτα, η οποία αφού ολοκλή-

ρωσε την τρίμηνη εκπαίδευσή της στο Νοσοκομείο-Κ.Υ. Ιεράπετρας, ανέλαβε καθήκοντα στο Π.Ι. την 1-7-2003.

Ο Υφυπουργός
Ε. ΝΑΣΙΩΚΑΣ»

8. Στην με αριθμό 1889/20-8-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 16352B/3-9-03 έγγραφο από την Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1889/20-8-2003 του Βουλευτού κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη στο αίτημα των κατοίκων του Ε' Διαμερίσματος του Δήμου Πειραιά, για χαρακτηρισμό του χώρου των πρώην σιταποθηκών ΚΥ ΔΕΠ, σε χώρο για αναψυχή και πράσινο που βρίσκεται μεταξύ των οδών Παλαμηδίου - Φιλιππουπόλεως - Δαβάκη - Πίνδου και Ταγματάρχη Μαντούβαλου (Ο.Τ. 28), σας γνωρίζουμε ότι η αρμοδιότητα για την σχετική τροποποίηση του ρυμοτομικού σχεδίου ανήκει στο Νομάρχη Πειραιά μετά την αντικατάσταση του άρθρου 29 του Ν. 2831/00 με το άρθρο 10 του Ν. 3044/02 (ΦΕΚ91Α/25.4.02), επειδή το εν λόγω (Ο.Τ) είναι εκτός Βασικού Οδικού Δικτύου.

Η Υφυπουργός
Ρ. ΖΗΣΗ»

9. Στην με αριθμό 1904/20-8-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Τσιπλάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 167351/27-8-03 έγγραφο από την Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Τσιπλάκη με αρ. πρωτ. 1904/20.08.03, και έπειτα από ενημέρωση από τη Διεύθυνση Περιβαλλοντικού Σχεδιασμού του ΥΠΕΧΩΔΕ, σας πληροφορούμε τα εξής:

Αναφορικά με την ανακύκλωση - αξιοποίηση των αποβλήτων συσκευασίας (χαρτί, πλαστικό, μέταλλα, γυαλί), που αποτελούν σημαντικό ποσοστό των αστικών αποβλήτων, επισημαίνουμε τα ακόλουθα:

Η εναρμόνιση της Κοινοτικής Οδηγίας 94/62 «Συσκευασίες και απόβλητα συσκευασιών» στο Εθνικό Δίκαιο, επιτεύχθηκε με την ψήφιση του Νόμου 2939 τον Αύγουστο του 2001 (ΦΕΚ 159 Α), με θέμα «Συσκευασίες και εναλλακτική διαχείριση των συσκευασιών και άλλων προϊόντων - Ίδρυση Εθνικού Οργανισμού Εναλλακτικής Διαχείρισης Συσκευασιών και άλλων προϊόντων (ΕΟΕΔΣΑΠ) και άλλες διατάξεις».

Βάσει του Νόμου 2939/2001 εγκρίθηκαν (ΦΕΚ 391/τΒ/4.4.02) και ήδη λειτουργούν τα ακόλουθα συστήματα εναλλακτικής διαχείρισης των συσκευασιών:

- «Συλλογικό Σύστημα Εναλλακτικής Διαχείρισης - ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗ» συσκευασιών, στο οποίο συμμετέχουν οι υποχρεοί διαχειριστές (βιομηχανίες παραγωγής και εισαγωγείς), καθώς και η Τοπική Αυτοδιοίκηση

- Κέντρο Εναλλακτικής Περιβαλλοντικής Διαχείρισης Α.Ε.» συλλογικό σύστημα εναλλακτικής διαχείρισης συσκευασιών ορυκτελαίων, στο οποίο συμμετέχουν διαχειριστές συσκευασιών ορυκτελαίων

Σύμφωνα με τα υποβληθέντα στοιχεία, προβλέπεται σε πανελλαδική κλίμακα η σταδιακή υλοποίηση των απαιτούμενων έργων, που περιλαμβάνουν σύστημα διαλογής στην πηγή των υλικών στόχων (χαρτί, πλαστικό, μέταλλα, γυαλί), συλλογή και μεταφορά τους σε κέντρα διαλογής και τελικά η αξιοποίηση των υλικών. Επίσης προβλέπεται και εφαρμογή προγραμμάτων ενημέρωσης των πολιτών για τα συστήματα εναλλακτικής διαχείρισης.

Σύμφωνα με τον υφιστάμενο σχεδιασμό η διαλογή στην πηγή στην Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας θα ξεκινήσει από τη Θεσσαλονίκη με στόχο την εξυπηρέτηση σε πρώτη φάση 600.000 κατοίκων.

Η Υπουργός
Β. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ»

10. Στις με αριθμό 1909/20.8.03 και 1910/20.8.03 ερωτήσεις

του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Τσιπλάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 81532/12.9.03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στις με αρ. 1909/20.8.03 και 1910/20.8.03 ερωτήσεις, που κατατέθηκαν στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Κ. Τσιπλάκη, σχετικά με το εργασιακό καθεστώς εργαζομένων γυναικών σε ταπητουργεία αρμοδιότητας του μέχρι πρόσφατα υφισταμένου Εθνικού Οργανισμού Πρόνοιας, σας πληροφορούμε ότι λειτουργούν σχολές εκμάθησης ταπητουργίας για διάφορες κατηγορίες ευπαθών κοινωνικών ομάδων χωρίς σύναψης σχέσης εξαρτημένης εργασίας και με αμοιβές ανάλογες παραγωγής κάθε αυτοαπασχολούμενου.

Οι ασφαλιστικές εισφορές, καταβάλλονται εξ ολοκλήρου από τον Ε.Ο.Π. χωρίς να γίνονται κρατήσεις στους ασφαλισμένους.

Το θέμα καταβολής των αμοιβών που εκκρεμούν έχει ήδη τακτοποιηθεί.

Ο Υφυπουργός
Β. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ»

11. Στην με αριθμό 1926/26.8.03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Σταύρου Καλογιάννη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 83196/12.9.03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 1926/26.8.03 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Σ. Καλογιάννη, σχετικά με την ικανοποίηση αιτημάτων των εργαζομένων στα Προγράμματα που συγχρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (Ε.Κ.Τ), σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το Υπουργείο μας βρίσκεται σε συνεργασία με τα συναρμόδια Υπουργεία για την επίλυση θεμάτων που αφορούν, μεταξύ άλλων και το προσωπικό του Προγράμματος «ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΠΤ», των Κέντρων Ημερήσιας Φροντίδας Ηλικιωμένων, των Κέντρων Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών κ.α. Στόχος είναι η εξασφάλιση της βιωσιμότητας όλων των προγραμμάτων, με βασική ευθύνη των φορέων υλοποίησής τους (Ο.Τ.Α., Μ.Κ.Ο. κ.α.).

Με βάση την Κ.Υ.Α. 4035/01, οι φορείς που υλοποιούν το πρόγραμμα στα πλαίσια του Κ.Π.Σ. -3, υποχρεούνται να συνεχίσουν την λειτουργία του επί μία διετία από τη λήξη της χρηματοδότησης από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο.

Ο Υφυπουργός
Β. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ»

12. Στην με αριθμό 1928/21.8.03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Γεωργίου Παπαγεωργίου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 495/12.9.03 έγγραφο από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του με αριθ. πρωτ. 1928/21.8.03 εγγράφου σας, με το οποίο μας διαβιβάστηκε ερώτηση του Βουλευτή κ. Γ. Παπαγεωργίου που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Από τις διατάξεις του ν. 2932/2001 (Α' /145) για την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών στις θαλάσσιες ενδομεταφορές προβλέπεται η διαδικασία σύνδεσης και εξυπηρέτησης των νησιών μεταξύ τους και με την ηπειρωτική χώρα. Από τις δηλώσεις τακτικής δρομολόγησης που έγιναν το έτος 2002 για το έτος 2003 και το έτος 2003 για το έτος 2004, διαπιστώνεται έλλειψη επιχειρηματικού ενδιαφέροντος για τη δρομολόγηση πλοίου, στις γραμμές Κύμης - Χίου - Μυτιλήνης, Κύμης - Ικαρίας - Σάμου, Κύμης - Μεστών - Λήμνου - Αλεξανδρούπολης, Κύμης - Καβάλας και Αλεξανδρούπολης - Λήμνου - Κύμης. Έλλειψη επιχειρηματικού ενδιαφέροντος για την εξυπηρέτηση των γραμμών αυτών, διαπιστώνεται επίσης και για τη σύναψη σύμβασης ανάθεσης δημόσιας υπηρεσίας τριών έως πέντε ετών, δεδομένου ότι δεν υπήρξε κανείς ενδιαφερόμενος σε σχετική πρόσκληση που δημοσιεύτηκε.

2. Με βάση τους υπάρχοντες πόρους του προϋπολογισμού και μετά από σύμφωνη γνώμη του Συμβουλίου Ακτοπλοϊκών Συγκοινωνιών (στο οποίο συμμετέχουν όλοι οι εμπλεκόμενοι με την ακτοπλοία φορείς, μεταξύ των οποίων και εκπρόσωποι της

τοπικής αυτοδιοίκησης κ.λπ.), αποφασίσθηκε η προκήρυξη σύναψης συμβάσεων για την εξυπηρέτηση των νησιωτικών «άγονων» γραμμών. Προτεραιότητα σύνδεσης δόθηκε για τα νησιά εκείνα που κατά την τρέχουσα δρομολογιακή περίοδο δε συνδέονται μεταξύ τους ή με την ηπειρωτική χώρα και ως εκ τούτου η κάλυψη -της συγκοινωνιακής τους επικοινωνίας θεωρείται περισσότερο αναγκαία. Ωστόσο, για τη σύνδεση της Σκύρου με την Κύμη την ερχόμενη δρομολογιακή περίοδο (1/11/2003-31/10/2004), προκηρύχθηκαν από το ΥΕΝ 104 επιδοτούμενα δρομολόγια και ο σχετικός διαγωνισμός βρίσκεται σε εξέλιξη.

3. Παρόλα αυτά και εφόσον εκδηλωθεί επιχειρηματικό ενδιαφέρον για τη σύνδεση της Κύμης τόσο με τα νησιά του Αιγαίου όσο και με άλλα ηπειρωτικά λιμάνια της χώρας, το ΥΕΝ θα εξετάσει την δραστηριοποίηση οποιουδήποτε ενδιαφερόμενου πλοιοκτήτη.

4. Η ακτοπλοϊκή σύνδεση της Κύμης με τη Λισσαβόνα και με λιμένες της Μαύρης Θάλασσας είναι διεθνής και ως εκ τούτου η πρωτοβουλία για τη λειτουργία αντίστοιχης γραμμής, εναπόκειται στην εκδήλωση επιχειρηματικού ενδιαφέροντος.

Ο Υπουργός
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ»

13. στην με αριθμό 1940/21.8.03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Πέτρου Μαντούβαλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 83197/12.9.03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 1940/21.8.03 ερώτηση, που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Π. Μαντούβαλο, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων που δημιουργούνται από την διάθεση ακατάλληλων τροφίμων στο καταναλωτικό κοινό, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Με τον Ν. 3172/2003 (ΦΕΚ 197Α/6.8.2003) για την «Οργάνωση και εκσυγχρονισμό των Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας και άλλες διατάξεις», το Υπουργείο μας προχωρεί στη σύσταση του Εθνικού Συμβουλίου Δημόσιας Υγείας (Ε.Σ.Υ.Δ.Υ.) καθώς και της Διαγραμματικής Συντονιστικής Δημόσιας (ΔΙΑ.Σ.Υ.Δ.Υ.) με σκοπό την χάραξη και τον συντονισμό πολιτικών και δράσεων Δημόσιας Υγείας με άλλα Υπουργεία και Φορείς.

Ως αποτέλεσμα των παραπάνω είναι η ανάπτυξη ολοκληρωμένων προγραμμάτων καθώς και ο συντονισμός των δράσεων στους τομείς του ελέγχου και της ασφάλειας των τροφίμων, προκειμένου να καλυφθούν οι αυξημένες ανάγκες εν όψει των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004.

2. Το Υπουργείο μας συμμετέχει στις διαδικασίες των ελέγχων ασκώντας την εποπτεία και τον συντονισμό των αρμοδίων τμημάτων Υγειονομικού Ελέγχου του Δ/νσεων Υγείας των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, τα οποία ενήμερων για την ισχύουσα υγειονομική νομοθεσία και τον τρόπο εφαρμογής της, με αποκλειστικό σκοπό την προστασία και την προαγωγή της Δημόσιας Υγείας.

3. Στα πλαίσια άσκησης των αρμοδιοτήτων του, το Υπουργείο μας, εκδίδει εγκυκλίους για την ένταση των υγειονομικών ελέγχων σε όλα τα καταστήματα και επιχειρήσεις υγειονομικού ενδιαφέροντος, κυρίως λόγω των ιδιαίτερων κλιματολογικών συνθηκών, που επικρατούν στην χώρα μας.

Ιδιαίτερα οι υγειονομικοί έλεγχοι ασκούνται:

Α) Σε όλα τα καταστήματα παρασκευής και προσφοράς τροφίμων και ποτών (εστιατόρια, ψητοπωλεία, ζαχαροπλαστεία, καφετέριες κ.λπ). Μεγάλη προσοχή απαιτείται στον έλεγχο των τροφίμων, κυρίως αυτών που είναι ευαίσθητα στις μεγάλες θερμοκρασίες (ευαλλοίωτα τρόφιμα), για την αποφυγή τροφιογενών νοσημάτων. Στις περιπτώσεις που κρίνεται απαραίτητο διενεργούνται δειγματοληψίες τροφίμων και ποτών, με σκοπό τον μικροβιολογικό έλεγχο αυτών. Ειδικότερα για τα παγωτά, των οποίων η κατανάλωση την εποχή αυτή είναι αυξημένη, θα πρέπει να γίνονται συνεχείς δειγματοληψίες και έλεγχοι στα εργοστάσια και στα εργαστήρια παραγωγής τους, στα ζαχαροπλαστεία και άλλα καταστήματα Πώλησης αυτών.

Β) Στους χώρους παρασκευής και στον τόπο μεταφοράς και

πώλησης του ψωμιού και των λοιπών προϊόντων αρτοποιίας.

Γ) Στα κάθε είδους μέσα μαζικής μεταφοράς (λεωφορεία, τρένα, πλοία κλπ) και στις εγκαταστάσεις των σταθμών υπεραστικών λεωφορείων, σταθμών τρένων, αεροδρομίων και λιμανιών

Δ) Στις κάθε είδους τουριστικές επιχειρήσεις (Ξενοδοχεία, campings, ενοικιαζόμενα δωμάτια), όσον αφορά τις εγκαταστάσεις υγειονομικού ενδιαφέροντος, που λειτουργούν εντός αυτών.

Ε) Στις εγκαταστάσεις των κατασκηνώσεων, άσχετα με τον φορέα εποπτείας ή εκμετάλλευσής των, πλην των στρατιωτικών και των σωμάτων ασφαλείας, των οποίων η λειτουργία ελέγχεται από τις ειδικές υγειονομικές υπηρεσίες των αρχών αυτών.

Στ) Στους πλανόδιους και στάσιμους πωλητές τροφίμων ή / και ποτών, οι οποίοι, συχνά, δραστηριοποιούνται σχεδόν ανεξέλεγκτα, κυρίως σε τουριστικές περιοχές και σε ακτές κολύμβησης.

Ζ) Στα περίπτερα και καταστήματα ψυκτικών, για το αν πληρούνται οι κατάλληλες συνθήκες Πώλησης των επιτρεπομένων απ αυτά τροφίμων και ποτών, σε συνεργασία με τις τοπικές αρμόδιες Υπηρεσίες.

Η) Στα κέντρα διασκέδασσης και σε όλα τα Δημόσια Θεάματα, στεγασμένα ή υπαίθρια (πλανόδια και στάσιμα).

Θ) Στους εργαζόμενους σε όλα τα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος (μπλουζες εργασίας, ατομική καθαριότητα, ατομικά βιβλιάρια υγείας).

Ι) Στις πτηνο-κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις για τυχόν υγειονομικά προβλήματα που δημιουργούνται από την λειτουργία τους (δυσσομίες, παράνομη λειτουργία κ.λπ).

Ια) Στον τρόπο διατήρησης των κατοικίδιων ζώων, που ιδιαίτερα κατά την καλοκαιρινή περίοδο συνήθως μετατρέπονται σε αδέσποτα λόγω της εγκατάλειψης αυτών από τους ιδιοκτήτες τους.

4. Επιπροσθέτως, σας γνωρίζουμε ότι σύμφωνα με τον Ν. 2741/99 (Φ.Ε.Κ. 199/99τ.Α) «Περί Ενιαίου Φορέα Ελέγχου Τροφίμων και λοιπές διατάξεις», ιδρύθηκε ο νέος Ενιαίος Φορέας Ελέγχου Τροφίμων (Ε.Φ.Ε.Τ.), ως Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου και υπό την Εποπτεία του Υπουργείου Ανάπτυξης, βάσει του οποίου ο Ε.Φ.Ε.Τ. διενεργεί προγραμματισμένους ή έκτακτους ελέγχους για την υγιεινή και ασφάλεια των τροφίμων και ως εκ τούτου η συγκεκριμένη Ερώτηση του Βουλευτή κ. Π. Μαντούβαλου, θα πρέπει να απευθυνθεί και στο Υπουργείο Ανάπτυξης, προκειμένου να εκθέσει τις σχετικές με τον Ε.Φ.Ε.Τ., αρμοδιότητες.

Ο Υφυπουργός
Ε. ΝΑΖΙΩΚΑΣ»

14. Στην με αριθμό 1962/26-8-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αντώνη Μπέζα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 112037/9-9-03 έγγραφο από την Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Σχετικά με την εν θέματι ερώτηση 1962/26-8-2003 που κατατέθηκε από το Βουλευτή κ. Αντώνη Μπέζα και σε ό,τι αφορά αρμοδιότητες του ΥΠΕΧΩΔΕ, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Η περιβαλλοντική αδειοδότηση είναι απαραίτητη προκειμένου να εκδοθεί η άδεια εκμετάλλευσης λατομείου κατά περίπτωση από την αρμόδια Νομαρχία ή Περιφέρεια.

2. Μετά την ισχύ του Ν.2647/98 «Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων στις Περιφέρειες και την Αυτοδιοίκηση και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 237/Α/22-10-98) η αρμοδιότητα για την έκδοση της περιβαλλοντικής αδειοδότησης για λατομεία οχιστολιθικών πλακών έχει μεταβιβαστεί στις Περιφέρειες της χώρας.

3. Κατά το διάστημα πριν την ισχύ του παραπάνω νόμου και σύμφωνα με τα στοιχεία του αρχείου μας, δεν είχε κατατεθεί και εγκριθεί Μελέτη Περιβαλλοντικών επιπτώσεων για το εν θέματι λατομείο από το ΥΠΕΧΩΔΕ

Η Υφυπουργός
ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ»

15. Στην με αριθμό 1963/21-8-03 ερώτηση της Βουλευτού κ. Μαρίας Δαμανάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Γ.Π. 83203/12-9-03 έγγραφο από την Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

Απαντώντας στην με αρ. 1963/21-8-2003 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από τη Βουλευτή κ. Μ. Δαμανάκη σχετικά με την λειτουργία των Κέντρων Πρόληψης κατά των εξαρτησιογόνων ουσιών, σας πληροφορούμε τα εξής:

Ο τομέας της πρόληψης είναι ένας από τους τρεις πυλώνες όπου βασίζεται η πολιτική για την αντιμετώπιση του προβλήματος της εξάρτησης από ουσίες. Η λειτουργία των Κέντρων Πρόληψης από τον ΟΚΑΝΑ σε συνεργασία με την Τοπική Αυτοδιοίκηση έχει δώσει θετικά αποτελέσματα.

Τα Κέντρα Πρόληψης (63 σήμερα) καλύπτουν ένα μεγάλο φάσμα δραστηριοτήτων, όπως προβλέπεται και από το Εθνικό Σχέδιο Δράσης. Απευθύνονται και εφαρμόζουν προγράμματα σε μαθητές και εφήβους (όλων των εκπαιδευτικών βαθμίδων) στο χώρο των σχολείων αλλά και του ευρύτερου περιβάλλοντός τους, στο γενικό πληθυσμό, σε επαγγελματίες υγείας, σε στελέχη της Αστυνομίας, σε ειδικές πληθυσμιακές ομάδες (π.χ. Παλινοσοστώτες, Αθίγγανοι, Μουσουλμάνοι της Θράκης), σε στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων (κληρωτούς και μόνιμο προσωπικό). Προγράμματα πρόληψης αναπτύσσονται σε όλες τις ομάδες στόχους, με κυριότερη έμφαση σε αυτήν των μαθητών - εφήβων, των γονέων και των εκπαιδευτικών

Το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας στηρίζει τη λειτουργία αυτών των Κέντρων και βρίσκεται σε μια διαδικασία ενίσχυσης των ήδη λειτουργούντων και δημιουργίας νέων.

Για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν σήμερα τα Κέντρα Πρόληψης (διαρροή στελεχών, προβλήματα στη χρηματοδότηση, προβλήματα στην εφαρμογή των προγραμμάτων στα σχολεία) πραγματοποιείται συνεργασία από τα Υπουργεία Υγείας, Παιδείας και Εσωτερικών, τον ΟΚΑΝΑ και την Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Ειδικότερα, αναμένεται η υπογραφή προγραμματικής σύμβασης μεταξύ των Υπουργείων Εσωτερικών και Υγείας, του ΟΚΑΝΑ, της ΚΕΔΚΕ και της ΕΕΤΑ, η οποία εξασφαλίζει την ομαλή χρηματοδότηση των Κέντρων από τους Κεντρικούς Αυτοτελείς Πόρους, το διακριτό ρόλο του κάθε μέρους και θεσπίζει κοινά συγκροτούμενη επιτροπή, αρμόδια για την επίλυση τυχόν προβλημάτων.

Με το Υπουργείο Παιδείας και τον ΟΚΑΝΑ προετοιμάζεται μνημόνιο συνεργασίας όπου θα ορίζονται οι όροι για τον από κοινού σχεδιασμό δράσεων πρόληψης στη σχολική κοινότητα. Ο σχεδιασμός αυτός θα συμφωνείται στην αρχή κάθε σχολικού έτους με κύριους φορείς υλοποίησής του τις κατά τόπους Διευθύνσεις Αγωγής Υγείας και τα Κέντρα Πρόληψης κατά των εξαρτησιογόνων ουσιών. Το μνημόνιο προβλέπει τη συγκρότηση κοινής επιτροπής η οποία θα παρακολουθεί τη συνεργασία μεταξύ των Κέντρων Πρόληψης και των Διευθύνσεων Αγωγής Υγείας.

Για την καλύτερη συνεργασία μεταξύ τους προωθείται παράλληλα εκπαιδευτικό πρόγραμμα επιμόρφωσης των Υπευθύνων Αγωγής Υγείας στη φιλοσοφία και την εφαρμογή προγραμμάτων πρόληψης, ειδικότερα για το εκπαιδευτικό υλικό που το Υπουργείο Παιδείας έχει στην κατοχή του. Οι Υπεύθυνοι Αγωγής Υγείας με τον τρόπο αυτό θα αποκτήσουν την απαραίτητη τεχνογνωσία προκειμένου να σχεδιάσουν και να υλοποιήσουν προγράμματα πρόληψης σε συνεργασία με το επιστημονικό προσωπικό των τοπικών Κέντρων Πρόληψης. Η τελική ομάδα - στόχος είναι αναμφίβολα οι μαθητές.

Η Υφυπουργός
Ε. ΤΣΟΥΡΗ»

16. Στην με αριθμό 1964/21-8-03 ερώτηση της Βουλευτού κ. Μαρίας Δαμανάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Γ.Π.83204/12-9-03 έγγραφο από την Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 1964/21-8-2003 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από τη Βουλευτή κ. Μ. Δαμανάκη σχετικά με

την λειτουργία Μονάδων χορήγησης βουπρενορφίνης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Τα Προγράμματα Χορήγησης Υποκαταστάτων του OKANA (μεθαδόνη, βουπρενορφίνη) παρουσιάζουν αυξημένη ζήτηση, ενώ ακόμα και σήμερα περιορίζονται στα δύο μεγάλα αστικά κέντρα. Εδώ και ένα χρόνο άρχισε η εφαρμογή ανάλογων προγραμμάτων στο πλαίσιο του ΕΣΥ, ξεκινώντας από το Νοσοκομείο της Ρόδου. Στη συνέχεια ξεκίνησαν μονάδες στα Νοσοκομεία Λαμίας και Λιβαδειάς καθώς και στο Νοσοκομείο Αγρινίου. Τα πρώτα αποτελέσματα θεωρούμε ότι είναι θετικά τόσο όσον αφορά στους ίδιους τους χρήστες όσο και στις οικογένειές τους και τον ευρύτερο κοινωνικό περίγυρο. Ταυτόχρονα, αυξάνεται αριθμητικά αλλά και γεωγραφικά η προσβασιμότητα στη θεραπεία.

Προβλέπεται η λειτουργία και άλλων εξωτερικών ιατρείων αντιμετώπισης των εξαρτήσεων σε νοσοκομεία της χώρας. Σε αρκετές περιπτώσεις έχει ξεκινήσει η διαδικασία εξεύρεσης του κατάλληλου χώρου, πρόσληψης ανάλογου προσωπικού και εκπαίδευσης του προσωπικού αυτού από τον OKANA.

Όσον αφορά στην Αθήνα προβλέπεται η λειτουργία ανάλογης μονάδας στο Νοσοκομείο Αμαλία Φλέμιγκ ενώ μέχρι το τέλος του χρόνου θα λειτουργήσουν δύο νέες μονάδες Υποκατάστασης από τον OKANA η μία από τις οποίες σε ιδιόκτητο κτίριο του φορέα.

Στη Θεσσαλονίκη προβλέπεται η λειτουργία εξωτερικών ιατρείων αντιμετώπισης των εξαρτήσεων στα Νοσοκομεία «Παπανικολάου» και «Ιπποκράτειο».

Η Υφυπουργός
Ε. ΤΣΟΥΡΗ»

17. Στην με αριθμό 1978/21-8-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 83206/12-9-03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 1978/21-8-03 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Π. Λαφαζάνη, σχετικά με τις συνθήκες στέγασης του ΕΕΕΕΚ Πειραιά, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Σύμφωνα με τον ν. 2817/2000 «Εκπαίδευση των ατόμων με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες και άλλες διατάξεις» το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων είναι αποκλειστικός φορέας για την ειδική αγωγή ατόμων με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας είναι συναρμόδιο εφόσον τα σχολεία ειδικής αγωγής λειτουργούν σε ιδρύματα που ανήκουν στην αρμοδιότητά του.

Σχετικά με το συγκεκριμένο Εργαστήριο Ειδικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης, αρμόδιο να απαντήσει είναι το συνηθισμένο Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Ο Υφυπουργός
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ»

18. Στην με αριθμό 1994/22-8-03 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Αντώνη Σκυλλάκου και Λιάνας Κανέλλη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 118776/28-8-03 έγγραφο από την Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 1994 που κατατέθηκε στις 22.08.03 από τους Βουλευτές κ. κ. Αντώνη Σκυλάκο και Λιάνα Κανέλλη και περιοριζόμενοι στα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία (άρθρο 12 του Νόμου 1650/86 «Για την προστασία του περιβάλλοντος» ΦΕΚ 160/τΑ/16.10.86 όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με το Νόμο 3010/02 (ΦΕΚ/τΑ/91/25.4.02), υπόχρεοι διαχείρισης στερεών αποβλήτων, προκειμένου για μεταλλευτικούς ή λατομικούς χώρους, είναι αυτοί που έχουν το δικαίωμα εκμετάλλευσής του ορυκτού.

2. Απαγορεύεται η ανεξέλεγκτη απόρριψη στερεών αποβλήτων εντός ή εκτός αστικών περιοχών και σε οποιοδήποτε φυσικό

κό αποδέκτη, σύμφωνα με το Νόμο 1650/86 «Για την προστασία του περιβάλλοντος (άρθρο 12 παρ. 5 ΦΕΚ 160/ΤΑ/16.10.86), όπως τροποποιήθηκε με τον ν. 3010/2002 (ΦΕΚ91/Α/21.4.02).

3. Οποιοσδήποτε προκαλεί ρύπανση ή υποβάθμιση του περιβάλλοντος τιμωρείται με ποινικές, αστικές και διοικητικές κυρώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 28, 29 και 30 του ν. 1650/86 όπως το τελευταίο άρθρο τροποποιήθηκε με τον ν. 3010/2002 (ΦΕΚ91/τΑ/21.4.02).

4. Όπως ορίζεται στο άρθρο 6 της ΚΥΑ 69728/824/1996 (ΦΕΚ 358/τΒ/96) η προσωρινή αποθήκευση των άλλων στερεών αποβλήτων που δεν είναι δημοτικά, γίνεται με ευθύνη και δαπάνες του κύριου νομέα ή κατόχου του χώρου από τον οποίο προέρχονται τα απόβλητα σύμφωνα με το άρθρο 10 της ΚΥΑ 69728/824/1996 (ΦΕΚ 358/τΒ/96), «Μέτρα και όρους για τη διαχείριση των στερεών αποβλήτων» σε εφαρμογή της Οδηγίας πλαίσιο 91/156/ΕΟΚ (75/442/ΕΟΚ).

5. Κάθε φορέας διαχείρισης στερεών αποβλήτων μετά τη λήξη της σχετικής άδειας που προβλέπεται στο ως άνω άρθρο 10 υποχρεούται να εξυγιάνει και να αποκαταστήσει, α) κάθε ζημιά που ενδεχομένως έχει προκληθεί στο περιβάλλον και τη δημόσια υγεία από τη λειτουργία της εγκατάστασης ή του χώρου, β) στο φυσικό περιβάλλον με τη διαμόρφωση και ένταξη του χώρου των εγκαταστάσεων στο περιβάλλον ώστε να επιτυγχάνεται η διατήρηση και βελτίωση του τοπίου.

6. Όσον αφορά την δραστηριότητα της εταιρείας ως προς τη λειτουργία των βιομηχανικών εγκαταστάσεων της, οι αρμόδιες υπηρεσίες μας δεν διαθέτουν σχετικά στοιχεία, καθόσον η παραγωγή ετοιμού σκυροδέματος δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα τους.

Σύμφωνα με την νομοθεσία (παλαιά και ισχύουσα) η συγκεκριμένη δραστηριότητα κατατάσσεται σε κατηγορίες (Β' και αντίστοιχα Β3) για τις οποίες αρμόδιες είναι οι υπηρεσίες περιβάλλοντος της οικείας Νομαρχίας (ΚΥΑ 69269/5387/90) ή της Περιφέρειας (ΚΥΑ 15393/2332/02) αντίστοιχα.

Με το β' σχετ. έγγραφο μας, αντίγραφο του οποίου επισυνάπτεται, διαβιβάστηκε η Ερώτηση της Βουλής στις προαναφερόμενες αρμόδιες υπηρεσίες (του Νομ. Διαιμ. Πειραιά και της Περιφ. Αττικής) απ' όπου έχουν ζητηθεί σχετικά στοιχεία και αναμένονται, προκειμένου ακολουθήσει να σας ενημερώσουμε σχετικά.

Η Υφυπουργός
Ρ. ΖΗΣΗ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

19. Στην με αριθμό 2030/22-8-03 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Άγγελου Τζέκη και Γιώργου Χουρμουζιάδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΓΠ 83235/11-9-03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 2030/22-8-2003 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές κυρίου Α. Τζέκη και Γ. Χουρμουζιάδη σχετικά με το ακτινολογικό μηχάνημα του Κέντρου Υγείας Αγίου Όρους, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το ακτινολογικό μηχάνημα παραδόθηκε στο Κ.Υ. την 7-7-2003 λόγω όμως του έργου της βελτίωσης των κτιριακών εγκαταστάσεων που επιτελείται στο Κ.Υ. δεν κατέστη δυνατή η λειτουργία του ακόμη.

Την 2-7-2001 διορίστηκε στο Κ.Υ. Καρυών Αγίου Όρους σε θέση Ραδιολόγου-Ακτινολόγου της ΤΕ κατηγορίας ο υπάλληλος Γεώργιος Μιχαλακόπουλος, ο οποίος παρέμεινε στο Νοσοκομείο Πολυγύρου μέχρι την 2-9-2002, οπότε και μετακινήθηκε στην υπηρεσία του.

Σε ό,τι αφορά την ενίσχυση με προσωπικό του Νομού Χαλκιδικής (Νοσοκομείο Πολυγύρου και Κ.Υ.), σας γνωρίζουμε ότι μέσω των διαδικασιών του ΑΣΕΠ τον Απρίλιο του 2003 έχουν προκηρυχθεί 16 θέσεις εργασίας. Έχουν προκηρυχθεί 13 ακόμη θέσεις για κάλυψη εποχικών αναγκών, ενώ έχουν επίσης προκηρυχθεί μέσω ΟΑΕΔ 48 θέσεις, εκ των οποίων οι 30 έχουν καλυφθεί. Ο μελλοντικός σχεδιασμός περιλαμβάνει 10 νέες

θέσεις εργασίας.

Ο Υφυπουργός
Ε. ΝΑΣΙΩΚΑΣ»

20. Στην με αριθμό 2090/26-8-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κυριάκο Σπυριούνη δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΓΠ 83249/11-9-03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 2090/26-8-03 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Κ. Σπυριούνη σχετικά με θέματα αιμοκάθαρσης για τους Νεφροπαθείς Μακεδονίας-Θράκης, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Βάσει στοιχείων του ΥΣΕ, στο Γ.Ν. Δράμας υπάρχουν 18 μηχανήματα αιμοκάθαρσης που εξυπηρετούν 48 ασθενείς, στο Γ.Ν. Κομοτηνής κάνουν αιμοκάθαρση 83 ασθενείς σε 33 μηχανήματα αιμοκάθαρσης, ενώ το Γ. Ν. Γρεβενών διαθέτει 7 μηχανήματα αιμοκάθαρσης όπου εξυπηρετούνται 17 ασθενείς.

Μέχρι στιγμής αρμόδιο για την διεξαγωγή, την παράταση ή την ακύρωση του διαγωνισμού για την προμήθεια φίλτρων αιμοκάθαρσης, είναι το Υπουργείο Ανάπτυξης. Στην προσπάθεια όμως καλύτερης αντιμετώπισης του όλου θέματος, βάσει Υπουργικής Απόφασης (αρ. πρωτ. 5294/22-8-03), η προμήθεια των αναλώσιμων υλικών αιμοκάθαρσης θα καθορίζεται με ανώτατη τιμή, χωρίς διαγωνισμό και θα γίνεται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από τα Νοσοκομεία. Επί του παρόντος και ενδεχομένως μέχρι το τέλος του έτους, η προμήθεια θα γίνεται με την

αρχική διαδικασία βάσει της τελευταίας παράτασης του διαγωνισμού, που είχε καθοριστεί στις 31-7-03), όπως πληροφορηθήκαμε μετά από τηλεφωνική επικοινωνία με το Υπουργείο Ανάπτυξης.

Σύμφωνα με το αρ. Υ1/ΓΠοικ.90407/9-9-02 έγγραφο του Υπουργείου μας, από 1-10-02 ο συντελεστής υπερδιήθησης των φίλτρων αιμοκάθαρσης ορίστηκε από 80%-20% σε 60%-40%. Στη συνέχεια όμως με το νέο αρ. Υ1/ΓΠοικ.126804/17-12-02 έγγραφό μας, από την αρχή του τρέχοντος έτους, επανήλθε ο συντελεστής 80% - 20%. Είναι απαραίτητο όμως να διευκρινισθεί ότι η έννοια «βιοσυμβατά» δεν έχει σχέση με το βίο (διάρκεια ζωής), αλλά με τη Βιολογία (βιολογικώς συμβατά).

Επιπλέον όλα τα φίλτρα αιμοκάθαρσης είναι βιοσυμβατά, άλλα περισσότερα και άλλα λιγότερα, διαφορετικά δεν θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν σε ασθενείς. Δεν αληθεύει επιστημονικώς ο ισχυρισμός ότι τα λεγόμενα βιοσυμβατά φίλτρα (επιτρεπόμενη χρήση μέχρι 20%) μπορούν να επιμηκύνουν κατά 39 χρόνια επιπλέον τη ζωή του Νεφροπαθούς, ενώ τα λιγότερα βιοσυμβατά (80%) περιορίζουν την επιμήκυνση του βίου μέχρι τα 10 έτη. Τέλος είναι χρήσιμο να αναφερθεί ότι η βιοσυμβατότητα έχει ιδιαίτερη σημασία για την οξεία νεφρική ανεπάρκεια και λιγότερο για τη χρόνια.

Ο Υφυπουργός
Ε. ΝΑΣΙΩΚΑΣ»

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2004»

Κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση επί του Προϋπολογισμού του κράτους θα διεξαχθεί, σύμφωνα με το άρθρο 123 του Κανονισμού της Βουλής, σε πέντε συνεχείς συνεδριάσεις. Σήμερα θα καταβληθεί προσπάθεια να μιλήσουν οι ορισθέντες από τα κόμματα γενικοί και ειδικοί εισηγητές.

Ο χρόνος αγόρευσης των γενικών εισηγητών είναι σαράντα λεπτά της ώρας και των ειδικών εισηγητών είναι είκοσι λεπτά. Στη Διάσκεψη των Προέδρων συμφωνήθηκε να δοθούν, από τα κόμματα που το επιθυμούν, κατάλογοι ομιλητών στο Προεδρείο.

Θα ήθελα να προτείνω στο Σώμα να δεχθεί την υποβολή καταλόγου ομιλητών, σύμφωνα με το άρθρο 65 παράγραφος 5 από τα κόμματα που το επιθυμούν και στη συνέχεια την κατάρτιση ενιαίου καταλόγου με εναλλαγή των ομιλητών. Οι συνάδελφοι που επιθυμούν να μιλήσουν θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα, ως το τέλος της ομιλίας των γενικών εισηγητών. Το ίδιο και όσοι από τους συναδέλφους που τα ονόματά τους δεν θα έχουν συμπεριληφθεί στους καταλόγους που θα δώσουν τα κόμματα.

Στη Διάσκεψη των Προέδρων επίσης συμφωνήσαμε πριν αρχίσουν οι ομιλίες του καταλόγου να υπάρξει ένας κύκλος ομιλητών κατά προτεραιότητα, με ομιλητές ένα Βουλευτή από κάθε κόμμα. Στη συνέχεια ο ενιαίος κατάλογος θα έχει πέντε Βουλευτές από το ΠΑΣΟΚ, τέσσερις από τη Νέα Δημοκρατία και ανά ένα από τα μικρότερα κόμματα, οι οποίοι θα εναλλάσσονται και ένας από τους ανεξαρτήτους θα μιλήσει μετά τον πρώτο κύκλο που σας προανέφερα. Κατόπιν θα συμμετέχει και ένας ανεξάρτητος -εφόσον εγγραφούν ανεξάρτητοι να μιλήσουν- έπειτα από δύο κύκλους ομιλητών.

Τυχόν αλλαγές της σειράς των εγγεγραμμένων ομιλητών θα πρέπει να δοθούν εγγράφως μέσω των κομμάτων στο Προεδρείο, το αργότερο ως την έναρξη της αυριανής συνεδρίασης. Και αναγκαία προϋπόθεση είναι ότι για την αλλαγή αυτή θα πρέπει στα κόμματα να δίδονται ανά ζεύγη. Δηλαδή, όποιος θέλει να μιλήσει άλλη μέρα, θα πρέπει να έχει και κάποιον άλλον υπόψη του να τον δώσει στο κόμμα του και το κόμμα του στο Προεδρείο. Και όλες αυτές οι αλλαγές, όπως είπα, θα πρέπει να ζητηθούν μέχρι την έναρξη της αυριανής συνεδρίασης, όπου η έναρξη αυτή θα γίνει στις 18.00' η ώρα την Παρασκευή.

Θα καταβάλλουμε και φέτος προσπάθεια, όπως έγινε τα τελευταία χρόνια, για να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι. Αυτό θα καταστεί δυνατόν αν περιορισθούμε όλοι στο χρόνο που δικαιούται ο καθένας. Γι' αυτό και το Προεδρείο θα είναι υποχρεωμένο να διακόπτει τον ομιλητή, όταν θα συμπληρώνει τον προβλεπόμενο χρόνο.

Την τελευταία ημέρα, τη Δευτέρα, προτείνω στο Σώμα να έχουμε και πρωινή συνεδρίαση, η οποία θα αρχίσει στις 10.30'. Εάν έχουμε περισσότερους ομιλητές, τότε θα κάνουμε μία εμβόλιμη συνεδρίαση και την Κυριακή στις 11.30'. Και το βράδυ της Δευτέρας, όπως όλοι γνωρίζουμε και το ορίζει ο Κανονισμός στις 00.00' ακριβώς, θα κλείσει η συζήτηση και θα αρχίσει η ψηφοφορία.

Ήθελα επίσης να σας προτείνω, ως χρόνο για τους εγγεγραμμένους στον κατάλογο ομιλητές, το χρόνο που ορίσαμε και πέρσι και πρόπερι, οκτώ λεπτά.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Είναι λίγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Οκτώ λεπτά θα πρέπει να είναι ένας κανόνας, τον οποίον αν τον συμφωνήσουμε, θα τον σεβαστούμε. Εάν δεν τον συμφωνήσουμε, τότε αυτό θα αποβεί σε βάρος άλλων που θα έχουν εγγραφεί στον κατάλογο και θα μιλούν.

Ο χρόνος αυτός θα ισχύσει από την έναρξη ομιλιών του κατα-

λόγου, από τον πρώτο ομιλητή, όπως επίσης το ίδιο θα ισχύσει και για τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους που δικαιούνται δεκαπέντε λεπτά, εάν δεν μιλήσει ο Αρχηγός του κόμματός τους. Άλλως θα περιορισθούν στο χρόνο που ορίζει το άρθρο 167 και θα μπορούν να τριτολογήσουν για πέντε λεπτά.

Επίσης, για πενήντα λεπτά θα μιλήσει ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών και μέχρι είκοσι λεπτά θα μιλήσουν οι άλλοι Υπουργοί.

Επειδή καθυστερήσαμε να αρχίσουμε απόψε, διότι η είσοδος δεν ήταν ελεύθερα λόγω του γνωστού θέματος, προτείνω να τελειώσουμε στη 1.30' μετά τα μεσάνυχτα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμφωνείτε;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το Σώμα συμφώνησε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Υπάρχει καμία αντίρρηση σ' αυτά που είπα;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μόνο μία παρατήρηση. Για την αντιμετώπιση μεταξύ των συναδέλφων, για να μη δημιουργηθεί πρόβλημα μεταξύ των κομμάτων, θα μπορούσατε να ορίσετε ως χρόνο μέχρι να αρχίσει η αυριανή συνεδρίαση, ώστε να δοθούν στο Προεδρείο οι αιτήσεις των συναδέλφων και να τις καταγράψει το Προεδρείο, γιατί αλλιώς θα δημιουργηθεί ζήτημα. Νομίζω ότι θα ήταν πολύ ευκολότερο, ορίζοντας ως ακραίο όριο την έναρξη της αυριανής συνεδρίασης, προκειμένου όσοι συνάδελφοι το επιθυμούν να φεύγουν από τον κατάλογο, να κάνουν την αλλαγή και το Προεδρείο να το αποφασίσει. Θα ήταν καλύτερα έτσι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν είπα κάτι διαφορετικό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είπατε για τα κόμματα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Είπα ότι μέχρι αύριο στις 18.00' το απόγευμα που θα αρχίσει η συνεδρίαση, όποιοι Βουλευτές θέλουν, θα δώσουν στα κόμματά τους το όνομά τους και εν συνεχεία...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατ' ευθείαν στο Προεδρείο, κύριε Πρόεδρε. Είναι πολύ απλούστερο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Εγώ αντιλαμβάνομαι ότι το Προεδρείο δεν μπορεί να αναλάβει την ευθύνη, εκτός αν πράγματι ανά ζεύγη δίδεται ο κατάλογος στο Προεδρείο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Βεβαίως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Καλώς. Ανά ζεύγη όποιος θέλει, θα βρίσκει τον δεύτερο και θα γίνεται αυτή η αλλαγή. Καμία άλλη παρέκκλιση δε θα γίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διότι, όταν γίνεται μία παρέκκλιση, ακολουθούν και άλλες πολλές και άλλα προβλήματα.

Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ να βγάλετε από τις υποδοχές των θέσεων σας όλες τις κάρτες που υπάρχουν, γιατί αλλιώς δεν μπορεί να λειτουργήσει το σύστημα και δεν μπορούμε να προχωρήσουμε. Το σύστημα δεν θα αρχίσει όταν θα αρχίσει να μιλάει ο εισηγητής αλλά όταν θα σας πω εγώ.

Για σαράντα λεπτά θα μιλήσουν οι γενικοί εισηγητές και για είκοσι λεπτά οι ειδικοί εισηγητές. Ο χρόνος εγγραφής θα παραταθεί αναλόγως προς το χρόνο που θα καθυστερήσει η λειτουργία του συστήματος εγγραφής των ομιλητών.

Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Μπεντενιώτης έχει το λόγο.
ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα τον Κρατικό Προϋπολογισμό της χώρας σε μία κρίσιμη διεθνή συγκυρία, αλλά και σε μία ιδιαίτερα σημαντική χρονική στιγμή για τις εξελίξεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε μία περίοδο που η παγκόσμια οικονομία παρουσιάζει τη χειρότερη επιβράδυνση των τελευταίων τριάντα ετών.

Αναλυτικότερα, πρέπει να επισημάνουμε ότι η παγκόσμια οικονομία, μετά την επιβράδυνση της ανάπτυξης του 2001, εισέρχεται το 2002 σε φάση ανάκαμψης.

Σύμφωνα με τις προβλέψεις του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, το 2003 επιτυγχάνει ένα ποσοστό ανάπτυξης 3,2%, ενώ το 2004 εκτιμάται ότι το ποσοστό ανάπτυξης θα φτάσει στο 4,1%.

Έτσι, επιβεβαιώνονται οι προγενέστερες προβλέψεις, σύμφωνα με τις οποίες αναμενόταν βραδεία ανάκαμψη της παγκόσμιας οικονομίας το πρώτο εξάμηνο και η επιτάχυνση του ρυθμού ανάπτυξης στο δεύτερο εξάμηνο του 2003.

Ειδικότερα, προβλέπεται να μειωθεί η τιμή του αργού πετρελαίου, να ξεπεραστεί η χρηματοοικονομική κρίση και να υποχωρήσουν οι γεωπολιτικές εντάξεις.

Οι περισσότερες χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο προβλέπουν να σημειώσουν χαμηλό ρυθμό ανάπτυξης για το 2003 ενώ η ανάπτυξη τους το 2004 αναμένεται να επιταχυνθεί. Από τα δε διαθέσιμα στοιχεία που έχουμε προκύπτει σαφέστατα ότι οι υψηλότεροι ρυθμοί ανάπτυξης μεταξύ των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι εκείνη της χώρας μας, αφού έχουμε ποσοστό ανάπτυξης 4% για το 2003 και προβλέπεται να έχουμε 4,2% για το 2004.

Η ανεργία στην Ευρώπη το 2003 διαμορφώθηκε στο 8,4%, το 2004 στο 9,1%, ενώ την επόμενη χρονιά προβλέπεται να φθάσει στο 9,2%. Ο πληθωρισμός στην Ευρωπαϊκή Ένωση προβλέπεται το 2004 να υποχωρήσει στο 1,8% έναντι του 2,3% του 2002 και του 2,2% του 2003.

Η δημοσιονομική θέση των ανεπτυγμένων χωρών έχει επιδεινωθεί το 2002 και το 2003, ενώ το ελλειμματικό δημοσιονομικό αποτέλεσμα της γενικής αλλά και της κεντρικής κυβέρνησης των χωρών αυτών αυξήθηκε σημαντικά.

Για τρίτη συνεχή χρονιά προβλέπεται αύξηση του δημοσιονομικού ελλείμματος και στις περισσότερες χώρες της Ευρωζώνης. Η ελληνική όμως οικονομία έχει θετικές επιδόσεις σε σχέση με τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ρυθμός ανάπτυξης από 2% το 1995 φθάνει στο 4,4% το 2002. Ο πληθωρισμός περιορίζεται από το 9% του 1995 στο 3,2% το 2002. Ενώ το έλλειμμα του δημοσίου μειώνεται κατά 8,1% ως προς το ΑΕΠ. Από το δεύτερο μάλιστα τρίμηνο του 2001 μέχρι σήμερα η ευρωπαϊκή οικονομία εισήλθε σε καθοδική φάση του κύκλου, με σταδιακή υποχώρηση των ρυθμών ανάπτυξης και των τιμών των μετοχών, διεύρυνση των ελλειμμάτων του δημοσίου και άνοδο της ανεργίας. Η ελληνική οικονομία όμως δεν ακολούθησε τη γενικότερη αυτή υποχώρηση του ρυθμού ανάπτυξης της ευρωπαϊκής οικονομίας. Αντίθετα μάλιστα, λόγω των έργων των Ολυμπιακών Αγώνων και της υποχώρησης των επιτοκίων διατήρησε εύρωστη την εγχώρια καταναλωτική και επενδυτική ζήτηση, επιτυγχάνοντας υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης.

Στο δημοσιονομικό τομέα το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης, με τη μεθοδολογία της EUROSTAT, περιορίστηκε το 2002 στο 1,2% του ΑΕΠ από 1,9% το 2000. Και το χρέος στο 104,7% του ΑΕΠ από 106,2% το 2000. Έτσι οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης επέδρασαν θετικά στην αύξηση της απασχόλησης. Το ποσοστό ανεργίας από 10% το 2002 μειώθηκε στο 9% το 2003. Και ο πληθωρισμός στη χώρα μας παραμένει και το 2003 ελαχίστα μεγαλύτερος από το μέσο όρο της Ευρωζώνης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης των δεκαπέντε. Ενώ το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης, ως ποσοστό του ΑΕΠ, περιορίστηκε στο 1,4% το 2003, από 1,5% το 2001.

Πρέπει δε, να σημειωθεί ότι το ισοζύγιο της γενικής κυβέρνησης στο σύνολο της Ευρωζώνης έχει μεταβληθεί σε ελλειμματικό τα τελευταία χρόνια από πλεονασματικό που ήταν το 2000. Το χρέος της γενικής κυβέρνησης μετά την αναθεώρηση λόγω της νέας μεθοδολογίας της EUROSTAT των στοιχείων του 2001 σημειώνει σταθερή πτωτική πορεία ενώ εκτιμάται ότι το 2003 θα διαμορφωθεί στο 101,7% του ΑΕΠ, έναντι 104,7% του 2002. Το 2004 ο ρυθμός ανάπτυξης της παγκόσμιας οικονομίας θα επιταχυνθεί στο 4,1% από 3,2% του 2003.

Στην Ευρωζώνη το ΑΕΠ θα αυξηθεί κατά 1,9%. Ο πληθωρισμός στην Ευρωζώνη θα υποχωρήσει κατά 0,4% και θα διαμορφωθεί στο 1,6%. Ο ρυθμός ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας θα επιταχυνθεί και θα φθάσει το 4,2% από 4% που είναι το 2003. Οι επενδύσεις θα αποτελέσουν το βασικό παράγοντα ανόδου του ΑΕΠ αφού προβλέπεται αύξηση κατά 7%.

Η απασχόληση προβλέπεται να αυξηθεί κατά 1,7% και το ποσοστό ανεργίας να περιοριστεί στο 8%. Ο πληθωρισμός το 2004 θα επιβραδυνθεί στο 3%, ενώ το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης θα περιοριστεί στο 1,2% του ΑΕΠ και ο λόγος χρέ-

ους ΑΕΠ θα μειωθεί κατά 3,2 ποσοστιαίες μονάδες, ώστε να διαμορφωθεί στο 98,5% του ΑΕΠ από 101,7% το 2003.

Οι διαπεριφερειακές ανισότητες μειώθηκαν κατά 10%, ενώ στον τομέα της γεωργίας την περίοδο 1999-2002 το κατά κεφαλήν εισόδημα αυξήθηκε κατά 10%. Σήμερα η Ελλάδα κατατάσσεται πρώτη ανάμεσα στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη στήριξη ανά στρέμμα. Οι πραγματικοί αριθμοί μεταξύ 1995 και 2002 αυξήθηκαν κατά 3%. Η μέση σύνταξη από το 1994 σημείωσε αύξηση 27%, ενώ το ποσοστό ανεργίας περιορίστηκε από το 12% το 1999 στο 8,9% σήμερα. Οι κοινωνικές δαπάνες από το 23% το 1996, αυξήθηκαν στο 27,3% το 2001 φτάνοντας έτσι το μέσο όρο της Ευρωζώνης.

Η οικονομική πολιτική τις τελευταίες δεκαετίες έχει αποτελέσει το πραγματικό κατά κεφαλή εισόδημα στη χώρα μας από το 1994 και μετά να αυξάνεται κατά 2,7% περίπου κάθε χρόνο όταν το μέσο ευρωπαϊκό εισόδημα κατά τη διετία 1991-1993 παραμένει καθηλωμένο.

Με αυτά τα δεδομένα της παγκόσμιας ευρωπαϊκής οικονομίας είμαστε υποχρεωμένοι να συζητήσουμε τα χαρακτηριστικά του δικού μας Προϋπολογισμού του 2004. Ο Προϋπολογισμός του 2004 είναι ένας αναπτυξιακός προϋπολογισμός αφού ο ρυθμός ανάπτυξης αναμένεται να ξεπεράσει το στόχο του 3,8% και να διαμορφωθεί στο 4%, κατακτώντας έτσι σταθερά την πρώτη θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ώστε για το 2004 ο ρυθμός ανάπτυξης να αναμένεται να κυμανθεί στο 4,2%, μετά την ανάκαμψη της Ευρωζώνης και την ένταση της επενδυτικής προσπάθειας της χώρας μας που μεγιστοποιείται και σε συνδυασμό με την τέλεση των Ολυμπιακών Αγώνων.

Ακόμα ο Προϋπολογισμός του 2004 είναι ένας προϋπολογισμός απασχόλησης, αφού η ανεργία σήμερα διαμορφώνεται στα επίπεδα εκείνα της Ευρωζώνης και αναμένεται να προσδιοριστεί περίπου στο 9%, ελαφρά χαμηλότερα από τα μέσα ευρωπαϊκά επίπεδα. Έτσι είναι απόλυτα εφικτός ο στόχος το 2004 η ανεργία να διαμορφωθεί στο 8% και αυτός ο στόχος είναι ιδιαίτερα σημαντική επιτυχία, αφού η ανεργία από το 10% του 2002, το 9% του 2003, προσδιορίζεται στο 8% για το 2004. Από το 2000 μέχρι το 2003 παρατηρείται σταθερή μείωση του ποσοστού ανέργων γιατί συνολικά η ανεργία έχει μειωθεί κατά 2,2 ποσοστιαίες μονάδες. Όπως δείχνουν δε τα πρόσφατα στοιχεία, η σημαντικότερη πρόοδος αφορά τον περιορισμό της ανεργίας των νέων και των μακροχρονίως ανέργων και παράλληλα είναι ένας κοινωνικός προϋπολογισμός δεδομένου ότι περιλαμβάνει κοινωνικά μέτρα συνολικού κόστους 2,3 δισεκατομμυρίων ευρώ, περίπου 800 δισεκατομμύρια δραχμές τα οποία θα οδηγήσουν σε αύξηση των κοινωνικών δαπανών στο 28% του ΑΕΠ, όταν ο μέσος όρος στην Ευρώπη δεν ξεπερνά το 27,3% του ΑΕΠ. Είναι ένας Προϋπολογισμός συμπερασματικά δικαιότερης διανομής του εισοδήματος, αφού οι αυξήσεις που θα δοθούν στους μισθούς αναμένεται να κυμανθούν κατά μέσο όρο στο 3,4% πάνω από τον πληθωρισμό για την ευρεία κατηγορία των εργαζομένων ενώ τα νέα μισθολόγια διαμορφώνουν αυξήσεις σε πολλές κατηγορίες και η ειδική ενίσχυση των χαμηλοσυνταξιούχων αλλά και των συνταξιούχων του ΟΓΑ στηρίζει ουσιαστικά τα επίπεδα των χαμηλών εισοδημάτων.

Άλλωστε, οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι ωφελούνται ακόμα και από την ολοκλήρωση της φορολογικής μεταρρύθμισης η πρώτη φάση της οποίας εφαρμόστηκε το 2003 και η δεύτερη το 2004 χωρίς να απαιτείται νέος φορολογικός νόμος. Με βάση αυτήν τη φορολογική μεταρρύθμιση οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι ωφελούνται ένα ποσό 480 εκατομμυρίων ευρώ, ποσό που αλλιώς είναι ευνόητο ότι θα κατέβαλλαν για τη χρήση του οικονομικού έτους 2004.

Επιπλέον, ο Προϋπολογισμός είναι ένας προϋπολογισμός Ολυμπιακών Αγώνων, αφού περιλαμβάνει με απόλυτο, αξιόπιστο τρόπο τον προϋπολογισμό που απαιτείται για τη χρηματοδότηση ολυμπιακών υποδομών, μια υποδομή υψηλής ποιότητας για μια αποτελεσματική και λαμπρή διοργάνωση από την οποία αναμφίβολα αναμένονται και μεσοπρόθεσμα μεγάλα οικονομικά οφέλη.

Περαιτέρω, εκείνο που πρέπει να επισημανθεί και είναι ένα ιδιαίτερα σημαντικό χαρακτηριστικό του Προϋπολογισμού είναι

ο σταθεροποιητικός του χαρακτήρα, γιατί παρά τις σημαντικές υποχρεώσεις χρηματοδότησης για κοινωνικά μέτρα, για ολυμπιακά έργα, για αποζημιώσεις και αποκαταστάσεις φυσικών καταστροφών, διατηρεί το σταθεροποιητικό του χαρακτήρα.

Έχουν υπάρξει όμως -και αυτό πρέπει να επισημανθεί με ιδιαίτερη έμφαση- αλλαγές στους δημοσιονομικούς στόχους, οι οποίες κρίνονται αναπόφευκτες, ακριβώς γιατί αφορούν περιστατικά που δεν μπορεί να παραβλεφθούν. Υπήρξε η αναπότρεπτη ανάγκη να καταβληθούν ιδιαίτερα μεγάλες αλλά και εκτεταμένες αποζημιώσεις πρωτοφανών καταστροφών που έπληξαν τη χώρα και κρίθηκε αναγκαίο να χρηματοδοτηθούν ιδιαίτερα μεγάλες και σημαντικές ολυμπιακές υποδομές. Αυτές οι υποχρεώσεις επέβαλαν την αναθεώρηση του αρχικού στόχου για 0,9% του ΑΕΠ ως έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης στο 1,4%. Για τον επόμενο όμως χρόνο ο στόχος του ελλείμματος διαμορφώνεται στο 1,2% του ΑΕΠ, ενώ -και αυτό πρέπει να το διαπιστώσουμε- τα αντίστοιχα μεγέθη για την Ευρωζώνη είναι 3% για το 2003 και 2,8% για το 2004 κατά μέσο όρο.

Από αυτά τα στοιχεία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προκύπτει ότι η χώρα μας παραμένει σταθερά ανάμεσα στις χώρες που έχουν εντονότερη δημοσιονομική προσαρμογή από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έχουμε υποχρέωση να μειώσουμε ακόμη περισσότερο το δημόσιο χρέος, αλλά και έχοντας υψηλή τροχιά ανάπτυξης δεν μας επιτρέπονται και δεν μπορεί να είναι ανεκτές σημαντικές υπερβάσεις του ελλείμματος, αφού την περίοδο της υγιούς ανάπτυξης φυσιολογικά πρέπει να γίνει η μεγαλύτερη προσπάθεια δημοσιονομικής προσαρμογής.

Κατά συνέπεια οι στόχοι του ελλείμματος είναι ρεαλιστικοί, αφού είναι συγκεκριμένα τα γεγονότα τα οποία καθόρισαν τις υποχρεώσεις για το 2003 και σχεδόν απολύτως προβλέψιμα εκείνα τα οποία μπορεί να συμβούν το 2004, οπότε η μεσοπρόθεσμη δημοσιονομική προσαρμογή δεν θα πρέπει να έχει κανένα πρόβλημα, αφού το 2004 οι προϋπολογισμοί θα αρχίσουν βαθμιαία να αποκλιμακώνουν τα ελλείμματα, αφού οι απαιτήσεις των ιδιαίτερα μεγάλων υποδομών και οι χρηματοδοτήσεις του ελληνικού πακέτου έχουν καλυφθεί ολοσχερώς. Η μείωση του χρέους για το 2003 αναμένεται να είναι τουλάχιστον τρεις εκατοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ και τουλάχιστον τρεις ακόμα μονάδες για το 2004, ενώ η εξέλιξη του προγράμματος των αποκρατικοποιήσεων για το 2003 και το 2004 θα επιτρέψει την περαιτέρω μείωση του δημόσιου χρέους.

Είναι όμως ενδιαφέρον εδώ να σταθούμε και στα περαιτέρω χαρακτηριστικά του Προϋπολογισμού. Τα έσοδα το 2004 αναμένεται να έχουν μια φυσιολογική εξέλιξη και πιθανότατα θα επεκταθούν λιγότερο απ' ό,τι το εισόδημα. Αυτό σημαίνει ότι η μέση φορολογική επιβάρυνση στην οικονομία το 2004 θα είναι ουσιαστικά χαμηλότερη από εκείνη την οποία έχουμε το 2003. Κι αυτό γιατί, πρώτον, δεν υπεισέρχεται κανένας νέος φορολογικός συντελεστής και, δεύτερον, ολοκληρώνεται η φορολογική μεταρρύθμιση με την οποία αποκλειστικά οι μισθωτοί αλλά και οι συνταξιούχοι ωφελούνται ένα ποσό 480 εκατομμυρίων ευρώ. Έτσι, προβλέπεται αύξηση συνολικών καθαρών εσόδων κατά 3.335 εκατομμύρια ευρώ ή κατά 7,9% έναντι των αντιστοίχων εσόδων του έτους του 2003.

Με βάση αυτή την πρόβλεψη τα έσοδα διαμορφώνονται στο 27,8% του ΑΕΠ, έναντι 27,7% του έτους 2003 και 28% του έτους 2002, ενώ με ρυθμό 7% αυξάνονται οι συνολικές πριν χρεολυσίων δαπάνες. Το έλλειμμα της κεντρικής κυβέρνησης, μειώνεται στο 3,8% από 4,1% του ΑΕΠ το 2003.

Οι πρωτογενείς δαπάνες αναμένεται να αυξηθούν με ποσοστό ίσο με την αύξηση του εθνικού εισοδήματος.

Κατά συνέπεια οι δαπάνες του κράτους της διοίκησης, είτε για τη λειτουργία του είτε για την κοινωνική πολιτική, θα παραμείνουν σταθερές ως ποσοστό του εισοδήματος τόσο το 2003 όσο και το 2004.

Στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, όπως αυτό προβλέπεται για το 2004, έχουμε μία ιδιαίτερα σημαντική αύξηση των δαπανών για τις δημόσιες επενδύσεις, συμπεριλαμβανομένων των συγχρηματοδοτούμενων έργων, των ολυμπιακών έργων και όλων εκείνων των μεγαλύτερων ή μικρότερων έργων, τα οποία

είναι αποκλειστικά χρηματοδοτούμενα από εθνικούς πόρους. Γι' αυτό ο στόχος για το 2004 είναι ακριβώς να τεθεί σε πλήρη ενεργοποίηση η υλοποίηση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Έχουν δε εκπληρωθεί όλες οι προϋποθέσεις που απαιτούνται για την υλοποίηση αυτού του στόχου, ώστε τα συγχρηματοδοτούμενα έργα να αυξηθούν το 2004 κατά 15%, οπότε και οι εισροές της Ευρωπαϊκής Ένωσης να είναι σημαντικά αυξημένες.

Το έλλειμμα του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, που για το 2003 φτάνει το 3,6% του εθνικού εισοδήματος, αναμένεται το 2004 να κυμανθεί στο 3,1%.

Όσον αφορά το δημόσιο χρέος το 2003 μειώνεται στο 101,7%, ενώ το 2004 αναμένεται να μειωθεί στο 98,5% του ΑΕΠ.

Από τα στοιχεία της κατανομής των φορολογικών βαρών ανάμεσα στις διάφορες κατηγορίες φορολογουμένων προκύπτει ότι το μεγαλύτερο μέρος των φορολογικών βαρών καλύπτουν οι επιχειρήσεις που καταβάλλουν το 46% των εισπραττομένων φόρων. Οι μισθωτοί συμμετέχουν στην απόδοση των φορολογικών βαρών με ποσοστό κάτω του 30%. Οι έμποροι, οι βιοτέχνες και οι επαγγελματίες με ποσοστό 14%. Οι συνταξιούχοι με ποσοστό 9%. Οι εισοδηματίες με ποσοστό 2% και οι αγρότες με ποσοστό 0,3% του συνόλου. Αυτά δε τα χαρακτηριστικά διαμορφώνονται έτσι υπέρ των μισθωτών μετά τη φορολογική μεταρρύθμιση που ολοκληρώνεται το 2004.

Είναι, όμως, εδώ ενδιαφέρον και πρέπει να επισημανθεί με σαφήνεια ότι η μέση φορολογική επιβάρυνση των επιχειρήσεων μειώνεται συστηματικά κάθε χρόνο. Το 2001 ήταν 37%. Το 2002 προσδιορίστηκε στο 35%, ενώ το 2003 αναμένεται να διαμορφωθεί στο 33%.

Ο προϋπολογισμός του 2003 υλοποιείται αναντίρρητα μέσα σε ιδιαίτερα επιβαρυντικές διεθνείς συνθήκες. Ο Προϋπολογισμός του 2004, όμως, αναμένεται να υλοποιηθεί μέσα σε καλύτερες αναμφίβολα συνθήκες. Γι' αυτό ενισχύεται η προοπτική της ανάπτυξης, της απασχόλησης, της κοινωνικής συνοχής, αλλά και της σταθερότητας. Επισφραγίζεται έτσι ακριβώς μία τετραετία κατά την οποία διαμορφώθηκαν οι προϋποθέσεις για αναβάθμιση του εισοδήματος των εργαζομένων αλλά και οι προϋποθέσεις για τη δικαιότερη κατανομή του εισοδήματος. Και αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό.

Έτσι, το 2004 το ισοζύγιο της γενικής κυβέρνησης διαμορφώνεται χαμηλότερα ως ποσοστό του ΑΕΠ από εκείνο του 2003. Η βελτίωση δε του δημοσιονομικού αποτελέσματος θα προέλθει κυρίως από τον περιορισμό των λειτουργικού χαρακτήρα δαπανών αλλά και των δαπανών για τόκους, ενώ οι εξοικονομήσεις των πόρων αυτών θα διατεθούν κυρίως για τη χρηματοδότηση της κοινωνικής πολιτικής.

Έχει πράγματι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ιδιαίτερο ενδιαφέρον να αναφερθούμε επιγραμματικά αλλά με έμφαση και στις βασικές κατευθύνσεις του Προϋπολογισμού.

Τα αριθμητικά στοιχεία αυτών των βασικών κατευθύνσεων είναι άκρως αποκαλυπτικά, αφού ίσως δεν χρειάζονται ούτε σχόλια ούτε επεξηγήσεις για να κατανοηθούν. Με αυτούς τους αριθμούς αποτυπώνεται, ανάγλυφα μάλιστα, η πραγματική εικόνα της υλοποίησης ενός Προϋπολογισμού που περικλείει:

Πρώτον, δημοσιονομική σταθερότητα, αφού η συγκράτηση των ελλειμμάτων για το 2004 διαμορφώνεται στο 1,2% του ΑΕΠ και η μείωση του δημόσιου χρέους στο 98,5% του ΑΕΠ.

Δεύτερον, συνέχιση της ανάπτυξης, αφού ο ρυθμός ανάπτυξης το 2004 θα είναι 4,2%, η αύξηση της ιδιωτικής κατανάλωσης 3,2% και η αύξηση των επενδύσεων 7%.

Τρίτον, σύγκλιση με την Ευρωπαϊκή Ένωση, αφού ο μέσος μισθός κυμαίνεται στο 84% του μέσου κοινοτικού όρου και οι κοινωνικές δαπάνες στο 28% του ΑΕΠ, όταν ο μέσος ευρωπαϊκός όρος αυτών των δαπανών είναι 27,3% του ΑΕΠ.

Τέταρτον, αναδιανομή εισοδήματος, αφού έχουμε την ολοκλήρωση της φορολογικής μεταρρύθμισης, από την οποία οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι ωφελούνται το 2004 συνολικά 480 εκατομμύρια ευρώ.

Πέμπτον, μείωση τόκων, αφού το 1998 είχαμε το 37% των φορολογικών εσόδων, το 2003 είχαμε 23% των φορολογικών εσόδων και το 2004 θα έχουμε το 22%.

Έκτον, η δημοσιονομική αναδιάρθρωση, αφού θα έχουμε μείωση της φορολογικής επιβάρυνσης κατά 25,6% στο 25,2% του ΑΕΠ, συγκράτηση των λειτουργικών δαπανών από 4,1% στο 3,9% του ΑΕΠ, αύξηση των επενδυτικών δαπανών από 5,6% στο 5,7% του ΑΕΠ, ώστε -έβδομον- να ενισχυθούν τα εισοδήματα των εργαζομένων, αφού θα έχουμε αύξηση δαπανών για συντάξεις του δημοσίου 4,5% και αύξηση των μισθολογικών δαπανών στο δημόσιο 5,9%.

Είναι σκόπιμο ακόμα να επισημανθούν εδώ τα μέτρα που περιλαμβάνει ο Προϋπολογισμός και είναι εκείνα:

Της στήριξης των αγροτών και της υπαίθρου, αφού θα έχουμε αύξηση των αγροτικών συντάξεων κατά 30 ευρώ μηνιαίως από 1.1.2004, έτσι ώστε η κατώτερη αγροτική σύνταξη αυξάνεται στα 200 ευρώ -στις 68.000 δραχμές- από 170 ευρώ που είναι σήμερα, αφού θα έχουμε μείωση του ειδικού φόρου πετρελαίου κατά 224 ευρώ ανά τόνο, αφού θα έχουμε αύξηση της αποζημίωσης για τους αγρότες ορεινών και μειονεκτικών περιοχών κατά 10%, αφού θα έχουμε πλήρη απαλλαγή φόρου μεταβίβασης αγροτικής γης για αγορά, γονική παροχή, κληρονομιά, για αγροτική χρήση.

Ακόμη, αναπτυξιακά κίνητρα σε αγροτικούς συνεταιρισμούς, ένταξη στο νέο αναπτυξιακό νόμο για παραγωγικές επενδύσεις, πρόταση στην Ευρωπαϊκή Ένωση για μείωση του ΦΠΑ από 18%, που θεσπίστηκε επί Νέας Δημοκρατίας, στο 8%, για αγροτικά μηχανήματα και λοιπές εισροές, απαλλαγή φορολογίας σε δραστηριότητες κοινωνικού χαρακτήρα, φοροαπαλλαγή στα μικροκαταστήματα σε χωριά κάτω των χιλίων κατοίκων -πλην των τουριστικών περιοχών- που έχουν ετήσιο κέρδος κάτω των 10 χιλιάδων ευρώ, απαλλαγή φορολογίας στους ενοριακούς ναούς.

Ακόμη, στελέχωση κρίσιμων δημόσιων υπηρεσιών, αυξημένες αμοιβές στελεχών που υπηρετούν σε δυσπρόσιτες ορεινές ή απομονωμένες νησιώτικες περιοχές με έλλειψη προσέλευσης, όπως γιατρούς σε νοσοκομεία. Υποστήριξη των επιχειρήσεων στην περιφέρεια με στόχο τη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος και την προσφορά υπηρεσιών στήριξης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων με κέντρα υποδοχής επενδυτών σε κάθε νομό, με περιφερειακά κέντρα επιχειρηματικότητας και ανάπτυξης σε κάθε περιφέρεια. Ακόμη -και ουσιωδέστερα- ενίσχυση των χαμηλών εισοδημάτων, αφού για τους χαμηλοσυνταξιούχους θα έχουμε αύξηση του ΕΚΑΣ κατά 28% με το ποσό των 30 περίπου ευρώ από 1.1.2004, ενώ παράλληλα προβλέπεται η αναπροσαρμογή του ορίου εισοδήματος για να μην υπερκαλύπτεται από την προηγούμενη χρήση του ΕΚΑΣ.

Επίσης, για τα άτομα με αναπηρίες, αύξηση ενισχύσεως σε όλες τις κατηγορίες για την περίοδο 2004-2008, αύξηση 30 εκατομμύρια ευρώ για το 2004, αύξηση 110 εκατομμύρια ευρώ για το 2004-2008 και επιπλέον χρηματοδότηση νέων κοινωνικών δράσεων για τους εργαζόμενους και τις ειδικές κατηγορίες, όπως μετανάστες και άλλες κοινωνικές ομάδες, με προγράμματα από τον ΟΑΕΔ, τον ΟΕΚ και την Εργατική Εστία.

Επιπλέον, επιδοματική στεγαστική πολιτική από τον ΟΕΚ με στόχο τη διετία 2003-2004 να ωφληθούν συνολικά εκατόν είκοσι χιλιάδες νοικοκυριά, ενώ το 2004 θα διατεθούν και οι κατοικίες του Ολυμπιακού Χωριού.

Επιπλέον, ενίσχυση απασχόλησης για τους ανέργους με αύξηση επιδόματος ανεργίας κατά 10% από 1.1.2004. Με την αύξηση αυτή το επίδομα ανεργίας ανέρχεται πλέον στο 60% του καθαρού ημερομίσθιου ανειδίκευτου εργάτη, πλησιάζοντας έτσι αισθητά το στόχο, που είναι το 65%. Ενίσχυση των ανέργων με προσαύξηση για ένα χρόνο κατά 50% της επιδότησης ενοικίου, σε σχέση με αυτό που δίνεται στους εργαζόμενους και συνταξιούχους. Ακόμη, επιδότηση ενοικίου αυξημένη κατά 50% για δύο χρόνια, σε όσους ανέργους μετακινούνται και βρίσκουν απασχόληση σε άλλες περιοχές.

Πρέπει δε να υπογραμμίσουμε τις προσλήψεις είκοσι πέντε χιλιάδων ατόμων μερικής απασχόλησης στο δημόσιο και στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ενώ πρέπει να τονίσουμε και την απασχόληση των επιδοτούμενων ανέργων του ΟΑΕΔ και τη χρηματοδότηση της επιχείρησης που περιλαμβάνει ανέργους κατά το ισόποσο του επιδόματος ανεργίας, ώστε να μειώ-

νεται το μισθολογικό κόστος για τον εργοδότη.

Όσον αφορά στα κίνητρα απασχόλησης των γυναικών, έχουμε επιδότηση ασφαλιστικών εισφορών επί ένα έτος για άνεργες μητέρες δύο και περισσότερων παιδιών, επιδότηση εργοδοτικών εισφορών για αντικατάσταση εργαζόμενης γυναίκας κατά την περίοδο της κύησης και της λοχείας από άλλη γυναίκα και απαλλαγή για την αγρότισσα από την καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών επί ένα χρόνο μετά τη γέννηση του δευτέρου παιδιού, ενώ περαιτέρω προβλέπεται και αύξηση της χρηματοδότησης του ασφαλιστικού συστήματος, για να καλυφθούν αυξήσεις συντάξεων στη βάση της υφιστάμενης συμφωνίας που έχει ψηφιστεί από την Κυβέρνηση για τις αυξήσεις των συντάξεων του ΙΚΑ, του ΝΑΤ, του ΟΓΑ, αλλά και των άλλων ταμείων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στον Προϋπολογισμό προβλέπονται ακόμη μέτρα στήριξης της οικογένειας, που αφορούν ενίσχυση των οικογενειών με παιδιά που σπουδάζουν σε άλλη πόλη της Ελλάδας με 1000 ευρώ ετήσια ανά σπουδαστή για το κόστος διαβίωσης και δικαιούχους σε οικογένειες με εισόδημα κάτω των 30.000 ευρώ και με κατοικία κάτω των διακοσίων τετραγωνικών μέτρων.

Προβλέπεται ενίσχυση των οικογενειών ανέργων για τα παιδιά τους στο σχολείο, με εφάπαξ 150 ευρώ για σχολικά είδη. Ενίσχυση της μονογονεϊκής οικογένειας με καθιέρωση ειδικών δράσεων στήριξης, όπως επέκταση ιατροφαρμακευτικής κάλυψης, εγγραφή σε παιδικούς σταθμούς, αλλά και άλλα μέτρα.

Για το δημόσιο τομέα ο Προϋπολογισμός προβλέπει από 1.1.2004 νέα μισθολόγια για την κεντρική διοίκηση και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, αναμόρφωση βασικών μισθών, αύξηση επιδομάτων θέσεως και μεταπτυχιακών σπουδών, αλλά και αύξηση συντάξεων τόσο των δημοσίων υπαλλήλων όσο και του ΙΚΑ και των ειδικών ταμείων.

Έχει, όμως, ενδιαφέρον εδώ να αναφερθούμε επιγραμματικά και στα φορολογικά μέτρα ενίσχυσης των επιχειρήσεων, όπως η χρήση αφορολόγητων αποθεματικών έως το 35% των κερδών επί τριετία για αναπτυξιακές επενδύσεις, η απλοποίηση των φορολογικών ελέγχων, η κατάργηση των φορολογικών προστίμων, η ρύθμιση ληξιπροθέσμων χρεών, η μείωση από το τριπλάσιο στο διπλάσιο του ανώτατου ορίου προσαύξησης του εκπροθέσμου χρέους, το φθηνότερο πετρέλαιο για τις επιχειρήσεις και τη βιομηχανία, ώστε να επιτευχθεί -αυτό είναι κατ'εξοχήν σημαντικό- μία μείωση του κόστους παραγωγής κατά 2% έως 5%, για να ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητα των ελληνικών επιχειρήσεων, αλλά και να διατηρηθούν οι τιμές λιανικών πωλήσεων των προϊόντων.

Είναι ενδεικτικό, άλλωστε, ότι οι πιστώσεις για το 2004 αυξάνονται για το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κατά 12,1%, για το Υπουργείο Παιδείας κατά 8%, για το Υπουργείο Γεωργίας κατά 7,8%, για το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας κατά 7,2% και για το Υπουργείο Πολιτισμού κατά 6,7%.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι η Ελλάδα τα τελευταία δέκα χρόνια αλλάζει ριζικά. Μετά τη μεγάλη αλλαγή του 1981, την απαρχή των μεταρρυθμίσεων του 1993, την προσπάθεια εκσυγχρονισμού του 1996 και του 2000, διαμορφώνεται μία νέα αντίληψη.

Έτσι, στη δεκαετία 1993-2003 επαναπροσδιορίζεται η σχέση μεταξύ οικονομίας και κοινωνικής δικαιοσύνης. Αυτή την κρίσιμη δεκαετία επιτυγχάνεται η διατήρηση μιας ιδιαίτερα σημαντικής δημοσιονομικής πειθαρχίας και ένας χαμηλός πληθωρισμός. Έτσι ακριβώς επιτυγχάνεται η ένταξη στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

Παράλληλα, απελευθερώθηκαν οι λειτουργίες της οικονομίας και ειδικότερα εκείνες της αγοράς αλλά και ενισχύθηκε η ανταγωνιστικότητα και η επιχειρηματικότητα μέσα σε μία εκτεταμένη κοινωνική ειρήνη.

Η Ελλάδα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία χρόνια άλλαξε και συνεχίζει ήδη να αλλάζει σταδιακά. Η ένταξη της χώρας μας στην Ευρωζώνη είναι μια μεγάλη κατάκτηση. Σήμερα η οικονομία της χώρας μας είναι η πιο γρήγορα αναπτυσσόμενη οικονομία στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το κύρος της χώρας μας στο διεθνή χώρο είναι αδιαμφισβήτητο. Η χώρα μας είναι

μια μεγάλη ηθική δύναμη με ισχυρή όμως οικονομία και ισοτίμη συμμετοχή στη λήψη των αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μια ακόμα μεγαλύτερη κατάκτηση για τον Ελληνισμό και τη συνέπεια στην ιστορία μας.

Η αύξηση των πόρων για το κοινωνικό κράτος και τις κοινωνικές δαπάνες ως ποσοστό του ΑΕΠ, συγκλίνοντας με το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι μια μεγάλη επιτυχία. Όμως και η μεταρρύθμιση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης και η διασφάλιση της βιωσιμότητας του θεσμού είναι μια πραγματικότητα. Η ολοκλήρωση δε της μεταρρύθμισης και η αποκέντρωση του συστήματος, είναι βέβαια η περαιτέρω ευθύνη, αλλά και η δέσμευσή μας για την περίοδο 2004-2008.

Η προώθηση της ανέγερσης και ολοκλήρωσης των περιφερειακών νοσοκομείων της χώρας και οι παρεμβάσεις στο σύστημα υγείας διαμορφώνουν μια άλλη ποιότητα παροχής υπηρεσιών υγείας. Η υλοποίηση ενός πρωτόγνωρου έργου υποδομών στην ιστορία της χώρας, εκατοντάδων έργων σε όλη την επικράτεια, η εξασφάλιση του Γ' Κοινωνικού Πλαισίου Στήριξης, η ανάληψη και η ολοκλήρωση με επιτυχία της προετοιμασίας των Ολυμπιακών Αγώνων, η εξάρθρωση της τρομοκρατίας είναι παρεμβάσεις ιστορικές.

Με μια κλιμακούμενη εισοδηματική πολιτική και με αναδιανομή του εθνικού εισοδήματος διαμορφώνεται ένα κοινωνικό κράτος. Η αύξηση των κοινωνικών δαπανών κατά 42,6% στο χρονικό διάστημα 1995-2000, όταν ο μέσος όρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση αυξήθηκε κατά 8,7%, είναι μια πολύ μεγάλη κατάκτηση, ενώ η χάρτα σύγκλισης για την τετραετία 2004-2008, για την οποία πρέπει να γίνει ένας ουσιαστικός διάλογος, επιχειρεί να επιταχύνει την πραγματική και κοινωνική σύγκλιση της χώρας με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Στόχοι είναι: Η μείωση της ανεργίας στο 6% για το 2008, η αύξηση της παραγωγικότητας και των μισθών, ώστε να προσεγγίσουν το 90% του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης το 2008 από το 80% που είναι σήμερα. Η αύξηση των κοινωνικών δαπανών, ώστε να προσεγγίσουν το 30% του ΑΕΠ το 2008. Το ΕΚΑΣ από 100 ευρώ σήμερα στα 200 ευρώ το 2008. Η κατωτάτη σύνταξη του ΙΚΑ συν το ΕΚΑΣ στα 700 ευρώ το 2008 από 552 ευρώ που είναι σήμερα. Η κατωτάτη σύνταξη του ΟΓΑ στα 300 ευρώ από 170 που είναι σήμερα. Έτσι διαμορφώνονται οι προϋποθέσεις για μία καλύτερη ζωή, για όλους. Διασφαλίζεται η σιγουριά στη ζωή για τους εργαζόμενους αλλά και η αξιοπρέπεια στα γηρατειά για τους συνταξιούχους. Εξασφαλίζεται το κοινωνικό κράτος που εγγυάται για κάθε πολίτη, για κάθε οικογένεια καλύτερες μέρες.

Η οικονομική πολιτική που θα εφαρμοστεί κατά το 2004 συνεχίζει να είναι προσανατολισμένη στην εφαρμογή μιας σταθερής δημοσιονομικής πολιτικής, στη διατήρηση υψηλών ρυθμών ανάπτυξης, στη στήριξη της οικονομικής δραστηριότητας και την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, στη βελτίωση της παραγωγικότητας, της εργασίας και την ενσωμάτωση στους μισθούς, στην επιτάχυνση της υλοποίησης των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, στην ενίσχυση της επενδυτικής δραστηριότητας στην αγορά εργασίας, στην απελευθέρωση των αγορών και στην αύξηση της απασχόλησης και στην ενδυνάμωσή της.

Ειδικότερα δε, οι βασικοί στόχοι του Προϋπολογισμού το 2004 είναι: Ο περιορισμός του ελλείμματος της γενικής κυβέρνησης, η περαιτέρω μείωση του δημόσιου χρέους, η δημιουργία συνθηκών διαφανούς ανάπτυξης με τη συνέχιση των διαρθρωτικών αλλαγών και μεταρρυθμίσεων. Η ενίσχυση των αμοιβών καθώς και των συντάξεων στη Δημόσια Διοίκηση και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Τέλος, η ενίσχυση των αγροτών, των ασθενεστέρων ομάδων και η στήριξη των οικογενειών με χαμηλά εισοδήματα.

Ακριβώς για όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισηγούμεθα την υπερψήφιση του Προϋπολογισμού, επειδή ακριβώς εγγυάται την προοπτική της ανάπτυξης, τη σταθερότητα, αλλά και για το σημαντικότερο για μας, τους σοσιαλιστές, ένα κοινωνικό κράτος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» με θέμα: «Κρήτη, 90 χρόνια από την Ένωση με την Ελλάδα», σαράντα τέσσερις μαθητές και τέσσερις καθηγητές από το 4ο Τεχνικό Επαγγελματικό Εκπαιδευτήριο της Σιβιτανίδειου Σχολής.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή παρουσίαση των στοιχείων για την εκτέλεση του φετινού Προϋπολογισμού στο πρώτο δεκάμηνο αρκεί από μόνη της για να αποδειχθεί ότι ο Προϋπολογισμός που συζητούμε θα έπρεπε να αποσυρθεί από την Κυβέρνηση. Διότι τα στοιχεία για την εκτέλεση του προϋπολογισμού του 2003, που μόλις δημοσιεύτηκαν, αποδεικνύουν ότι το έλλειμμα του κρατικού προϋπολογισμού παρουσιάζει μία αύξηση της τάξης του 150% για το δεκάμηνο Ιανουαρίου-Οκτωβρίου σε σχέση με το 2002. Και παρουσιάζει μία τεράστια απόκλιση σε σχέση με την εκτίμηση του προϋπολογισμού. Είναι 7,2 δισεκατομμύρια ευρώ όταν ο προϋπολογισμός προβλέπει ότι θα είναι 6,2 δισεκατομμύρια ευρώ για το σύνολο του δωδεκαμήνου. Αυτό και μόνο είναι ο κυριότερος λόγος για τον οποίο η Κυβέρνηση θα έπρεπε να ντρέπεται που μας έφερε έναν Προϋπολογισμό ο οποίος δεν συμβαδίζει με αυτά που συμβαίνουν στην οικονομία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Αλογοσκούφη, με συγχωρείτε. Θέλω να σας παρακαλέσω θερμά και σας και όσους θα ακολουθήσουν στο Βήμα αν θέλετε να λέμε την άποψή μας χωρίς εκφράσεις που προκαλούν στη συνέχεια στον ίδιο τόνο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ: Άμα λέμε την αλήθεια δεν προκαλούμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Πρέπει να μιλάμε με ευπρέπεια. Καλό είναι να μιλάμε όλοι έτσι που να μη ντρεπόμαστε για τη συζήτηση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Η αλήθεια δεν προκαλεί, κύριε Πρόεδρε.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ: Τις παρατηρήσεις στη Συμπολίτευση και όχι σε μας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Κυρίες Πρόεδρε, η αλήθεια δεν προκαλεί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Αλογοσκούφη, δεν αντιδικώ. Θερμά σας παρακαλώ, έχετε πλούσιο λεξιλόγιο, αν θέλετε, χρησιμοποιήστε το.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Η Κυβέρνηση περίμενε πάνω από ένα μήνα για να παρουσιάσει τα στοιχεία για το δεκάμηνο, ακριβώς διότι από μόνο τους αποδείκνυαν ότι ο Προϋπολογισμός αυτός δεν έχει καμία σχέση με την πραγματικότητα. Βρίσκεται κυριολεκτικά στον αέρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και τα στοιχεία του εντεκαμήνου τα οποία θα έπρεπε και αυτά να είχαν δοθεί στη δημοσιότητα, παρουσιάζουν σύμφωνα με πληροφορίες την ίδια εικόνα. Μιλάμε λοιπόν για έντεκα μήνες που αποδεικνύουν ότι έχουμε έναν Προϋπολογισμό μπροστά μας ο οποίος στηρίζεται σε μία σαθρή βάση. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και αυτή η πραγματικότητα δεν αφορά μόνο τον Προϋπολογισμό, αφορά το σύνολο της εικόνας που προσπαθεί να φιλοτεχνήσει η Κυβέρνηση για την ελληνική οικονομία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι οι δυνατότητες της οικονομίας και της χώρας είναι μεγάλες. Είναι πολύ μεγάλες οι δυνατότητες της οικονομίας και της χώρας. Όμως, οι δυνατότητες της σημερινής Κυβέρνησης δεν είναι μεγάλες. Είναι μικρές, είναι πολύ μικρές. Και αυτός είναι ο λόγος που η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια έχει καταδικαστεί στη θέση του ουραγού στην Ευρωπαϊκή Ένωση των δεκαπέντε.

Όταν οι άλλοι κάνουν άλματα, η Κυβέρνηση παρουσιάζεται ικανοποιημένη με το σημειωτόν. Η χώρα και η οικονομία έχουν δυνατότητες. Όμως η Κυβέρνηση των τελευταίων ετών υπήρξε

πολύ κατώτερη των περιστάσεων. Και αυτός είναι ο λόγος που ο ελληνικός λαός επιθυμεί κυβερνητική αλλαγή. Ευκαιρίες δόθηκαν στη σημερινή Κυβέρνηση. Καμία άλλη κυβέρνηση μετά τη Μεταπολίτευση δεν είχε τόσες ευκαιρίες και δεν βοηθήθηκε τόσο πολύ από τις περιστάσεις. Καμία άλλη κυβέρνηση δεν διαχειρίστηκε τόσους πόρους. Διαχειρίστηκε πόρους που δεν διαχειρίστηκαν μαζί όλες οι κυβερνήσεις στη μεταπολεμική περίοδο.

Διαχειρίστηκε μια εθνική προσπάθεια, την ένταξη της Ελλάδας στην ΟΝΕ, που είχε δρομολογηθεί από τους προκατόχους της, από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Κατάφερε όμως να καθυστερήσουμε δύο χρόνια και η προσπάθεια αυτή να έχει ένα τεράστιο κόστος για την οικονομία και την κοινωνία. Διαχειρίστηκε ένα μεγάλο αναπτυξιακό πρόγραμμα που και αυτό είχε σχεδιαστεί από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στα πλαίσια του δεύτερου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Όλα τα μεγάλα έργα για τα οποία υπερηφανεύεται η σημερινή Κυβέρνηση είχαν σχεδιαστεί και δρομολογηθεί από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Στο μεγαλύτερο μέρος της η θητεία της σημερινής Κυβέρνησης συνέπεσε με εξαιρετικά ευνοϊκές διεθνείς συνθήκες, συνθήκες ανάπτυξης της παγκόσμιας οικονομίας, μείωσης της ανεργίας και επέκτασης του διεθνούς εμπορίου. Συνέπεσε με ένα εξαιρετικά ευνοϊκό πολιτικό κλίμα λόγω της υπευθυνότητας της Αντιπολίτευσης.

Σε σχέση με αυτές τις ευκαιρίες τι πέτυχε η Κυβέρνηση; Ελάχιστα. Η ένταξη στην ΟΝΕ επιτεύχθηκε με δύο χρόνια καθυστέρηση, όπως ακριβώς είχαμε προβλέψει. Ποτέ δεν προβλέψαμε ότι δεν θα μπαίναμε στην ΟΝΕ. Είχαμε πει ότι θα καθυστερήσουμε να μπορούμε και έτσι έγινε. Η ένταξή μας είχε τεράστιο κοινωνικό κόστος. Τα έργα που έπρεπε να ολοκληρωθούν με το δεύτερο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης έμειναν ημιτελή και χρειάζονται επιπλέον πόροι για να ολοκληρωθούν. Αυτά που έπρεπε να τελειώσουν μέχρι το 2000-2002 συνεχίζονται στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Καινούργια σχέδια δεν υπήρξαν. Λόγω των αδιαφανών διαδικασιών και της αναποτελεσματικότητας της Κυβέρνησης η Ευρωπαϊκή Ένωση κατακρατά το 15% του συνόλου των πόρων του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης που είναι πολλά δισεκατομμύρια ευρώ. Και από εκεί που δεν θα χάναμε κανένα ευρώ, σύμφωνα με τις δηλώσεις του ίδιου του Πρωθυπουργού, χάνουμε δισεκατομμύρια.

Παρά τη μεγάλη αύξηση της φορολογίας λόγω της κρατικής σπατάλης που εκτρέπει η σημερινή Κυβέρνηση, το δημόσιο χρέος που η ίδια δημιούργησε στη δεκαετία του 1980, εξακολουθεί να αποτελεί βραχνά για την οικονομία και τη χώρα. Η πραγματική σύγκλιση με το μέσο όρο των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι όνειρο απατηλό. Το έγκλημα του χρηματιστηρίου, που οδήγησε στη μεγαλύτερη αναδιανομή πλούτου εις βάρος των πολλών με μεσαία εισοδήματα, οφείλεται αποκλειστικά σε πράξεις, παραλείψεις και καθεστωτικές πρακτικές της σημερινής Κυβέρνησης. Το ποσοστό φτώχειας μετά τις κοινωνικές παροχές είναι το δεύτερο μεγαλύτερο στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η αδιαφάνεια και η διαφθορά επιβαρύνουν την οικονομία και την κοινωνία και μας κατατάσσουν στις χειρότερες θέσεις διεθνώς. Το κράτος δεν μπορεί να επιτελέσει ούτε το

συντονιστικό του ρόλο ούτε τον κοινωνικό και αναδιανεμητικό του ρόλο. Η διεθνής ανταγωνιστικότητα της χώρας είναι η χαμηλότερη ανάμεσα στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και διατηρεί το ποσοστό ανεργίας πολύ ψηλά. Είναι κολοσσιαίες οι ευκαιρίες που σπαταλήθηκαν και η ζημιά που έγινε από την ολιγωρία και την αναποτελεσματικότητα της σημερινής Κυβέρνησης.

Σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις ο Προϋπολογισμός που συζητάμε θα είναι ο τελευταίος προϋπολογισμός αυτής της κυβέρνησης. Είναι ένας Προϋπολογισμός κατ' εικόνα και ομοίωσή της. Είναι ανελικρινής, είναι αναξιόπιστος, είναι αναποτελεσματικός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είπα ότι οι δυνατότητες της οικονομίας και της χώρας είναι μεγάλες, πολύ μεγάλες. Όμως οι δυνατότητες της σημερινής κυβέρνησης και του Προϋπολογισμού που αποτυπώνει την πολιτική της είναι μικρές. Αυτός είναι ο λόγος που η Ελλάδα έχει καταδικαστεί τόσα χρόνια στη θέση του ουραγού στην Ευρωπαϊκή Ένωση των δεκαπέντε. Αυτός είναι ο λόγος που πρέπει να αλλάξει τόσο η σημερινή Κυβέρνηση όσο και η σημερινή πολιτική. Μόνο μια νέα κυβέρνηση μπορεί να εγγυηθεί μια νέα πολιτική που θα αλλάξει τη σημερινή κατάσταση. Μόνο μια νέα κυβέρνηση μπορεί να εγγυηθεί μια νέα πολιτική για την ανάπτυξη, για την απασχόληση, για την κοινωνική συνοχή.

Ποια είναι η κατάσταση της οικονομίας μετά από είκοσι χρόνια διαχείρισης από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ; Η κατάσταση της οικονομίας δεν είναι αυτή που παρουσιάστηκε από τον εισηγητή της Πλειοψηφίας, δεν είναι η κατάσταση που παρουσιάζει η Κυβέρνηση. Είναι αυτή που βιώνει η πλειοψηφία των πολιτών, είναι αυτή που βιώνουν οι περισσότεροι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι, οι ελεύθεροι επαγγελματίες, οι μικρομεσαίοι επιχειρηματίες, οι άνεργοι και αυτοί που διατρέχουν τον κίνδυνο της ανεργίας και όλοι αυτοί που αντιμετωπίζουν το φάσμα της φτώχειας. Αυτή είναι η κατάσταση της οικονομίας και γι' αυτή την κατάσταση η ευθύνη πέφτει αποκλειστικά στην κυβερνητική πολιτική. Μια πολιτική εισπρακτική και κοντόφθαλμη που δεν αξιοποίησε τις ευκαιρίες που είχαμε, δεν έδωσε διεξόδους στη δημιουργικότητα του ελληνικού λαού, μια πολιτική που καταδίκασε την Ελλάδα στη θέση του ουραγού στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Οι συγκριτικοί δείκτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι αποκαλυπτικοί σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία, του περασμένου Οκτωβρίου, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η Ελλάδα του 2002 είχε το χαμηλότερο βιοτικό επίπεδο στην Ευρωπαϊκή Ένωση των δεκαπέντε. Το κατά κεφαλήν εισόδημα ήταν μόλις στο 66,4% του μέσου όρου των δεκαπέντε, όταν το 1980, που ενταχθήκαμε στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, σε σχέση με τους σημερινούς δεκαπέντε, βρισκόταν στο 70%. Τότε 70%, σήμερα 66%. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και καταθέτω έναν πίνακα που αποδεικνύει του λόγου του αληθές –για τα Πρακτικά– κατατάσσει όλες τις χώρες ανάλογα με το κατά κεφαλήν εισόδημά τους και η Ελλάδα βρίσκεται στον πάτο.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος έχει ως εξής:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ : Ήταν έτσι η κατάσταση το 1980; Δεν ήταν έτσι η κατάσταση. Η Ελλάδα δεν ήταν στον πάτο, ήταν τρίτη από το τέλος. Ήταν σε καλύτερη θέση και από την Πορτογαλία και από την Ιρλανδία. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Σήμερα Ιρλανδία έχει φθάσει και είναι η δεύτερη πλουσιότερη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση στο κατά κεφαλήν εισό-

δημα. Αυτή είναι η πραγματικότητα και καταθέτω και αυτό τον πίνακα για τα Πρακτικά, που δείχνει ποια ήταν η κατάσταση το 1980.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος έχει ως εξής:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ : Το ποσοστό ανεργίας, γιατί μιλάμε όλοι για την απασχόληση, στο τέλος του 2002 σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής βρισκόταν στο 10% και ήταν το δεύτερο υψηλότερο ποσοστό ανεργίας στους δεκαπέντε. Ο μέσος όρος ανεργίας στους δεκαπέντε είχε πέσει στο 7,7%. Ήταν πάντα έτσι τα πράγματα; Όχι. Το 1980 η ανεργία στην Ελλάδα βρισκόταν μόλις στο 2,7%, σχεδόν

το μισό σε σχέση με την ανεργία των δεκαπέντε.

Καταθέτω δύο πίνακες που αποδεικνύουν του λόγου του αληθές.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης καταθέτει για τα Πρακτικά τους προαναφερθέντες πίνακες, οι οποίοι έχουν ως εξής:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ : Σήμερα είμαστε δεύτεροι από το τέλος όσον αφορά την ανεργία. Μόνο η Ισπανία μας ξεπερνάει. Το 1980 είχαμε την τέταρτη χαμηλότερη ανεργία στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Μας περνούσαν έντεκα χώρες. Αυτή είναι η κατάσταση στην οποία έφερε την ανεργία η πολιτική της σημερινής Κυβέρνησης. Από εκεί που ήμασταν ανάμεσα σ' αυτούς με τη χαμηλότερη ανεργία, καταλήξαμε να είμαστε ανάμεσα σ' αυτούς με τη μεγαλύτερη ανεργία στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αυτή είναι η πολιτική σας. Και η κατάσταση της απασχόλησης στη χώρα είναι προβληματική απ' όλες τις απόψεις. Το ποσοστό των απασχολουμένων στο σύνολο του πληθυσμού στις παραγωγικές ηλικίες από δεκαπέντε μέχρι εξήντα τεσσάρων χρονών είναι από τα χαμηλότερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Βρίσκεται στο 55%, όταν για τους δεκαπέντε το αντίστοιχο ποσοστό είναι 64%. Μόνο το 40% των γυναικών που είναι στην παραγωγική ηλικία εργάζεται στην Ελλάδα, όταν στους δεκαπέντε το αντίστοιχο ποσοστό είναι 55%.

Έχουμε από τις χειρότερες επιδόσεις στην εκπαίδευση και την κατάρτιση των εργαζομένων. Μόνο το 1,2% των εργαζομένων μετέχουν κατά μέσο όρο σε προγράμματα εκπαίδευσης και κατάρτισης, όταν για τους δεκαπέντε το αντίστοιχο ποσοστό είναι 8,5%. Εμείς είμαστε στο 1,2%, ενώ αυτοί στο 8,5%. Πώς να βρουν δουλειά οι άνεργοι χωρίς εκπαίδευση και κατάρτιση;

Το ύψος της ανεργίας στους νέους και τις γυναίκες είναι ανατριχιαστικό. Το 2002 στην Ελλάδα, η ανεργία των γυναικών ήταν 15%, σχεδόν το διπλάσιο απ' ό,τι στους δεκαπέντε. Η ανεργία

των νέων προσεγγίζει το 30%. Αυτά είναι τα επίσημα στοιχεία.

Δεν είναι όμως μόνο το κατά κεφαλήν εισόδημα και η ανεργία. Ένας τρίτος σημαντικός δείκτης –και ακούω πολλές φορές την Κυβέρνηση να μιλάει για την κοινωνική της ευαισθησία και την κοινωνική της πολιτική- είναι οι δείκτες ανισότητας. Ένας από τους κυριότερους δείκτες είναι το ποσοστό της φτώχειας. Το επίσημο ποσοστό της φτώχειας στην Ελλάδα, σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία που μόλις δημοσιεύθηκαν στην ιστοσελίδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, είναι 20%, όταν στους δεκαπέντε το αντίστοιχο ποσοστό είναι 15%. Εμείς είμαστε στο 20%, εκείνοι στο 15% και μάλιστα μετά τις κοινωνικές παροχές. Μόνο το 2% των νοικοκυριών στην Ελλάδα ξεφεύγει από το όριο της φτώχειας μετά από τις κοινωνικές παροχές, ενώ στους δεκαπέντε το αντίστοιχο ποσοστό είναι 8%, δηλαδή τέσσερις φορές παραπάνω.

Έχουμε τη μικρότερη αποτελεσματικότητα των κοινωνικών μεταβιβάσεων ανάμεσα στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έχουμε το χειρότερο κοινωνικό κράτος. Στο σημείο αυτό καταθέτω έναν πίνακα, ο οποίος αποδεικνύει του λόγου το αληθές. Πάλι στον πάτο, πάλι τελευταίοι όσον αφορά την αποτελεσματικότητα των κοινωνικών παροχών.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος έχει ως εξής:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ : Επιπλέον, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή πολλοί από εσάς εκλέγεσθε στην περιφέρεια, είναι γνωστό ότι η κυβερνητική πολιτική έχει καταδικάσει την ελληνική περιφέρεια. Οι πιο φτωχές περιφέρειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ελληνικές. Η Ήπειρος, η Δυτική Ελλάδα, η Ανατολική Μακεδονία και η Θράκη, η Πελοπόννησος και πολλές άλλες περιφέρειες είναι ανάμεσα στις φτωχότερες περιφέρειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επειδή ακούω πολλές φορές την Κυβέρνηση να αμφισβητεί τα ευρωπαϊκά στοιχεία, θέλω να ξεκαθαρίσουμε μια και καλή ότι αυτά τα στοιχεία δεν μπορούν να αμφισβητηθούν. Είναι συγκρίσιμα για όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η ίδια η Ευρωπαϊκή Επιτροπή τα χρησιμοποιεί για να κάνει συγκρίσεις και διαχρονικές αλλά και μεταξύ των κρατών μελών. Η Κυβέρνηση, επειδή αυτά τα στοιχεία δεν ευνοούν τους ισχυρισμούς της, επιδίδεται σε συνεχείς αμφισβητήσεις τους. Το ακούσαμε και προ μερικών ημερών σ' αυτήν την Αίθουσα από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό, όταν αμφισβητούσε τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προβάλλοντας διάφορες δικαιολογίες, λες και οι δικαιολογίες αυτές δεν ισχύουν για όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κάποτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχε ειπωθεί από τον Γεώργιο Παπανδρέου, ο οποίος αμφισβητούσε τότε τα επιτεύγματα της πολιτικής του Κωνσταντίνου Καραμανλή, ότι ευημερούν οι αριθμοί αλλά δυστυχούν οι άνθρωποι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Πάσχουν είχε πει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Ο κ. Σημίτης αμφισβητεί τα αποτελέσματα της ίδιας του της πολιτικής, επιδιώκοντας να μας πείσει ότι μπορεί να πάσχουν οι αριθμοί αλλά οι άνθρωποι να ευημερούν. Αυτό προσπαθεί να μας πείσει! Το δυστύχημα όμως για τη χώρα, αλλά και για την Κυβέρνησή του, είναι ότι στην Ελλάδα του κ. Σημίτη πάσχουν και οι αριθμοί και οι άνθρωποι. Αυτή είναι η πραγματικότητα! Είναι μια πραγματικότητα που η Κυβέρνηση αρνείται να τη δει ή προσποιείται ότι δεν τη βλέπει. Μια κυβέρνηση που έχει αυτήν τη νοοτροπία, δεν έχει καμιά ελπίδα να αντιμετωπίσει τα προβλήματα της χώρας. Αυτή είναι η κατάσταση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά τον εισπρακτικό χαρακτήρα της κυβερνητικής πολιτικής, παρά τους κοινοτικούς πόρους, παρά τους φόρους και τη εκποίηση σημαντικού μέρους της περιουσίας του κράτους, το επίσημο δημόσιο χρέος εξακολουθεί να απειλεί τη χώρα.

Παραμένει, λόγω της κυβερνητικής σπατάλης, στα επίπεδα του 105% του ΑΕΠ για το 2002 -εδώ και χρόνια παραμένει σε αυτά τα επίπεδα- χωρίς να παρουσιάζει πτωτική τάση. Κατάθετω -για του λόγου το αληθές- τους σχετικούς πίνακες.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης καταθέτει για τα Πρακτικά τους προαναφερθέντες πίνακες, οι οποίοι έχουν ως εξής:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ : Το 2002 η Ελλάδα βρισκόταν ανάμεσα στις τρεις χώρες με το υψηλότερο δημόσιο χρέος. Για την ακρίβεια είχε 104,7% του ΑΕΠ και την ξεπερνούσαν κατά λίγο το Βέλγιο και η Ιταλία. Είμαστε στους τρεις τελευταίους. Έχουμε το ψηλότερο δημόσιο χρέος. Αυτή ήταν η κατάσταση πέρυσι στο τέλος του χρόνου, που υπάρχουν οριστικά στοιχεία.

Το 1980 η Ελλάδα είχε χρέος που ήταν μόλις στο 25% του ΑΕΠ. Ήταν ανάμεσα στις χώρες που είχαν το χαμηλότερο δημόσιο χρέος σε σχέση με το ΑΕΠ. Από εκεί που ήμασταν στην κορυφή, πήγαμε στον πάτο, αναφορικά με το δημόσιο χρέος. Αυτή ήταν η πολιτική σας. Αυτή ήταν η διαχείριση που κάνατε όλα αυτά τα χρόνια. Εκεί φέρατε τη χώρα, να την απειλεί το χρέος!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και να ήταν αυτή η πραγματικότητα. Τα πράγματα είναι πολύ χειρότερα, γιατί υπάρχουν κρυφά χρέη. Υπάρχουν χρέη νοσοκομείων που δεν καταγράφονται στο επίσημο δημόσιο χρέος. Υπάρχουν χρέη οργανισμών που δεν καταγράφονται στο επίσημο δημόσιο χρέος. Υπάρχουν χρέη που δεν πληρώνονται γενικώς σε προμηθευτές κυβερνητικούς. Υπάρχουν εγγυήσεις που δίνονται δεξιά και αριστερά και που αργά ή γρήγορα θα καταπέσουν και θα προστεθούν πάνω στο επίσημο δημόσιο χρέος, δηλαδή πάνω στο κεφάλι του ελληνικού λαού.

Ακούω, βέβαια, πολλές φορές την Κυβέρνηση που λέει ότι «ναι, καλά όλα αυτά, αλλά έχουμε υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης». Αυτό είναι τώρα που συγκαλύπτει τα προβλήματα. Το ότι έχουμε υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης. Γιατί έχουμε τα τελευταία δύο-τρία χρόνια υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Γιατί βιάστηκε η Κυβέρνηση, επειδή είχε καθυστερήσει να τελειώσει το Β' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης. Γιατί έχουμε τους Ολυμπιακούς Αγώνες και εν όψει της ολοκλήρωσης της προετοιμασίας για τους Αγώνες γίνονται μια σειρά από έργα ή επιταχύνονται κάποια έργα που είχαν καθυστερήσει. Γιατί υπάρχει και αύξηση της καταναλωτικής και της στεγαστικής πίστης, που είναι αποτέλεσμα της εισόδου στην ΟΝΕ.. Όμως είναι ένα αποτέλεσμα που δεν περιμένουμε ότι θα συνεχίζεται επ' άπειρον. Δεν μπορεί να δανείζονται επ' άπειρον τα νοικοκυριά.

Και οι τρεις αυτοί παράγοντες είναι γεγονός ότι οδήγησαν σε επιτάχυνση της οικοδομικής δραστηριότητας στη χώρα και σε συνακόλουθη άνοδο του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος. Ωστόσο η άνοδος αυτή είναι στρεβλή. Διότι ούτε στο σύνολο της οικονομίας διαχέεται και υπάρχουν κλάδοι που υστερούν. Υπάρχουν μεγάλες κοινωνικές τάξεις που πλήττονται, παρά την ανάπτυξη, και οι περιφέρειες της χώρας, επειδή το μεγαλύτερο μέρος αυτής της ανάπτυξης συντελείται στην περιοχή της πρωτεύουσας, παραμένουν καθυστερημένες.

Και οι τρεις αυτοί παράγοντες είναι προσωρινοί. Δεν εγγυώνται τη συνέχιση της ανάπτυξης στο μέλλον. Η ίδια η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην τελευταία έκθεσή της για την ελληνική οικονομία, την οποία θα καταθέσω, εκτιμούσε ότι μετά την εξέλιξη των ευνοϊκών αυτών παραγόντων θα είναι δύσκολο η οικονομι-

κή ανάπτυξη να ξεπεράσει ή να διατηρηθεί στα σημερινά επίπεδα και μετά το 2004. Αυτή είναι η επίσημη έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής τον περασμένο Οκτώβριο.

Λίγες εβδομάδες πριν, το Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης ήδη σημειώνει μεγάλες καθυστερήσεις και λόγω των νέων κοινοτικών κανόνων δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι οι καθυστερήσεις αυτές θα καταστεί δυνατόν να απλωθούν πλήρως στο μέλλον. Τα ολυμπιακά έργα, που και αυτά είχαν καθυστερήσει, έχουν ημερομηνία λήξεως και έχουν και τεράστιες υπερβάσεις στο κόστος τις οποίες θα κληθούμε να τις αντιμετωπίσουμε αμέσως μετά τους αγώνες.

Αυτή είναι η κατάσταση στην οικονομία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Με τον Προϋπολογισμό που συζητούμε, επιβεβαιώνεται ότι η δημοσιονομική πολιτική της Κυβέρνησης βρίσκεται κυριολεκτικά στον αέρα. Το σχέδιο του Προϋπολογισμού χρησιμοποιείται ως ένα ακόμη προεκλογικό και προπαγανδιστικό εργαλείο της Κυβέρνησης και έχει ελάχιστη σχέση με την πραγματικότητα. Αμφισβητείται ευθέως από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και άλλους διεθνείς οργανισμούς και θα έχει μεγάλα προβλήματα υλοποίησης με τη σημερινή του μορφή. Δεν έχει καμία αξιοπιστία ο Προϋπολογισμός.

Όταν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσίευσε στην ίδια την έκθεσή της, την οποία ανέφερα, ότι το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης τον επόμενο χρόνο θα είναι στο 2,4% του ΑΕΠ και όχι στο 1,2% που λέει ο Προϋπολογισμός, είχε υπόψη της το προσχέδιο του Προϋπολογισμού που είχε καταθέσει η Κυβέρνηση από τις αρχές Οκτωβρίου. Ο Προϋπολογισμός δεν άλλαξε καθόλου.

Βγήκε η Κυβέρνηση κάποια στιγμή και μας είπε ότι έκανε λάθος η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν έχει λάβει υπόψη της τον Προϋπολογισμό και υπήρξε και μια ασαφής δήλωση από κάποιον εκπρόσωπο του κ. Σόλμπες.

Ο Ευρωβουλευτής κ. Μαρίνος απηύθυνε επίσημη ερώτηση στον κ. Σόλμπες κατά πόσο η Επιτροπή έχει αναθεωρήσει την πρόβλεψή της για το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης και αν ναι, σε ποιο ύψος τοποθετείται το έλλειμμα μετά από την αναθεώρηση. Η απάντηση ήρθε σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Τι λέει η απάντηση; Η Επιτροπή δεν έχει αναθεωρήσει τις οικονομικές της προβλέψεις για την Ελλάδα. Ωστόσο, ο Κρατικός Προϋπολογισμός θα ληφθεί υπόψη από την άνοιξη του 2004 και μετά. Αυτά λέει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Δεν έχει αναθεωρήσει την πρόβλεψή της, δεν έχει αλλάξει την καταδίκη της αξιοπιστίας της Κυβέρνησης, που έγινε με την έκθεσή της. Καταθέτω για τα Πρακτικά τη σχετική έκθεση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα έκθεση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Καταθέτω επίσης για τα Πρακτικά την αλληλογραφία του κ. Μαρίνου με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία αποδεικνύει του λόγου το αληθές.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία έχουν ως εξής:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατέθεσα για τα Πρακτικά την τελευταία έκθεση, κατέθεσα και την αλληλογραφία του κ. Μαρίνου, θα τα διαβάσετε και θα δείτε ποια είναι η πραγματικότητα. Διότι σύμφωνα με την έκθεση προβλέπεται ότι το έλλειμμα θα διαμορφωθεί σε διπλάσιο ύψος από αυτό που προβλέπει ο Προϋπολογισμός. Και τα ίδια λένε και τα ταμειακά στοιχεία για την εκτέλεση του δεκαμήνου, που μόλις παρουσίασε η Κυβέρνηση, σήμερα, λίγες ώρες πριν αρχίσει αυτή η συζήτηση.

Τα πράγματα, λοιπόν, ξεκαθάρισαν και η αναξιοπιστία αποδεικνύεται ότι είναι το βασικό χαρακτηριστικό του νέου Προϋπολογισμού. Παρά το γεγονός ότι μετά την κατάθεση του προσχεδίου και του σχεδίου αποκαλύφθηκαν συνταρακτικά στοιχεία, που τεκμηρίωσαν την πλαστότητα του, η Κυβέρνηση συνεχίζει και υποκρίνεται ότι δεν έχει συμβεί τίποτα. Αγνόησε τις απόψεις της Βουλής, όταν συζητήσαμε το προσχέδιο στην επιτροπή, αποδεικνύοντας ότι η συζήτηση του προσχεδίου είναι «για τα μάτια». Αγνόησε τις προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που μιλούν για έλλειμμα διπλάσιο από αυτό που μιλάει η Κυβέρνηση. Αγνόησε τα στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα ο Υφυπουργός της ο κ. Φαρμάκη σε ερώτηση του κ. Λαφαζάνη, που αποδεικνύουν ότι υπάρχουν λογαριασμοί εκτός προϋπολογισμού μέσω των οποίων γίνονται δαπάνες, που ξεπερνούν το 1% του ΑΕΠ σε ετήσια βάση. Όλα αυτά λες και δεν έγιναν! Μας παρουσίασαν το ίδιο σχέδιο του Προϋπολογισμού, λες και δεν υπήρξε τίποτα!

Και είναι χαρακτηριστικό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι τα τελευταία χρόνια τα διαδοχικά Προγράμματα Σταθερότητας και Ανάπτυξης που υποβάλει η Κυβέρνηση στην Ευρωπαϊκή

Επιτροπή κάθε χρόνο, αλλάζουν διαρκώς αναφορικά με τις εκτιμήσεις και τις προβλέψεις για τα δημοσιονομικά μεγέθη.

Το πρόγραμμα που κατατέθηκε το Δεκέμβριο του 2001 προέβλεπε πλεονάσματα. Μάλιστα, θυμάμαι χαρακτηριστικά τον κύριο Πρωθυπουργό από αυτό εδώ το Βήμα να μας λέει ότι πάλι μιλάμε για πλασματικά πλεονάσματα και πάλι θα διαψεύσουμε, ότι πάλι λάθος κάνουμε. Τα θυμάμαι τα λόγια του, γιατί ήταν και πολύ έντονος ο κύριος Πρωθυπουργός.

Ποια είναι η πραγματικότητα; Μας έλεγε ότι το 2003 θα είχαμε πλεόνασμα 1% του ΑΕΠ. Πέρσι στην αναθεώρηση του προγράμματος σταθερότητας και ανάπτυξης το πλεόνασμα έγινε έλλειμμα 1% του ΑΕΠ. Από πλεόνασμα πήγαμε σε έλλειμμα. Και φέτος, το έλλειμμα μεγαλώνει. Κάθε χρόνο τα πράγματα γίνονται χειρότερα.

Αντίστοιχα γίνονται και για το χρέος. Έλεγαν το 2001 με το Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης ότι έως το 2003 το δημόσιο χρέος θα έχει πέσει κάτω από το 95% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος. Πέρσι λέγανε ότι θα πάει στο 100%. Φέτος λένε ότι θα πάει στο 101%-102%. Ποιος να τους πιστέψει; Κάθε χρόνο αλλάζουν τα στοιχεία λες και είναι τυχαίοι αριθμοί!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Καταθέτω και αυτό τον πίνακα για τα Πρακτικά, για να δείτε τι πάτε και λέτε κάθε χρόνο και θέλετε να έρχεστε εδώ και να μας λέτε ότι δήθεν οι δικές μας προβλέψεις πέφτουν έξω και όχι οι δικές σας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία έχουν ως εξής:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ : Εμείς κάνουμε λάθος που κάνουμε κριτική στον Προϋπολογισμό και όχι εσείς που κάθε χρόνο υποστηρίζετε έναν προϋπολογισμό που κατά τεκμήριο πέφτει έξω; Αυτή είναι η πραγματικότητα κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή είναι η αξιοπιστία σας. Διαψεύδετε όλους τους διεθνείς οργανισμούς. Ο ίδιος ο ΟΟΣΑ, άλλος διεθνής οργανισμός, προβλέπει ότι το έλλειμμα θα είναι μεγαλύτερο απ' αυτό που προβλέπει ο Προϋπολογισμός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε μπροστά μας και συζητάμε σαφώς τον πιο αναξιόπιστο Προϋπολογισμό των τελευταίων ετών. Το κυριότερο μέλημα της Κυβέρνησης είναι να κερδίσει πολιτικό χρόνο, να δημιουργήσει μια επίπλαστη εικόνα δήθεν τάξης στα δημόσια οικονομικά, τη στιγμή που έχει επιδοθεί σε μια απεγνωσμένη προσπάθεια εξαγοράς ψήφων μέσω δανεισμού και μέσω εκποίησης δημόσιας περιουσίας. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Είναι χαρακτηριστικό ότι όταν διαπίστωσε η Κυβέρνηση ότι δεν μπορούσε με διαφανείς διαδικασίες να πουλήσει το Ταχυδρομικό Ταμειτήριο, αποφάσισε να το ληστέψει. Βγήκε ο Υπουργός Οικονομίας και είπε ότι επειδή δεν μπορεί να διαθέσει τις μετοχές του Ταχυδρομικού Ταμειτηρίου, όπως σχεδίαζε, θα διαθέσει από τα ρευστά του διαθέσιμα ένα ποσό 500 εκατομμυρίων ευρώ και θα μειώσει ισόποσα το μετοχικό του κεφάλαιο. Από Κυβέρνηση έχει γίνει ληστεία τραπεζών. Είναι δυνατόν να ληστεύουμε το Ταχυδρομικό Ταμειτήριο; Είναι δυνατόν να μειώσουμε το κεφάλαιο ενός τέτοιου πιστωτικού οργανισμού, προκειμένου να κλείσουμε τις τρύπες του Προϋπολογισμού;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν και άλλα σημεία που είναι εξαιρετικά ανησυχητικά και έχουν να κάνουν με την καθυστέρηση υλοποίησης του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Οι δαπάνες για το συγχρηματοδοτούμενο μέρος του Προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, όπως γράφει ο ίδιος ο Προϋπολογισμός, υστερούν κατά 1 δισεκατομμύριο ευρώ και παραπάνω, ενώ οι εθνικές δαπάνες, αυτές δηλαδή που πληρώνουμε από τα λεφτά του φορολογούμενου, παρουσιάζουν υπέρβαση κατά 500 εκατομμύρια ευρώ. Η αποτυχία είναι κολοσσιαία. Και στο Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης που δεν έχει κλείσει, ακόμη περιμένουμε την τελευταία δόση από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ήδη μας έχουν κάνει περικοπές και μας απειλούν ότι θα μας κόψουν την τελευταία δόση και γίνονται διαπραγματεύσεις αυτήν τη στιγμή υπό την απειλή ότι η ευρωπαϊκή επιτροπή θα επανεξετάσει πρόγραμμα προς πρόγραμμα το σύνολο του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Στο δε Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης εισπράξαμε την προκαταβολή. Από τότε έχουμε κάνει δαπάνες που μετά βίας ξεπερνούν το 15%-18% του συνόλου του προγράμματος. Έχει περάσει ο μισός χρόνος και δεν έχουμε ξοδέψει ούτε το 1/5 των χρημάτων. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Περιμένετε με αυτούς τους ρυθμούς να γίνει η απορόφηση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης; Τα ίδια μας λέγατε για το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, ότι θα διαψευστούμε, δεν θα χαθεί κανένα ευρώ, και χάθηκαν δισεκατομμύρια ευρώ. Τώρα τι θα γίνει με το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης;

Γενικά ο Προϋπολογισμός παρουσιάζεται υπεραϊσιόδοξος - δεν θα μπω σε πολύ μεγάλη ανάλυσή του, γιατί δεν είναι ένας προϋπολογισμός που αξίζει- αναφορικά με τα έσοδα και δεν παρουσιάζει το σύνολο των υποχρεώσεων που έχουν αναληφθεί. Παρ' όλα αυτά και ελλείμματα έχει και χρέη. Η Κυβέρνηση τον χρησιμοποιεί σαν ένα βασικό επικοινωνιακό εργαλείο, αλλά πρέπει να ξέρει ότι ο ελληνικός λαός βλέπει τα αποτελέσματα της πολιτικής -τους προϋπολογισμούς δεν τους πολυδιαβάζει- τα οποία νιώθει στο πετσί του στην ανεργία, στην οικονομική ανέχεια που υπάρχει, στην έλλειψη προοπτικών, στις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, οι αγρότες, όλα τα νοικοκυριά.

Ένα από τα μεγαλύτερα πολιτικά προβλήματα της χώρας, δεν έχει να κάνει μόνο με το πόσα λεφτά ξοδεύουμε, έχουν να κάνουν και με το πώς λειτουργεί το κράτος κάτω απ' αυτήν την Κυβέρνηση. Το ελληνικό κράτος αποδεικνύεται -και το νοιώθουμε όλοι μας στην καθημερινή μας ζωή- ότι είναι ελάχιστα αποτελεσματικό. Και υπήρξε αυτή η πρόσφατη μελέτη της

Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, την οποία προσπάθησε να αμφισβητήσει η Κυβέρνηση. Δεν της άρεσε η μελέτη, άρα δεν ήταν η επίσημη έκθεση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Είναι επίσημη, είναι ακόμη στο site της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και έχει ακόμη τον τίτλο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας στην επικεφαλίδα και στην πρώτη σελίδα. Αυτή η μελέτη που υπογράφεται από έναν από τους σημαντικότερους αναλυτές παγκοσμίως για τα δημόσια οικονομικά, αποδεικνύει ότι η αποτελεσματικότητα των δημοσίων δαπανών στη χώρα μας βρίσκεται μόλις στο 65% του επιπέδου των χωρών που έχουν τον πιο αποτελεσματικό δημόσιο τομέα.

Και η Ευρώπη έχει προβλήματα, αλλά η Ευρώπη βρίσκεται στο 82%. Είναι και αυτή λιγότερο αποτελεσματική κατά μέσο όρο, αλλά εμείς είμαστε στο 65%, ενώ αυτή στο 82%. Έχουμε πολλά να κάνουμε για να φτάσουμε τα ευρωπαϊκά επίπεδα, όσον αφορά την αποτελεσματικότητα του κράτους μας. Δεν θα μπορούσαμε να λύσουμε ούτε κοινωνικά ούτε οικονομικά προβλήματα ούτε προβλήματα της καθημερινότητας του πολίτη, αν δεν αντιμετωπίσουμε ευθέως αυτό το πρόβλημα.

Η αντιμετώπιση του προβλήματος δεν πρέπει να είναι με την τακτική της στρουθοκαμήλου ότι δηλαδή δεν βλέπουμε το πρόβλημα. Το πρόβλημα πρέπει να το δούμε και να προσπαθήσουμε να το διορθώσουμε. Διότι αν θέλουμε να φτάσουμε το μέσο όρο της αποτελεσματικότητας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, θα πρέπει να βελτιώσουμε την αποτελεσματικότητα του κράτους κατά 17%. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Μέρος του προβλήματος βεβαίως είναι η εκτεταμένη διαφθορά. Η Διεθνής Διαφάνεια στην τελευταία έκθεσή της -και μην αμφισβητείτε τη Διεθνή Διαφάνεια, είναι ένας διεθνής οργανισμός που όλοι τον λαμβάνουν πάρα πολύ σοβαρά υπόψη τους- αναφέρει ότι η Ελλάδα βρίσκεται στην πεντηκοστή θέση μαζί με την Κόστα Ρίκα και την Νότιο Κορέα. Αυτό δεν είναι κάτι που μας τιμά.

Έχουμε τη χαμηλότερη βαθμολογία ανάμεσα στους δεκαπέντε. Με άριστα το 10 παίρνουμε 4,3. Η Ιταλία που είναι στην αμέσως επόμενη θέση, με 5,3, βρίσκεται στην τριακοστή πέμπτη θέση. Εμείς στην πεντηκοστή και η Ιταλία στην τριακοστή πέμπτη. Η Πορτογαλία είναι στην εικοστή πέμπτη θέση. Η Πορτογαλία δεν έχει τέτοιο πρόβλημα διαφθοράς, όπως έχει η Ελλάδα ούτε η Ισπανία που είναι στην εικοστή τρίτη θέση.

Εγώ καταθέτω τη σχετική έκθεση, ολόκληρη, με τα στοιχεία της κατάταξης για όλες τις χώρες, μήπως και φιλοτιμηθεί η Κυβέρνηση να τη μελετήσει και δει τι φταίει, γιατί μέχρι τώρα αρνείται ακόμα και να κοιτάξει την έκθεση για τη Διεθνή Διαφάνεια.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα έκθεση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η οικονομία μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ελάχιστα αποτελεσματική. Διότι η ανταγωνιστικότητα της χώρας είναι η χαμηλότερη ανάμεσα στους δεκαπέντε. Σύμφωνα με την έκθεση του διεθνούς οικονομικού φόρουμ, η Ελλάδα κατατάσσεται τριακοστή όγδοη αναφορικά με τη μακρο-οικονομική της ανταγωνιστικότητα, τεσσαρακοστή τρίτη αναφορικά με τη μικρο-οικονομική.

Καταθέτω εδώ τις σχετικές εκθέσεις. Υπάρχουν δύο εκθέσεις που δείχνουν ότι ανάμεσα στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης η Ελλάδα βρίσκεται στον πάτο, όσον αφορά την ανταγωνιστικότητα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες εκθέσεις, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική οικονομία και η κοινωνία έχουν πολύ μεγάλες δυνατότητες. Υπάρχουν μεγάλα ανταγωνιστικά αποθέματα στη χώρα, υπάρχουν σημαντικά περιθώρια για την προώθηση ενός πιο αποτελεσματικού κράτους και μιας πιο δίκαιης κοινωνίας. Για να υλοποιηθούν όμως αυτές οι δυνατότητες απαιτείται μια διαφορετική πολιτική, μια πολιτική για την ανάπτυξη, για την απασχόληση και για την κοινωνική συνοχή.

Αυτήν την πολιτική έχει επεξεργαστεί και θα εφαρμόσει η Νέα Δημοκρατία μετά τις επόμενες εκλογές. Αυτήν την πολιτι-

κή θα εφαρμόσει η κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή αμέσως μετά τις επόμενες εκλογές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Και παρά τα όσα υποστηρίζει η Κυβέρνηση και θα ακούσουμε κατά κόρον εδώ αυτές τις μέρες, η πολιτική μας δεν είναι πολιτική περιοριστική. Είναι μια πολιτική αναπτυξιακή. Δεν είναι πολιτική σκληρή, είναι έντονα κοινωνική η πολιτική μας και πάντα ήταν. Στόχος της είναι η ανάπτυξη για όλους, όχι η λιτότητα για τους πολλούς. Στόχος μας είναι η αύξηση της απασχόλησης, ώστε να μειωθεί η ανεργία που προκάλεσε η πολιτική της σημερινής Κυβέρνησης.

Λέτε για τη Νέα Δημοκρατία ότι δήθεν θα κάνει απολύσεις. Μα, εσείς δεν κάνετε απολύσεις στην Ολυμπιακή αυτόν τον καιρό; Ποιος κάνει απολύσεις; Ποιος έχει βάλει στο περιθώριο την Ολυμπιακή Αεροπορία; Ποιος έχει βάλει στο περιθώριο μια σειρά από επιχειρήσεις, οι οποίες στηρίζονται σε δεκανίκια; Δεν κάνετε πρόσφατα απολύσεις των ιπταμένων στην Ολυμπιακή Αεροπορία;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΘΕΙΑΣ: Εσείς μας είπατε να την κλείσουμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Η πολιτική μας με μετριοπάθεια, κοινωνική συναίνεση και κυβερνητική αποτελεσματικότητα θα δημιουργήσει μια καινούργια εποχή για την Ελλάδα. Έχουμε τρεις άξονες στην πολιτική μας. Έχουμε διαφάνεια στη δημοσιονομική πολιτική, διαρθρωτικές αλλαγές για να γίνει η οικονομία μας πιο ανταγωνιστική. Τα έχετε ακούσει και θα τα ξανακούσετε μέχρι να τα καταλάβετε, γιατί μας λέτε ότι δεν έχουμε και πρόγραμμα. Επίσης έχουμε και την επανίδρυση του κράτους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έχουμε την πολιτική μας με τρεις άξονες, που θα αλλάξει τη μορφή της Ελλάδας. Και την μακρο-οικονομική πολιτική και τη διαρθρωτική και την επανίδρυση του κράτους, η οποία δεν σας αρέσει και προσπαθείτε να την εμφανίσετε ως επανίδρυση του κράτους της δεξιάς. Αξιοκρατία θέλουμε και ένα κράτος που να λειτουργεί για τον πολίτη. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προφανές ότι ο χρήσιμος χρόνος της σημερινής Κυβέρνησης έχει εξαντληθεί προ πολλού.

Τα τελευταία δύομισι χρόνια η Κυβέρνηση λόγω της πολιτικής της αδυναμίας έχει εμπλακεί σ' έναν κύκλο εσωστρέφειας, που την έχει οδηγήσει στην παραλυσία. Και μαζί με την Κυβέρνηση έχει οδηγηθεί στην παραλυσία και ολόκληρη η χώρα. Αντί να ασχολείται με τα προβλήματα της χώρας η κυβερνητική ομάδα ασχολείται με έκτακτα συνέδρια, ανασχηματισμούς, καρτομήσεις στελεχών, παροχολογία, κορδέλες και άλλα κοινωνικά τεχνάσματα. Μετά την αποτυχία της παροχολογίας το επόμενο επεισόδιο στο φαύλο αυτόν κύκλο έχει γίνει η διαδοχολογία. Βλέποντας ότι δεν μπορεί να ανατρέψει το πολιτικό κλίμα, το κυβερνητικό καθεστώς ετοιμάζεται να προβάλει νέο υποψήφιο πρωθυπουργό. Ούτε αυτό θα το σώσει, όμως, γιατί ο στόχος της χώρας είναι αλλαγή πολιτικής. Η αλλαγή πολιτικής είναι απαραίτητη για την ευημερία των πολιτών. Δεν ενδιαφέρει η μακροήμερευση του καθεστώτος. Με σπασμωδικές και αποσπασματικές πρωτοβουλίες δεν μπορούν να λυθούν τα προβλήματα της χώρας. Η χώρα χρειάζεται αλλαγή μέσα από τη μόνη δημοκρατική διέξοδο, που είναι οι εκλογές. Δεν υπάρχει άλλη δημοκρατική διέξοδος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Το μόνο χρήσιμο που μπορεί να κάνει η κυβερνητική ομάδα, η οποία δεν τηρεί πλέον ούτε τα προσήματα, είναι να δώσει την ευκαιρία στον ελληνικό λαό να εκφραστεί για το μέλλον του το συντομότερο δυνατόν. Η χώρα χρειάζεται μια διαφορετική πολιτική και μια νέα κυβέρνηση, μια κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας με πρωθυπουργό τον Κώστα Καραμανλή. Αυτό είναι που χρειαζόμαστε!

Ευχαριστώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Χριστοδουλάκης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε τη μονότονη επανάληψη των καταγγελιών και της καταστροφολο-

γίας της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης χωρίς ούτε μία θέση ούτε ένα συγκεκριμένο επιχείρημα, αλλά με μόνο θέμα την επωδότης τελευταίας δεκαετίας ότι η ελληνική οικονομία έχει προβλήματα, ότι η ελληνική οικονομία δεν μπορεί το ένα και δεν μπορεί το άλλο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ: Εσείς τα διανείμετε τα προβλήματα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Ακούσαμε σήμερα, με βάση τα στοιχεία, τα οποία το ίδιο το Υπουργείο Οικονομικών διένειμε ότι υπάρχει πρόβλημα εκτέλεσης του Προϋπολογισμού. Θέλω να διαβεβαιώσω το Σώμα ότι ο τακτικός Προϋπολογισμός του ελληνικού κράτους εκτελείται απολύτως κανονικά και απολύτως μέσα στα όρια των προβλέψεων και των εκτιμήσεων που έχουμε κάνει και που περιλαμβάνονται στην έκθεση του Προϋπολογισμού. Υπάρχει μια διαφορά στη διάρθρωση δαπανών και εσόδων του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, διότι πέρσι συνέρευσαν πολύ περισσότερα έσοδα ενωρίτερα λόγω του «κλεισίματος» του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Ενώ φέτος, αντίστροφα, έχουμε πολύ περισσότερες δαπάνες λόγω της επιτάχυνσης των ολυμπιακών έργων και τα έσοδα από το Γ' πλέον Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης θα έρθουν το Δεκέμβρη, αυτό το μήνα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ καθίστε στις θέσεις σας. Ισχύει ο Κανονισμός για όλους. Μη φέρνεται σε δύσκολη θέση το Προεδρείο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Τα έξοδα, οι τακτικές δαπάνες, οι δαπάνες ανά υπουργείο και ανά οποιονδήποτε τομέα δραστηριότητας της Κυβέρνησης βρίσκονται στη χρονική ανάλυση του δεκαμήνου, σχεδόν πάνω στο στόχο και το έλλειμμα θα κλείσει ακριβώς, έτσι όπως έχουμε αναγράψει στον Προϋπολογισμό.

Πιστεύω, κατά συνέπεια, ότι όλη αυτή η άσκοπη και άστοχη επιχειρηματολογία το μόνο το οποίο φιλοδοξεί να κάνει είναι να καλύψει την έλλειψη επιχειρημάτων.

Δεύτερον, ακούσαμε πάλι το αγαπημένο σπορ της δεικτολογίας σχετικά με το πού βρίσκεται η Ελλάδα, ότι είναι η τελευταία των τελευταίων σε όλα τα θέματα. Σας αναφέρω, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλους τους τομείς και εκεί που η Ελλάδα ηγείται πολύ καλύτερα και εκεί που θα μπορούσε να πάει καλύτερα, αλλά έχει ακόμα δρόμο να διανύσει.

Στην ανάπτυξη φέτος η Ελλάδα είναι η υψηλότερη από όλες τις χώρες.

Στην ανεργία έχει γίνει καλύτερη από τέσσερις χώρες και βελτιώνει διαρκώς τη θέση της, καθώς είναι η μόνη χώρα που τα τελευταία τέσσερα χρόνια μειώνει την ανεργία, ενώ σε όλες τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες αυξάνεται.

Στο ισοζύγιο της γενικής κυβέρνησης είναι καλύτερη από πέντε χώρες.

Στο πρωτογενές πλεόνασμα του Προϋπολογισμού είναι καλύτερη από εννέα χώρες της ευρωζώνης.

Στη φορολογική επιβάρυνση συνολικά σε επίπεδο χώρας είναι καλύτερη από οκτώ χώρες της ευρωζώνης.

Στο δομικό πληθωρισμό είναι καλύτερη από τρεις χώρες, ενώ στο δημόσιο χρέος είναι καλύτερη από δύο και προφανώς υπάρχουν πολλά περιθώρια βελτίωσης.

Επειδή για άλλη μια φορά υπήρξαν εξαιρετικά απαξιωτικοί χαρακτηρισμοί για το βιοτικό επίπεδο της χώρας και ότι δήθεν το βιοτικό επίπεδο τις προηγούμενες δεκαετίες ήταν υψηλότερο, ιδιαίτερα το έτος στο οποίο κατέρρευσε η Νέα Δημοκρατία εκλογικά το 1980, αναφέρω χαρακτηριστικά και θέλω να καταθέσω στα Πρακτικά μια έκθεση της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας, η οποία δημοσιεύτηκε σήμερα το μεσημέρι και λέει ότι τη διετία 2001-2002 η Ελλάδα πολύ κοντά με την Ιρλανδία ήταν οι χώρες εκείνες οι οποίες βελτίωσαν σημαντικά το βιοτικό τους επίπεδο κατά πέντε μονάδες το 2002 έκλεισε με το ελληνικό βιοτικό επίπεδο στο 71% του ευρωπαϊκού μέσου όρου, πραγματοποιώντας μία σημαντική πρόοδο την τελευταία εξαετία.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Νικόλαος Χριστοδουλάκης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα έκθεση, η οποία έχει ως εξής:

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Επισημαίνω ότι την ίδια περίοδο άλλες χώρες, όπως για παράδειγμα η Σουηδία, το Βέλγιο, η Γερμανία και η Ιταλία μείωσαν το σχετικό βιοτικό τους επίπεδο μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αναφέρθηκε επίσης η περίφημη έκθεση της Ευρωπαϊκής Τράπεζας, την οποία θα καταθέσω στα Πρακτικά της Βουλής, διότι καλό θα είναι όλο το Σώμα να γνωρίζει επιτέλους τι λέει αυτή η περίφημη έκθεση, η οποία είναι αντικείμενο συζήτησης, στην πραγματικότητα και να μη βγαίνουν διαστρεβλωμένα συμπεράσματα από ένα παράρτημα, το οποίο έχει μπει από τη Διεθνή Έκθεση κατά της διαφθοράς, η οποία επανειλημμένα

έχει εντυπωσιάσει με τις υποκειμενικές θέσεις και σκοπιμότητες, οι οποίες χαρακτηρίζουν τα ευρήματά της. Λέει, λοιπόν, η κανονική έκθεση ότι λίγες χώρες στην Ευρωπαϊκή Ένωση βελτίωσαν τη δημόσια διοίκησή τους την τελευταία δεκαετία. Ανάμεσα σ' αυτές περιλαμβάνεται η Ελλάδα, η Πορτογαλία, η Ισπανία και η Ιρλανδία. Τα καταθέτω, για να σταματήσει πια αυτό το σπορ της διαστρέβλωσης, μόνο και μόνο για να καλύψουμε την ένδεια των επιχειρημάτων πολιτικής.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Χριστοδουλάκης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα έκθεση, η οποία έχει ως εξής:

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Η ελληνική οικονομία, κυρίες και κύριοι, αναμφισβήτητα πέτυχε σημαντικά πράγματα, τα οποία θα εκθέσουμε πολύ αναλυτικά σε όλη αυτήν τη συζήτηση, η οποία γίνεται. Και ακριβώς επειδή πέτυχε σημαντικές επιδόσεις, μπορεί να αντιμετωπίσει και τα εναπομείναντα προβλήματα από πολύ καλύτερες θέσεις τα επόμενα χρόνια. Γι' αυτό χρειάζεται η συνέχιση της οικονομικής πολιτικής, για να μη δούμε κι εδώ να επαναλαμβάνεται η παγίδα της πορτογαλικής δεξιάς, η οποία μιλώντας επί χρόνια άσκοπα για τα υπερβολικά ελλείμματα, οδήγησε μια χώρα η οποία αναπτυσσόταν, μια χώρα η οποία πλησίαζε την Ευρωπαϊκή Ένωση να είναι μια από τις χώρες φέτος, που έχει αρνητική ανάπτυξη, συρρίκνωση της οικονομικής δραστηριότητας, άγρια λιτότητα, απολύσεις εργαζομένων και κλείσιμο επιχειρήσεων.

Αυτόν τον αντιλαϊκό πειραματισμό ο ελληνικός λαός δεν θα αφήσει ποτέ να επαναληφθεί σε βάρος του!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Νικόλαος Χριστοδουλάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες εκθέσεις και τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Τζέκης έχει το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθήσαμε πριν από λίγο μια σκηνή από τον ανούσιο δικομματικό καβγά. Η παρέμβαση του κυρίου Υπουργού, αμέσως μετά τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, ενισχύει αυτή τη λογική, ότι δηλαδή υπάρχουν δύο κόμματα μέσα στη Βουλή. Δεν συμφωνούμε με αυτήν την τακτική που πάει να καθιερωθεί. Θα έπρεπε να είχε την ευαισθησία ο κύριος Υπουργός να παρακολουθήσει και τους άλλους εισηγητές.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Θα σας παρακολουθήσω, κύριε Τζέκη, και θα σας απαντήσω, για να μην έχετε την παραμικρή αμφιβολία.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι τελευταίες εξελίξεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση που έχουν σχέση με την απόφαση της Επιτροπής Οικονομικών να μην επιβληθούν πρόστιμα στη Γερμανία και στη Γαλλία, επειδή παραβίασαν το Σύμφωνο της Σταθερότητας και οι διεργασίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Ευρωσύνταγμα επιβεβαιώνουν τις εκτιμήσεις και θέσεις του ΚΚΕ ότι οι αντιθέσεις υπάρχουν και οξύνονται, θα διαμορφώνονται κύκλοι κρατών σε οικονομικό, πολιτικό και στρατιωτικό επίπεδο, ότι η ΟΝΕ και το ευρώ δεν θα φέρουν την ευημερία στους λαούς, ότι στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν μπορεί να υπάρχει ισοτιμία μεταξύ των κρατών-μελών, γιατί επικρατεί η ανισόμετρα ανάπτυξη και δεν υπάρχει μίγμα οικονομικής διαχείρισης, που να αποτρέπει την ύφεση στην κρίση στα πλαίσια της καπιταλιστικής Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γι' αυτό σοσιαλδημοκρατικές κυβερνήσεις στη Γερμανία ή νεοφιλελεύθερες όπως στη Γαλλία σε εκδηλώσεις της κρίσης παίρνουν οικονομικά κοινωνικά μέτρα, αδιαφορώντας για το Σύμφωνο της Σταθερότητας, που θεωρούσαν ως πανάκεια για την καπιταλιστική ανάπτυξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εκείνο που τους ενδιαφέρει είναι να παρθούν τέτοια αντιλαϊκά μέτρα που θα επιτρέψουν στο ισχυρότερο κεφάλαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ανταγωνιστεί κυρίως αυτό των Ηνωμένων Πολιτειών και της Ιαπωνίας που όμως και αυτά τα ιμπεριαλιστικά κέντρα αντιμετωπίζουν διαφορετικά, αλλά σημαντικά προβλήματα, προβλήματα που τους οδηγούν σε αυξημένες στρατηγικές δαπάνες, καταφυγή σε μέτρα προστατευτισμού οξύνοντας τις αντιθέσεις και τις αντιπαραθέσεις με άλλα κράτη και ενώσεις. Γι' αυτό με Σύμφωνο Σταθερότητας ή όχι, με την ευρωσυνθήκη ή χωρίς αυτήν τις συνέπειες αυτής της συγκεκριμένης πολιτικής θα τις πληρώνουν οι λαοί.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτή η διεθνής οικονομική κατάσταση συνοδεύεται από την ιμπεριαλιστική κατοχή του Αφγανιστάν, του Ιράκ, που όπως απεκαλύφθη συμμετέχει και η χώρα μας ανεπίσημα μέσω μη κυβερνητικής οργάνωσης, η οποία χρηματοδοτείται από το Υπουργείο Εξωτερικών και διά-

φορες εταιρείες. Έχουμε την παρουσία των ευρωνατοϊκών δυνάμεων στη Βαλκανική, έχουμε την ισραηλινή επιδρομή στην Παλαιστίνη και τις απειλές των Ηνωμένων Πολιτειών στην Κούβα και σε άλλες χώρες.

Γι' αυτό η γεωπολιτική αβεβαιότητα δεν έχει μειωθεί, όπως ισχυρίζεται η Κυβέρνηση στην εισηγητική της έκθεση. Οι λαοί δοκιμάζονται, αλλά και αντιστέκονται στην κατοχή και στις απειλές. Ο ελληνικός λαός, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος συμπαρastedεκαται και στηρίζει τον αγώνα τους.

Κύριε Πρόεδρε, είναι γνωστό ότι ο Κρατικός Προϋπολογισμός είναι εργαλείο άσκησης δημοσιονομικής πολιτικής. Με αυτόν ασκείται συγκεκριμένη πολιτική, εκφράζοντας τις κοινωνικές παραγωγικές σχέσεις που αναπτύσσονται μέσα σε μία κοινωνία, δηλαδή έχει συγκεκριμένο ταξικό προσανατολισμό, όσον αφορά σε ποιον ανήκουν τα μέσα παραγωγής, από ποιον συγκεντρώνονται τα έσοδα και σε ποιον πηγαίνουν οι δαπάνες.

Για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος, λοιπόν, ο Κρατικός Προϋπολογισμός δεν είναι ζήτημα τεχνοοικονομικό. Είναι πολιτικό. Κρίνει, λοιπόν, τον Κρατικό Προϋπολογισμό με κριτήρια ποια συμφέροντα αυτός εξυπηρετεί, εάν δηλαδή εξυπηρετεί τα λαϊκά συμφέροντα ή τα συμφέροντα των επιχειρηματικών ομίλων των μονοπωλίων.

Σε αυτό το ερώτημα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, απαντά η Κυβέρνηση με τον Κρατικό Προϋπολογισμό του 2004, γιατί οι κατευθύνσεις του είναι οι στρατηγικές επιλογές της Κυβέρνησης: ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, αύξηση της παραγωγικότητας, ενίσχυση της επενδυτικής δραστηριότητας, απελευθέρωση των αγορών, προώθηση των εργασιακών αλλαγών. Είναι επιλογές του Συμφώνου Σταθερότητας της Συνόδου Κορυφής της Λισαβόνας και υπηρετούν την άνοδο της κερδοφορίας των επιχειρήσεων σε βάρος του εργαζομένου λαού.

Αυτό, κατά τη γνώμη μας, είναι το κύριο ζήτημα και σε αυτό πρέπει να πάρουν ξεκάθαρη θέση και η Νέα Δημοκρατία και ο Συνασπισμός χωρίς μισόλογα. Γιατί ενώ συμφωνούν για διαφορετικούς λόγους με αυτές τις στρατηγικές επιλογές, η μεν Νέα Δημοκρατία επικεντρώνει την κριτική της σε ζητήματα δημοσιονομικής διαχείρισης, αποσυνδέει τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής από τους στρατηγικούς στόχους και επιδιώκει η αντιπαράθεση και η συζήτηση να γίνεται για την πλασματικότητα ή όχι του Κρατικού Προϋπολογισμού, ο δε Συνασπισμός στην προσπάθειά του να απενοχοποιήσει την πολιτική και το μονοπωλιακό χαρακτήρα ιδίως της Ευρωπαϊκής Ένωσης επιλέγει συνειδητά να εξαντλεί την κριτική του στην αδιαφάνεια και στην αξιοπιστία του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Όχι ότι δεν είναι σοβαρό ζήτημα η σωστή απεικόνιση των οικονομικών στοιχείων στον Κρατικό Προϋπολογισμό, ώστε να εμφανίζει αυτός την πραγματική κατάσταση της χώρας χωρίς λογιστικές απάτες, όμως δεν μπορεί να εξαντλείται η αντιπαράθεση σε αυτό και να αποκρύπτονται από το λαό η αντιλαϊκή πολιτική της Κυβέρνησης, αλλά και οι θέσεις και οι προτάσεις των υπολοίπων κομμάτων.

Γι' αυτό το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος αντιμετωπίζει τη συζήτηση του Κρατικού Προϋπολογισμού ως μέσο αντιπαράθεσης και αποκάλυψης της υποκρισίας της Κυβέρνησης αλλά και της Αντιπολίτευσης που δεν συγκρούονται με την κυβερνητική στρατηγική επιλογή ενσωμάτωσης της ελληνικής οικονομίας στην ευρωζώνη με δραματικές συνέπειες για τον εργαζόμενο λαό. Παράλληλα προβάλλουμε τις προτάσεις μας που δεν είναι προτάσεις μιας καλύτερης διαχείρισης της εκμετάλλευσης της φτώχειας, της ανεργίας και της ακρίβειας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι έκανε την οικονομία ισχυρή και προβάλλει ως απόδειξη την αύξηση του ΑΕΠ κατά 4%. Αν εξαιρέσουμε, όμως, αυτό το δείκτη και εξετάσουμε και άλλους παράγοντες, όπως τα δημοσιονομικά ελλείμματα, το δημόσιο χρέος, τη μείωση της παραγωγής σε σημαντικούς τομείς, το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου, τη μεγάλη ανεργία, το ύψος του πληθωρισμού, την ακρίβεια, τότε διαπιστώνεται ότι η ελληνική οικονομία έχει σοβαρά προβλήματα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι σημαντικό να σταθούμε σε ορισμένους απ' αυτά. Τα δημόσια ελλείμματα, παρά τις διαβε-

βαίσεις της Κυβέρνησης, εξακολουθούν να παραμένουν υψηλά. Το 2003 είχε προϋπολογιστεί στο 0,9, η εκτίμηση δίνει 1,4. Το 2004 προβλέπεται 1,2. Αυτό το ποσοστό, όμως, είναι μεγαλύτερο, γιατί η Κυβέρνηση με λογιστικές απάτες διαχειρίζεται εκτός Προϋπολογισμού μεγάλα χρηματικά ποσά.

Στο τέλος του Σεπτεμβρίου του 2003, το χρέος της κεντρικής κυβέρνησης ανήλθε στα 61 τρισεκατομμύρια δραχμές, υψηλότερο κατά 1,2 τρισεκατομμύρια δραχμές έναντι του στόχου για το 2003. Το 2004, το χρέος της κεντρικής κυβέρνησης προβλέπεται να αυξηθεί στα 62,5 τρισεκατομμύρια δραχμές.

Πρέπει, επίσης, να επισημανθεί ότι η Κυβέρνηση εμφανίζει στο δημόσιο χρέος ένα μόνο μέρος του χρέους των Ενόπλων Δυνάμεων. Όπως αναφέρεται στον ισολογισμό του 2002, για τεχνικούς λόγους δεν εμφανίστηκαν διάφορα ποσά την περίοδο 1994-2002, που το ύψος τους φθάνει τα 2 τρισεκατομμύρια δραχμές.

Επίσης ο Υπουργός Οικονομίας στην επιτροπή οικονομικών απεκάλυψε ότι τουλάχιστον είκοσι πέντε μονάδες του δημόσιου χρέους οφείλονται στις δικαιολογημένες, αλλά ιδιαίτερα αυξημένες αμυντικές δαπάνες της χώρας. Είναι δηλαδή μεγαλύτερο τόσο το δημόσιο χρέος όσο και το χρέος των Ενόπλων Δυνάμεων. Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι υποκριτική η θέση της Κυβέρνησης που αναφέρεται στη Χάρτα Σύγκλισης ότι εξασφαλίζει μέγιστη ειρήνης για την παιδεία με αντίστοιχη μείωση των δαπανών των Ενόπλων Δυνάμεων. Η Ελλάδα είναι πρώτη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και από τις πρώτες στο NATO σε στρατιωτικές δαπάνες.

Κυρίες Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συνολικά στην οκταετία 1996-2003 για την πληρωμή των τόκων του δημοσίου χρέους, το ποσό ανέρχεται στα 25 τρισεκατομμύρια δραχμές, δηλαδή για κάθε χρόνο η αναλογία είναι περίπου στα 3 τρισεκατομμύρια.

Το 2004 για τους τόκους και τα χρεολύσια θα καταβληθεί το ποσό των 10 τρισεκατομμυρίων δραχμών, δηλαδή κάθε πολίτης, κάθε κάτοικος αυτής της χώρας οφείλει 1 εκατομμύριο δραχμές. Για την αποπληρωμή δε του χρέους, τεράστια χρηματικά ποσά καταλήγουν στα ταμεία των τραπεζών και επιχειρηματικών ομίλων, καθώς και η δημόσια περιουσία –επιχειρήσεις, υπηρεσίες, ακίνητα- μέσω των ιδιωτικοποιήσεων. Από τις ιδιωτικοποιήσεις, η Κυβέρνηση το 2004 υπολογίζει να πάρει 900 δισεκατομμύρια δραχμές.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ένα άλλο σημαντικό εργαλείο που χρησιμοποιεί η Κυβέρνηση για την ενίσχυση του κεφαλαίου, είναι το φορολογικό σύστημα, γιατί με τα φορολογικά της μέτρα επιδιώκει τη φοροελάφρυνση των επιχειρήσεων, για να ενισχυθεί η αναπτυξιακή –δήθεν- διαδικασία και οι νέες επενδύσεις. Γι' αυτό παρέχει νέες φοροαπαλλαγές, μείωση κατά δέκα μονάδες του φορολογικού συντελεστή για τις μεγάλες επιχειρήσεις από το 35% στο 25%. Δίνει τη δυνατότητα αφορολόγητο του αποθεματικού 35%.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, επιμένει δημαγωγικά να ισχυρίζεται ότι προωθεί τη δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών. Αναφέρεται στο αφορολόγητο όριο των 10.000 ευρώ, που αφορούν εκείνους τους εργαζόμενους, συνταξιούχους και άλλα λαϊκά στρώματα που έχουν εισόδημα κάτω από το όριο της φτώχειας.

Επίσης με τη μη τιμηριοποίηση του αφορολόγητου ορίου και της φορολογικής κλίμακας, καθώς και με την αλλαγή του τρόπου υπολογισμού των δαπανών που εκπίπτουν, θα οδηγήσει σε αύξηση του φόρου των μισθωτών και των συνταξιούχων και θα εξανεμίσει όποιες μισθολογικές αυξήσεις. Τα έσοδα από τους άμεσους φόρους το 2004 θα αυξηθούν κατά 7,8%, ενώ τα έσοδα των έμμεσων φόρων, που πλήττουν ιδίως τα λαϊκά στρώματα κατά 10,4%. Γι' αυτό, η σχέση άμεσων και έμμεσων φόρων γίνεται ακόμα μεγαλύτερη υπέρ των έμμεσων. Εμείς προτείνουμε, λοιπόν, αλλαγή της σχέσης σ' αυτούς τους φόρους.

Αποκαλυπτική, όμως, για τον ταξικό χαρακτήρα της φορολογικής πολιτικής είναι η πορεία των φορολογικών εσόδων, αν δούμε την πενταετία 2000-2004. Τα έσοδα από τη φορολογία των φυσικών προσώπων αυτήν την περίοδο παρουσίασαν αύξη-

ση κατά 55% και τα έσοδα από το Φόρο Προστιθέμενης Αξίας αύξηση κατά 45%, ενώ αντίθετα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τα έσοδα από τη φορολογία των νομικών προσώπων θα παρουσιάσουν μείωση κατά 6,4%, παρά την αύξηση των κερδών που είχαν οι επιχειρηματίες και παρά τα τρισεκατομμύρια δραχμές που άρπαξαν εκείνη την περίοδο από το Χρηματιστήριο.

Έτσι λειτουργεί, λοιπόν, το φορολογικό σύστημα στον καπιταλισμό. Αφαιρεί από τον εργαζόμενο λαό και δίνει στους επιχειρηματίες.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας έχει επανειλημμένα διακηρύξει την ανάγκη για ριζική φορολογική μεταρρύθμιση, όχι μόνο γιατί κρίνει ότι το σημερινό σύστημα είναι άδικο και έντονα αντιλαϊκό, αλλά και γιατί χωρίς μια ριζική μεταρρύθμιση, χωρίς την ουσιαστική ενίσχυση των εσόδων του κράτους απ' αυτούς που καρπώνονται τον πλούτο που παράγουν οι εργαζόμενοι και φοροδιαφεύγουν, δεν μπορεί να υπάρξει ούτε αναπτυξιακή ούτε αναγκαία κοινωνική πολιτική.

Το εμπορικό έλλειμμα αυξάνει, σύμφωνα δε με τα στοιχεία του Πανελληνίου Συνδέσμου Εξαγωγέων την τελευταία δεκαετία τα εισαγόμενα προϊόντα καλύπτουν πάνω από το 51% της κατανάλωσης προϊόντων αγροτικού και βιομηχανικού τομέα. Επίσης κατά το 2003 η αξία των ελληνικών εξαγωγών αυξήθηκε κατά 5,1%, ενώ η αξία των εισαγωγών κατά 22%. Αποτελεί σαφή ένδειξη μειωμένης ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας, ιδιαίτερα της βιομηχανίας μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αποδεικνύοντας ότι είκοσι σχεδόν χρόνια μετά την επίσημη ένταξη της χώρας, και παρά τις συνεχείς υποσχέσεις, το εμπορικό ισοζύγιο είναι ελλειμματικό.

Ο επίσημος πληθωρισμός, παρά τη συνεχή εισοδηματική πολιτική λιτότητας, μένει σε υψηλά επίπεδα. Και είναι πρόκληση, γιατί παρά τη μεγάλη μείωση των λαϊκών εισοδημάτων, η Κυβέρνηση, ο Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων, η Τράπεζα και άλλοι προτείνουν ότι πρέπει να συνεχιστεί η δημοσιονομική πενταρχία, όπως ακούσαμε και από τον εισηγητή της Πλειοψηφίας, αλλά και τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας. Δηλαδή να μειωθούν ακόμα περισσότερο οι μισθοί, τα μεροκάματα, οι συντάξεις, για να μειωθεί ο πληθωρισμός.

Η μεγάλη όμως ακρίβεια που ροκανίζει τα εισοδήματα των λαϊκών στρωμάτων οφείλεται στην ασύδοτη δράση των μεγάλων επιχειρήσεων που μέσα από μονοπωλιακές καταστάσεις που δημιουργούνται στα πλαίσια της καπιταλιστικής αγοράς και με ευθύνη της Κυβέρνησης, αλλά και των άλλων κομμάτων, καθορίζουν τις τιμές των παραγωγών, αλλά και τις τιμές της κατανάλωσης. Σημαντικό μερίδιο στην αύξηση των τιμών παίρνουν και οι ΔΕΚΟ και είναι ένα καλό παράδειγμα για να πεισθεί ο ελληνικός λαός ότι στα πλαίσια του καπιταλιστικού συστήματος, αυτές οι επιχειρήσεις ευνοούν το κεφάλαιο.

Τώρα, βέβαια, που η ακρίβεια ξεπερνάει κάθε όριο και φέρνει σε απόγνωση εκατοντάδες χιλιάδες λαϊκές οικογένειες, γιατί βλέπουν το εισόδημά τους να τελειώνει πριν βγει ο μήνας, όλοι οι μνηστές του ευρώ σιωπούν και προσπαθούν να προσανατολίσουν το λαό, να στρέψουν τους καταναλωτές ενάντια στους παραγωγούς και μικροπωλητές, προκειμένου να κρύψουν τις ευθύνες τους.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτή η κατάσταση δεν αντιμετωπίζεται με κακόγουστες σκηνοθετημένες εξορμήσεις, συνοδεία των τηλεοράσεων στις λαϊκές και στα μικρομάγαζα για ψηφοθηρικούς λόγους ούτε με δήθεν συμφωνίες κυριών μεταξυ Κυβέρνησης και επιχειρηματιών ούτε με τα αστεία μοιχοτάζ. Αντιμετωπίζεται με πολιτική ελέγχων σε αντιμονοπωλιακή κατεύθυνση, δηλαδή διαμόρφωση τιμών κόστους και πώλησης.

Αυτός ο έλεγχος όμως, στα πλαίσια του συστήματος από Κυβέρνηση και κόμματα του ευρωμονόδρομου, δεν μπορεί να γίνει. Έτσι, λοιπόν, εξασφαλίζει η Κυβέρνηση τα υπέρογκα κέρδη των μεγαλοεπιχειρηματιών και παράδειγμα αποτελεί η απόφαση του Υφυπουργού Ανάπτυξης, ο οποίος σε μια νύχτα μέσα πήρε πίσω τα πρόστιμα που είχε επιβάλει ο προκάτοχός του σε επτά εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Η ανεργία, κύριοι και κυρίες Βουλευτές, παρ' όλα τα μαγειρέματα της Κυβέρνησης παραμένει σε υψηλά επίπεδα και σύμφωνα με την έκθεση της ΓΣΕΕ ανέρχεται στο 11,1%. Σε πολλές

όμως περιοχές της χώρας αγγίζει το 30%, ενώ υψηλότερα είναι τα ποσοστά της ανεργίας στους νέους και στις γυναίκες.

Η Κυβέρνηση όμως εμφανίζει μειωμένη την ανεργία, γιατί δεν υπολογίζει στους άνεργους αυτούς που είναι ενταγμένοι σε προγράμματα κατάρτισης και επανακατάρτισης, όσους απασχολούνται δύο και τέσσερις ώρες, που σημαίνει ότι με τη μερική απασχόληση, η μία θέση εργασίας μοιράζεται σε δύο και τρεις εργαζόμενους με μισό μεροκάματο και μισή ασφάλιση.

Κύριε Πρόεδρε, η Κυβέρνηση με την αιτιολογία της αντιμετώπισης της ανεργίας, συνεχίζει να ενισχύει πλουσιοπάροχα τους εργοδότες με χρήματα του ΟΑΕΔ, δηλαδή των εργαζομένων, για να κάνουν προσλήψεις μέσω των δουλεμπορικών γραφείων εννοκίασης.

Με αυτόν τον τρόπο τους διασφαλίζει τζάμπα εργάτες, αφού έχουν τη δυνατότητα να προσλαμβάνουν ανέργους και να εισπράττουν οι ίδιοι το επίδομα ανεργίας ως μισθό..

Όσον αφορά το επίδομα ανεργίας, ο εισηγητής της Πλειοψηφίας είπε ότι αυτό είναι στο 56% του βασικού μεροκάματος. Εμείς πρέπει να πούμε και σ' αυτό το σημείο ότι η Κυβέρνηση δεν εφαρμόζει ούτε το δικό της νόμο, δηλαδή το ν. 1224/1994 που προβλέπει ότι το επίδομα ανεργίας πρέπει να είναι τουλάχιστον στο 66,33% του βασικού ημερομισθίου.

Άρα, λοιπόν, οι ευέλικτες μορφές εργασίας, που προωθούν οι κυβερνήσεις, ο ΣΕΒ, η ΓΣΕΕ κ.λπ., οδηγούν στην εκμετάλλευση των εργαζομένων και των ανέργων. Αυτό σημαίνει εντατικοποίηση της εργασίας, θανατηφόρα ατυχήματα, τραυματίες, επαγγελματικές ασθένειες, δηλαδή εργοδοτικά εγκλήματα που παραμένουν ατιμώρητα. Αξίζει να σημειωθεί ότι μόνο στα ολυμπιακά έργα μέχρι σήμερα έχουν χάσει τη ζωή τους δώδεκα εργάτες και άλλοι εκατόν πενήντα τέσσερις έχουν τραυματιστεί.

Για την ανεργία που δεν είναι ένα τυχαίο γεγονός, αλλά παράγωγο του καπιταλιστικού συστήματος, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας προβάλλει το τριανταπεντάωρο, δηλαδή επτάωρο πενήνήμερο, με αυξημένες αποδοχές. Προτείνουμε αύξηση του επιδόματος ανεργίας στο 80% του μισθού και επιδότηση καθ' όλη τη διάρκεια της ανεργίας, ιατρική και φαρμακευτική περίθαλψη, ασφαλιστική κάλυψη των ανέργων και άλλες κοινωνικές διευκολύνσεις.

Κύριε Πρόεδρε, ενώ η ακρίβεια ροκανίζει τα λαϊκά εισοδήματα, η Κυβέρνηση παρεμβαίνει με την εισοδηματική της πολιτική για παραπέρα μείωση της εργατικής δύναμης στα πλαίσια της στήριξης της επιχειρηματικής δραστηριότητας και την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας. Δηλαδή επιδιώκει με τη μείωση του ημερομισθίου και του μισθού την επιτάχυνση της κεφαλαιοποίησης των ελληνικών επιχειρήσεων και τη διασφάλιση της κερδοφορίας τους. Είναι ενδεικτικό ότι τους πρώτους εννιά μήνες του 2003 τα κέρδη των τραπεζών και των βιομηχανών αυξήθηκαν κατά 20%, ενώ οι μισθοί και τα ημερομίσθια του δημόσιου τομέα είχαν μεγάλες απώλειες, αφού οι αυξήσεις ήταν χαμηλότερες του πληθωρισμού, αλλά και γιατί δεν καρπώθηκαν την αύξηση του ΑΕΠ και της παραγωγικότητας της εργασίας που τόσο πολύ προβάλλει η Κυβέρνηση.

Σύμφωνα με την έκθεση του Ινστιτούτου Εργασίας, κατά την περίοδο από το 1990-2002 ο μέσος πραγματικός μισθός αυξήθηκε 0,82%, δηλαδή σύνολο 11,5%, αν και στο μέσο μισθό λαμβάνονται υπ' όψιν τα ανώτερα, τα μεσαία και τα κατώτερα εισοδήματα, για να βγει αυτό το νούμερο. Στον κατώτερο μισθό και ημερομίσθιο είδαμε μεγάλη μείωση, γιατί μειώθηκαν αυτήν την περίοδο κατά 5,19%.

Επίσης, η ίδια έκθεση αναφέρει ότι από το 1981 μέχρι το 2002 υπήρξε μείωση του εργατικού κόστους ανά μονάδα προϊόντος κατά 30%. Το 1982 το εισόδημα των εργαζομένων στις επιχειρήσεις ανερχόταν στο 60% του προϊόντος και στο τέλος 2004 θα ανέρχεται μόλις στο 42%. Με άλλα λόγια, είναι γεγονός αυτό που λέει ο λαός ότι οι πλούσιοι έγιναν πλουσιότεροι και οι φτωχοί φτωχότεροι.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σε αυτό το σημείο πρέπει να τονίσουμε ότι από το 1981 πέρασαν πολλές κυβερνήσεις και του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας.

Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι οι εργαζόμενοι του δημόσιου

τομέα για το 2004 θα πάρουν αυξήσεις ύψους 7,7%. Σε αυτήν την αύξηση συμπεριλαμβάνονται οι ωριμάνσεις, τα επιδόματα θέσης και οι προσλήψεις. Αν αφαιρεθούν αυτά, η αύξηση είναι 3% με 3,5% και αυτός ο αριθμός μειώνεται ακόμα περισσότερο, αν υπολογίσουμε τις κρατήσεις των εισφορών και την αύξηση της φορολογίας.

Επίσης η Κυβέρνηση εμπαίζει για μία ακόμα χρονιά τους δημοσίου υπαλλήλους, γιατί μέσα στον Προϋπολογισμό δεν αναφέρεται κανένα κονδύλι για τα οικογενειακά επιδόματα. Το ίδιο ισχύει και για τους συνταξιούχους.

Παρά τις μερικές ενσωματώσεις επιδομάτων που έγιναν, το μισθολόγιο εξακολουθεί να στηρίζεται στην επιδοματική πολιτική, γιατί έχει στόχο να συνδέσει το μισθό και την εξέλιξη του υπαλλήλου με την αποδοτικότητα και τελικά επιδιώκει τη δημιουργία ενός πειθήνιου υπαλλήλου που θα εφαρμόζει αδιαμαρτύρητα τις διαρθρωτικές αλλαγές που προωθεί η Κυβέρνηση στο δημόσιο τομέα, δηλαδή τη μερική απασχόληση και τις ιδιωτικοποιήσεις.

Αυτόν το σχεδιασμό εξυπηρετούν και οι άλλες πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης και στο επίπεδο οργάνωσης του δημοσίου τομέα, αλλά και στην αυτοδιοίκηση. Οι νέες διοικητικές μεταρρυθμίσεις στην αυτοδιοίκηση, με την παράλληλη εκχώρηση νέων αρμοδιοτήτων, χωρίς όμως τα ανάλογα κονδύλια από τον κρατικό προϋπολογισμό. Άλλωστε αυτό το έχουν κάνει συνήθεια οι κυβερνήσεις και έχουν παρακρατήσει 1,5 τρισεκατομμύριο δραχμές. Μετατρέπουν την αυτοδιοίκηση, με ευθύνη και των εκλεγμένων, που πρόσκεινται στο ΠΑΣΟΚ, στη Νέα Δημοκρατία και στο Συνασπισμό, σε φορομπηχτικό μηχανισμό, αλλά και σε μηχανισμό προώθησης αντιδραστικών και αντιδημοκρατικών μέτρων της Κυβέρνησης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Γι' αυτό η Νέα Δημοκρατία με την εξαγγελία για την επανίδρυση του κράτους και τον εκσυγχρονισμό του δεν αλλάζει το μονοπωλιακό χαρακτήρα, γιατί ακριβώς έχει τις ίδιες στρατηγικές επιλογές του ΠΑΣΟΚ. Η μόνη διαφορά είναι να αλλάξουν τα πρόσωπα, να φύγετε εσείς να έρθουμε εμείς.

Κυρίες Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας για τους μισθούς, τα ημερομίσθια του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, προκειμένου οι εργαζόμενοι να αντιμετωπίσουν τα αυξημένα έξοδα προτείνει να είναι ο κατώτερος μισθός 1.100 ευρώ και το κατώτερο ημερομίσθιο 44 ευρώ και ας κυνηγάει η ηγεσία της ΓΣΕΕ τα 564 ευρώ. Ας τα πάρουν αυτοί και ας ζήσουν με αυτά. Ο λαός, όμως, πρέπει να πάρει εκείνο το ποσό για να μπορεί να ζει με αξιοπρέπεια.

Επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση έντονα προβάλλει ότι αυξάνει συνεχώς τις κοινωνικές δαπάνες. Αλλά αυτό δεν αληθεύει. Γιατί από το σύνολο των δαπανών που ήταν 11,5 τρισεκατομμύρια, το 77% περίπου το έδωσαν τα ταμεία και το 23% περίπου το έδωσε ο Κρατικός Προϋπολογισμός. Αλλά τα κονδύλια συνεχώς μειώνονται και αυτόν τον τομέα η Κυβέρνηση τον παραδίδει στην επιχειρηματική δραστηριότητα. Η κατάσταση βέβαια στο ΙΚΑ αποδεικνύει του λόγου το αληθές. Με το νέο σύστημα η χρηματοδότησή του μειώνεται. Για το 2004 θα δοθούν 494 δισεκατομμύρια δραχμές. Με το προηγούμενο, θα έπρεπε να δοθούν 1.334 τρισεκατομμύρια δραχμές. Γι' αυτό ακριβώς βλέπουμε και με τη συγχώνευση που γίνεται με άλλα ταμεία, οι επιχορηγήσεις να μη τα συνοδεύουν, όπως γίνεται με το ΤΑΠ-ΟΤΕ και ενώ πέρυσι ο προϋπολογισμός προέβλεπε 165,8 εκατομμύρια ευρώ, φέτος δεν προβλέπει κανένα, οπότε η υποβάθμιση θα είναι ακόμη περισσότερη. Το ΙΚΑ βέβαια αντιμετωπίζει μεγάλες απώλειες και από την εισφοροδιαφυγή, τους διακανονισμούς, τη διαγραφή των χρεών που κάνει η Κυβέρνηση, τους ανασφάλιστους -δηλαδή τη μαύρη εργασία- που αποτελούν το 20% με 25% των εργαζομένων, αλλά και από τα εκατοντάδες δισεκατομμύρια δραχμές που χάθηκαν από το Χρηματιστήριο. Γι' αυτό άλλωστε, το 80% των ασφαλισμένων παίρνει σύνταξη κάτω από 170.000 δραχμές και η κατώτερη είναι 392. Αυτήν την αύξηση πρότεινε ο εισηγητής της Πλειοψηφίας και θριαμβολογεί βέβαια η Κυβέρνηση. Και είναι για εμάς κοροϊδία η αύξηση που δίνεται μέσω του περιβόητου κοινοτικού πακέτου στο ΕΚΑΣ 30 ευρώ το μήνα, δηλαδή 1 ευρώ την ημέρα και δεν γνωρίζω αν αυτοί που πανηγυρί-

ζουν μπορούν να ζήσουν με αυτά.

Κύριε Πρόεδρε, στα πλαίσια των αποφάσεων της Λισαβόνας προωθούνται νέες διαρθρωτικές αλλαγές στην κοινωνική ασφάλιση. Υγεία, πρόνοια, συνταξιοδοτικό. Για να ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων, για να ενισχυθεί η κερδοφορία και να επενδύσουν στους κλάδους αυτούς. Όλα αυτά τα μέτρα, τα αντιπαλεύει το ταξικό εργατικό κίνημα. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας επιμένει ότι τα αιτήματά του είναι πραγματικά. Δηλαδή η καλύτερη σύνταξη να είναι στα είκοσι μεροκάματα του ανειδίκευτου εργάτη ή στο 80% του μισθού. Συνταξιοδότηση των ανδρών στα εξήντα και στις γυναίκες στα πενήντα πέντε και πενήντα και πενήντα πέντε αντίστοιχα για τα βαριά. Για όσους δεν συμπληρώνουν τον απαραίτητο χρόνο να καθιερωθεί η κοινωνική σύνταξη για τις στοιχειώδεις ανάγκες. Να γίνουν προσλήψεις στο ΙΚΑ και στα άλλα ταμεία, ώστε να προσφέρουν καλές υπηρεσίες στους ασφαλισμένους, χωρίς να εκχωρούνται στους ιδιώτες. Γιατί όλοι γνωρίζουμε την απαράδεκτη κατάσταση που επικρατεί λόγω ελλείψεως προσωπικού ιατρικού και διοικητικού. Γι' αυτό, η προσπάθεια της Κυβέρνησης, αλλά και του κυρίου Πρωθυπουργού να ωραιοποιήσουν την κατάσταση κατέληξε σε φιάσκο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι Βουλευτές, οι αντιδεξιές κορώνες της Κυβέρνησης στην αντιπαράθεσή της με τη Νέα Δημοκρατία και η αντιπαράθεση με τον ΣΕΒ δεν μπορούν να κρύψουν την αντιλαϊκότητα της πολιτικής της, αφού και αυτοί δεν ζητούν τίποτα περισσότερο, παρά να υλοποιήσει η Κυβέρνηση, όσα συμφώνησε στη Λισαβόνα, αποφάσεις που δέχονται και οι ηγεσίες της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ. Αυτές, όμως, τις συμβιβασμένες ηγεσίες κανένας εργάτης και καμιά εργάτρια, κανένας υπάλληλος, κανένας συνταξιούχος και κανένας άνεργος δεν τις εξουσιοδότησε για κανένα ξεπούλημα. Η ιστορία του Εργατικού Κινήματος δεν γράφτηκε ούτε γράφεται στους κοινωνικούς διαλόγους της απάτης και στα αναπαυτικά σαλόνια της καπιταλιστικής εξουσίας. Και είναι ανιστόρητοι εκείνοι που μέσα από τις λέξεις «κοινωνικοί εταίροι» θέλουν να τελειώνουν με την ιστορική αναγκαιότητα της σύγκρουσης κεφαλαίου και εργασίας. Γι' αυτό οι εργαζόμενοι όλων των κλάδων χρειάζεται να ενωθούν, να οργανωθούν στον ταξικό πόλο του Εργατικού Συνδικαλιστικού Κινήματος και αγωνιστικά να διεκδικήσουν, όχι μόνο όσα μέχρι σήμερα έχασαν, αλλά και όλα όσα δικαιούνται. Και δικαιούνται πολλά, αφού αυτοί παράγουν τον πλούτο σ' αυτήν τη χώρα.

Αυτό φοβάται η Κυβέρνηση και χρησιμοποιεί τους καταστατικούς μηχανισμούς, τις δικαστικές αποφάσεις για παράνομες και καταχρηστικές απεργίες, τις διώξεις των συνδικαλιστών και των εργαζομένων, την πολιτική επιστράτευση, τις χουντικές διατάξεις για τη διάλυση συγκεντρώσεων, χρησιμοποιώντας και επικίνδυνα χημικά. Όμως, οι εργαζόμενοι από την εμπειρία τους και ενόψει των εκλογών μπορούν να βγάλουν τα συμπεράσματά τους, να κρίνουν πρόσωπα και κόμματα.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας με ξεκάθαρους πολιτικούς και ιδεολογικούς στόχους, χωρίς παλινδρομήσεις, στήριξε και στηρίζει κάθε μικρό και μεγάλο αγώνα της εργατικής τάξης. Αυτά ας είναι τα στοιχεία που θα καθορίσουν και την ψήφο των εργαζομένων στις επικείμενες εκλογές, γιατί και η ψήφος είναι μία μορφή αγώνα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, από τα στοιχεία του Κρατικού Προϋπολογισμού που αφορούν τον αγροτικό τομέα, προκύπτει ότι η Κυβέρνηση επιδιώκει κυρίως να καλύψει τον ανταγωνιστικό του χαρακτήρα και να εμφανισθεί ότι ασκεί φιλοαγροτική πολιτική μέσω των εξαγγελιών της, για να υφαρπάξει την ψήφο των αγροτών. Η Κυβέρνηση προσποιείται ότι θέλει να λύσει τα προβλήματα, γιατί γνωρίζει ότι τα προβλήματα αυτά είναι αποτέλεσμα των συνεχών μειώσεων των τιμών και των επιδοτήσεων.

Οι τιμές που παίρνει σήμερα ο αγρότης είναι τιμές του 1990, των χαμηλών ποσοστώσεων και των μεγάλων προστίμων συνυπευθυνότητας, της συμρίκνωσης και της διάλυσης των συνεταιριστικών οργανώσεων και των δημόσιων οργανισμών. Υπάρχει αύξηση των τιμών και των εμποδίων για τα λιπάσματα, τους φόρους, τα μηχανήματα, γι' αυτό και τα μέτρα που εξήγγειλε η Κυβέρνηση με «τυμπανοκρουσίες» ότι θα αναβαθμίσουν την

ύπαιθρο, είναι δημαγωγικά.

Συγκεκριμένα η μείωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στα καύσιμα δεν είναι τόσο μεγάλη όσο θέλει να την παρουσιάζει η Κυβέρνηση, γιατί γίνεται και επιστροφή. Αν η Κυβέρνηση ήθελε να ευνοήσει τους αγρότες, ας τους έδινε αφορολόγητο, όπως δίνει και στους εφοπλιστές.

Η μείωση του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας στα μηχανήματα από το 18% στο 8% πρέπει να έχει την έγκριση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να υλοποιηθεί. Σήμερα η Κυβέρνηση επιβαρύνει τους αγρότες, γιατί δεν υπολογίζει την επιστροφή πάνω στις επιδοτήσεις. Η αύξηση της εξισωτικής αποζημίωσης δεν θα αποτρέψει την ερήμωση των ορεινών και νησιωτικών περιοχών, γιατί οι βασικές καλλιέργειες (αμπελοκαλλιέργεια, καπνοκαλλιέργεια, ελαιοκαλλιέργεια) εγκαταλείπονται λόγω της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής.

Η φορολογική απαλλαγή, η απεριόριστη αξία αγοράς, κληρονομιά και δωρεά αγροτικής γης αφορά λίγους μεγαλοεπιχειρηματίες και αγρότες, δηλαδή είναι μέτρο που ευνοεί το να συγκεντρωθεί η γη στα χέρια των λίγων, αφού ξεκληρίζονται χιλιάδες μικρομεσαίοι αγρότες.

Οι δήθεν κοινωνικές παροχές της Κυβέρνησης με την αύξηση των 30 ευρώ στο επίδομα που δίνεται, δηλαδή 1 ευρώ την ημέρα, αποτελούν πρόκληση και υποτιμούν τη νοσηρότητα των ανθρώνων. Είναι εμπαιγμός, γιατί οι τετρακόσιες πενήντα χιλιάδες συνταξιούχοι με 192 ευρώ ή 65.000 δραχμές περίπου σύνταξη, πρέπει να επιβιώσουν και να αντιμετωπίσουν τα αυξημένα έξοδα.

Κύριε Πρόεδρε, τα πράγματα θα χειροτερέψουν για τη γεωργία, την κτηνοτροφία και την αλιεία με την ενδιάμεση αναθεώρηση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, γιατί με την ολοκλήρωση της αποδέσμευσης των επιδοτήσεων από την παραγωγή, θα μειωθεί ο όγκος της παραγωγής και θα αυξηθεί το έλλειμμα του αγροτικού, εμπορικού ισοζυγίου, που το 2002 έφθασε τα 612.000.000.000 δραχμές. Θα μειωθεί το καθαρό αγροτικό εισόδημα και οι περισσότερες περιοχές της χώρας θα έχουν δραματικές συνέπειες, γιατί θα έχουμε «χτύπημα» στην κοινωνική, οικονομική και πολιτιστική ζωή της υπαίθρου. Θα έχουμε και τη μεταποίηση από τα εργοστάσια που θα σταματήσουν και θα έχουμε και απώλεια θέσεων εργασίας.

Με τις αποφάσεις αυτές, δηλαδή, προωθείται η συγκέντρωση της γης, παραγωγής και εισοδήματος στους μεγαλοπαραγωγούς και στους επιχειρηματίες. Ακόμη χρησιμοποιούν ως πρόσημα και το περιβάλλον και την υγεία.

Γι' αυτό, εμείς πιστεύουμε ότι το ενδιαφέρον της Κυβέρνησης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την υγεία και το περιβάλλον είναι υποκριτικό, γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση των διοξινών, των τρελών αγελάδων, των μεταλλαγμένων προϊόντων, των βομβαρδισμών, δεν έχει ανθρωπιστικά, οικολογικά ή περιβαλλοντολογικά χαρακτηριστικά, γιατί όλα υποτάσσονται στο κέρδος.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ενώ αυτή είναι η δραματική κατάσταση στον αγροτικό τομέα, η Κυβέρνηση με περιοδείες στελεχών και Υπουργών και με συμβούλια αγροτικής ανάπτυξης υπόσχεται ότι με κονδύλια του δεύτερου πυλώνα και ειδικότερα του αγροτουρισμού θα αναπτύξει την ύπαιθρο. Όμως, αυτά δεν πείθουν, γιατί είναι γνωστό ότι και αυτά τα κονδύλια θα τα αρπάξουν οι επιχειρηματίες και το πολύ-πολύ θα κάνουν κανένα μεροκάματο οι μικρομεσαίοι αγρότες σ' αυτούς, για να συμπληρώσουν το εισόδημά τους.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στην υλοποίηση της πολιτικής αυτής η Κυβέρνηση συνεπικουρείται από τη Νέα Δημοκρατία. Το πρόγραμμά της Νέας Δημοκρατίας είναι ήδη γνωστό και, όπως λέει, το έκλεψε και το υλοποιεί η Κυβέρνηση, γι' αυτό και η κριτική της Νέας Δημοκρατίας είναι δημαγωγική και ψηφοθηρική.

Γιατί, ενώ επισημαίνει τα τραγικά προβλήματα αποσιωπά τις αιτίες, συγκαλύπτει τους υπεύθυνους και οι λύσεις που προτείνει κινούνται στα σχετικά πλαίσια της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής. Άλλωστε με κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έγιναν αναθεωρήσεις, απελευθερώθηκαν οι ζωοτροφές, ανέβηκε το πετρέλαιο, χρεοκόπησαν οι συνεταιριστικές οργανώσεις.

Για όλα αυτά, λοιπόν, απευθυνόμαστε στους μικρομεσαίους αγρότες και τους καλούμε να μην εμπιστευθούν αυτά τα κόμματα που προκάλεσαν αυτήν την κατάσταση που σήμερα τη ζουν στο πετσί τους. Να παρακάμψουν τις συμβιβασμένες συνδικαλιστικές ηγεσίες, να πορευθούν με εκείνες τις συνδικαλιστικές και πολιτικές δυνάμεις, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας που με ειλικρίνεια τους ενημέρωσε και για τις εξελίξεις και για τις συνέπειες, αλλά και αταλάντευτα στήριξαν τον αγώνα τους.

Γιατί το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας προτείνει μία άλλη φιλοεργατική πολιτική, που βασικά χαρακτηριστικά της είναι η ανάπτυξη της αγροτικής παραγωγής, χωρίς ποσοστώσεις και πρόστιμα, η ανάδειξη του παραγωγικού συνεταιρισμού σε βασικό μοχλό ανάπτυξης της αγροτικής οικονομίας, η στήριξη των συνεταιρισμών και της αγροτικής οικονομίας από κρατική ΑΤΕ, δημόσιες αγροτικές υπηρεσίες, οργανισμούς και ιδρύματα, η αναβάθμιση των κοινωνικών και πολιτιστικών παροχών στην ύπαιθρο με αποκλειστικά δημόσιο δωρεάν σύστημα υγείας, ώστε να δοθεί και μεγάλη σύνταξη για να μπορούν πραγματικά οι αγρότες να ζήσουν στο περιβάλλον τους. Και εδώ θα πρέπει να δούμε και το ζήτημα του ΕΛΓΑ ότι θα πρέπει να ενισχυθεί, να υπάρχει ένα τέτοιο σύστημα για να μην περιμένουν μετά από δύο ή τρία χρόνια να παίρνουν τις ψευτοεπιδοτήσεις που δίνει η Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η πολιτική που προωθεί η συγκεκριμένη συγκέντρωση κεφαλαίων και παραγωγής στο χώρο των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, των μικροεπαγγελματιών συνεχίζεται από την Κυβέρνηση. Ο Κρατικός Προϋπολογισμός ευνοεί αυτήν τη συγκέντρωση και ως αποτέλεσμα έχει το κλείσιμο χιλιάδων μαγαζιών και βιοτεχνιών με συνέπεια την ανεργία και τη μείωση του εισοδήματος. Κλασικό παράδειγμα αποτελεί ο τομέας του λιανικού εμπορίου τροφίμων που σήμερα κυριαρχείται από τα σούπερ-μάρκετ σε ποσοστό 85%.

Η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης απέναντι στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις που προβάλλεται από την Κυβέρνηση, αλλά και τα κόμματα του ευρωπαϊκού προσανατολισμού δεν είναι ούτε φιλική ούτε και αναπτυξιακή. Γιατί με τα κριτήρια τζήρου και απασχόλησης θέτουν εκ των προτέρων εκτός χρηματοδότησης το 90% των μικροεπιχειρήσεων.

Με αυτά τα δεδομένα η πλειοψηφία των μικρομεσαίων επιχειρήσεων οδηγούνται στις εμπορικές τράπεζες με δανεισμό και με τοκογλυφικά επιτόκια, με αποτέλεσμα την οικονομική ασφυξία.

Εκτός αυτών, η Κυβέρνηση με μία σειρά μέτρων επιταχύνει τον αφανισμό χιλιάδων μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Με την άγρια φοροεπιδρομή που έχει κάνει, με τις ανέλεγκτες υποθέσεις και τη συνάφεια εισπράχθηκαν το 2003 381 εκατομμύρια ευρώ περισσότερα. Διατηρεί ακόμα το 35% της φορολογίας στους συνεταιρισμούς σε αντίθεση με αυτά που κάνει στους μεγαλοεπιχειρηματίες.

Εμείς επιμένουμε ότι μπορούν να παρθούν ουσιαστικά μέτρα για τη βοήθεια των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Να σταματήσει η φοροεπιδρομή και η φορολόγηση να γίνεται βάσει των εσόδων και εξόδων. Να γίνεται σχεδιασμός με εφαρμογή κλαδικών πολιτικών. Να υπάρξει βοήθεια μέσω δημόσιων οργανισμών. Να υπάρξει συνεταιρισμός μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Να ελέγχονται οι αθρόες εισαγωγές για την προστασία των εγχώριων προϊόντων. Να λειτουργούν τα καταστήματα με ανθρώπινο ωράριο σύμφωνα με τις ανάγκες των εργαζομένων και των μικροεπαγγελματιών και όχι όπως θέλουν να επιβάλλουν οι μεγάλες επιχειρήσεις. Να επιδοθούν αυτά που οφείλουν στον Οργανισμό Ασφάλισης των Εμπόρων που είναι 135 δισεκατομμύρια ευρώ.

Αυτά, όμως, τα μέτρα έρχονται σε αντίθεση με την Ευρωπαϊκή Ένωση και με την Κυβέρνηση. Χρειάζεται, λοιπόν, οι μικροεπαγγελματίες να συνειδητοποιήσουν ότι το συμφέρον τους δεν είναι να το δέσουν με το συμφέρον των μεγάλων επιχειρήσεων, όπως προτείνουν τα άλλα κόμματα. Χρειάζεται να δημιουργήσουν τη δική τους επιχείρηση, τη δική τους συμμαχία, να βγάλουν τα συμπεράσματά τους, ποιον θα πρέπει να αφήσουν και με ποιον να πορευθούν.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας χρόνια τώρα θέτει μέσα στη Βουλή τα αιτήματά τους αλλά και έξω από τη Βουλή είναι πάντα δίπλα τους. Και αυτό ας το λάβουν υπόψη.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση μετά τον εθνικό στόχο της ΟΝΕ και του ευρώ προβάλλει την ολυμπιακή ιδέα ως νέο στόχο. Πιστεύουμε όμως ότι όλα αυτά μέσα από τα έργα και τις δαπάνες του 2004 που μέχρι τώρα έχουν φθάσει στο 1 τρισεκατομμύριο δραχμές και συνεχώς αυξάνονται, θα τα καρπώνονται οι μεγαλοεπιχειρηματίες. Είναι έργα βέβαια που δεν θα μείνουν στο λαό, αλλά θα τα πάρουν οι επιχειρηματίες μέσω τις ιδιωτικοποίησης. Γνωρίζουμε δε ότι την ασφάλεια των Ολυμπιακών Αγώνων τη δίνει σε μυστικές υπηρεσίες του ΝΑΤΟ κλπ.. Και ενώ από τη μία πλευρά βλέπουμε τι κονδύλια δίνονται για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, από την άλλη μεριά όμως για το ζήτημα της εκπαίδευσης, της υγείας και της πρόνοιας, του πολιτισμού, της αντισεισμικής και αντιπλημμυρικής προστασίας μειώνονται συνεχώς οι δαπάνες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Εδώ ακριβώς είναι το ζήτημα ότι τεράστιες δασικές εκτάσεις δίνονται στην επιχειρηματική δραστηριότητα και παρά τις διαβεβαιώσεις βέβαια που είχε δώσει η Κυβέρνηση παραδίδει και το Ελληνικό στις μεγάλες επιχειρήσεις.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, προσπαθήσαμε με πολιτικά επιχειρήματα να αποκαλύψουμε τον μονοπωλιακό αντιλαϊκό χαρακτήρα του Κρατικού Προϋπολογισμού, τον οποίο καταψηφίζουμε στο σύνολό του.

Αποδείξαμε ότι ο πλούτος σε αυτήν τη χώρα παράγεται, όμως με τις παρεμβάσεις της Κυβέρνησης δεν τον καρπώνεται ο εργαζόμενος λαός που τον παράγει, αλλά τραπεζίτες, βιομήχανοι, όλοι οι καπιταλιστές.

Αποκαλύψαμε ότι το κοινωνικό πακέτο και η Χάρτα Σύγκλισης της Κυβέρνησης είναι επιδόματα ελεημοσύνης, διαχείρισης της φτώχειας και καλλιέργεια κλίματος ανοχής της αντιλαϊκής πολιτικής.

Αποκαλύψαμε επίσης τη δημαγωγική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας που προετοιμάζεται και προετοιμάζει το λαό για συνένωση της νεοφιλελεύθερης πολιτικής του ΠΑΣΟΚ.

Αναδείξαμε τις προϋποθέσεις για μια ριζικά διαφορετική οικονομική πολιτική, που διασφαλίζει τις εργατικές λαϊκές ανάγκες και έρχεται σε σύγκρουση με τα κατεστημένα συμφέροντα και την εξουσία που τα διασφαλίζει. Γι αυτό χρειάζονται οικονομικές, κοινωνικές και πολιτικές ανατροπές, ώστε η εξουσία να αλλάξει χέρια, να περάσει στο λαό γιατί αυτή η εξουσία μπορεί να εφαρμόσει μια φιλολαϊκή πολιτική στηριγμένη στη λαϊκή οικονομία που βασίζεται στην κοινωνική ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής στους νευραλγικούς τομείς, στη συνεταιριστική οργάνωση της μικρομεσαίας αγροτιάς και των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, στην κεντρικά σχεδιασμένη οργάνωση διεύθυνσης της παραγωγής σε περιφερειακό, κλαδικό και διακλαδικό επίπεδο, στον εργατικό και κοινωνικό έλεγχο για να συμμετέχει στην ουσία ο ελληνικός λαός, στην προώθηση συνεργασιών με χώρες και λαούς με κριτήριο το αμοιβαίο όφελος, την ειρήνη, την ανάπτυξη, την ασφάλεια χωρίς εξαρτήσεις από τις γνωστές ιμπεριαλιστικές ενώσεις.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, απευθυνόμαστε από αυτό το βήμα στο λαό και τονίζουμε ότι το ΚΚΕ θα συνεχίσει τον αγώνα του για κοινωνικές και πολιτικές συμμαχίες που θα στρέφονται εναντίον της κυρίαρχης πολιτικής. Είναι βασική μας επιδίωξη η αντιμονοπωλιακή αντιιμπεριαλιστική συσπείρωση. Θα συνεχίσουμε να δίνουμε το δυναμικό παρών στη Βουλή, αλλά θα δώσουμε όλες τις δυνάμεις μας εκτός Βουλής, εκεί που δίνει την καθημερινή του μάχη ο εργαζόμενος λαός, εκεί που μοχθεί για την επιβίωσή του.

Είμαστε αισιόδοξοι γιατί τα λαϊκά στρώματα έχουν την εμπειρία από όλα αυτά τα χρόνια που ακολουθείται η ίδια πολιτική. Έχουν την πείρα να μην υποκύπτουν στους εκβιασμούς δεξιάς και αντιδεξιάς αντιπαράθεσης. Η πείρα τους θα τους οδηγήσει μακριά από αυτούς που τους εμπαίζουν για να υφαρπάξουν την ψήφο τους και να συνεχίσουν μετά την ίδια αντιλαϊκή πολιτική.

Το ΚΚΕ απευθύνεται στον εργαζόμενο λαό, τα λαϊκά στρώ-

ματα με την πολιτική του πρόταση και ζητάει την ενίσχυσή του. Άλλωστε γνωρίζουμε. Έχουμε ανταμώσει στους εργατικούς, κοινωνικούς, αντιπολεμικούς, φιλερηνικούς και δημοκρατικούς αγώνες. Αντιμετωπίσαμε μαζί τον αυταρχισμό, τις διώξεις, τους κατασταλτικούς μηχανισμούς των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ, Νέας Δημοκρατίας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτή είναι η εγγύηση του ΚΚΕ, ότι και μετά τις εκλογές αυτή τη στάση θα κρατήσει. Είμαστε αισιόδοξοι. Ο λαός μας, οι λαοί της Ευρώπης, των άλλων περιοχών συνειδητοποιούν ότι η καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση με τους πολέμους, με την καταστροφή, την εκμετάλλευση δεν είναι το μέλλον τους. Το μέλλον των λαών είναι ο δρόμος της ειρήνης, της προόδου, του σοσιαλισμού, γιατί και σήμερα ο σοσιαλισμός είναι επίκαιρος και αναγκαίος.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι Υπουργοί Μεταφορών και Επικοινωνιών, Οικονομίας και Οικονομικών και Εξωτερικών κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση των τροποποιήσεων του Καταστατικού Χάρτη και της Σύμβασης της Διεθνούς Ένωσης Τηλεπικοινωνιών –Μινεάπολη 1998».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Επίσης έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Το λόγο τώρα έχει ο κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης, γενικός εισηγητής του Συνασπισμού της Αριστεράς των Κινήματων και της Οικολογίας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ : Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε ενώπιόν μας έναν προεκλογικό Προϋπολογισμό που συζητείται στα πλαίσια μιας παρατεταμένης προεκλογικής περιόδου.

Η παρατεταμένη όμως αυτή προεκλογική περίοδος δεν πρέπει να οδηγεί την Κυβέρνηση και σε απώλεια ψυχραιμίας και σε μια στάση, η οποία δεν συμβάλλει στην εποικοδομητική συζήτηση σ' αυτό το Κοινοβούλιο. Εγώ τουλάχιστον για πρώτη φορά, απ' ό,τι θυμάμαι, μετά τον εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης παρεμβαίνει ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών και δεν περιμένει να ακούσει όλους τους εισηγητές και να ολοκληρωθεί ο λόγος όλων των κομμάτων, εισηγητικά τουλάχιστον, σ' αυτήν την Αίθουσα.

Δυστυχώς, η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη ήρθε στην εξουσία υποσχόμενη τον εκσυγχρονισμό, αλλά σήμερα, μετά από δυο τετραετίες στην εξουσία, όλοι γνωρίζουν ότι αυτός ο εκσυγχρονισμός έγινε όμηρος μεγάλων οικονομικών συμφερόντων. Και ακόμη χειρότερα, όλο και περισσότεροι καταλαβαίνουν ότι αυτός ο εκσυγχρονισμός συνεχώς εκφυλίζεται σ' ένα μόλις συγκαλυμμένο, πελατειακό, λαϊκίστικο παλαιοκομματισμό που τελευταία μετατρέπεται σε ευτελή ψηφοθηρία. Αυτή όμως η προεκλογική ψηφοθηρία που αποτυπώνεται στον υπό συζήτηση Προϋπολογισμό του 2004 δεν αλλάζει σε τίποτα το βασικό προσανατολισμό του. Αντίθετα, επιδεινώνει τα ταξικά, κοινωνικά και αντανταπυξιακά χαρακτηριστικά του συζητούμενου Προϋπολογισμού. Έχουμε ενώπιόν μας άλλον έναν Προϋπολογισμό αιχμάλωτο των νεοφιλελεύθερων δογματών, τα οποία με τη θέρμη του νεοφώτιστου ακολουθεί το μεταλλαγμένο, μετασοσιαλιστικό κυβερνητικό κόμμα και κυρίως έχουμε έναν Προϋπολογισμό παντελώς αναξιόπιστο, του οποίου είναι πιο έντονα από ποτέ τα εικονικά και πλασματικά μεγέθη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό ότι ο Συνασπισμός έφερε στο προσκήνιο το μέγα θέμα των ειδικών εκτός Προϋπολογισμού λογαριασμών. Υπογραμμίσαμε με αδιάσειστα και επίσημα στοιχεία ότι μέσω των ειδικών εκτός Προϋπολογισμού λογαριασμών η Κυβέρνηση κρατά κρυφά δεύτερα βιβλία. Σύμφωνα με τα δεδομένα που παρουσιάσαμε υπάρχει ένας μεγάλος αδιευκρίνιστος ακόμα αριθμός ειδικών εκτός Προϋπολογισμού λογαριασμών που βρίσκονται κυρίως στην Τράπεζα της Ελλάδας. Εμείς δώσαμε στη δημοσιότητα εκατό περίπου

τέτοιους ειδικούς λογαριασμούς. Σ' αυτούς τους λογαριασμούς συγκεντρώνονται ετησίως και από διάφορες πηγές τεράστια ποσά που πληρώνουν οι φορολογούμενοι πολίτες.

Από αυτούς τους λογαριασμούς γίνονται από την Κυβέρνηση και τους διάφορους Υπουργούς εξίσου τεράστιες και αδιαφανείς δαπάνες. Μόνο για το 2002 αυτές οι δαπάνες σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία που διαθέτουμε ξεπέρασαν τα 5,5 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου, δηλαδή 2 τρισεκατομμύρια ευρώ. Αυτές οι δαπάνες δεν καταγράφονται στους προϋπολογισμούς του κράτους, οι δε ειδικοί λογαριασμοί μέσω των οποίων γίνονται δεν ελέγχονται από πουθενά ούτε από τη Βουλή που δεν γνωρίζει τίποτα για τη διαχείρισή τους ούτε από το Γενικό Λογιστήριο ούτε από το Ελεγκτικό Συνέδριο. Χαρακτηριστική είναι η γραπτή απάντηση που έλαβα από το Υπουργείο Οικονομικών, όταν ζήτησα την κίνηση των ειδικών εκτός Προϋπολογισμού λογαριασμών που υπάγονται σ' αυτό το Υπουργείο για τα έτη 2000-2001. Διαβάζω επί λέξει την απάντηση: « Η κίνηση των εν λόγω λογαριασμών για τα έτη 2000 και 2001 θα σας γνωστοποιηθεί ευθύς, μόλις ολοκληρωθεί λόγω της χρονοβόρας διαδικασίας συλλογής των απαραίτητων στοιχείων.» Αυτά για τους ειδικούς λογαριασμούς του 2000. Και είμαστε στο 2004.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε ενώπιόν μας μια κατάσταση πρωτοφανούς δημοσιονομικής αδιαφάνειας. Δεν είναι δυνατόν να συζητούμε εδώ Προϋπολογισμό, όταν γνωρίζουμε ότι δίπλα στον υπό συζήτηση Προϋπολογισμό υπάρχει ένας δεύτερος μικρότερος και κρυφός Προϋπολογισμός κάτω από το τραπέζι.

Ένας κρυφός Προϋπολογισμός μέσω του οποίου η Κυβέρνηση και τα διάφορα Υπουργεία κάνουν ανεξέλεγκτες δαπάνες που σε σημαντικό βαθμό εξυπηρετούν αδιαφανείς πελατειακές και κομματικές σκοπιμότητες.

Ζητήσαμε, κύριοι της Κυβέρνησης, να καταθέσετε στη Βουλή σε παράρτημα όλους, έναν προς έναν, τους ειδικούς λογαριασμούς και την αναλυτική κίνησή τους. Αντ' αυτού γράφατε στην εισηγητική έκθεση ένα συγκεντρωτικό αθροιστικό πίνακα που μεγαλώνει τα ερωτηματικά αντί να προσφέρει απαντήσεις.

Προκαλέσαμε και προκαλούμε εκ νέου από αυτό το Βήμα την Κυβέρνηση: Καταθέστε όλους, έναν προς έναν, τους ειδικούς λογαριασμούς στη Βουλή. Καταθέστε μας την κίνηση ενός εκάστου εξ αυτών με ένα προς ένα τα έσοδα και μία προς μία τις δαπάνες τους τα τελευταία χρόνια.

Δεν το πράξατε πριν τη συζήτηση του Προϋπολογισμού, όπως το ζητήσαμε. Κάντε το τώρα που αρχίζει η συζήτηση του Προϋπολογισμού στη Βουλή. Αφήστε τις δικαιολογίες ότι οι ειδικοί, εκτός Προϋπολογισμού, λογαριασμοί ξεκίνησαν από τη δεκαετία του 1950. Δεν είναι δικαιολογία να επικαλείστε εν έτει 2003 ένα νοσηρό φαινόμενο του μετεμφυλιακού καθεστώτος για να το συνεχίζετε και να το εξαπλώνετε έτι περαιτέρω επί των ημερών σας.

Ζητάμε δημοσιονομική διαφάνεια. Διεκδικούμε την κατάργηση όλων των εκτός Προϋπολογισμού λογαριασμών. Να παραμείνουν μόνο όσοι ελάχιστοι είναι αναγκαίοι για λόγους διαχειριστικής ευελιξίας και σημαντικού ειδικού σκοπού. Αλλά και αυτήν η κίνηση να παρουσιάζεται αναλυτικά μαζί με την κατάθεση κάθε χρόνο του προϋπολογισμού.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κανένας δεν είναι αναγκαίος. Τι λέτε τώρα;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ειδικοί λογαριασμοί δεν είναι το μόνο στοιχείο δημοσιονομικής αδιαφάνειας. Δυστυχώς όλα τα κρίσιμα μεγέθη του Προϋπολογισμού διαπρέπουν σε αναξιόπιστία.

Η Κυβέρνηση δικαιολογούσε όλα αυτά τα χρόνια –και συνεχίζει να δικαιολογεί– τις μονόπλευρες θυσίες του ελληνικού λαού στο όνομα της δημοσιονομικής εξυγίανσης και σταθεροποίησης.

Εμπαίζετε, κύριοι της Κυβέρνησης, τον ελληνικό λαό, διότι παρά τις μονόπλευρες θυσίες των εργαζομένων τα πραγματικά ελλείμματα του Προϋπολογισμού και όχι τα εικονικά που εμφανίζετε –που και αυτά, όμως, όπως φαίνεται από την εκτέλεση του Προϋπολογισμού στο δεκάμηνο έχουν εκτιναχθεί σε ύψη πέρα από κάθε πρόβλεψη και εκτίμησή σας– παραμένουν στα

ύψη, ενώ το πραγματικό χρέος της Κυβέρνησης καλπάζει από χρόνο σε χρόνο σε απόλυτους αριθμούς και ως ποσοστό του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος. Είναι στα επίπεδα περίπου του 1997 παρά τους σχετικά υψηλούς ρυθμούς αύξησης του ΑΕΠ τα τελευταία χρόνια.

Το επίσημο χρέος της κεντρικής κυβέρνησης μέσα σε μία επταετία αυξήθηκε πάνω από 70 δισεκατομμύρια ευρώ, πάνω δηλαδή από 23 τρισεκατομμύρια δραχμές, ενώ σε κάθε τετραμελή οικογένεια φτάσαμε σήμερα να αναλογεί χρέος της κεντρικής κυβέρνησης πάνω από 25 εκατομμύρια δραχμές. Αυτά είναι τα κατορθώματά σας!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν αναφερόμαστε στις αλχημείες με τα ελλείμματα και τα χρέη πολλοί αναρωτιούνται, γιατί η Αριστερά ασχολείται με θέματα που ενδιαφέρουν υποτίθεται μόνο το μονεταρισμό. Και δυστυχώς αυτήν την απορία είδα να την εκφράζει και ο ειδικός εισηγητής του Κ.Κ.Ε.

Σας είναι πολύ γνωστό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι εμείς είμαστε εναντίον της μονεταριστικής νεοφιλελεύθερης ορθοδοξίας η οποία αποτελεί κυρίαρχη δοξασία στην εποχή μας που συναρπάζει τη σύγχρονη μεταλλαγμένη σοσιαλδημοκρατία. Δεν είμαστε εμείς που αναγορεύσαμε το ύψος του ελλείμματος και του δημόσιου χρέους σε απόλυτο κριτήριο και άτεγκτη προϋπόθεση υγιούς ανάπτυξης. Δεν είμαστε εμείς που επιβάλαμε και στηρίξαμε ένα σιδερένιο και άκαμπτο Σύμφωνο Σταθερότητας μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση που πέραν των άλλων έχει γίνει θηλιά στο λαιμό της ευρωπαϊκής ανάπτυξης και μοχλός κοινωνικής κατεδάφισής της. Και κυρίως δεν είμαστε εμείς αλλά η Κυβέρνηση που ενώ συνεχίζει ακόμα και τώρα να δίνει όρκους πίστης στο Σύμφωνο Σταθερότητας, το κατέστησε κουρελόχαρτο κυριολεκτικά με την ψήφο ανοχής που έδωσε στα υπερβολικά ελλείμματα της Γαλλίας και της Γερμανίας.

Για εμάς το ζήτημα του ελλείμματος δεν είναι δόγμα και γενική συνταγή. Το θέμα, κατά τη γνώμη μας, δεν είναι τόσο το ύψος του ελλείμματος όσο το πώς χρησιμοποιούνται τα ελλείμματα. Αξιοποιούνται τα ελλείμματα για την αποτελεσματική ανάπτυξη με κοινωνική δικαιοσύνη και απασχόληση ή τα ελλείμματα μεταφράζονται σε υπερκέρδη κυρίως των διαπλεκομένων σε πλούτο των ολίγων σε βάρους των πολλών;

Το ότι απορρίπτουμε τα μονεταριστικά δόγματα δεν σημαίνει ότι μένουμε αδιάφοροι απέναντι στις κυβερνητικές αλχημείες που επιχειρούν να συγκαλύψουν το πραγματικό έλλειμμα και να δώσουν μια πλαστή εικόνα της δημοσιονομικής κατάστασης στον ελληνικό λαό. Και αυτό το πράττει συστηματικά η Κυβέρνηση. Κρύβει το πραγματικό έλλειμμα και το δημόσιο χρέος και κυρίως αποκρύπτει από τον ελληνικό λαό ότι παρά τα υψηλά κρυφά ελλείμματα και το καλπάζον δημόσιο χρέος, φανερό και κρυφό, έχουμε μια ανάπτυξη δυσανάλογη με το δημοσιονομικό κόστος της. Μια ανάπτυξη για λίγους, μια ανάπτυξη χωρίς βάθος και ορίζοντα. Μια ανάπτυξη ακόμα που αυξάνει τις κοινωνικές ανισότητες, εξαπλώνει μια νέα φτώχεια και διευρύνει την ανεργία.

Αποκαλύψαμε -και θα συνεχίζουμε να αποκαλύπτουμε με στοιχεία και όχι με λόγια- τη δημοσιονομική αδιαφάνεια που έχει επιβάλει η Κυβέρνηση και επί χρόνια ο συναινετικός συνεταιριστικός δικομματισμός σ' αυτήν τη χώρα. Και αυτό όχι για λόγους μονεταριστικής ορθοδοξίας, αλλά γιατί αυτό επιβάλλει το δημόσιο συμφέρον. Και αυτή η δημοσιονομική αδιαφάνεια έχει τεράστιο κόστος για τον τόπο και αποκρύπτει την άτυπη επιδότηση του πλούτου που γίνεται μέσω αυτής. Και αυτήν την αδιαφάνεια ήρθε -για πρώτη φορά τουλάχιστον σε τέτοια έκταση- να αναγνωρίσει με τον πιο επίσημο τρόπο και η έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου για τον ισολογισμό και απολογισμό του κράτους του έτους 2002. Αυτή η έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου συνιστά ένα μεγάλο «κατηγορώ» στη δημοσιονομική διαχείριση της Κυβέρνησης, η οποία κυριολεκτικά κάνει το μαύρο άσπρο.

Δεν έχω το χρόνο να συνεχίσω με περισσότερα στοιχεία. Θα αναφερθώ όμως σε ένα θέμα τεράστιας και ευρύτερης σημασίας για το παρόν και το μέλλον της χώρας μας, που αφορά τις απαράδεκτες ιδιωτικοποιήσεις και το πού πηγαίνουν τα χρήματα που εισπράττονται απ' αυτές.

Μέχρι πρότινος η Κυβέρνηση μας διαβεβαίωνε σε όλους τους τόνους ότι τα χρήματα από τις ιδιωτικοποιήσεις πήγαιναν για την εξόφληση δημόσιου χρέους. Αυτό απεδείχθη ένα πολύ μεγάλο ψεύδος. Όπως πρόσφατα αποκάλυψε ο Συνασπισμός, τα ποσά από τις αποκρατικοποιήσεις συγκεντρώνονται στο νόμισμα 243339 στον ειδικό, εκτός προϋπολογισμού, λογαριασμό που έχει ανοίξει η Κυβέρνηση στην Τράπεζα της Ελλάδας. Σύμφωνα με ειλικρινή απάντηση που έδωσε ο κ. Νικόλαος Φαρμάκης σε ερώτησή μου, όταν του ζήτησα τη συγκεκριμένη κίνηση του ως άνω λογαριασμού, απεδείχθη ότι αντί να εξοφλείται μέσω αυτού δημόσιο χρέος γίνονται με υπουργικές αποφάσεις και με πλήρη αδιαφάνεια κάθε λογής δαπάνες για την κάλυψη των πιο διαφορετικών υποχρεώσεων του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Έτσι από τις εισπράξεις των ιδιωτικοποιήσεων έγιναν δαπάνες που τα τρία τελευταία χρόνια ξεπερνάνε τα 4 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ μόνο για το 2003 έγιναν επισήμως δαπάνες που φτάνουν τα 1.641 εκατομμύρια ευρώ και στην πραγματικότητα θα ξεπεράσουν τα 2 δισεκατομμύρια ευρώ. Φέτος από τις εισπράξεις των ιδιωτικοποιήσεων κατεβλήθησαν επιδοτήσεις στον «ΑΘΗΝΑ 2004» ύψους 35 εκατομμυρίων ευρώ. Σε άλλον ειδικό λογαριασμό του Υπουργείου Πολιτισμού κατεβλήθησαν 180 εκατομμύρια ευρώ. Κατεβλήθησαν ακόμα και συντάξεις του ΤΕΒΕ 32 εκατομμυρίων ευρώ. Μέχρι και η επιδότηση στο Ταμείο Ασφάλισης της ΔΕΗ -την οποία πρέπει να γράφεται στον Προϋπολογισμό- κατεβλήθη από τον ειδικό λογαριασμό αποκρατικοποιήσεων. Ακόμα και αυτό το Ελεγκτικό Συνέδριο, από το οποίο κρατείτο κρυφός τόσα χρόνια αυτός ο λογαριασμός, τον χαρακτήρισε παράνομο και αντισυνταγματικό.

Το θέμα που προκύπτει είναι πελώριο διότι έτσι αποδεικνύεται ότι η Κυβέρνηση προχωρά στις ιδιωτικοποιήσεις όχι γιατί είναι, όπως και η Νέα Δημοκρατία, όμηρος των νεοφιλελεύθερων δογμάτων που συνιστούν τη νέα θρησκοληψία της εποχής μας. Η Κυβέρνηση εκποιεί ό,τι το δημόσιο και μάλιστα άρον-άρον και όσο-όσο και για έναν πρόσθετο λόγο: για να καλύπτει τις μαύρες τρύπες των δαπανών του Προϋπολογισμού και να μειώνει έτσι πλασματικά και το έλλειμμα.

Γι' αυτό πουλήσατε, κύριοι της Κυβέρνησης, άρον-άρον τα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά στους Γερμανούς έναντι του εξευτελιστικού τιμήματος των 2 δισεκατομμυρίων δραχμών, δίνοντας και προίκα από πάνω στους αγοραστές τους 1 τρισεκατομμύριο δραχμές κρατικές παραγγελίες. Γι' αυτό μετατρέψατε με νόμο σε μία νύχτα το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο από δημόσια υπηρεσία σε εμπορική προς ιδιωτικοποίηση τράπεζα σε βάρος χιλιάδων μικροκαταθετών.

Γι' αυτό, κύριοι της Κυβέρνησης, πουλήσατε στην ουσία τα Ελληνικά Πετρέλαια, στους εγχώριους μάλιστα ανταγωνιστές τους, παραβλέποντας τον κρίσιμο ρόλο τους στην ενεργειακή ασφάλεια της χώρας. Γι' αυτό έχετε αρχίσει να βγάξετε στο σφυρί και το πρώτο λιμάνι της χώρας, το λιμάνι του Πειραιά.

Για αυτό πουλήσατε ακόμα και το ελληνικό χρηματιστήριο στις τράπεζες, για να μπορούν να παίζονται, νομότυπα πλέον, τα χρηματιστηριακά παιχνίδια όπως αυτά που οδήγησαν στη μεγάλη ληστεία μικροεπενδυτών το 1999. Και το χειρότερο, για αυτό φτάσατε στο σημείο να ξεπουλάτε μέσω της «ΕΤΑ Α.Ε.» ακόμα και δημόσιας χρήσης αγαθά, όπως αιγιαλούς, παραλίες, τουριστικούς λιμένες, ορεινά καταφύγια, φυσικά και πολιτιστικά μνημεία.

Το ερώτημα, όμως, είναι τι θα πουλήσετε αύριο, όταν έχετε εκποιήσει ό,τι το δημόσιο για να καλύψετε τις ανάγκες του Προϋπολογισμού; Αυτό είναι το αδιέξοδο της νεοφιλελεύθερης λεηλασίας την οποία ασκείτε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση επαίρεται για τους υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης των τελευταίων χρόνων. Πράγματι αυτοί οι ρυθμοί είναι υπερδιπλάσιοι του μέσου κοινωνικού όρου. Για το 2003 η αύξηση του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος εκτιμάται περίπου στο 4%.

Το θέμα, όμως, δεν είναι απλώς και μόνο ποσοτικό. Το θέμα είναι με ποιο αντίτιμο επιτυγχάνονται αυτοί οι ρυθμοί ανάπτυξης. Το θέμα είναι ποιο χαρακτήρα, τι βάθος και τι προοπτική έχει αυτή η ανάπτυξη και το κυριότερο ποιοι επωφελούνται

αυτών των αναπτυξιακών ρυθμών, οι πολλοί, το κοινωνικό σύνολο ή πρώτα από όλα και κυρίως μια κρατικοδίαιτη ιδιωτική ολιγαρχία;

Ας μην ξεχνάμε ορισμένα πράγματα, που αγνοεί ή θέλει να αγνοεί η σχετική κυβερνητική προπαγάνδα. Ας μην ξεχνάμε ότι κάθε χρόνο εισρέουν καθαρά στη χώρα κοινοτικά κονδύλια περίπου στο ύψος του 3% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος.

Βεβαίως αυτοί οι κοινοτικοί πόροι δεν ισοσταθμίζουν τις απώλειες της ελληνικής οικονομίας, η οποία συμμετέχει από άνισες θέσεις στην ενιαία ανταγωνιστική ευρωπαϊκή αγορά. Ωστόσο, δεν παύουν αυτοί οι πόροι να είναι σημαντικοί για την ανάπτυξη.

Ας μην ξεχνάμε ακόμα ότι το δημόσιο δανείζεται υπέρμετρα κάθε χρόνο, με ρυθμούς που τα τελευταία χρόνια ξεπερνούν το 6% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος.

Και σε αυτό το δανεισμό πρέπει να προσθέσουμε και τις ανεξέλεγκτες, ερμήνη της Βουλής εγγυήσεις που δίνει το δημόσιο σε δάνεια δημόσιων αλλά και ιδιωτικών φορέων, συνήθως «δανειακά και αγύριστα». Αυτές οι εγγυήσεις θα φτάσουν το 2003 στο 2% περίπου του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος, αν δεν το ξεπεράσουν.

Πρέπει να λάβουμε υπόψη μας, επίσης, τον καλπάζοντα χρόνο με το χρόνο δανεισμό κυρίως των νοικοκυριών και των επιχειρήσεων, που φτάνει περίπου στο 10% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος. Οι παραπάνω παράγοντες μαζί με τους Ολυμπιακούς Αγώνες παίζουν σημαντικότερο ρόλο στους ρυθμούς ανάπτυξης που επιτυγχάνουμε.

Το ερώτημα προς την Κυβέρνηση είναι καιρίο: Είναι δυνατόν με εισρέοντες από το εξωτερικό πόρους, αλλά και δάνεια δημοσίου και ιδιωτών, που ξεπερνούν συνολικά το 20% του ΑΕΠ, να επιχαιρεί η Κυβέρνηση για μια ανάπτυξη της τάξεως του 4%;

Τι δείχνουν αυτά, κατά τη γνώμη μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Κατ' αρχάς δείχνουν ότι σε αυτή τη χώρα γίνεται τεράστια σπατάλη δημόσιων πόρων και κυρίως δείχνουν ότι από αυτούς τους πόρους επωφελούνται λίγοι για να πλουτίσουν, χωρίς ανάλογο αναπτυξιακό αντίκρυσμα για την ελληνική οικονομία.

Αυτό βεβαίως που σίγουρα επιβεβαιώνεται, είναι ότι η ενδογενής αναπτυξιακή δυναμική της ελληνικής οικονομίας είναι πολύ χαμηλή έως ανύπαρκτη, ότι η ανάπτυξη που έχουμε, στηρίζεται κυρίως στα κοινοτικά κονδύλια και στα δανειακά.

Το κυριότερο, όμως, συμπέρασμα είναι ότι η ανάπτυξη με αυτά τα χαρακτηριστικά δεν είναι διατηρήσιμη και δεν έχει μέλλον. Αυτό διότι ούτε η εισροή των κοινοτικών κονδυλίων ούτε ο δημόσιος δανεισμός και πολύ περισσότερο ο δανεισμός των νοικοκυριών μπορούν να συνεχιστούν με αυτούς τουλάχιστον τους ρυθμούς επ' αόριστον.

Αντιθέτως, οι κοινοτικοί πόροι θα μειωθούν δραστικά μετά το 2006, ενώ αν συνεχίσουν με αυτό τον καλπάζοντα δανεισμό με το ίδιο δυσανάλογο αναπτυξιακό αποτέλεσμα, οδεύουμε σε βέβαιη χρεοκοπία.

Πέραν αυτού έχουμε μία ανάπτυξη που στηρίζεται σε μεγάλο βαθμό, αν όχι αποκλειστικά, στο τοιμένο, την ίδια ώρα που η αγροτική οικονομία περιθωριοποιείται, η μεταποίηση υποβαθμίζεται, ενώ είμαστε σχεδόν ανύπαρκτοι στις νέες τεχνολογίες.

Οι κατασκευές και η οικοδομική δραστηριότητα είναι οι δραστηριότητες που συμβάλλουν σε δυσανάλογο ύψος στην αύξηση του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος, σπάζοντας κάθε ρεκόρ σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Το ίδιο το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης μαζί με όλο το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων είναι κατά κύριο λόγο προσανατολισμένο στις κατασκευές.

Η κατασκευαστική δραστηριότητα απορροφά το 50% και πλέον των κοινοτικών και εθνικών πόρων σε όφελος μιας χούφτας κατασκευαστικών εταιρειών και σε βάρος των παραγωγικών επενδύσεων, σε βάρος των νέων τεχνολογιών, σε βάρος των επενδύσεων στη γεωργία και κυρίως σε βάρος της επένδυσης στο ανθρώπινο δυναμικό.

Αυτή η χρόνια στρεβλή, σπάταλη, ολιγαρχική κατανομή επενδυτικών πόρων, έχει οδυνηρές επιπτώσεις. Από τα 100 ευρώ των κοινοτικών πόρων που εισρέουν στη χώρα μας τα 48 ευρώ,

λόγω της ανύπαρκτης παραγωγικής δομής, επιστρέφουν στο εξωτερικό και μόνο τα 52 μένουν στη χώρα. Το μισό κοινοτικό πλαίσιο χάνεται έτσι για την ελληνική οικονομία, ενώ από το άλλο μισό που απομένει επωφελούνται κυρίως οι λίγοι και οι ημέτεροι. Το πλέον τραγικό είναι ότι σύμφωνα με μελέτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης για κάθε 100 ευρώ θα μπορούσαμε να δημιουργήσουμε πρόσθετους πόρους της τάξης των 158 ευρώ, δηλαδή να έχουμε επιπλέον όφελος 58 ευρώ. Κερδίζουμε όμως μόνο 12, βρισκόμενοι στον πάτο της Ευρώπης και σε αυτό το θέμα.

Αυτά είναι τα εγκλήματα της νεοφιλελεύθερης κυβερνητικής διαχείρισης. Έχουμε μια στρεβλή αναπτυξιακή διάρθρωση χωρίς βάθος και προοπτική. Γι' αυτό άλλωστε χάνουμε σταθερά έδαφος εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γι' αυτό παρά τους υψηλότερους σε σχέση με το μέσο ευρωπαϊκό όρο αναπτυξιακούς ρυθμούς, οι εξαγωγές μας έχουν πέσει στα επίπεδα του Λουξεμβούργου των τετρακοσίων χιλιάδων κατοίκων. Γι' αυτό έχουμε όλο και ευρυνόμενα ελλείμματα στο εμπορικό ισοζύγιο και το ισοζύγιο πληρωμών. Αυτήν την ώρα, αν δεν ήμασταν στο ευρώ, η πανηγυρίζουσα Κυβέρνηση θα ήταν υποχρεωμένη, εξαιτίας των υπερβολικών ελλειμμάτων στο ισοζύγιο, να προχωρήσει σε μεγάλη υποτίμηση του νομίσματος. Αν όμως δεν γίνεται λόγω ευρώ η υποτίμηση, αυτό δεν σημαίνει ότι η κατάσταση είναι εύκολη και ωραία, διότι η μη υποτίμηση κάτω από αυτές τις συνθήκες σημαίνει μεγάλη απώλεια εθνικών πόρων και κυρίως σημαίνει αύξηση της ανεργίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε όλα αυτά πρέπει να προσθέσουμε ότι «ήταν στραβό το κλήμα, το έφαγαν και οι Ολυμπιακοί Αγώνες». Όπως ξέρετε, ο Συνασπισμός ήταν το μόνο κόμμα που ευθύς εξαρχής τάχθηκε κατά της ανάληψης των Ολυμπιακών Αγώνων από την Αθήνα. Γνωρίζετε ότι αυτή η θέση μας, πέραν των άλλων, υπολόγιζε δύο σοβαρότατους παράγοντες: Πρώτον το τεράστιο οικονομικό κόστος των Ολυμπιακών Αγώνων, δυσανάλογο με τις δυνατότητες και τη θέση της χώρας μας. Δεύτερον το εξίσου σημαντικό περιβαλλοντικό κόστος τους και τις επιπτώσεις τους στην ελληνική οικονομία και ιδιαίτερα στην ελληνική περιφέρεια.

Δυστυχώς κατά τη γνώμη μας, η θέση μας αυτή επιβεβαιώνεται καθημερινά με τον πλέον τραγικό τρόπο. Όπως στον προϋπολογισμό του 2003, έτσι και στον προϋπολογισμό του 2004 οι δαπάνες για ολυμπιακά έργα φθάνουν το 50% του εθνικού σκέλους του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων. Αν συνυπολογίσουμε επίσης και τις δαπάνες για έργα που σχετίζονται άμεσα ή έμμεσα με τους Ολυμπιακούς Αγώνες, τότε μπορούμε αβίαστα να πούμε ότι το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων είναι πρώτα από όλα και κυρίως πρόγραμμα για τη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων. Το ακόμα τραγικότερο είναι ότι μαζί με τα ολυμπιακά έργα έχουν εκτοξευθεί στα ύψη και συνεχώς καλπάζουν οι δαπάνες για την ασφάλεια των Ολυμπιακών Αγώνων, οι οποίες μέχρι τώρα έχουν τριπλασιαστεί σε σχέση με τις προβλέψεις.

Το συμπέρασμα νομίζω είναι αυτονόητο. Οι ξέφρενοι και ανεξέλεγκτοι ρυθμοί των δαπανών για τους Ολυμπιακούς Αγώνες - για έργα μάλιστα, τα περισσότερα των οποίων είναι μισητή χρηστής, χωρίς περαιτέρω αναπτυξιακό αποτέλεσμα - θα κοστίσουν βαρύτερα στην ανάπτυξη και στον ελληνικό λαό, θα κοστίσουν πανάκριβα στην ελληνική περιφέρεια που βλέπει συνεχώς τη θέση της να υποβαθμίζεται. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες των εργολάβων και των εταιρειών ασφαλείας από δυσβάσταχτο βάρος οδηγούνται, με την τακτική της Κυβέρνησης, να γίνουν θηλιά στο λαιμό της χώρας. Ο κίνδυνος να πληρώνουν ακόμα για τα εγγόνια μας τις ολυμπιακές συναινετικές μεγαλομανίες της εγχώριας ελίτ είναι πλέον μια πραγματικότητα.

Κύριοι της Κυβέρνησης, τα αντικωνωτικά αποτελέσματα της νεοφιλελεύθερης πολιτικής σας, όπως και των δικομματικών πολιτικών που ασκήθηκαν από τις αρχές της δεκαετίας του 1990, είναι αδιάφευστα και στηρίζονται σε επίσημα στοιχεία. Οι πλούσιοι γίνονται πλουσιότεροι και οι φτωχοί φτωχότεροι.

Στην Ελλάδα το πλουσιότερο 20% του πληθυσμού έχει εισοδήματα πάνω από έξι φορές σε σχέση με τα εισοδήματα του φτωχότερου 20%. Το 10% των πλουσιότερων Ελλήνων έχει

εισόδημα όσο το μισό του ελληνικού πληθυσμού. Σήμερα σ' αυτήν τη χώρα, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της EUROSTAT, το 20% και πάνω των συμπολιτών μας ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας. Από τις δέκα φτωχότερες περιφέρειες της Ευρώπης οι έξι είναι ελληνικές και αυτές είναι η Ήπειρος, η Κεντρική Μακεδονία, η Δυτική Ελλάδα, η Ανατολική Μακεδονία και η Θράκη, η Θεσσαλία με φτωχότερη απ' όλες την Πελοπόννησο.

Οι πολιτικές μονομερούς λιτότητας σε βάρος των μισθών και ιδιαίτερα των συντάξεων είναι το σήμα κατατεθέν των οικονομικών επιλογών που εφάρμοσαν οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ από τις αρχές της δεκαετίας του 1990 μέχρι σήμερα.

Οι αυξήσεις στους μισθούς όλα αυτά τα χρόνια ήταν κάτω από την αύξηση της παραγωγικότητας και συχνά κάτω από τον επίσημο πληθωρισμό. Το μερίδιο εργασίας στο εθνικό εισόδημα έχει κυριολεκτικά καταρρεύσει όλα αυτά τα χρόνια. Το εισόδημα των εργαζομένων στις επιχειρήσεις ενώ το 1982 ανερχόταν στο 60% του προϊόντος, στο τέλος του 2004 θα φθάσει μόλις το 42%. Μιλάμε για τρομακτική καθίζηση. Ιδιαίτερα οι κατώτατοι μισθοί έχουν υποστεί όλα αυτά τα χρόνια μια πραγματική λεηλασία. Από τις αρχές της δεκαετίας του 1990 μέχρι σήμερα έχουν απολέσει πάνω από 5% της πραγματικής αποπληθωρισμένης αξίας τους.

Δυστυχώς και με τον Προϋπολογισμό του 2004 η λιτότητα σε όφελος μιας φιλελεύθερης ολιγαρχίας πάντα, παρά την προεκλογική παροχολογία και τη σχετική κυβερνητική προπαγάνδα, συνεχίζεται ακάθεκτη.

Οι αυξήσεις που προβλέπονται το 2004 για τη μεγάλη πλειοψηφία των δημοσίων υπαλλήλων, όπως αποδείξαμε με αδιάσειστα στοιχεία στη συζήτηση του νόμου για τις νέες μισθολογικές ρυθμίσεις, δεν θα υπερβαίνουν το 3% και κάτι, δηλαδή κάτω από τον επίσημο πληθωρισμό όταν πέρσει αυξηθήκαν μόνο κατά 2,5%. Την ίδια στιγμή οι βιομήχανοι πιέζουν για πολύ χαμηλές αυξήσεις στην εθνική συλλογική σύμβαση.

Πέραν αυτού όμως η μείωση σε πραγματικούς όρους των μισθών θα προκύψει και από μια σειρά πρόσθετους λόγους. Κατ' αρχάς θα προέλθει από τη φορολογία. Οι φοροεπιβαρύνσεις που κάθε χρόνο εξαγγέλλει η Κυβέρνηση, είναι μόνο η μισή αλήθεια και επομένως ισοδυναμούν με ένα μεγάλο ψέμα. Το 2004 για παράδειγμα δεν τιμαριθμοποιούνται οι φορολογικές κλίμακες και τα κλιμάκια. Τα στοιχεία που προκύπτουν απ' αυτήν την πραγματικότητα είναι αδιάψευστα.

Μισθωτός με ένα παιδί που το 2003 έπαιρνε μισθό 300.000 δραχμές και το εισόδημά του θα αυξηθεί ονομαστικά το 2004 κατά 5%, θα πληρώσει 60% παραπάνω φόρους. Η φοροεπιβαρύνση εντός του 2004 για μισθωτούς, συνταξιούχους και για επαγγελματίες και για ονομαστικές αυξήσεις που θα κινούνται στα όρια του πληθωρισμού, θα είναι από 30% και πάνω.

Αυτή είναι η θλιβερή πραγματικότητα. Με αυτούς τους τρόπους θα συγκεντρωθούν εντός του 2004 το 1 τρισεκατομμύριο και πλέον φόροι που προβλέπει ο προϋπολογισμός του 2004. Θα τους πληρώσουν κατά κύριο λόγο τα μικρομεσαία και μεσαία εισοδήματα. Και αυτό την ίδια ώρα που για τα μεγάλα εισοδήματα και τα κέρδη των μεγάλων επιχειρήσεων έχουν θεσπιστεί και συνεχίζουν να θεσπίζονται πλήθος ευνοϊκών φορολογικών μέτρων και ρυθμίσεων.

Ο άλλος επαχθέστατος τρόπος λεηλασίας μισθών και συντάξεων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η ακρίβεια. Διότι αυτήν την ακρίβεια που καλπάζει ιδιαίτερα στα είδη πλατιάς λαϊκής κατανάλωσης, δυστυχώς δεν την αποδίδει ο επίσημος τιμάρθμος. Ήδη νέες ανατιμήσεις που προετοιμάζονται με τον καινούριο χρόνο, είναι πανύψηλες. Έρευνα της AC NELSEN που βασίστηκε στα πιο πρόσφατα στοιχεία και δημοσιεύτηκε στον ελληνικό Τύπο, δείχνει ότι η Ελλάδα σε ό,τι αφορά τις τιμές στα τρόφιμα και τα είδη πλατιάς κατανάλωσης είναι μια από τις ακριβότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Είμαστε σήμερα στα πιο πάνω προϊόντα ακριβότεροι από τη Γερμανία, τη Γαλλία, την Ολλανδία, την Αυστρία, το Βέλγιο και άλλες χώρες και συχνά ακριβότεροι μέχρι πάνω από 50%. Και αυτό την ώρα που ο κατώτατος μισθός στην Ελλάδα βρίσκεται

στο μισό αυτών των χωρών.

Η Κυβέρνηση μας μιλάει για σύγκλιση με την Ευρώπη. Ήδη όμως, ενώ είμαστε ουραγοί σε όλα τα κοινωνικά, διαθέτουμε τα πρωτα στα κέρδη των επιχειρήσεων σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση ενώ έχουμε συγκλίσει κυριολεκτικά στο επίπεδο τιμών με το μέσο ευρωπαϊκό όρο. Αυτή είναι η σημερινή Ελλάδα της Κυβέρνησης του κ. Σημίτη. Πρώτη και με διαφορά στα κέρδη του κεφαλαίου σε όλη την Ευρώπη. Τιμές Βρυξελλών και μισθοί Βαλκανίων.

Τι δείχνουν τα παραπάνω; Δείχνουν την πλήρη αποτυχία των συναινετικών νεοφιλελεύθερων δογμάτων. Επιβεβαιώνουν ότι οι ιδιωτικοποιήσεις και οι λεγόμενες απελευθερώσεις δεν ενθαρρύνουν τη συγκράτηση των τιμών. Αντίθετα τις εκτοξεύουν στα ύψη οδηγώντας σε υπεραύξηση των κερδών και σε ολιγοπωλιακό έλεγχο των διάφορων κλάδων της οικονομίας. Η ακρίβεια δεν τιθασεύεται με ξόρκια και με επικοινωνιακές πολιτικές. Ο έλεγχος των τιμών προϋποθέτει να σταματήσουν οι κυβερνήσεις να είναι όμηροι των αγορών και της νεοφιλελεύθερης μυθοπλασίας.

Ένας επιπρόσθετος λόγος που οι οικογένειες βλέπουν να μειώνονται τα εισοδήματά τους είναι η όλο και μεγαλύτερη ιδιωτικοποίηση και εμπορευματοποίηση των πιο βασικών κοινωνικών αγαθών, όπως η παιδεία και η υγεία. Ζούμε σε μια περίοδο διαρκούς υποβάθμισης και εμπορευματοποίησης της δημόσιας παιδείας και υγείας, ενώ εξαπλώνεται ταχύτατα ο ιδιωτικός τομέας σε αυτούς τους χώρους. Όλο και περισσότερα ξεδεύουν οι ελληνικές οικογένειες για να μορφώσουν τα παιδιά τους και για να διασφαλίσουν μια ανθρώπινη υγειονομική περιθαλψη ενώ την ίδια ώρα στον προϋπολογισμό του 2004 οι δαπάνες για την παιδεία και την υγεία μένουν στάσιμες ως ποσοστό του ΑΕΠ.

Μεγάλη αφαίμαξη θα προκύψει στα λαϊκά εισοδήματα από τις μικροαποταμιεύσεις τους στις τράπεζες και αυτό διότι τα επιτόκια καταθέσεων έχουν κυριολεκτικά καταρρεύσει και στην ουσία είναι μηδενικά, τη στιγμή που ο επίσημος τιμάρθμος, τρέχει πάνω από 3,5% ενώ η πραγματική ακρίβεια είναι πολύ υψηλότερη. Πάνω από 400 δισεκατομμύρια δραχμές θα καρπωθούν φέτος οι τράπεζες από τα ανύπαρκτα επιτόκια καταθέσεων. Και θα τα καρπωθούν κυρίως από τους μικροαποταμιευτές. Είναι πρωτοφανές τα λαϊκά στρώματα να επιδοτούν τα κέρδη των τραπεζών που πληρώνουν στην ουσία φύλακτρα για τις μικροκαταθέσεις τους. Και αυτό την ώρα που τα επιτόκια χορηγήσεων ιδιαίτερα των καταναλωτικών δανείων και καρτών βρίσκονται στα ύψη με τη σχετική ψαλίδα συνεχώς να αυξάνεται αντί να μειώνεται. Τι θα γίνει με αυτή την κατάσταση που πλήττει την ελληνική οικονομία και λεηλατεί τους πολίτες; Τι θα γίνει με την ληστεία των πανωτοκίων τα οποία δεν υπάρχουν σε καμία άλλη χώρα της Ευρώπης; Τι θα γίνει με τους αδιαφορούς όρους των δανείων που χορηγούν οι τράπεζες; Γιατί οι τράπεζες δεν εφαρμόζουν ούτε καν τις δικαστικές αποφάσεις; Τι θα γίνει με τις δεκάδες χιλιάδες ανθρώπων που τους έχει αυθαίρετα καταστρέψει ο περίφημος «ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ»; Τι είναι επιτέλους οι τράπεζες; Κράτος εν κράτει; Οι τράπεζες κυβερνούν αυτήν τη χώρα;

Η μεγαλύτερη όμως πληγή για την Ελλάδα, πληγή που βουλιάζει σχεδόν κάθε ελληνική οικογένεια είναι η μεγάλη ανεργία και η φθίνουσα απασχόληση στην ελληνική οικονομία. Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι η ανεργία συνεχώς μειώνεται και ότι με βάση τα τελευταία στοιχεία έχει πέσει στο 9% περίπου, με τους άνεργους να φθάνουν στις τετρακόσιες χιλιάδες. Δεν ξέρω γιατί μπορεί να επιχαίρει η Κυβέρνηση για τα παραπάνω μεγέθη. Το πιο τραγικό όμως είναι ότι η Κυβέρνηση κρύβει την αλήθεια και για την ανεργία από τον ελληνικό λαό. Αυτό διότι τα ποσοστά που μας παρουσιάζει για την ανεργία είναι πρώτα απ' όλα αποτελέσματα στατιστικών αληθμειών. Δεν λαμβάνει υπόψη της ότι το εργατικό δυναμικό της χώρας μειώνεται δυστυχώς τα τελευταία χρόνια αντί να αυξάνεται. Η Κυβέρνηση για να μειώσει τεχνητά την ανεργία αυτηρίζεται στην απογραφή του 1991 και όχι στην τελευταία απογραφή του 2001.

Το χειρότερο είναι ότι κακώς δεν υπολογίζονται ως άνεργοι όσοι εξ αυτών συμμετέχουν στα προγράμματα κατάρτισης

συνοδευτικών υπηρεσιών, οι οποίοι κατά την εισηγητική έκθεση ξεπερνούν τις 200.000 παρ' όλο ότι η πλειοψηφία τους συνεχίζει να βρίσκεται στην ανεργία και μετά το τέλος αυτών των προγραμμάτων. Αν συνοπλογίσουμε όλα τα παραπάνω το συμπέρασμα είναι τραγικό. Η ανεργία αυξάνεται αντί να μειώνεται και βρίσκεται σε ύψη ρεκόρ. Προτείναμε επανειλημμένα ένα συνολικό σχέδιο για την αντιμετώπιση της ανεργίας. Το πρόγραμμα αυτό περιλαμβάνει μεταξύ άλλων την ολόπλευρη στήριξη του αγροτικού κόσμου και της αγροτικής οικονομίας που η φθίνουσα πορεία τους τροφοδοτεί κατά κύριο λόγο την ανεργία.

Επίσης, περιλαμβάνει την ολόπλευρη στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων που κατά κύριο λόγο μπορούν να δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας, την εφαρμογή ειδικότερα του τριανταπεντάωρου κατ' αρχήν στις επιχειρήσεις τεχνολογικής αιχμής, ειδικά προγράμματα για τους μακροχρόνια ανέργους κλπ.

Η νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση όμως δεν κινείται σ' αυτήν την κατεύθυνση. Το φάρμακο που προτείνει η Κυβέρνηση μαζί με τη Νέα Δημοκρατία για την ανεργία, είναι η επέκταση των ευέλικτων και ανελαστικών εργασιακών σχέσεων. Είναι οι εργαζόμενοι του ωρομισθίου και της μερικής απασχόλησης που συνεχώς αυξάνουν. Είναι η σταδιακή απελευθέρωση των απολύσεων. Είναι η εργασία χωρίς ωράριο, χωρίς κατοχύρωση και προοπτική. Είναι η διατήρηση και εξάπλωση της ομηρίας των συμβασιούχων στο δημόσιο. Είναι η νομιμοποίηση της επικοινωνίας των εργαζομένων, αυτήν τη σύγχρονη μορφή δουλεμπορίου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ**)

Πρόσφατα μάλιστα η Κυβέρνηση έφτασε στο σημείο να προσφέρει τους ανέργους ως απλήρωτο εργατικό δυναμικό στις επιχειρήσεις, που θα αμείβονται με το επίδομα ανεργίας, αρκεί να τους καταβάλλουν οι επιχειρηματίες τις ασφαλιστικές τους εισφορές. Έτσι όμως δεν αντιμετωπίζεται η ανεργία. Το μόνο που διαμορφώνεται έτσι είναι ένας νέος τύπος εργαζόμενου, που θα έχει μισά δικαιώματα, μισό μισθό, μισή σύνταξη και τελικά μισή ζωή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Συνασπισμός έχει επανειλημμένα διακηρύξει την αντίθεσή του σε όλη αυτήν τη νεοφιλελεύθερη συνταγογραφία στα πλαίσια της οποίας κινείται η πολιτική της Κυβέρνησης αλλά και της Νέας Δημοκρατίας.

Αυτό που χρειάζεται η χώρα μας είναι ριζική αλλαγή πολιτικής. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι η ενίσχυση των εισοδημάτων από μισθούς και όχι η περαιτέρω αποδυνάμωσή τους. Χρειαζόμαστε δραστηκή μείωση των κοινωνικών ανισοτήτων και όχι τη διεύρυνσή τους. Επίσης αναβάθμιση του κοινωνικού κράτους και πριν απ' όλα του δημόσιου, εκπαιδευτικού και υγειονομικού συστήματος της χώρας, και στήριξη των συνταξιοδοτικών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, αντί της συνεχούς υποβάθμισής τους.

Αυτό που χρειαζόμαστε είναι μία ριζική φορολογική μεταρρύθμιση που θα αποκαταστήσει τη δικαιοσύνη, όπως χρειαζόμαστε και τον αυστηρό έλεγχο των δημόσιων δαπανών, ώστε να κατευθύνεται σε στόχους με ουσιαστικό κοινωνικό και αναπτυξιακό αντίκρουσμα. Αυτό που χρειαζόμαστε, επίσης, είναι η εξυγίανση και αυτονόμηση των δημοσίων επιχειρήσεων από τον κυβερνητικό, κομματικό εναγκαλισμό και όχι η άκριτη, ανεξέλεγκτη και άρον - άρον και όσο - όσο ιδιωτικοποίησή τους.

Πολύ περισσότερο δε χρειαζόμαστε νέες πολιτικές, νέους θεσμούς και νέα πλαίσια διαφαινας κατά της εκτεταμένης διαπλοκής, πολιτικών και οικονομικών συμφερόντων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για όλους αυτούς τους λόγους ο Συνασπισμός καταψηφίζει στο σύνολό του τον Προϋπολογισμό. Όλοι αυτοί οι λόγοι είναι που μας κάνουν, ενόψει και των επερχόμενων εκλογών, να τονίζουμε ότι το οικονομικό και κοινωνικό πρόβλημα της χώρας μας είναι κατεξοχήν πολιτικό πρόβλημα.

Η νεοφιλελεύθερη ομηρία της Κυβέρνησης δεν μπορεί να απαντήσει στα μεγάλα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα της χώρας. Αντίθετα, επιδεινώνει σταθερά αυτά τα προβλήματα. Απάντηση στα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα δεν μπορεί να δώσει ούτε η Νέα Δημοκρατία ούτε ο συναινετικός

νεοφιλελεύθερος δικομματισμός. Η λύση δεν μπορεί να προκύψει για τα μεγάλα προβλήματα που απασχολούν τους εργαζόμενους και την ελληνική κοινωνία μέσα από την εναλλαγή των δύο κομμάτων στην εξουσία. Η εναλλαγή αυτή μπορεί να γίνει, αλλά θα είναι χωρίς αλλαγή πολιτικής.

Η λύση μπορεί να δοθεί μόνο με την ήττα των ασκούμενων πολιτικών, την υποχώρηση και την ήττα του δικομματικού σκηνοικού, με την αλλαγή προς τα αριστερά των πολιτικών και κοινωνικών συσχετισμών και κυρίως με την ενίσχυση της σύγχρονης δημοκρατικής ριζοσπαστικής Αριστεράς του Συνασπισμού. Την ενίσχυση των δυνάμεων της Αριστεράς, που επιδιώκουν συνεργασίες και συγκλίσεις στο χώρο της Αριστεράς και την κοινή δράση τους και κυρίως μέσα από την ενίσχυση των κοινωνικών κινημάτων και των κοινωνικών αγώνων.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκινάμε με τους ειδικούς εισηγητές, με τον κ. Ανδρέα Μακρυπίδη.

Σήμερα θα μιλήσουν όλοι οι ειδικοί εισηγητές και γι' αυτό θα σας παρακαλούσα να τηρείτε το χρόνο, προκειμένου να μπορέσει και ο κ. Ανθόπουλος που είναι τελευταίος να μιλήσει εμπρόθεσμα.

Κυρία Μακρυπίδη, έχετε το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νιώθω μια ιδιαίτερη τιμή, γιατί σήμερα μιλάω για τρίτη φορά στα τέσσερα χρόνια της κοινοβουλευτικής μου θητείας ως ειδικός εισηγητής του Προϋπολογισμού από την πλευρά της Πλειοψηφίας, από την πλευρά του Κόμματός μου, του ΠΑΣΟΚ.

Θα ήθελα από αυτές τις εισηγήσεις να καταγράψω δύο χαρακτηριστικά, δύο παρατηρήσεις. Από την πλευρά της Κυβέρνησης, όλα αυτά τα χρόνια διαπίστωσα σταθερότητα, σοβαρότητα, τεκμηρίωση. Ο πολιτικός στόχος της οικονομικής σταθερότητας και της κοινωνικής δικαιοσύνης ήταν έντονος. Από την πλευρά της Αντιπολίτευσης, καταστροφολογία, γκρίνια, στείρα άρνηση, απουσία προγραμματικού πολιτικού λόγου, στόχων, αρχών και οράματος. Διερωτώμαι, λοιπόν, εάν αυτή η πολιτική πραγματικότητα συνεισφέρει στην πολιτική ζωή του τόπου και μέχρι πότε θα συγκρουόμαστε με μεθόδους και επιχειρήματα τριτοκοσμικών πολιτικών, όπως ακούσαμε για μία ακόμη φορά από τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας. Πού είναι ο πολιτικός λόγος και τα επιστημονικά επιχειρήματα και οι προτάσεις; Ακόμα τις αναμένουμε!

Κατά τη γνώμη μου, ο Προϋπολογισμός του 2004 δεν έχει σίγουρα τη σπουδαιότητα και τη χρησιμότητα άλλων προϋπολογισμών προηγούμενων χρόνων. Και αυτό γιατί το οικονομικό και θεσμικό περιβάλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η δυναμική της ελληνικής οικονομίας, μας επιτρέπει σήμερα να κουβεντιάζουμε ένα Προϋπολογισμό ανάπτυξης, απασχόλησης, σταθερότητας, σε αντίθεση με άλλες περιόδους και όλα αυτά σε μια δύσκολη και απειλητική, σε ορισμένες περιπτώσεις, διεθνή συγκυρία που έχει ως αποτέλεσμα τη συρρίκνωση αναπτυξιακών δυνατοτήτων όλων ανεξαιρέτως των οικονομιών.

Σε μια τέτοια συγκυρία, η χώρα μας όχι απλά αναπτύσσεται με ρυθμούς ταχύτερους από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά το 2003 θα συνεχίσει να είναι η ταχύτερα αναπτυσσόμενη χώρα ανάμεσα στις δεκαπέντε της Ευρωπαϊκής Ένωσης με αντίστοιχη πρόβλεψη και για τον επόμενο χρόνο, το 2004.

Σ' αυτήν τη συγκυρία, η χώρα υλοποιεί μεγάλα έργα τα οποία καλύπτουν υποδομές, δίκτυα και αναγκαίες απαραίτητα για τον πολίτη του 2004, όπως και της επόμενης δεκαετίας, μιας χρονιάς που με επιτυχία διοργανώνουμε τους Ολυμπιακούς Αγώνες στη χώρα που τους γέννησε, μιας χρονιάς που θα επισφραγιστεί τόσο με επιτυχίες στο οικονομικό, κοινωνικό και αθλητικό τομέα, αλλά και στον τομέα των εθνικών επιτυχιών, γιατί οι δύσκολοι, αλλά και λεπτοί χειρισμοί στα θέματα εξωτερικής πολιτικής του Πρωθυπουργού της χώρας Κώστα Σημίτη, αλλά και του Υπουργού Εξωτερικών κ. Γεωργίου Παπανδρέου σε λίγους μήνες θα επισφραγιστούν με μία πραγματικότητα που κανείς δεν μπορεί να ανατρέψει, να απειλήσει και να παραγνώ-

ρίσει με την είσοδο της Μεγαλονήσου, την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Τώρα το χαλάσατε! Αυτό είναι Προϋπολογισμός τώρα;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Αυτή η πολιτική, ανέφερα προηγουμένως, κύριε συνάδελφε, είχε αποτελέσματα και εθνικές επιτυχίες, αλλά και επιτυχίες στα θέματα εξωτερικής πολιτικής και όχι μόνο στα οικονομικά. Αυτή είναι η πολιτική μας, αυτά είναι τα αποτελέσματά της και έτσι θα συνεχίσουμε με στόχο τα οράματα μακριά από λαϊκισμούς, παροχολογία, αλλά και αναληψία.

Αυτή η πολιτική εκφράζεται και απεικονίζεται στον Προϋπολογισμό του 2004, ενός Προϋπολογισμού που ενσωματώνει στρατηγικές επιλογές που συσχετίζονται με την ανάπτυξη, την αύξηση της παραγωγικότητας, τη μείωση της ανεργίας, τη δικαιότερη κατανομή του πλούτου υπέρ των ασθενέστερων κοινωνικών ομάδων και την απαιτούμενη χρηματοδότηση των Ολυμπιακών Αγώνων.

Στο πλαίσιο αυτό, οι βασικοί στόχοι της δημοσιονομικής πολιτικής του 2004 είναι η συγκράτηση του ελλείμματος της γενικής κυβέρνησης στο 1,2% του ΑΕΠ, η παραπέρα αποκλιμάκωση του δημόσιου χρέους, η διατήρηση των συνθηκών ανάπτυξης με την ενίσχυση των υποδομών και των μεταρρυθμίσεων, η στήριξη της οικονομικής δραστηριότητας και η ενίσχυση της περιφερειακής σύγκλισης και τέλος η βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των Ελλήνων στα πλαίσια της προσπάθειας σύγκλισης με το μέσο όρο επιπέδου των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Γεννάται το ερώτημα ποια είναι η αντιπρόταση της Αντιπολίτευσης σε αυτήν την ολοκληρωμένη πολιτική. Είναι απάντηση η καταστροφολογία, η παροχολογία και ο λαϊκισμός; Σήμερα τα ακούσαμε από τη μεριά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, για μια ακόμη φορά.

Πότε επιτέλους θα διαβεί το Ρουβίκωνα και θα αποφασίσει η Νέα Δημοκρατία εάν τελικά είναι δεξιό κόμμα, με συγκεκριμένη ιστορική διαδρομή ή κάτι άλλο που πρέπει σε κάθε περίπτωση να ξεκαθαρίσει τη θέση της στον ελληνικό λαό πριν από τις εκλογές.

Πότε επιτέλους θα αντιληφθεί ότι η γκρίνια, η καταστροφολογία και οι προβλέψεις που συνεχώς διαψεύδει η πραγματικότητα το μόνο που κάνουν είναι να μειώνουν τη σοβαρότητα και να θυμίζουν στον ελληνικό λαό τους στίχους του Καβάφη στο ποίημα «Περιμένοντας τους βαρβάρους».

Έχουν κάνει μεγάλο λάθος, γιατί άκουσα τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας σήμερα να αναφέρεται στην ελληνική οικονομία και να αυτοδιαψεύδεται στην ίδια τοποθέτηση. Είπε μεταξύ των άλλων ότι η ελληνική οικονομία έχει δυνατότητες ανάπτυξης. Και μπαίνει το ερώτημα: Πότε δημιουργήθηκαν αυτές οι δυνατότητες; Από ποιους έγιναν; Από κάποιον αυτόματο πιλότο; Δεν υπήρξε κάποιος οικονομικός σχεδιασμός μιας δεκαετίας που δημιούργησε αυτές τις δυνατότητες, ώστε να έχουμε σήμερα και αύριο συνθήκες οικονομικής ανάπτυξης της χώρας μας;

Άκουσα, επίσης, από τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας αυτά που ακούσαμε πέρσι και πρόπερσι, και το 1996 και το 1997 στους αντίστοιχους προϋπολογισμούς, το αντίστοιχο χρονικό διάστημα. Απόψεις μηδενισμού, καταστροφής, ισοπέδωσης, για πλαστούς και εικονικούς προϋπολογισμούς. Αυτά ισχυριζόταν το 1996 και το 1997 ότι οι προϋπολογισμοί εκείνων των χρόνων ήταν προϋπολογισμοί απόκλισης. Και όμως αυτοί οι προϋπολογισμοί μάς οδήγησαν στο να πετύχουμε το στόχο της ένταξης της χώρας στη Ζώνη του ευρώ. Τίθεται το ερώτημα: Ποιος διαψεύδεται και ποιος δικαιώνεται;

Άκουσα από τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας προηγουμένως να λέει ότι ήδη είχε σχεδιάσει η Νέα Δημοκρατία το στόχο και την προοπτική επίτευξης του μεγάλου ποσού από το Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης. Πότε; Το 1993, όταν αποχώρησε από την κυβέρνηση, είχε σχεδιάσει κάτι τέτοιο; Αν είχε γίνει αυτό στα υπόγεια της Ρηγίλλης, κάνοντας ασκήσεις επί χάρτου στο σκοτάδι και χωρίς φεγγάρι, ε, νομίζω ότι πλέον επιβεβαιώνεται πως είχε κάνει μακέτες σχεδιασμού για την επίτευξη τέτοιων στόχων και τέτοιων ποσών όπως το Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο

Στήριξης. Αυτό το πέτυχε η συγκεκριμένη κυβέρνηση με το συγκεκριμένο Πρωθυπουργό, με σοβαρότητα, με σχεδιασμό και με αποδοχή σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Άκουσα από τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας να λέει πολλά για την οικονομία και στη συζήτηση στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, αλλά και σήμερα. Άκουσα όμως και άλλους αξιόλογους ομιλητές από τη μεριά της Νέας Δημοκρατίας να μιλούν για την οικονομία. Ακούσαμε και σε αυτήν την Αίθουσα και στη Διάρκη Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, αλλά και δημόσια προς τον ελληνικό λαό να εκφράζονται απόψεις πολλές, διαφορετικές και αλληλοσυγκρουόμενες.

Τελικά η Νέα Δημοκρατία, η Αξιωματική Αντιπολίτευση θυμίζει, κατά τη γνώμη μου, ένα εκκρεμές που πάλλεται και παλινδρομεί. Σε μια φάση τη βλέπουμε να βρίσκεται στο πιο ακραίο φιλελεύθερο σημείο και να λέει ότι η οικονομία είναι χάλια, ότι υπάρχουν καταστροφές και ότι απαιτούνται άμεσα μέτρα περιοριστικής πολιτικής, μείωση κοινωνικών παροχών, καθήλωση μισθών και συντάξεων. Ακούσαμε αυτά από τον επίτιμο Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας. Σε άλλη φάση τη βλέπουμε να βρίσκεται στο εκκρεμές στο άλλο ακραίο σημείο -το λαϊκίστικο- και να χαρακτηρίζονται παροχές των 2,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, (περίπου του 1 τρισεκατομμυρίου δραχμές) που πηγαιίνει σε συγκεκριμένες κοινωνικές ομάδες-τις ασθενέστερες- στους πυλώνες της κοινωνίας, όπως είναι οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι, οι αγρότες οι μικρομεσαίοι και αυτά να χαρακτηρίζονται «ψίχουλα» και «χαρτζιλίκι».

Τελικά, θα σταθεροποιήσει την άποψή της η Νέα Δημοκρατία σχετικά με την οικονομία και την προοπτική της; Ίσως να αναπολεί εποχές περιοριστικής πολιτικής, πολιτικές, που είναι οι πιο πρόσφατες που μπορούμε να συγκρίνουμε, του 1990-1993, στον εισοδηματικό τομέα της τάξεως του 0+0=14. Νομίζω ότι απέναντι σε όλα αυτά έχει τοποθετηθεί ο ελληνικός λαός κατ'επανάληψη. Γιατί έχει και μνήμη και κρίση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποια είναι η πολιτική συγκυρία σήμερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που μοιραία επηρεάζει και τις δικές μας εξελίξεις και σε οικονομικό, αλλά και σε γενικότερο επίπεδο; Οι εξελίξεις στο ΕΚΟΦΙΝ, στις 24 και 25 Νοεμβρίου, επιβεβαίωσαν κατά τη γνώμη μου ότι το πρόβλημα της Ευρώζωνης είναι η ανάπτυξη και όχι μόνο η μακροοικονομική και δημοσιονομική σταθερότητα. Θέλω να επισημάνω ότι τώρα, χωρίς τις τεχνοκρατικές απολυτότητες, που επικρατούσαν σε μεγάλο βαθμό σε επίπεδο κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι χρέος της πολιτικής να επιστρέψει στο προσκήνιο και να επιβάλλει τους δικούς της όρους, που θα στοχεύουν και στις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες.

Ο Προϋπολογισμός του 2004 συζητείται σήμερα, σε μια περίοδο που η παγκόσμια οικονομία παρουσιάζει τη χειρότερη επιβράδυνση των τελευταίων τριάντα χρόνων. Και αυτό έχει σαν αποτέλεσμα ο ρυθμός ανάπτυξης της ευρωπαϊκής οικονομίας το 2002 να ανέλθει στο 1,1%, ενώ το 2003 δεν προβλέπεται να ξεπεράσει το 1%, με την πλειοψηφία των ανεπτυγμένων χωρών να παρουσιάζει διεύρυνση των ελλειμμάτων και άνοδο της ανεργίας.

Η ελληνική οικονομία όμως αναπτύσσεται ταχύτατα με ρυθμούς που στο παρελθόν ούτε μπορούσαμε να φανταστούμε. Ήδη στα μέσα της δεκαετίας του 1990 μέχρι τα μέσα στο 2001 η ελληνική οικονομία εφαρμόζοντας το πρόγραμμα σύγκλισης για την είσοδο στην ΟΝΕ σημειώνει τις καλύτερες επιδόσεις σε σχέση με όλες τις άλλες χώρες στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Έτσι, ο ρυθμός ανάπτυξης επιταχύνεται από το 2,1% το 1995 στο 4,4% το 2000, ο πληθωρισμός περιορίζεται στο 3,2% από 9%, που ήταν το 1995 και το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης μειώνεται κατά 8,3% ποσοστιαίες μονάδες ως προς το ΑΕΠ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η οικονομική πολιτική που ακολούθησε το ΠΑΣΟΚ την τελευταία δεκαετία 1994-2003 είχε σαν αποτέλεσμα το πραγματικό κατά κεφαλή εισόδημα στην Ελλάδα να αυξηθεί κατά 2,7% περίπου κάθε χρόνο, συγκλίνοντας έτσι με το μέσο ευρωπαϊκό, όταν κατά την τριετία 1991-1993 παρέμεινε καθηλωμένο, για να μην πω ότι είχαμε και αρνητική απόκλιση.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Γίναμε και πλούσιοι, έτσι;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Το 2002 διατέθηκαν σοβαρά κονδύλια, προκειμένου να αντιμετωπιστούν μια σειρά μεγάλα κοινωνικά προβλήματα που δημιουργήθηκαν σε ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες από ακραία καιρικά φαινόμενα, όπως ήταν οι αγρότες μας.

Ο Κρατικός Προϋπολογισμός του 2004 θέλω να πιστεύω ότι, όπως προανέφερα, ενσωματώνει τις επιλογές που σχετίζονται με την ανάπτυξη, την αύξηση της παραγωγικότητας, την ενίσχυση του ανταγωνισμού, τη μείωση της ανεργίας...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Θέλετε να πιστεύετε; Δεν είστε βέβαιος; Τουλάχιστον είστε ειλικρινής.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: ... τη δημοσιονομική εξυγίανση, την ενίσχυση των αμοιβών στο δημόσιο τομέα, τη στήριξη ασθενέστερων κοινωνικών ομάδων και την απαιτούμενη χρηματοδότηση τόσο των ολυμπιακών έργων όσο και των άλλων έργων υποδομής, ούτως ώστε η επόμενη τετραετία να είναι μια τετραετία που θα δημιουργήσει τις προϋποθέσεις να πετύχουμε την πραγματική κοινωνική σύγκλιση. Γιατί η οκταετία 1993-2000 ήταν η οκταετία που πετύχαμε την οικονομική σύγκλιση, η οκταετία 2001-2008 είναι η οκταετία που θα πετύχουμε την πραγματική σύγκλιση.

Η φορολογική πολιτική για το 2004 προβλέπει θέσπιση μιας σειράς μέτρων για τη δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών και την ενίσχυση της αναπτυξιακής διαδικασίας μέσα από τη δυνατότητα χρήσης πετρελαίου, κυρίως στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, την παροχή δυνατότητας σχηματισμού αφορολογητών αποθεματικών από επιχειρήσεις για τη χρηματοδότηση νέων επενδύσεων.

Επειδή, κυρίες και κύριοι ακούστηκαν πολλά, κύρια από την Αξωματική Αντιπολίτευση, σχετικά με την πρόσθετη φορολογική επιβάρυνση που επήλθε στους εργαζόμενους, στους μικρομεσαίους, ίσως να ξεκινούν από μια πρώτη προσπάθεια αυτοκριτικής, όταν το 1992 ήταν στο οικονομικό επιτελείο ένα από τα πιο ακραία νεοφιλελεύθερα πολιτικά πρόσωπα που υπήρχαν ποτέ στη διακυβέρνηση αυτής της χώρας. Πότε επιβλήθηκε το 35% στους μικρομεσαίους; Γιατί άκουσα σήμερα κροκοδείλια δάκρυα από το κ. Αλογοσκούφη ότι επιβαρύνονται πολύ οι μικρομεσαίοι και θα πρέπει να υπάρξει φορολογική ελάφρυνση σε αυτούς.

Επειδή ο κ. Αλογοσκούφης αναφέρθηκε σε στοιχεία, θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ και εγώ για του λόγου το αληθές.

1992 αριθμός φορολογουμένων δύο εκατομμύρια εννιακόσους χιλιάδες.

2002, μέσα σε μια δεκαετία, αριθμός φορολογουμένων πέντε εκατομμύρια εκατόν πενήντα χιλιάδες. Μέσα σε μια δεκαετία διπλασιάσαμε σχεδόν (αύξηση 80%) τη φορολογική βάση. Και ενώ μειώναμε κάθε χρόνο τα φορολογικά βάρη, μειώναμε τους φορολογικούς συντελεστές, είχαμε έσοδα για να μπορούμε να ασκούμε κοινωνική πολιτική, χωρίς μια δραχμή φορολογική επιβάρυνση, γιατί είχαμε συλλάβει φορολογητέα έσοδα που ήταν για δεκαετίες στο φορολογικό απυρόβλητο. Διευρύνουμε ουσιαστικά τη φορολογική βάση και είχαμε σταθερά και υγιή φορολογικά έσοδα σε τακτική βάση, χωρίς να οδηγούμαστε σε έκτακτες εισφορές, όπως το 1992 με 50 δραχμές αύξηση στα καύσιμα επιβάλλοντας αύξηση στην έμμεση φορολογία, που είναι η πιο άδικη φορολογία. Έτσι, για να μην ξεχνιόμαστε. Μιας και λέω για την έμμεση φορολογία, 1992 σχέση έμμεσων και αμέσων φόρων: Οι άμεσοι φόροι 29,5%. Οι έμμεσοι φόροι 70,5%. Το 2002 άμεσοι φόροι 41,4%, έμμεσοι φόροι 58,6%. Για να γίνει κατανοητό 30%, 70% το 1992 ήταν η σχέση και έγινε 41%, 59% το 2000. Μειώσαμε κατά πολύ τη σχέση υπέρ των άμεσων φόρων, ακριβώς για να απαντήσουμε στο ζητούμενο που ήταν η απονομή φορολογικής δικαιοσύνης.

Θα μπορούσα να αναφέρω και μια σειρά άλλα στοιχεία που αποδεικνύουν τη φορολογική επιβάρυνση μεταξύ φυσικών και νομικών προσώπων. Γιατί άκουσα από έναν ομιλητή προηγουμένως ότι με τη φορολογική πολιτική που ακολουθήθηκε όλα αυτά τα χρόνια είχαμε αύξηση της φορολογικής επιβάρυνσης στα φυσικά πρόσωπα. Τα στοιχεία αποδεικνύουν ακριβώς το αντίθετο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα από αυτή τη συγκεκρι-

μένη φορολογική πολιτική υπήρξαν φορολογικές ελαφρύνσεις σε μισθωτούς, συνταξιούχους, αγρότες, μικρομεσαίους, εμπόρους, βιοτέχνες, ελεύθερους επαγγελματίες και επιχειρήσεις. Και τώρα ολοκληρώνεται η μεγάλη προσπάθεια της ριζικής φορολογικής μεταρρύθμισης, ούτως ώστε να έχουμε ένα φορολογικό σύστημα απλό, αποτελεσματικό, δίκαιο, σταθερό, κοινωνικά αποδεκτό, εύχρηστο φορολογικό σύστημα. Αυτό το σύστημα μας δίνει τη δυνατότητα να δημιουργήσουμε πλεόνασμα, για να διαθέσουμε στις αδύνατες κοινωνικές ομάδες, στους τρεις πυλώνες της κοινωνίας, για μισθωτούς, συνταξιούχους, αγρότες και μικρομεσαίους.

Έτσι καθιερώσαμε το αφορολόγητο όριο για μια τετραμελή οικογένεια με έναν εργαζόμενο είναι περίπου 12.000 ευρώ, περίπου 4 εκατομμύρια δραχμές.

Το αφορολόγητο όριο για μια πενταμελή οικογένεια με έναν εργαζόμενο είναι 20.000 ευρώ, περίπου 7 εκατομμύρια δραχμές.

Το αφορολόγητο όριο για μια τετραμελή οικογένεια με δύο εργαζόμενους είναι 22.000 ευρώ, περίπου 7,5 εκατομμύρια δραχμές.

Αυτό σημαίνει ότι ξεπεράσαμε τις όποιες διεκδικήσεις του συνδικαλιστικού κινήματος, όσον αφορά το ύψος των αφορολογητών ορίων για μισθωτούς και συνταξιούχους.

Αντίστοιχα για τους μικρομεσαίους: Αύξηση του αφορολόγητου ορίου, κατάργηση εξολογιτικού τρόπου προσδιορισμού καθαρών κερδών, αναγνώριση και μεταφορά της ζημιάς των εμπορικών επιχειρήσεων. Εξαιρείται στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις το τεκμήριο, η δαπάνη για αγορά μηχανολογικού εξοπλισμού. Ουσιαστική μείωση του φόρου κληρονομιάς για να διευκολυνθεί η διαδοχή των μικρομεσαίων επιχειρήσεων στους απογόνους. Εισαγωγή δύο συντελεστών αποσβέσεων για τις επιχειρήσεις. Μείωση του συντελεστή από το 35% στο 25% των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Χρήση φτηνού πετρελαίου στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και στη βιομηχανία, με μείωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στα 120 ευρώ το χιλιόλιτρο από τα 245 που ίσχυε. Αντικειμενικοποίηση του φορολογικού ελέγχου, με κατάργηση των προστίμων του κώδικα βιβλίων και στοιχείων και μια σειρά άλλα μέτρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την ένταξή μας στη ζώνη του ευρώ και μετά είναι αναμφισβήτητο ότι πορευόμαστε σ' ένα νέο οικονομικό περιβάλλον. Είναι σίγουρα πιο σκληρό και ανταγωνιστικό, αλλά πιστεύω ότι συγχρόνως είναι και ελπιδοφόρο. Άμεση προτεραιότητα είναι να ολοκληρωθεί το νομοθετικό πλαίσιο, με εφαρμογή των στρατηγικών επιλογών και των μέτρων δράσεων που θα εγγυηθούν τη διασφάλιση της αναπτυξιακής προοπτικής της οικονομίας τα επόμενα χρόνια.

Η ψήφιση του αναπτυξιακού και έντονα κοινωνικού Προϋπολογισμού του έτους 2004, αλλά κυρίως η εκτέλεσή του, μας οδηγεί νομοτελειακά στην εξασφάλιση της ισχυροποίησης της ελληνικής οικονομίας, αλλά και σε μια ουσιαστική ενίσχυση του παραγωγικού δυναμικού, των εισοδημάτων του κοινωνικού κράτους, τα οποία αντικατοπτρίζονται στην άνοδο του βιοτικού επιπέδου των Ελλήνων πολιτών και στη δημιουργία των κατάλληλων προϋποθέσεων διασφάλισης της πορείας και εξέλιξης της ελληνικής οικονομίας με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Γι' αυτό, σας καλώ όλους να τον υπερψηφίσουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Το λόγο έχει ο κ. Αδάμ Ρεγκούζας, ειδικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας.

Σας παρακαλώ θερμά να μην ξεπερνάμε το χρόνο, γιατί σήμερα πρέπει να ολοκληρωθούν οι ομιλίες όλων των ειδικών εισηγητών.

Ορίστε, κύριε Ρεγκούζα.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα παρακολουθήσω τον πολιτικό παροξυσμό του πριν από λίγο κατελθόντος ομιλητού της Πλειοψηφίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Μα, δεν έκανε τίποτα. Ήταν πολύ

ήρεμος.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Ενώ όταν μίλησε για τη Νέα Δημοκρατία.

Απλά θα αφήσω να κρίνουν αυτά που είπε οι Έλληνες πολίτες, που μας ακούν.

Έρχομαι, λοιπόν, στην αποψινή αποκάλυψη. Έτσι εξηγείται η καθυστέρηση της Κυβέρνησης να δώσει τα απολογιστικά δημοσιονομικά στοιχεία του δεκαμήνου, του τελευταίου μήνα του δεκαμήνου. Μετά τη δημοσιοποίηση αυτών των απολογιστικών στοιχείων για το δεκάμηνο, ουσιαστικά τινάζονται στον αέρα οι όποιες καμουφλαρισμένες εκτιμήσεις πραγματοποιήσεων, βάσει των οποίων έγιναν και οι εκτιμήσεις για το 2004.

Εγώ πάντως δεν εξεπλάγην. Το πραγματικό δημόσιο έλλειμμα του 2003 το έχω προσδιορίσει από τα ίδια τα στοιχεία του Προϋπολογισμού και θα σας το αποδείξω ξεκάθαρα. Το πραγματικό έλλειμμα με βάση τα στοιχεία του ίδιου του Προϋπολογισμού και τη σχετική αναμόρφωση έχει ως εξής: Έλλειμμα κεντρικής κυβέρνησης, 6.205 δισεκατομμύρια ευρώ. Έτσι λέει ο Προϋπολογισμός. Χρεολύσια, 22.338 δισεκατομμύρια ευρώ. Το σύνολο είναι 28.543 δισεκατομμύρια ευρώ. ο δανεισμός μέχρι σήμερα –και δεν ξέρουμε αν θα συνεχιστεί και μέχρι το τέλος του χρόνου- είναι 37 δισεκατομμύρια ευρώ –και προκαλώ την Κυβέρνηση να με διαψεύσει αν δεν είναι έτσι- έναντι των προγραμματισθέντων για δανεισμό από το ελληνικό κράτος μέσα στο 2003 περίπου 27 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Προκύπτει δηλαδή μια διαφορά ελλείμματος κεντρικής κυβέρνησης 8.457 δισεκατομμυρίων ευρώ. Αν προσθέσουμε και τα 6.205 δισεκατομμύρια ευρώ, που η ίδια η Κυβέρνηση δίνει, το πραγματικό έλλειμμα για το 2003 διαμορφώνεται στα 14.662 δισεκατομμύρια ευρώ –έναντι των 6 δισεκατομμυρίων που λέει η Κυβέρνηση. Δηλαδή μείον 9,6% του ΑΕΠ, αντί του εμφανιζόμενου 4,1% από την Κυβέρνηση.

Ουσιαστικά δηλαδή η αποψινή αποκάλυψη αυτό επιβεβαιώνει. Αντιλαμβάνεται κανείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μέγεθος της δημοσιονομικής απάτης, αλλά και των πολιτικών ευθυνών της Κυβέρνησης για αυτήν την εξόφθαλμη παραπλάνηση της Βουλής και του ελληνικού λαού.

Σήμερα το πρωί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήρθε στη Βουλή το διοικητικό συμβούλιο της ΕΝΑΕ, δηλαδή των νομαρχών της χώρας και έθεσαν μεγάλα οικονομικά και άλλα προβλήματα στην άσκηση των καθηκόντων τους. Επέδωσαν υπόμνημα στον Πρόεδρο της Βουλής και στα κόμματα. Όπως ήρθε επίσης και αντιπροσωπεία δημάρχων από όλη τη χώρα και ήταν ιδιαίτερα καυστικοί. Έκαναν λόγο για αναξιοπιστία της Κυβέρνησης που έφθασε στο σημείο, όπως είπαν, να μην εγγράψει στον Προϋπολογισμό –και έτσι είναι πράγματι- τους οφειλόμενους στην Αυτοδιοίκηση πόρους, που θεσμοθετήθηκαν με το ν. 1828/1989, να υπεξαιρεί τουλάχιστον για πέντε χρόνια τώρα πόρους που εισέπραξε η Κυβέρνηση για την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Αυτός βεβαίως είναι ο σεβασμός της Κυβέρνησης προς την Αυτοδιοίκηση, προς τους αιρετούς άρχοντες. Έτσι αντιλαμβάνεται την αποκέντρωση αυτή η Κυβέρνηση, έτσι αισθάνεται τη δημοκρατία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι προβλέψεις για το μέλλον καθίστανται δύσκολες, επισφαλείς και όχι ιδιαίτερα αισιόδοξες. Η διατήρηση των σχετικά υψηλών ρυθμών ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, οι οποίες παρατηρήθηκαν τα τρία τελευταία προ-ολυμπιακά χρόνια, δεν είναι εξασφαλισμένοι για μετά το 2004. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προβλέπει ότι οι ανεπαρκείς διαρθρωτικές δομές και η συνέχιση της παρούσας οικονομικής πολιτικής δεν θα είναι ικανές να στηρίξουν την αυτοδύναμη ανάπτυξη μετά την λήξη των Ολυμπιακών Αγώνων και τη σταδιακή εξάντληση των πόρων του Γ΄ Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Αυτό βέβαια εάν δεν αλλάξει η οικονομική πολιτική και αν δεν προχωρήσουν με γοργούς ρυθμούς οι αναγκαίες για την ελληνική οικονομία μεταρρυθμίσεις. Τότε βέβαια η υπεροχή των τρεισήμισι μονάδων στο ρυθμό ανάπτυξης έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που στηρίχθηκε από το δανεισμό των νοικοκυριών και από τα κονδύλια της Ολυμπιάδας και των κοινοτικών πόρων, θα περιοριστεί στις 2,4 ποσοστιαίες μονάδες για το 2004 και σε 1,1 μονάδα για το 2005.

Από την άλλη πλευρά η δημοσιονομική διαχείριση στη χώρα μας βρίσκεται σε πλήρη ανυποληψία. Η κρίση αξιοπιστίας που την πλήττει εξελίσσεται στο σημαντικότερο πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας. Όλα δείχνουν ότι η Κυβέρνηση έχει χάσει πλέον το πολιτικό της όπλο, αυτό της αξιοπιστίας. Γίνεται ολοένα και πιο φανερό ότι η ελληνική οικονομία κινδυνεύει άμεσα από μία υποβόσκουσα κρίση, η οποία θα προκύψει όταν έρθουν στο φως τα αφανή σήμερα στοιχεία, που θα ανατρέψουν πλήρως τη σημερινή πλαστογραφημένη εικόνα ωραιοποίησης. Δυστυχώς ο ναρκισσισμός του Πρωθυπουργού και των Υπουργών του, αλλά και οι ανάγκες της κυβερνητικής προπαγάνδας δεν επέτρεψαν στους υπεύθυνους για την πορεία της οικονομίας να απεικονίσουν στον κατατεθέντα Προϋπολογισμό την πραγματική κατάστασή της. Η ισχυρή οικονομία ήταν, βλέπετε, για πολλά χρόνια το καλό χαρτί που προωθούσε και διαφήμιζε η Κυβέρνηση. Ωστόσο, πώς γίνεται να πηγαινει καλά η οικονομία και οι δανεισμοί της χώρας να υπερβαίνουν τον αρχικό σχεδιασμό δανειοδότησης κατά 10 δισεκατομμύρια ευρώ, όπως συμβαίνει στην παρούσα χρήση; Είναι βέβαιο ότι η εξουσία στηρίχθηκε και εξακολουθεί να στηρίζεται στην προπαγάνδα και στην ωμή δύναμη, που μπορεί είτε να εξαγοράζει είτε να εκβιάζει είτε να κάνει κάποιους απλώς να σωπαίνουν.

Ωστόσο η αλήθεια για την οικονομία είναι τελείως διαφορετική από αυτήν που εμφανίζει η Κυβέρνηση. Μετά το 2002 η υπόθεση «ισχυρή οικονομία» έχει πάρει άλλη τροπή και η μία αμφισβήτηση διαδέχεται την άλλη. Η τελευταία ήρθε από την έκθεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία κατέστησε κείμενο χωρίς αξία τον κατατεθέντα Προϋπολογισμό του 2004 και πιστοποίησε την ύπαρξη διπλών βιβλίων, που αποτελούν την ουσία της ασκούμενης οικονομικής διαχείρισης. Συγκεκριμένα, η τελευταία εγκალεί την Κυβέρνηση διότι, όπως λέει, «σωρεύει χρέη, μεταφέρει πληρωμές από τις αγορές όπλων στο μέλλον και προχωρεί αδιόστακα στην προείπραξη μελλοντικών εσόδων».

Το μοναδικό καταφύγιο αυτής της Κυβέρνησης είναι ο δήθεν υψηλός ρυθμός ανάπτυξης, αύξησης του ΑΕΠ, ένας απόλυτος μύθος της διακυβέρνησης Σημίτη. Είναι αλήθεια ότι ο ρυθμός ανάπτυξης κινείται γύρω στο 4%. Η ανάπτυξη που συντελείται σήμερα όμως δεν διαχέεται σε όλη τη χώρα, ούτε βεβαίως σε ολόκληρη την κοινωνία. Ωφέλησαν οι ρυθμοί αυτοί τα φτωχά νοικοκυριά; Ωφέλησαν τα μεσαία εισοδήματα; Οδήγησαν στην ανάπτυξη της περιφέρειας; Οδήγησαν στη μείωση της ανεργίας; Η απάντηση σ' όλα αυτά τα ερωτήματα είναι «όχι».

Πέραν όμως αυτού, με ρυθμό ανάπτυξης 4% πώς εξηγείται η εγκατάλειψη του Έλληνα αγρότη; Πώς εξηγείται το γεγονός ότι η ραχοκοκαλιά της οικονομίας, οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, συνθλίβονται; Πώς εξηγείται η απαισιοδοξία στην αγορά; Πώς εξηγείται το γεγονός ότι η Ελλάδα δεν προσελκύει πλέον ξένες επενδύσεις; Πώς εξηγούνται οι χαμηλές δαπάνες για την παιδεία; Πώς εξηγούνται τα ελλείμματα, τα κρυφά χρέη, τα διπλά βιβλία, οι πλασματικοί προϋπολογισμοί που αναγκάζεται να μας παρουσιάσει η Κυβέρνηση;

Η απάντηση απεικονίζεται σε μία κοινωνία των κερδισμένων και των πολλών χαμένων. Αυτή είναι η απάντηση. Ο πληθωρισμός παραμένει ζωντανός και ο δεύτερος υψηλότερος στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το ευρώ ως αξία είναι πιο συγγενικό με το πεντακοσάριο, εντούτοις ταχύτητα καθιερώνεται στις συνειδήσεις όλων μας σαν κατοστάρικο. Η ακρίβεια δεν έχει μόνο τις γνωστές οικονομικές επιπτώσεις, έχει και κοινωνικές. «Φυλακίζει» τους ανθρώπους στα σπίτια τους και τους «σωφρονίζει» με τα ελεγχόμενα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Κόβει τα «περιττά» όπως το καφενείο, τη ταβέρνα, το εστιατόριο, το θέατρο, τον κινηματογράφο, τις συναυλίες και τα εν γένει προϊόντα της τέχνης, του πολιτισμού και της πολιτιστικής δημιουργίας. Κάποιοι δεν αγοράζουν πια βιβλία ή εφημερίδες γιατί δεν μπορούν. Το αντίθετο του πολιτισμού βεβαίως είναι η βαρβαρότητα. Το αντίθετο της ενημέρωσης και της πνευματικής ενασχόλησης είναι η παθητικότητα και η άκριτη αποδοχή της εικόνας και του λόγου που προσφέρουν τα εξωνημένα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Φέτος πολλοί έκοψαν τις διακοπές τους το καλοκαίρι. Του χρόνου ίσως πουλήσουν και το αυτοκίνητο ή ψάξουν για ένα φτηνότερο σπίτι.

Τα έσοδα του Τακτικού Προϋπολογισμού για το τρέχον έτος θα είναι μειωμένα κατά ένα δισεκατομμύριο ευρώ και ας βγει η Κυβέρνηση να το διαψεύσει. Τα φορολογικά σίγουρα είναι υπερεκτιμημένα για το 2004. Τα έσοδα προγράμματος δημοσίων επενδύσεων από την Ευρωπαϊκή Ένωση: Αρχική πρόβλεψη: Το 2003, τέσσερα δισεκατομμύρια ευρώ. Εκτιμήσεις τώρα πραγματοποιήσεων του 2003, δύο δισεκατομμύρια ευρώ. Άρα, έλλειμμα για το 2003 εξ αυτής και μόνο της εξέλιξης δύο δισεκατομμύρια περισσότερα. Άμεσοι και έμμεσοι φόροι. Η σχέση άμεσων και έμμεσων φόρων μεγαλώνει εις βάρος των έμμεσων φόρων -και δεν έχει σημασία, κύριε εκπρόσωπε της Πλειοψηφίας, αυτό που είπατε πριν δηλαδή τι ήταν πριν από μερικά χρόνια- με αποτέλεσμα την επιβάρυνση των λαϊκών στρωμάτων και τη μεγέθυνση της κοινωνικής αδικίας.

Είπαμε να πάμε μπρος γιατί εμείς βλέπουμε με το μυαλό του μέλλοντος και όχι του παρελθόντος. Φρονιματιζόμαστε εμείς από το μέλλον και προσπαθούμε με ρεαλισμό και νηφαλιότητα να πορευθούμε προς τα μπρος για το καλό των Ελλήνων πολιτών.

Καταγράφονται επίσης ανύπαρκτα έσοδα στον Προϋπολογισμό χωρίς καμία τεκμηρίωση και χωρίς καμία πιστοποίηση απλά και μόνο για να καλυφθεί το ισοζύγιο. Ενδεικτικές περιπτώσεις η «άσπρη» τρύπα, 6.305 δισεκατομμύρια ευρώ. Θα καταθέσω και συγκεκριμένο πίνακα για την ιστορία στα Πρακτικά της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αδάμ Ρεγκούζας καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τα αναγραφόμενα στα έσοδα του Προϋπολογισμού επίσης κεντρικών υπηρεσιών, κωδικός 5191 σελίδα 22, 1.610 εκατομμύρια ευρώ. Τα έσοδα αυτά εμφανίζονται για πρώτη φορά και κανένας δεν γνωρίζει από πού χρηματοδοτούνται. Καλείται η Κυβέρνηση αν δεν είναι έτσι, να μας δώσει την απάντηση, να μας διαψεύσει.

Από κει και πέρα οι δαπάνες του Προϋπολογισμού είναι υποεκτιμημένες, πολλές δεν αντικρίζονται με το ανάλογο δημοσιονομικό κόστος, δεν έχουν πιστώσεις δηλαδή, όπως-όπως, μπακάλικο και άλλες δολίως αποκρύπτονται αφού κινούνται εκτός προϋπολογισμού και μάλιστα παράνομα κατά παραβίαση της συνταγματικής και έννομης τάξης. Οι δαπάνες του Τακτικού Προϋπολογισμού για το τρέχον έτος θα είναι αυξημένες περίπου ένα δισεκατομμύριο ευρώ, θα φύγουν δηλαδή προς τα πάνω.

Ενδεικτικές περιπτώσεις υποεκτιμημένων δαπανών για το 2004: Μισθοί κεντρικής κυβέρνησης και μισθοί νοσηλευτικών ιδρυμάτων 553 εκατομμύρια ευρώ περίπου λιγότερα. Τα οφειλόμενα στην Αυτοδιοίκηση, αυτά για τα οποία οι εκπρόσωποι της Τοπικής Αυτοδιοίκησης έξω αγωνίζονται είναι 1.852,7 εκατομμύρια ευρώ. Η ΚΕΔΚΕ δίνει μεγαλύτερο ποσό αν υπολογίσουμε και τα προηγούμενα του 1997. Καταθέτω τον πίνακα για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αδάμ Ρεγκούζας καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κρατική χρηματοδότηση στον ΟΓΑ ένα δισεκατομμύριο ευρώ. Ακούστε το, είναι καινούριο αυτό, καινούρια αποκάλυψη. Αν υπολογισθεί το έλλειμμα που καταγράφεται και μέσα στο 2003 η αποκρυβόμενη δαπάνη διαμορφώνεται στα 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Ορίστε, και το σχετικό έγγραφο που προκύπτει αυτή η εξέλιξη γιατί είναι καινούριο στοιχείο απόκρυψης.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αδάμ Ρεγκούζας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η διαχείριση, κυρίες και κύριοι των δημοσίων οικονομικών από την Κυβέρνηση μοιάζει περισσότερο με προσπάθεια κατεργάρη να κρύψει όσο το δυνατόν περισσότερα παρά με τη δημοσιονομική διαχείριση σύγχρονης και ευνομούμενης πολιτείας. Έτσι για την υλοποίηση αυτής της προσπάθειας χρησιμοποιεί

πληθώρα μεθόδων και τρόπων σε όλο το φάσμα της δημοσιονομικής διαχείρισης τόσο ως προς τα έσοδα, όσο και ως προς τις δαπάνες και τις πληρωμές.

Ύστερα από τις τελευταίες αποκαλύψεις της Κυβέρνησης ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν δύο από τους λογαριασμούς που ξεκίνησαν από τη Νέα Δημοκρατία και τελικά επιβεβαιώθηκαν από το Συνασπισμό, γιατί η Κυβέρνηση εκεί απήντησε.

Ο λογαριασμός «ελληνικό δημόσιο, λογαριασμός εσόδων αποκρατικοποιήσεων» με κίνηση πάνω από ένα-ενάμιση τρισεκατομμύριο δραχμές κινείται στο σκοτάδι χωρίς κανένα δημοσιονομικό έλεγχο από την Κυβέρνηση. Για τον ειδικό λογαριασμό διαχείρισης δημοσίου χρέους και εξυπηρέτησης εγγυήσεων -έδω ηγαίνον όλες οι καταπτώσεις εγγυήσεων- κανείς δεν γνωρίζει τίποτα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Εμείς δεν σας φέραμε τα στοιχεία; Πώς είστε στο σκοτάδι;

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Τέλος, δεν εμφανίζονται στα έσοδα του προϋπολογισμού των αντιστοίχων οικονομικών ετών 1999-2000 συνολικό ποσό 1,758 δισεκατομμύρια δραχμές για το έτος 2002 και ποσό 685,8 εκατομμύρια ευρώ προερχόμενα από δάνεια που πραγματοποιήθηκαν από τις Ένοπλες Δυνάμεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα στοιχεία που συνεχώς αποκάλυπτονται είναι καταλυτικά για το εύρος της «γκρίζας» διαχείρισης και δεν επιδέχονται καμία αμφισβήτηση, καθώς αυτά προέρχονται από το ίδιο το Υπουργείο Οικονομικών. Οι διαστάσεις της αδιαφάνειας είναι πραγματικά ανατριχιαστικές. Έτσι, μέσω κοινών λογαριασμών, κρυφών χρεών, νέων χρηματοοικονομικών προϊόντων δημιουργούνται κρυφά ελλείμματα και κρυφά χρέη, τα οποία αιωρούνται στο γκριζό χωρίς να απεικονίζονται πουθενά, αλλά κάποια στιγμή θα βγουν με τη δημοσιονομική απογραφή.

Πολλάπλά είναι πλέον τα σημάδια ότι το πολύ στενό επιτελείο της Κυβέρνησης έχει παγιδευτεί μεταξύ προεκλογικού πανικού και δογματικής εμμονής στην πραγματική εικόνα της ισχυρής οικονομίας. Το δημόσιο χρέος προβλέπεται να μειωθεί στο 101,7% του ΑΕΠ το 2003 έναντι του 104,7% του 2002.

Σύμφωνα με στοιχεία του Υπουργείου Οικονομικών φαίνεται ότι μέχρι σήμερα για τις ανάγκες εκτέλεσης του προϋπολογισμού το 2003 η Κυβέρνηση δανείστηκε 37.000.000.000 ευρώ σε σχέση με τα 26.929.000.000 ευρώ που δανείστηκε -όπως σας είπα πριν- μέχρι σήμερα.

Σε ό,τι αφορά την ακρίβεια, κυρίες και κύριοι, τα ελληνικά νοικοκυριά -αστικά και αγροτικά- αντιμετωπίζουν σήμερα πρωτόγνωρες δυσκολίες. Χάθηκαν αποταμιεύσεις και περιουσιακά στοιχεία ύψους 25-30 τρισεκατομμυρίων δραχμών στη δόλια υπόθεση του χρηματιστηρίου. Το ευρώ συμπεριφέρεται πλέον ως κατостάρικο -όπως είπα- και η ακρίβεια διαβρώνει το διαθέσιμο εισόδημα. Τα καταναλωτικά δάνεια είναι της τάξης των 10 τρισεκατομμυρίων δραχμών. Η ακρίβεια πλήττει όλα τα νοικοκυριά και πιο πολύ τους οικονομικά ασθενέστερους.

Όμως η Κυβέρνηση επιμένει να σέρνει πρώτη το χορό των ανατιμήσεων. Τα τελευταία έξι χρόνια τα χρέη των νοικοκυριών και των επιχειρήσεων εξαπλασιάστηκαν. Χιλιάδες αγρότες, μικρομεσαίοι επιχειρηματίες βρίσκονται σε απόγνωση αδυνατώντας να πληρώσουν τα πανωτόκια που επιβλήθηκαν με ευθύνη της σημερινής Κυβέρνησης.

Ωστόσο η ακρίβεια δεν τιθασεύεται με παρακλήσεις ή κυβερνητικές απειλές ούτε βεβαίως με θεατρικές κυβερνητικές παραστάσεις που υποτιμούν τη νοημοσύνη των πολιτών. Χρειάζονται πολιτικές αλλαγών που θα προστατεύουν την κατανάλωση και θα περιορίζουν την αισχροκέρδεια.

Το κόστος της ανεργίας σήμερα είναι δυσβάσταχτο για την ελληνική οικογένεια, η οποία επωμίζεται στο ακέραιο ακριβώς αυτήν την υπόθεση. Η ανεργία οδηγεί τη χώρα στις πιο αρνητικές πρωτίες της Ευρώπης. Από το 2,7% που ήταν το 1980 βρίσκεται σήμερα σε υπερτριπλάσια ύψη. Είμαστε πρώτοι στην ανεργία των νέων και των γυναικών.

Πρόσφατη μελέτη του Ινστιτούτου της ΓΣΕΕ αποκαλύπτει έναν κρυφό χάρτη ανεργίας σε κάθε νομό της χώρας που υπερ-

βαίνει κατά πολύ τα επίσημα ποσοστά. Αποκαλύπτει ότι τουλάχιστον πενήντα χιλιάδες άνεργοι αγνοούνται στις επίσημες μετρήσεις. Επιβεβαιώνει την επισήμανσή μας ότι η Κυβέρνηση που φεύγει εκτός από τα κρυφά ελλείμματα και τα κρυφά χρέη θα αφήσει και μια απροσδιόριστη έκτασης κρυφή ανεργία. Θα καταθέσω το σχετικό πίνακα για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αδάμ Ρεγκούζας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το κοινωνικό κράτος σήμερα είναι ουσιαστικά ανύπαρκτο. Η δόξη δωρεάν παιδεία αποδεικνύεται ασύστολο ψεύδος. Έγινε το πιο μεγάλο οικονομικό βάρος για όλες τις οικογένειες. Είμαστε πρώτοι στις ιδιωτικές δαπάνες για την παιδεία και τελευταίοι στις δημόσιες. Ακόμα χειρότερη είναι η κατάσταση στον ευαίσθητο τομέα της υγείας. Και εδώ είμαστε πρώτοι στις ιδιωτικές δαπάνες και τελευταίοι στις δημόσιες.

Ένα ακόμα λάθος της Κυβέρνησης είναι ότι αγνόησε τελείως καίριας σημασίας παραγωγικούς τομείς ιδίως μάλιστα τη γεωργία και τον τουρισμό.

Η τουριστική βιομηχανία εγκαταλείφθηκε. Η χώρα έχασε τη δυνατότητα αξιοποίησης όλης της προοιμιακής περιόδου. Στην περίοδο 2002-2003, με βάση τα στοιχεία του Ινστιτούτου Τουριστικών Προβλέψεων, χάθηκαν πόροι 2 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Ακόμα πιο απογοητευτική είναι η κατάσταση στον αγροτικό τομέα. Οι αγρότες και οι κάτοικοι της υπαίθρου βιώνουν μία πρωτόγνωρη κρίση. Την περίοδο 1996-2002, το έλλειμμα στο γεωργικό ισοζύγιο υπερέβη τα 2,4 τρισεκατομμύρια δραχμές. Τα ελληνικά προϊόντα δεν χάνουν πλέον μόνο τη μάχη της εξωτερικής, αλλά και της εγχώριας αγοράς.

Όταν οι αγρότες ζητούσαν μείωση του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας της τιμής του πετρελαίου και του ρεύματος, η Κυβέρνηση τους κατηγορούσε ότι προβάλλουν ανεφάρμοστα αιτήματα. Τώρα που φεύγει, μοιράζει υποσχέσεις. Έφτασε μάλιστα στο σημείο να διαφημίζει ακόμα και την αναθεώρηση της ΚΑΠ ως ιστορική απόφαση και μεγάλη επιτυχία της Ελληνικής Προεδρίας και αυτό την ώρα που γίνεται περισσότερο από βέβαιο ότι η εφαρμογή της νέας ΚΑΠ θα οδηγήσει την ελληνική γεωργία σε δύσβατα μονοπάτια. Αυτό πια δεν μπορεί να το αρνηθεί κανείς.

Η απόφαση του Λουξεμβούργου, ένα κείμενο δέκα πέντε σελίδων, ανέφερε μόλις τρεις γραμμές για τα μεσογειακά προϊόντα χωρίς τίποτα το συγκεκριμένο. Την επομένη, στις 27 Ιουνίου, η Κυβέρνηση μιλούσε για ιστορική απόφαση. Πριν από μία εβδομάδα ο Υπουργός Γεωργίας ομολογούσε ότι προωθούσε αρνητικές αποφάσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκτιμούμε ότι ειδικά η περίοδος 1996-2003 θα καταγραφεί ως η περίοδος των χαμένων ευκαιριών για την πραγματική και κοινωνική σύγκλιση της χώρας μας. Ποτέ στη σύγχρονη ιστορία μας δεν υπήρξαν ευνοϊκότερες συνθήκες για μια κυβέρνηση: Πολιτική σταθερότητα, τεράστιοι πόροι από φόρους και εισροές από τα ευρωπαϊκά ταμεία, ευνοϊκή διεθνής συγκυρία, παγκόσμια επενδυτική έκρηξη, υπεύθυνη Αντιπολίτευση που ακόμη και με πολιτικό κόστος στήριξε την Κυβέρνηση σε όλα τα μεγάλα εθνικά ζητήματα.

Ωστόσο, η Κυβέρνηση, αντί να περιορίσει τη σπατάλη και να μειώσει τη φορολογική επιβάρυνση, έπραξε το αντίθετο. Τα φορολογικά έσοδα αυξήθηκαν κατά 114%. Με βάση τα επίσημα στοιχεία του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, οι κυβερνήσεις της περιόδου 1996-2003 διαχειρίστηκαν πόρους συνολικού ύψους 278 δισεκατομμυρίων ευρώ και αύξησαν το δημόσιο χρέος κατά 82 δισεκατομμύρια ευρώ. Αντί να λύσει προβλήματα από αυτά που βιώνουν καθημερινά οι πολίτες, δημιούργησε πρόσθετα με τις πολιτικές της.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κύριε Ρεγκούζα, σας παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, αλλά θα ήθελα την ίδια ανοχή που είχε και ο προηγούμενος ομιλητής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Λυπάμαι, αλλά ανοχή δεν υπάρχει. Καμία ανοχή.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Καθημερινό μέλημα του Πρωθυπουργού και των οικονομικών επιτελών του είναι οι προσπάθειες συγκάλυψης του οικονομικού και δημοσιονομικού χρέους.

Είναι ανάγκη να αρχίσει άμεσα η ανάστροφη πορεία. Στη νέα εποχή χρειαζόμαστε μια νέα διακυβέρνηση, ένα κράτος με πρόσωπο και μέτρο, ένα κράτος που θα σέβεται τους πόρους που διαχειρίζεται, ένα κράτος που θα σέβεται, αλλά και θα υπηρετεί όλους τους πολίτες –όπου και αν ζουν, ό,τι και αν ψηφίζουν– μια κυβέρνηση αποτελεσματική και δίκαια, μια κυβέρνηση με ανθρώπους άφθαρτους, ηθικούς και ξεκούραστους, μια κυβέρνηση ρεαλιστικών προσδοκιών και βάσιμων ελπίδων. Μια τέτοια κυβέρνηση έχει ανάγκη ο τόπος σήμερα, αποδοτική, τίμια, κοινωνική, ευαίσθητη.

Εμείς, η Νέα Δημοκρατία, το εγγυούμαστε. Ο Πρόεδρός μας και αυριανός Πρωθυπουργός, ο Κώστας Καραμανλής, το θέλει, το μπορεί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Νίκος Γκατζής ειδικός εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με αφορμή τον Κρατικό Προϋπολογισμό του 2004 και τι δεν ακούσαμε από τους εισηγητές των άλλων κομμάτων! Όλα όσα ειπώθηκαν έχουν μια κοινή συνισταμένη, τη συνισταμένη διαχείρισης και υποταγής στο σύστημα.

Κατατέθηκε πακτωλός σχεδίων και δισεκατομμυρίων ευρώ. Παρουσιάστηκαν εκατοντάδες σελίδες με αριθμούς, πίνακες και διαγράμματα, τα οποία δεν αποτελούν παρά χάντρες και καθρεφτάκια για ιθαγενείς. Δεν μπορούν και δεν θέλουν να πουν το κύριο ζήτημα, ότι δηλαδή και αυτός ο προϋπολογισμός τα παίρνει από αυτούς που δεν έχουν και τα δίνει σ' αυτούς που έχουν. Όταν τα λέμε έτσι, μας λέτε λαϊκιστές. Όταν σας λέμε ότι ο Προϋπολογισμός είναι ταξικός, μας λέτε ότι έχουμε «ξύλινη γλώσσα».

Εδώ, πέρα από την ωραιοποίηση της κατάστασης της Ελλάδας του παραδείσου και τις απλόχερες υποσχέσεις της Κυβέρνησης, τις ανούσιες φραστικές συγκρούσεις μεταξύ ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας –που και τα δύο κόμματα υπόσχονται απαρέγκλιτη εφαρμογή των μονόδρομων της ΟΝΕ– αλλά και τις κριτικές παρατηρήσεις του Συνασπισμού, ξεκαθαρίζει ποιος είναι με ποιον. Αυτό σημαίνει ότι είτε ΠΑΣΟΚ είτε Νέα Δημοκρατία θα είναι μεθούριο στην Κυβέρνηση, η φτώχεια, η ανεργία και τα άλλα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα καλά θα κρατούν.

Ελπίδα υπάρχει μόνο στο χτύπημα του δικομματισμού και στην ενίσχυση του ΚΚΕ, τη μόνη δύναμη που αταλάντευτα παλεύει για τα δίκαια των εργαζομένων.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι, οι μικρομεσαίοι της πόλης και του χωριού, η νεολαία, οι γυναίκες δεν έχουν τίποτα να περιμένουν απ' αυτόν τον Προϋπολογισμό. Τα μόνα δώρα είναι νέα βάσανα, νέα βάρη, νέους καημούς.

Λέμε υπερβολές; Για να δούμε τι κάνει το κοινωνικό σας κράτος για την υγεία. Χτίζει ή κατεδαφίζει το σύστημα υγείας; Η ιδιωτικοποίηση του χώρου, η εμπορευματοποίηση των υπηρεσιών υγείας, η εισοδος μεγάλων επιχειρήσεων και εδώ προωθείται γοργά. Όλα αυτά δεν σημαίνουν πλήρη κατάργηση του δημόσιου τομέα υγείας, αλλά ανταποδοτική λειτουργία του και διαπλοκή του με τον ιδιωτικό τομέα, έτσι που να λειτουργεί σε όφελός του.

Η έκθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την κατάσταση των θεμελιακών δικαιωμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν αφήνει περιθώρια αμφιβολίας. Η κατάσταση σε ό,τι αφορά τις παροχές υγείας και κοινωνικών ασφαλίσεων των Ευρωπαίων εργαζομένων ολόένα και χειροτερεύει.

Στη χώρα μας η Κυβέρνηση με τη στήριξη και της Νέας Δημοκρατίας βαδίζει στην ίδια ρότα. Ας πάρουμε τα νοσηλευτικά ιδρύματα. Η επιχορήγηση στο σύνολο των εσόδων το 2003 από τον Κρατικό προϋπολογισμό ήταν μόλις το 4,3%, όσο δηλαδή και ο πληθωρισμός. Για το 2004 γίνεται μια αύξηση περίπου 4%, ενώ το σύνολο των δαπανών για την υγεία είναι το 2,7% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος.

Με την αύξηση αυτή θα αντιμετωπίσετε άραγε, κύριε Υπουργέ, τα οξυμένα προβλήματα στο χώρο της υγείας, τόσο στην κτιριακή υποδομή και εξοπλισμό, όσο και τις τεράστιες ελλείψεις σε ιατρικό, νοσηλευτικό, τεχνικό και διοικητικό προσωπικό; Τα χρήματα δεν επαρκούν ούτε για τη συντήρηση του υπάρχοντος συστήματος και είναι πρόκληση να μιλάτε για προσλήψεις, όταν οι δαπάνες αφορούν προκηρύξεις προηγούμενων ετών και όχι νέο προγραμματισμό. Πολύ περισσότερο δεν αφορούν την κάλυψη και άλλων ειδικοτήτων, όπως προσωπικού καθαριότητας και εστίασης, παρασκευαστών, τεχνολόγων. Το 1,9 εκατομμύριο ευρώ στην υγεία και το 1 εκατομμύριο ευρώ στην πρόνοια -ακόμα και αν όλα αυτά διατεθούν- θα είναι σταγόνα στον ωκεανό για τις ανάγκες που υπάρχουν.

Να δούμε τις περιφερειακές υπηρεσίες υγείας και πρόνοιας; Το 2003 οι δαπάνες ήταν 380.560.000. Το 2004 είναι μόνο 560.000. Να δούμε πως χρηματοδοτείται για την υγεία η νομαρχιακή υπηρεσία αυτοδιοίκησης; Από 780,300 χιλιάδες ευρώ το 2000 βρίσκεται στις 10,450 χιλιάδες το 2004. Στην πρόνοια από 135.000.000 ευρώ σε 105.000.000 ευρώ.

Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι αυξάνει τα επιδόματα στα άτομα με αναπηρία κατά 150 και 160 ευρώ το μήνα. Αυτό είναι σκέτη πρόκληση. Τα επιδόματα είναι σε εξευτελιστικά επίπεδα. Η αντιμετώπιση της μαστίγας των ναρκωτικών θα παραμείνει στα ίδια επίπεδα. Μειώνετε την επιχορήγηση προς τον ΟΚΑΝΑ και δίνετε μικρή αύξηση στο ΚΕΘΕΑ. Η επιχορήγηση στα Κέντρα Ψυχικής Υγείας είναι κάτω από την περσινή, αφαιρώντας τον πληθωρισμό. Μειώνετε ακόμα τις δαπάνες του Κέντρου Ελέγχου Ειδικών Λοιμώξεων και μάλιστα στο πλαίσιο του προγράμματος της επιδημιολογικής επιτήρησης της χώρας.

Οι δαπάνες για τη λήψη μέτρων προστασίας της δημόσιας υγείας από το aids παραμένουν στάσιμες. Εκεί όμως που η Κυβέρνηση, κύριοι Βουλευτές, δίνει τα ρέστα της αναληψίας και της κοροϊδίας είναι με τις δαπάνες του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων για την υγεία-πρόνοια. Προβλέπει λεία αύξηση κατά 24% το 2004, σε σχέση με το 2003 για δαπάνες, μεταξύ των άλλων, κτιριακές υποδομές, εξοπλισμό των νοσοκομείων, για τη λειτουργία παιδικών σταθμών και γηροκομείων και για έκτακτες ανάγκες.

Όπως προκύπτει όμως από τον ίδιο τον προϋπολογισμό του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων στη σελίδα 8 και 22, το 2003 εκτιμάται ότι διατέθηκαν από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων για την υγεία-πρόνοια 237 εκατομμύρια, ενώ το 2004 θα είναι 250 εκατομμύρια, δηλαδή μια αύξηση μόλις 5,49%. Πού βρέθηκε το 42,9%, μόνο η Κυβέρνηση μπορεί να το ξέρει. Έλεος κύριοι! Πείτε επιτέλους τα πραγματικά νούμερα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι προβλεπόμενες πιστώσεις καμία σχέση δεν έχουν με την ανάγκη ανάπτυξης ενός πραγματικού δημόσιου δωρεάν συστήματος υγείας-πρόνοιας που θα υποτάσσεται στις λαϊκές ανάγκες, θα υπακούει στο λαϊκό έλεγχο και θα στηρίζεται στην πλήρη χρηματοδότηση από τον Κρατικό Προϋπολογισμό και τους εργοδότες.

Αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής που ακολουθείται σήμερα, είναι η περαιτέρω όξυνση των προβλημάτων, η αύξηση της εκμετάλλευσης των εργαζομένων, η χειροτέρευση του επιπέδου υγείας και πρόνοιας του λαού μας, σε αντίθεση με την αύξηση της κερδοφορίας των επιχειρηματιών στο χώρο της υγείας και μάλιστα με επιχειρηματική δράση μέσα στο ίδιο το δημόσιο σύστημα υγείας και πρόνοιας.

Όλα αυτά πρέπει να λάβουν υπ' όψιν τους όλοι οι εργαζόμενοι στις εκλογές που έρχονται, γιατί το τι θα επακολουθήσει μετά τις εκλογές στον τομέα της υγείας και πρόνοιας είναι ξεκάθαρο. Το ΠΑΣΟΚ ζητά την ψήφο, για να συνεχίσει την ίδια πολιτική. Η Νέα Δημοκρατία ζητά την ψήφο, για να διαχειριστεί καλύτερα, όπως λέει, την ίδια νεοφιλελεύθερη πολιτική που εφαρμόζει και το ΠΑΣΟΚ.

Έρχομαι στο θέμα της παιδείας για να δούμε την κοινωνική πολιτική της Κυβέρνησης όσον αφορά αυτό το θέμα. Κανένας δεν αμφισβητεί πλέον ότι η παιδεία είναι η ταξική. Η δήθεν δημόσια παιδεία χρυσοπληρώνεται από τους γονείς και το μόνο που προσφέρει, είναι η ημίμαθεια και η αμάθεια. Χιλιάδες νέοι

εξβράζονται έξω απ' τα σχολεία και τα πτυχία γίνονται κουρελόχαρτα.

Τα στοιχεία του Προϋπολογισμού καταρρίπτουν τις εξαγγελίες για δήθεν αύξηση των δαπανών για τη δημόσια εκπαίδευση. Το σύνολο των δαπανών για την παιδεία είναι μόλις στο 3,4% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος. Οι δαπάνες του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων για την εκπαίδευση και την κατάρτιση βρίσκονται στο ίδιο επίπεδο με το 2002. Σταθερή είναι και η χρηματοδότηση του Υπουργείου από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων.

Το ΚΚΕ υποστηρίζει, έναντι αυτής της κατάντιας στην παιδεία, τη θεομοθέτηση ενιαίου δωδεκάχρονου βασικού υποχρεωτικού σχολείου, καθιέρωση του συστήματος δημόσιων και δωρεάν μεταλυκειακών σχολών, συγκρότηση δίχρονης υποχρεωτικής δημόσιας και δωρεάν προσχολικής αγωγής, κάλυψη του συνόλου των εκπαιδευτικών αναγκών από τον Κρατικό Προϋπολογισμό και κατάρτιση κάθε μορφής ιδιωτικοποίησης, άμεσης ή έμμεσης, με διπλασιασμό των κρατικών δαπανών.

Έρχομαι στο θέμα του πολιτισμού. Ο Προϋπολογισμός αναφέρει αύξηση κατά 6,7% των δαπανών για τον πολιτισμό. Το συνολικό, όμως, ποσοστό που πηγαίνει για τον πολιτισμό είναι μόλις στο 0,76% των συνολικών κρατικών δαπανών του Προϋπολογισμού. Αν συνυπολογίσουμε και τις αντικειμενικά αυξημένες ανάγκες λόγω της Ολυμπιάδας, τότε αυτοί οι πόροι είναι εξαιρετικά ανεπαρκείς για τη στοιχειώδη πολιτιστική ανάπτυξη της χώρας. Το συντριπτικό ποσό αυτών των δαπανών πάει για τις λειτουργικές ανάγκες του Υπουργείου Πολιτισμού, σε επενδύσεις για τις ανάγκες της Ολυμπιάδας και σε έργα βιτρίνας και διαφημιστικής προβολής. Αυτές οι δραστηριότητες διαμορφώνουν το έδαφος για τη μεγαλύτερη διείσδυση του μεγάλου κεφαλαίου στο χώρο των τεχνών και του πολιτισμού.

Αντίθετα, αφυδατώνονται οι πόροι για τις ανάγκες ενός πολιτισμού σύγχρονου προς όφελος τους λαού. Οι νόμοι της αγοράς όλο και πιο πολύ αγκαλιάζουν το χώρο του πολιτισμού, ενώ μέσα από τις συμπληγάδες της εμπορευματοποίησης, της κερδοσκοπίας και του ανταγωνισμού βάλλεται η προοδευτική καλλιτεχνική δημιουργία.

Παράλληλα, από τη μία πλευρά, ανοίγει ο δρόμος για βιομηχανική μαζική κουλτούρα του συστήματος και από την άλλη για τον ελιτισμό. Βρίσκονται έξω από τη λογική του Προϋπολογισμού και της Κυβέρνησης η ενίσχυση της ερασιτεχνικής δημιουργίας των πολιτιστικών συλλόγων, η τόνωση της δημιουργίας νέων συλλόγων σε όλη τη χώρα, η ανάπτυξη και η στήριξη της ερασιτεχνικής δημιουργίας και των σχημάτων εκείνων που θα αναπτύξουν μία πολύμορφη δραστηριότητα που θα εκφράζει το λαό και τη νεολαία.

Επίσης, δεν προωθείται η τόνωση και ενθάρρυνση των πολιτιστικών και καλλιτεχνικών πρωτοβουλιών εργατικών σωματείων, η ενίσχυση νέων καλλιτεχνών για την παραγωγή προοδευτικού καλλιτεχνικού έργου που δεν χωρά μέσα στα μονοπωλιακά κυκλώματα, η λύση στα χρονίζοντα προβλήματα των καλλιτεχνών, συνταξιοδοτικά, ασφαλιστικά, μισθολογικά που για πολλούς σήμερα παίρνουν εκρηκτικές διαστάσεις, η όσο το δυνατόν ανάδειξη της πολιτιστικής μας κληρονομιάς με το σεβασμό και τη φροντίδα που της αξίζει, καθώς και άλλα ανάλογα θέματα.

Προχωρώ στο θέμα των Ολυμπιακών Αγώνων και των έργων που σχετίζονται με αυτούς.

Κύριοι Βουλευτές, η εικόνα των δαπανών για τους Ολυμπιακούς Αγώνες συνεχίζει να είναι συγκεχυμένη. Για εμάς, τα ερώτημα παραμένει: Ποιο είναι το σύνολο των δαπανών που αφορούν την προετοιμασία των αγώνων ανεξαρτήτου κατηγορίας έργου υποχρεωτικών και εθνικών επιλογών; Ποιος είναι ο προϋπολογισμός κάθε έργου και ποια η τελική δαπάνη;

Ποια έργα θα κατασκευάσει το Υπουργείο Άμυνας για τους Ολυμπιακούς Αγώνες με τα 80 εκατομμύρια ευρώ; Πόσο θα κοστίσει η χειραγώγηση της νεολαίας, τη στιγμή που το Υπουργείο Παιδείας θα δαπανήσει 30 εκατομμύρια ευρώ; Τι είδους μηχανισμό και λοιπό εξοπλισμό προμηθεύεται το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης που θα κοστίσει μόνο το 2004 100 εκατομμύρια ευρώ, φθάνοντας το ποσό που δαπάνησε τα τρία τελευταία

χρόνια στα 200 εκατομμύρια ευρώ;

Το τονίζουμε για μια ακόμα φορά, ότι το οικονομικό σκέλος των Ολυμπιακών Αγώνων αντανάκλα με τα άλλα κράτη στις πολιτικές επιλογές της Κυβέρνησης, σε κλίμα αστυνομοκρατίας που θα γίνει προσπάθεια να εμπεδωθεί και να μονιμοποιηθεί και μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Προετοιμάζεται ένα ξεφάντωμα των χορηγών και άλλων εμπλεκόμενων μονοπωλίων, που τίποτα κοινό δεν έχει με τις λαϊκές ανάγκες για φυσική αγωγή, άθληση και υγεία. Τίποτα κοινό δεν έχει με τις ανάγκες παραγωγής και ανασυγκρότησης της οικονομίας σε όφελος των εργαζομένων.

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες από εθνικός στόχος έγιναν ολυμπιακοί των μονοπωλίων και ιμάντας για επιβολή αντιδημοκρατικών και κατασταλτικών μηχανισμών. Οι δαπάνες για την ενίσχυση των κάθε λογής κατασταλτικών μηχανισμών και των Σωμάτων Ασφαλείας δεν γνωρίζουν λιτότητα. Τα τελευταία χρόνια ανεβαίνουν αλματωδώς. Το 2004 προβλέπεται να φθάσουν στο ιλιγγιώδες ποσό των 2,19 δισεκατομμυρίων ευρώ. Μεγάλο μέρος αυτών των δαπανών πάνε για τη λεγόμενη ασφάλεια των Ολυμπιακών Αγώνων και για προμήθειες εξοπλισμών, ενώ συνεχίζει να διατηρεί μισθούς λιτότητας, ιδιαίτερα στους χαμηλόμισθους αξιωματικούς και υπαξιωματικούς. Η πολιτική της Κυβέρνησης κινείται προς την κατεύθυνση κατασταλτικών κυρίως μέτρων που οδηγούν κυρίως στην αστυνομοκρατία και τις αυθαιρεσίες σε βάρος των πολιτών.

Το ΚΚΕ στηρίζει την ανάγκη αναπροσανατολισμού των δαπανών του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και την ανάγκη εκδημοκρατισμού και αναδιάταξης των Σωμάτων Ασφαλείας στην κατάρθρωση αντιμετώπισης του προβλήματος, τη μη εφαρμογή δεσμεύσεων που προβλέπουν η Σένγκεν και η EUROPOL.

Τοπική Αυτοδιοίκηση. Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο Προϋπολογισμός του 2004 επιβεβαιώνει τη συνεχή προσπάθεια των Κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας για την ολοκληρωτική απομάκρυνση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης από τον κοινωνικό της ρόλο και περιεχόμενο και την αναβάθμιση του ρόλου της σαν διοικητικού μηχανισμού και σαν μοχλός διοχέτευσης και εφαρμογής αντιλαϊκών επιλογών.

Όλες οι έως τώρα ρυθμίσεις που θεσμοθετήθηκαν και προωθούνται για την Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι μέτρα προσαρμογής στα πλαίσια και τις ανάγκες του καπιταλιστικού εκσυγχρονισμού στη χώρα μας. Με τη συνταγματική αναθεώρηση το κράτος απαλλάσσεται από την υποχρέωση να εξασφαλίσει τους πόρους για την Τοπική Αυτοδιοίκηση από τον Κρατικό Προϋπολογισμό και κατοχυρώνεται και συνταγματικά η δυνατότητα επιβολής φόρων απ' αυτή.

Κατοχυρώνει δύο βαθμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης και στη βάση αυτή προωθείται η δημιουργία ενός μηχανισμού στην περιφέρεια που δεν είναι αυτοδιοίκηση. Παράλληλα προωθείται η κατάργηση της αιρετής νομαρχιακής αυτοδιοίκησης. Η περιφέρεια αποτελεί κυβερνητικό μηχανισμό συγκεντρωτικής εξουσίας προς τα κάτω, με κατεύθυνση τον περιορισμό παραπέρα του πεδίου δράσης και συμμετοχής της πρωτοβάθμιας και νομαρχιακής αυτοδιοίκησης και τη διόγκωση της κρατικής παρέμβασης στην αυτοδιοίκηση, ώστε αυτή να υλοποιεί χωρίς παρεκκλίσεις την κυβερνητική πολιτική. Δηλαδή την ανταποδοτικότητα, τις ιδιωτικοποιήσεις, την πρόσθετη φορολογία, αλλά και να λειτουργεί σαν εκτελεστικός μηχανισμός, χωρίς διόδους διαφυγής.

Ο έλεγχος νομιμότητας των πράξεων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης γίνεται από διορισμένα όργανα, αντί των διοικητικών δικαστηρίων. Καταργήθηκε η δυνατότητα προσφυγής κατά των αποφάσεων του γενικού γραμματέα και της περιφέρειας. Προωθείται γοργά η αναγκαστική ανάθεση αρμοδιοτήτων, η αναγκαστική διαδημοτική συνεργασία ή η μεταβίβαση αποκλειστικών αρμοδιοτήτων του κράτους, όπως αρμοδιότητες κατασταλτικού χαρακτήρα, αλλά και σε τομείς υγείας, παιδείας, πρόνοιας και άλλα, με σκοπό την υπονόμευση του ενιαίου δημόσιου χαρακτήρα αυτών των τομέων. Προωθείται η συνεργασία με τον ιδιωτικό τομέα σε υπηρεσίες του δήμου. Ακόμη σε περιπτώσεις άρνησης αποδοχής υπηρεσιών που μεταφέρονται στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, γίνεται υποχρεωτική η υλοποίησή

τους από άλλα όργανα, για λογαριασμό και σε βάρος της τοπικής αυτοδιοίκησης. Στα ίδια πλαίσια η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση αποτελεί μηχανισμό επικύρωσης ειλημμένων αποφάσεων. Λειτουργεί με το εντέλλεσται στη σκιά του κεντρικού διοικητικού μηχανισμού που απέχει πολύ από το να είναι Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Η συνεχής υπονόμευση και η υποβάθμιση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στη νομαρχιακή ιδιαίτερα υπονόμευσε την κατάργηση του δευτέρου βαθμού τοπικής αυτοδιοίκησης. Κατάργηση που εντάσσεται στα πλαίσια αλλαγών της διοικητικής δομής της χώρας, ως καλύτερου πλαισίου δράσης του κεφαλαίου και περιορισμού της έκφρασης και της αντιπροσωπευτικότητας.

Δεν εφαρμόζεται η απλή αναλογική. Περιορίζεται ο πολιτικός ρόλος των δημοτικών συμβουλίων με την παράκαμψη τους και την υποκατάστασή τους από ποικιλώνυμες και ποικιλόμορφες δημοτικές επιχειρήσεις, συμβάσεις με ιδιώτες και προγραμματικές συμβάσεις.

Χρησιμοποιείται ως εργαλείο εφαρμογής της «Λευκής Βίβλου» για την εφαρμογή των διάφορων μορφών συμφώνων απασχόλησης, για την αποδιάρθρωση των εργατικών σχέσεων, την περιορισμένη ασφάλιση ή και τις εργασίες χωρίς ασφάλιση, τις μερικής απασχόλησης στους εργαζόμενους σ' αυτήν, αλλά και γενικότερα.

Κύριοι Βουλευτές, το τρίτο «βάθρο» της δημοκρατίας κατήντησε από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, με τη σύμφωνη γνώμη και της Νέας Δημοκρατίας, «γρανάζι» υλοποίησης αντιλαϊκής πολιτικής και διαμόρφωσης συνειδήσεων ανοχής των επιδιώξεων σε βάρος των συμφερόντων των εργαζομένων.

Τα οικονομικά της Τοπικής Αυτοδιοίκησης κινούνται στο πρόγραμμα σύγκλισης. Κύριος στόχος είναι η απεξάρτηση των ΟΤΑ από τους πόρους της κεντρικής διοίκησης, η ανταποδοτικότητα σε όλες τις υπηρεσίες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Οι δημότες θα πληρώνουν για όλες τις υπηρεσίες και ανάλογα με την προσφερόμενη ποιότητα.

Οι κεντρικοί αυτοτελείς πόροι της πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης από τον Κρατικό Προϋπολογισμό και τα χρήματα που δίνονται για τις αναγκαστικές συνενώσεις και αρμοδιότητες δεν ξεπερνούν το 3,3% του συνόλου των δαπανών του Κρατικού Προϋπολογισμού. Αν αφαιρέσουμε τα ποσά που αφαιρούνται απ' αυτά για το ΕΠΤΑ, τότε μειώνεται στο 2,93%.

Κύριοι Βουλευτές, για το ΕΠΤΑ η Τοπική Αυτοδιοίκηση έχει δώσει ως τώρα 495 δισεκατομμύρια δραχμές σε σύνολο ενός προϋπολογισμού ενός τρισεκατομμυρίου, ενώ η συμμετοχή του κράτους είναι μηδαμινή και όση δόθηκε, δόθηκε με καταστρατήγηση του άρθρου 13 του ν. 2539/1997. Είναι αυτό το 20% που έδωσε από τα παράνομα παρακρατηθέντα και που άρχισε να δίνεται ουσιαστικά από το 1999.

Κύριοι Βουλευτές, εδώ θα ήθελα να πω ότι γι' αυτό σταμάτησαν οι επιχορηγήσεις που δίνονταν από τον ΕΠΤΑ, ιδιαίτερα στους καποδιστριακούς δήμους, και δεν έχει προχωρήσει ουσιαστικά κανένα έργο. Έχουν υποβληθεί ώριμες μελέτες, κύριε Υπουργέ, οι οποίες δυστυχώς βρίσκονται στα συρτάρια της περιφέρειας και καμία μελέτη απ' αυτές δεν εντάσσεται προς χρηματοδότηση, με αποτέλεσμα όλα τα έργα που έχουν προγραμματίσει οι νέοι δήμοι -και ιδιαίτερα αυτοί των ορεινών και δύσβατων περιοχών- να μένουν χωρίς εκτέλεση και χωρίς αναβάθμιση της ποιότητας ζωής.

Κατά τα άλλα, όμως, τους συνενώσαμε, λέγοντας ότι θα έχουν για «προϊκα» ένα τρισεκατομμύριο δραχμές. «Φορτώνουν» στην Τοπική Αυτοδιοίκηση νέες αρμοδιότητες χωρίς πόρους. Επιπλέον, παρακρατά και μέρος απ' αυτούς τους ανεπαρκείς πόρους. Οι παράνομα παρακρατηθέντες πόροι ως σήμερα ξεπερνούν τα 9 δισεκατομμύρια ευρώ -δηλαδή 900 ευρώ από κάθε κάτοικο- που λείπουν από έργο.

Παράλληλα, η Κυβέρνηση, χρησιμοποιώντας την απόφαση της ΚΕΔΚΕ να χρηματοδοτήσει την περίφημη σύγκλιση, δίνει 10 δισεκατομμύρια δραχμές, λες και τα χρήματα αυτά είναι της ΚΕΔΚΕ ή των δημάρχων και όχι του ελληνικού λαού.

Στην ίδια κατεύθυνση βρίσκονται και οι φορολογικές ρυθμίσεις της διαχείρισης σε ανταποδοτική βάση κοινωνικών και άλλων αρμοδιοτήτων ή της διαχείρισης της περιουσίας των

ΟΤΑ.

Με το νέο κώδικα προωθούνται συμβάσεις παραχώρησης και αυτοχρηματοδότησης, που, όπως έχει αποδειχθεί, φέρνουν τεράστια κέρδη. Οι ρυθμίσεις για τα χρέη της Τοπικής Αυτοδιοίκησης ήταν μία προσπάθεια απομάκρυνσης από τη διεκδίκηση των αυθαίρετα παρακρατηθέντων και την αύξηση των πόρων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση αναγκάζεται να δανείζεται από τα δικά της χρήματα. Οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις κατάντησαν ενδιάμεσοι μεταφορείς ποσών για διάφορους τομείς, ενώ τα οικονομικά τους (0,64%, δηλαδή ούτε μία μονάδα του Κρατικού Προϋπολογισμού) δεν επαρκούν ούτε για μία εύρυθμη διοικητική λειτουργία. Οι προϋπολογισμοί τους, αν έχουν αποκλίσεις, επιστρέφονται. Οι συγχρηματοδοτήσεις για πολιτική πρόνοια έχουν περικοπεί ή μηδενιστεί, ενώ έχουν παρακρατηθεί από τους ΚΑΠ και τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 276 εκατομμύρια ευρώ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Σήμερα, μετά την υποβάθμιση και την υπονόμευσή της, ετοιμάζονται να τον αντικαταστήσουν ή να τον καταργήσουν με έναν πιο αποτελεσματικό θεσμό για την εφαρμογή της πολιτικής τους. Αυτή η πολιτική στην αυτοδιοίκηση δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

Για το ΚΚΕ η Τοπική Αυτοδιοίκηση πρέπει να μπορεί να γίνει διεκδικητική μιας ανάπτυξης με κέντρο τον άνθρωπο και τις σύγχρονες ανάγκες του, να γίνει μέσο ανακούφισης και προώθησης λύσεων και όχι μέσο και «μοχλός» προώθησης αντιλαϊκών επιλογών, αλλά μέσο ανάδειξης των προβλημάτων και των λύσεών τους προς όφελος του λαού.

Καταψηφίζοντας τον Προϋπολογισμό του 2004, καταψηφίζουμε την πολιτική του δικομοτατισμού και καλούμε τον ελληνικό λαό να καταψηφίσει με φανατισμό αυτήν την πολιτική, όπως κάνει σήμερα το ΚΚΕ, να ενταχθεί με τις δυνάμεις προόδου, να ενταχθεί μαζί με το ΚΚΕ για μίαν άλλη πολιτική, ούτως ώστε να έχουν ελπίδες και ο ίδιος ο λαός μας, αλλά και οι επόμενες γενιές.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Η ειδική αγοράτρία του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αρσένη έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΑΡΣΕΝΗ: Κύριοι συνάδελφοι, για ένα ακόμη οικονομικό έτος, γινόμαστε μάρτυρες μιας νέας μεγέθυνσης του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων. Από έγκυρες εκτιμήσεις το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων κλείνει για το 2003 με συνολικές πληρωμές 8.600.000 ευρώ. Το αντίστοιχο πρόγραμμα για το έτος 2004 προβλέπεται να φτάσει στα 9.250.000 ευρώ παρουσιάζοντας αύξηση 7,6%. Πρόκειται για μια συνεχή μεγέθυνση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων που με αφετηρία το 1993 με ύψος συνολικό πληρωμών 2.137.000 ευρώ φθάσαμε σε μόλις μια δεκαετία σε αύξηση 433%. Αυτό το στοιχείο από μόνο του αρκεί για να παρουσιάσει σε κάθε καλόπιστο παρατηρητή την εικόνα της οικονομίας που παραλάβαμε και την εικόνα της οικονομίας που δημιουργήσαμε μέσα σε μια δεκαετία συνεχών προσπαθειών με προγραμματισμό και συγκεκριμένες στοχεύσεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Με τη δυναμική που παρουσιάζει η ελληνική οικονομία καταφέραμε τον προηγούμενο χρόνο να καλύψουμε μέσα από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων τις χρηματοδοτικές ανάγκες για τα ολυμπιακά έργα στο έτος αιχμής των κατασκευών, για την εθνική συμμετοχή στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης για τα έργα και τις ενέργειες από καθαρά εθνικούς πόρους, για την αποκατάσταση των ζημιών από έκτακτα καιρικά φαινόμενα και σεισμούς που αποτελούν έμπρακτες δαπάνες ύψους 240.000.000 ευρώ.

Με το συζητούμενο Προϋπολογισμό σε ότι αφορά το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων του 2004 οι χρηματοδοτικές ανάγκες για τα ολυμπιακά έργα προσδιορίζονται σε 1400 εκα-

τομμύρια ευρώ, περιορισμένες σε σχέση με το 2003 κατά 22,2%, δεδομένου ότι ο κύριος όγκος των έργων έχει ήδη πραγματοποιηθεί και απομένουν εργασίες αποπεράτωσης που θα εξελιχθούν μόνο κατά το πρώτο εξάμηνο του 2004.

Το πρόγραμμα συγχρηματοδοτούμενων έργων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης ανέρχεται συνολικά σε 5.300 εκατομμύρια ευρώ δεδομένου ότι βρισκόμαστε πλέον σε φάση πλήρους ωριμότητας των διαδικασιών υλοποίησής του. Ήδη έχουν εγκριθεί 11.000 μικρά, μεσαία και μεγάλα έργα και δράσεις τα οποία δεσμεύουν περίπου το 65% της συνολικής χρηματοδότησης. Προβλέπεται ακόμη η διάθεση οικονομικών πόρων, ύψους 2550 εκατομμυρίων ευρώ για έργα χρηματοδοτούμενα μόνο από εθνικούς πόρους εκτός ολυμπιακών έργων.

Ενδιαφέρον παρουσιάζει η κατανομή των πόρων του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων του 2004 τόσο κατά τομέα όσο και κατά φορέα. Από τους σχετικούς πίνακες προκύπτει ότι για πολλοστή φορά ευνοημένοι είναι οι τομείς της υγείας και της παιδείας με αυξήσεις οικονομικών πόρων κατά 21% και 42,9% αντιστοίχως σε σχέση με τις πιστώσεις του προηγούμενου χρόνου.

Στα περιφερειακά προγράμματα που αφορούν στην ανάπτυξη της υπαίθρου η ποσοστιαία αύξηση φθάνει στο 19,4% ενώ στα αντίστοιχα νομαρχιακά φθάνει στο 31,4%. Το τελευταίο στοιχείο έρχεται ως απάντηση σε κάποιους νομάρχες της Νέας Δημοκρατίας που έχουν σηκώσει στα καταστήματά τους την κομματική σημαία και προβάλλουν μονότονα το επιχείρημα της έλλειψης πόρων που τους αποτρέπει από την πραγματοποίηση έργων. Μ' αυτόν τον τρόπο καλύπτουν τις προσωπικές τους αδράνειες και αδυναμίες και παράλληλα μ' αυτόν τον τρόπο προωθούν την κομματική τους εμπάθεια.

Σημαντικά αυξημένα είναι επίσης τα κονδύλια για τους τομείς της γεωργίας, δασών, αλιείας, των εγχειοβελτιωτικών έργων που αφορούν κατά κύριο λόγο στην ανάπτυξη του πρωτογενούς τομέα και επομένως στην ανάπτυξη της περιφέρειας. Το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων αποτελεί για κάθε χώρα παράγοντα αποφασιστικής σημασίας για την οικονομία και την ανάπτυξη.

Η μεγάλη επιτυχία της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ ήταν ότι μπόρεσε να χρησιμοποιήσει αυτό το εργαλείο για πολύπλευρες δράσεις ευρέου φάσματος με εσωτερικές ισορροπίες και πολλαπλούς στόχους. Μπόρεσε να χρησιμοποιήσει το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων και το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης για να αναπτύξει τις υποδομές απαραίτητη προϋπόθεση για την αναπτυξιακή πορεία της χώρας.

Σήμερα η πατρίδα μας είναι ένα απέραντο εργοτάξιο και δεν ομιλώ μόνο για όσα θαυμαστά επιτεύγματα αντικρίζουμε στην Αθήνα ούτε για το διεθνούς φήμης έργο ζεύξης Ρίου -Αντίρριου. Θα σας πρότεινα όμως να πάτε ένα ταξίδι στον άξονα της Εγνατίας Οδού, να παρατηρήσετε τα έργα παράκαμψης της Καστανιάς ή αυτά του τμήματος Ιωαννίνων -Μετσόβου. Θα νιώσετε πραγματική υπερηφάνια που Έλληνες τεχνικοί μπορούν και πραγματοποιούν αυτά τα τεχνικά θαύματα και μάλιστα σε εδαφικές συνθήκες άκρως εχθρικές θα έλεγα. Είναι μια ακόμη απόδειξη ότι η χώρα μας άφησε πίσω το παρελθόν και προχωρεί με γοργούς βηματισμούς προς την κατάκτηση ενός σύγχρονου και δυναμικού μέλλοντος.

Δίπλα στα μεγάλα έργα υποδομών εξελίσσονται χιλιάδες έργα μικρότερων προϋπολογισμών που αναζωογονούν τις τοπικές οικονομίες και προσφέρουν νέα ποιότητα ζωής στους πληθυσμούς. Τα έργα μέσα από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων για την αλιεία για τα δάση, οι δράσεις για τη βιομηχανία, τη βιοτεχνία και τον τουρισμό βελτιώνουν την επιχειρηματικότητα, εκσυγχρονίζουν και επεκτείνουν την παραγωγική βάση, καθιστούν την ελληνική επιχείρηση πιο αξιόπιστη και πιο ανταγωνιστική.

Η φροντίδα για την παιδεία, για την αναβάθμιση του εργατικού δυναμικού, προσφέρει εργαζόμενους ικανούς να αντεπεξέλθουν στις σύγχρονες ανάγκες της παραγωγής. Στενά συνδεδεμένη μ' αυτήν την προσπάθεια είναι η εκρηκτική αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας που τα τελευταία χρόνια σημειώνεται.

Κατά το 2002 με στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης του ΟΟΣΑ και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου η μέση αύξηση της παραγωγικότητας στη χώρα μας κινήθηκε στο 3,7% έναντι μόλις 0,8% στην ευρωζώνη. Το 2003 τα αντίστοιχα ποσοστά αύξησης διαμορφώνονται για την Ελλάδα το 2,5% και για την ευρωζώνη στο 1,1%, ενώ για το 2004 προβλέπονται αντιστοίχως 2,5% και 1,6%.

Στο χώρο της υγείας η Ελλάδα είναι η χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης με υποδομές υγείας πιο πρόσφατης και σύγχρονης κατασκευής. Παράλληλα συνεχίζεται η προσπάθεια για τον εκσυγχρονισμό της Δημόσιας Διοίκησης. Η προσπάθεια αυτή πέραν των υποδομών για την ανάπτυξη νέων υπηρεσιών για την εξυπηρέτηση του πολίτη, περιλαμβάνει την πλήρη μηχανογράφηση υπηρεσιών του δημόσιου τομέα που θα επιφέρει αύξηση της παραγωγικότητας, θα επηρεάσει θετικά το σύνολο της ελληνικής οικονομίας και θα βελτιώσει το επίπεδο των προσφερομένων υπηρεσιών.

Στον τομέα της μηχανογράφησης και των νέων τεχνολογιών πραγματοποιείται μια πραγματική επανάσταση και η χώρα μας εισέρχεται χωρίς επιστροφή στην εποχή των νέων τεχνολογικών κατακτήσεων.

Ενδεικτικές είναι οι περιπτώσεις στην εκπαίδευση όπου από μια σχέση πενήντα ένας μαθητής ανά υπολογιστή θα φθάσουμε σε δέκα μαθητές ανά υπολογιστή. Όπως επίσης στη σχέση επτά υπολογιστών ανά δέκα υπαλλήλων του δημοσίου και πενήντα χειριστών internet ανά εκατό κατοίκους.

Άλλος μεγάλος τομέας παρέμβασης είναι αυτός της προστασίας της υγείας και της βελτίωσης της ποιότητας της ζωής. Με την ολοκλήρωση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης το 70% του πληθυσμού θα διασυνδέεται με σύστημα αποχέτευσης, το 75% του πληθυσμού θα εξυπηρετείται από βιολογικό καθαρισμό, το 55% του πληθυσμού θα έχει παροχή πόσιμου νερού κοινοτικών προδιαγραφών και άλλα πολλά και σημαντικά στα θέματα διαχείρισης απορριμμάτων και μια σειρά από παρόμοια ζητήματα, ενώ η προσπάθεια της χώρας μας συνεχίζεται για την κατάκτηση ενός καινούργιου μέλλοντος με κινητήριο μοχλό το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων.

Τα αποτελέσματα αυτής της προσπάθειας είναι εμφανή. Πέρα από την αύξηση της παραγωγικότητας, υπάρχει σαφής βελτίωση του επιχειρηματικού κλίματος. Οι εισηγμένες επιχειρήσεις αναμένονται μέσα στο 2003 να σημειώσουν αύξηση κερδών κατά 20%. Το ποσοστό αύξησης του ΑΕΠ παραμένει στην πρώτη θέση στην ευρωζώνη, η ανεργία μειώνεται και εκατοντάδες χιλιάδες θέσεις δημιουργούνται. Μέσα από τα μεγάλα έργα, ιδιαίτερα τους μεγάλους οδικούς άξονες και τις προσπάθειες ανάπτυξης της περιφέρειας ξεχασμένες περιοχές της πατρίδας μας έρχονται στο προσκήνιο. Όποιος για παράδειγμα έχει καιρό για να πάει και να επισκεφθεί τον άξονα της οροσειράς Πίνδου, θα εκπλαγεί από τη νέα πραγματικότητα. Χωριά ξαναζωντανεύουν, υποδομές αναπτύσσονται με γρήγορους ρυθμούς, συγκριτικά πλεονεκτήματα αναδύονται και αξιοποιούνται.

Ο ιδιωτικός παράγοντας με τη βοήθεια των γνωστών προγραμμάτων leader και μια σειρά από άλλα προγράμματα δίνει αποφασιστικό παρών στη νέα αναπτυξιακή προσπάθεια.

Ήθελε μεγάλο κουράγιο, πίστη και αποφασιστικότητα για την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να απορρίψει την πεπατημένη της επιλεκτικής απόφασης και να προχωρήσει σε μια πολυμέτωπη, σε μια συνολική προσπάθεια ανάπτυξης. Απαιτείτο ισχυρή πολιτική βούληση προκειμένου να αποκεντρωθεί το 80% των διαθέσιμων πόρων από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης στην περιφέρεια.

Παρόμοια εγχειρήματα απαιτούν όραμα και ξεκάθαρους πολιτικούς στόχους, απαιτούν πίστη που μας καθιστά αμετακίνητους για τη δημιουργία μιας σύγχρονης και ισχυρής Ελλάδας.

Θα μπορούσαμε να ακολουθήσουμε και εμείς το παράδειγμα άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που εντόπισαν τις προσπάθειές τους σε πέντε με έξι τομείς τους οποίους μπορούσαν εύκολα να διαχειριστούν. Εμείς όμως επιλέξαμε το δύσκολο δρόμο, τη μάχη της ανάπτυξης σε όλα τα επίπεδα και βεβαίως δικαιωθήκαμε. Παρ' όλα αυτά, μερικοί συνεχίζουν μονότονα να

ομιλούν και να επαναλαμβάνουν για μια οικονομία σε κατάρρευση και να παραπληροφορούν ιδιαίτερα στην επαρχία πως ό,τι γίνεται οφείλεται σε πόρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί ότι υπάρχουν πόροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μάλιστα πολύ σημαντικοί.

Κανείς όμως δεν δικαιούται να παραβλέψει ότι οι οικονομίες που δεν είναι ισχυρές όσο η ελληνική και δεν διαθέτουν ισχυρούς εθνικούς πόρους που να καλύπτουν σχεδόν το 50% του συνόλου δεν είναι δυνατόν να πραγματοποιήσουν ένα γιγαντιαίο αναπτυξιακό πρόγραμμα, όπως αυτό του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης που εφαρμόζουμε στη χώρα μας. Καμιά κυβέρνηση δεν θα μπορούσε να ολοκληρώσει ένα παρόμοιο δύσκολο εγχείρημα, εάν δεν διέθετε βεβαιότητα στην αποτελεσματικότητά της και στις οργανωτικές της δυνατότητες. Καμιά χώρα δίχως αυτές τις προϋποθέσεις δεν θα μπορούσε να διοργανώσει Ολυμπιακούς Αγώνες όσο και αν γυρίσουμε πίσω. Όσο και αν πάμε μπροστά στη οργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων, το 2008, το 2012, θα διαπιστώσουμε ότι ουδέποτε μια χώρα των 10 εκατομμυρίων κατοίκων αποτόλμησε να αναλάβει την πραγματοποίηση ενός παρόμοιου εγχειρήματος. Η χώρα μας είναι η μοναδική που το αποτόλμησε, γιατί πιστεύει στις δυνάμεις που διαθέτει και πιστεύει στις δυνατότητες της εθνικής μας οικονομίας.

Μερικοί συνεχίζουν να ανησυχούν δημοσίως για το τι θα συμβεί μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Τους καθησυχάζουμε. Τίποτε δυσάρεστο δεν πρόκειται να συμβεί. Αρκεί κάποιος να μελετήσει τη διάρθρωση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων του 2004 και να πειστεί, να διαπιστώσει πόσοι εθνικοί πόροι απελευθερώνονται μετά την ολοκλήρωση των Ολυμπιακών Αγώνων, πόροι που θα διατεθούν στη νέα φάση ανάπτυξης. Αρκεί κάποιος να σκεφθεί για την αύξηση των διαθέσιμων πόρων που προκύπτει κάθε χρόνο από την αύξηση του ΑΕΠ. Μέχρι το τέλος του 2006 η αύξηση του ΑΕΠ της χώρας υπολογίζεται σε 7% περίπου με αποτέλεσμα το ΑΕΠ της χώρας να φθάσει τα 170 δισεκατομμύρια ευρώ, όσο δηλαδή, είναι της Τουρκίας με εβδομήντα εκατομμύρια κατοίκους. Αρκεί να υπολογίσουμε την απελευθέρωση των τεράστιων οικονομικών πόρων που συντελείται από την αναδιάρθρωση των Ενόπλων Δυνάμεων. Αρκεί να σκεφθούμε πόσοι πόροι απομένουν από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και πόσοι πόροι έρχονται από το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και από τους μεγάλους άξονες της Ευρώπης με το σημαντικό μερίδιο που ανήκει στη χώρα μας.

Γι' αυτό και η Κυβέρνηση προχωρά μπροστά με πίστη στις δυνατότητες της και στις δυνατότητες της εθνικής οικονομίας. Προωθεί με ταχύτατους ρυθμούς νέα δέσμη μεγάλων έργων, το οδικό άξονα Λαμίας-Καλαμπάκας, το νέο οδικό άξονα της Κρήτης, την Ιονία Οδό που ενώνει την Εγνατία με την Καλαμάτα, τον οδικό άξονα Καλαμάτας-Τριπόλεως αυτό το κρίσιμο περιορισμένης έκτασης κομμάτι. Τα περισσότερα έργα πραγματοποίησης των νέων μεγάλων έργων θα δημοπρατηθούν μέσα στο 2004 μαζί βεβαίως με το μετρό της Θεσσαλονίκης και την υποθαλάσσια αρτηρία.

Σύμφωνα με όσα ανέφερα προηγουμένως το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων θα επιμηκύνεται από χρόνο σε χρόνο στηριζόμενο σε μία εθνική οικονομία με σφρίγος και δυναμική η οποία θα επεκτείνεται συνεχώς με υψηλούς ρυθμούς εξασφαλίζοντας ανάπτυξη και κοινωνική προκοπή. Για όλους αυτούς τους λόγους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας καλώ να υπερψηφίσετε τον Προϋπολογισμό του Κράτους για το 2004 και το ενσωματωμένο σε αυτόν πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Τατούλης.

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, η κατάθεση της συζήτησης του εκάστοτε προϋπολογισμού είναι η στιγμή εκείνη που οι όποιες κομματικές σκοπιμότητες και επιδιώξεις οφείδουν να παραμερίζονται και να επικρατεί η νηφαλιότητα η ισορροπημένη προσέγγιση και η οξυδερκής ανάλυση.

Είμαι της άποψης, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι η κοινή γνώμη της χώρας μας από μία τέτοια συζήτηση δεν αποζητά να ακούσει επιστημονικές αναλύσεις με εμμονή στην αριθμολαγεία

ούτε βεβαίως καταστροφολογικές αναλύσεις δίχως ρεαλισμό και νηφαλιότητα. Τον ελληνικό λαό τον απασχολεί το άμεσο οικονομικό του μέλλον, τον απασχολεί η πραγματική οικονομική δυνατότητα της χώρας στα χρόνια που έρχονται. Τον απασχολεί αν ο φετινός Προϋπολογισμός είναι σε θέση να δώσει λίγο περισσότερο φως στην γκρίζα καθημερινότητά του και αν με πραγματικά στοιχεία και όχι βάσει καλών προθέσεων ή υπεραισιόδοξων προσεγγίσεων ενυπάρχει η ρεαλιστική προοπτική ανάταξης της εγχώριας οικονομίας μας από το τέλμα στο οποίο έχει περιέλθει σήμερα.

Από μία τέτοια συζήτηση οφείλουν να εξαχθούν συγκεκριμένα και απτά συμπεράσματα τα οποία οφείλουν να καταλήγουν στο εξής απλό αλλά όχι απλουστευμένο ερώτημα: Μπορεί άραγε η σημερινή Κυβέρνηση να διαχειριστεί με επιτυχία και ρεαλισμό το οικονομικό μέλλον αυτού εδώ του τόπου; Έχει η σημερινή Κυβέρνηση τη δυνατότητα να οικοδομήσει ένα νέο πλαίσιο οικονομικής ευημερίας, δημοσιονομικής σταθερότητας και αναπτυξιακών πρωτοβουλιών που θα είναι σε θέση να οδηγήσουν τη χώρα με ασφάλεια και δίχως κραδασμούς στη νέα εποχή; Με πολύ απλά λόγια, κυρίες και κύριοι, αξίζει ο Έλληνας πολίτης να εμπιστευτεί το δικό του αύριο στη σημερινή Κυβέρνηση;

Για να απαντήσουμε στα παραπάνω ερωτήματα, αγαπητοί συνάδελφοι, εμείς στη Νέα Δημοκρατία δεν είμαστε διατεθειμένοι να ακολουθήσουμε την καταστροφολογική σχολή του «ερχόμαστε να παραλάβουμε καμένη γη». Δεν θα καταστροφολογήσουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, αλλά ούτε είμαστε έτοιμοι να χαριστούμε στους σημερινούς κυβερνώντες που μετά από δέκα χρόνια αδιάλειπτης παρουσίας στο τιμόνι της διακυβέρνησης του τόπου έρχονται να μας παρουσιάσουν νέα οράματα και σχεδιασμούς για το μέλλον. Ξεχνάνε, όμως, το παρόν. Και το παρόν είναι αυτό που θα τους κρίνει στις επερχόμενες εκλογές.

Το πρώτο στοιχείο που ακόμα και ο πλέον αδιάφορος πολίτης αυτής της χώρας αντιλαμβάνεται μετά από την πρώτη γνώση του φετινού Προϋπολογισμού είναι ότι αυτός χρησιμοποιείται ως άλλος ένας προεκλογικός μοχλός που στοχεύει αυστηρά και μόνο στη διατήρηση της υφιστάμενης καθεστηκυίας αρχής.

Ο φετινός Προϋπολογισμός είναι κατηγορηματικά και ξεκάθαρα ένας προεκλογικός Προϋπολογισμός που υποβαθμίζεται από την ίδια την Κυβέρνηση στον αδόκιμο ρόλο ενός προεκλογικού Δούρειου Ίππου επιδιώκοντας να δημιουργήσει την αίσθηση μιας πρόσκαιρης έστω οικονομικής ασφάλειας στον ελληνικό λαό ώστε να επιτευχθεί η διατήρησή της στην εξουσία.

Είναι, όμως, πλέον προφανές ότι ο Έλληνας πολίτης έχει απολέσει ακόμα και την ύστατη ικμάδα εμπιστοσύνης του προς τα λόγια, τις υποσχέσεις και τις δεσμεύσεις της σημερινής Κυβέρνησης, υποσχέσεις και δεσμεύσεις σε χρόνο παρελθοντικό και αόριστο.

Υποστηρίζει για παράδειγμα η σημερινή Κυβέρνηση ελαφρά τη καρδία πως τα φορολογικά έσοδα του τρέχοντος οικονομικού έτους θα αυξηθούν, δίχως όμως να μας λέει πάνω σε ποια θεωρητική ή πραγματιστική βάση μπορεί να πραγματοποιηθεί κάτι τέτοιο, όταν μάλιστα οι φοροελεγκτικοί μηχανισμοί του κράτους χαρακτηρίζονται από μία δομική αδυναμία εκτέλεσης των καθηκόντων τους ώστε να μην ταράζονται και να ανησυχούν από κανέναν οι δυνάμεις της διαπλοκής και της αδιαφάνειας που ευημερούν σήμερα στην Ελλάδα του 21ου αιώνα.

Από την άλλη, το ίδιο το φορολογικό σύστημα της χώρας δεν στοχεύει στη φορολόγηση επί του πραγματικού εισοδήματος του Έλληνα πολίτη, αλλά αρκείται στη διατήρηση ενός αναχρονιστικού συστήματος που στηρίζεται σε μία σωρεία έμμεσων φορολογικών επιβαρύνσεων καθιστώντας τον κάθε ένα όμηρο του σημερινού εκσυγχρονιστικού, παρεμβατικού κρατικού μηχανισμού.

Διαβάζοντας τον φετινό Προϋπολογισμό γινόμαστε αποδέκτες της αδικαιολόγητης και καθ' όλα ανεδαφικής αισιοδοξίας της σημερινής Κυβέρνησης για μείωση του ελλείμματος της γενικής κυβέρνησης στο 1,2% του ΑΕΠ όταν το απόλυτο σύνολο των διεθνών οικονομικών οργανισμών αδυνατούν να ενστερνιστούν την κυβερνητική θριαμβολογία.

Για παράδειγμα ο ίδιος ο ΟΟΣΑ, ο μοναδικός ίσως διεθνής οργανισμός ο οποίος προσεγγίζει με τα στοιχεία του τις κυβερνητικές προβλέψεις, μιλάει για διατήρηση υψηλών ελλειμμάτων στο 1,5% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος και όταν το δημόσιο χρέος της χώρας συνεχίζει να παραμένει στα υψηλά επίπεδα άνω του 100% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος.

Η σημερινή Κυβέρνηση παρουσιάζει μια γενικευμένη ελλειμματική, αλλά και ανεύθυνη στάση απέναντι στη μακροπρόθεσμη δημοσιονομική πολιτική της χώρας, γεγονός που μπορεί να δικαιολογήσει την απαράδεκτη –κατά την προσωπική μου άποψη– κατακόρυφη αύξηση του δημόσιου χρέους, το οποίο μόνο μέσα στο εννιάμηνο Ιανουαρίου-Σεπτεμβρίου του τρέχοντος έτους ξεπέρασε τα 178,887 δισεκατομμύρια ευρώ αυξανόμενο κατά 117,6% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος.

Και αλήθεια, πώς μπορεί να προβλέπει η Κυβέρνηση σημαντική μείωση του δημόσιου χρέους για τα επόμενα έτη -98,5% για το 2005 και 90,5% για το 2006- όταν οι κρυφές δαπάνες το επιβαρύνουν και το κρατούν στάσιμο σε μία λογική στρουθοκαμηλισμού και άρνησης της πραγματικότητας; Θα έχει πολύ ενδιαφέρον να ακούσουμε με ποιον τρόπο η Κυβέρνηση θα δικαιολογηθεί απέναντι στις ευθείες κατηγορίες του Ελεγκτικού Συνεδρίου για μη καταγραφή δαπανών στα ελλείμματα του προϋπολογισμού ύψους 10 δισεκατομμυρίων ευρώ για το οικονομικό έτος 2002. Την ίδια τακτική της εξαφάνισης και της αποσιώπησης ακολούθησε η σημερινή Κυβέρνηση και με τα στρατιωτικά δάνεια ύψους 5,83 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Η Κυβέρνηση επιδιώκει να μας πείσει ότι η χώρα μας βαδίζει με σίγουρα και σταθερά βήματα προς τη δημοσιονομική ευταξία παραλείποντας εντέχνως να αναφέρει στον ελληνικό λαό ότι τα λογιστικά ατακτοποίητα ποσά δαπανών του προϋπολογισμού στο τέλος του 2002 ανήλθαν στα 5,1 δισεκατομμύρια ευρώ και ότι στον τομέα δημοσίων επενδύσεων διαπιστώνεται πληθώρα ατακτοποίητων πληρωμών ύψους 3.814,18 εκατομμυρίων ευρώ.

Ξεπερνών το πρώτο μέρος των γενικών επιστημόσεων μου στον φετινό Προϋπολογισμό και προχωρώ στις ειδικές επιστημόσεις πάνω στα στοιχεία γύρω από την περιφερειακή ανάπτυξη, την κοινωνική πολιτική και την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Η προσπάθεια της παραπλάνησης της ελληνικής κοινής γνώμης γίνεται ακόμα πιο έντονη σ' αυτούς τους τρεις επιμέρους παράγοντες.

Ξεκινώντας από την περιφερειακή ανάπτυξη είναι σημαντικό να τονίσουμε ότι η τελευταία εικοσαετία μπορεί να χαρακτηριστεί ως η μεγάλη χαμένη ευκαιρία της χώρας για μια ουσιαστική και αποδοτική πολιτική περιφερειακής ανάπτυξης που θα λειτουργούσε ευεργετικά ως προς την πραγματική σύγκλιση της περιφέρειας με το υπερδιογκωμένο μητροπολιτικό κέντρο. Δεν προσελκύνθηκαν επενδύσεις, δεν δόθηκαν κίνητρα για την επίτευξη μακροοικονομικών επενδυτικών έργων στις περιφέρειες της χώρας, που λόγω ειδικών συνθηκών –γεωγραφικών, ενεργειακών και άλλων– όφειλαν να αξιοποιηθούν ως περιοχές ανάπτυξης πρώτης επιλογής.

Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να έχουμε σήμερα μια παράλυτη περιφερειακή ραχοκοκαλιά με την Ήπειρο, την ανατολική Μακεδονία, τη δυτική Ελλάδα και την Πελοπόννησο να βρίσκονται στα περιθώρια της ανάπτυξης, να έχουν να αντιμετωπίσουν ένα τεράστιο κύμα εσωτερικής μετανάστευσης προς το μητροπολιτικό κέντρο, να έχουν να αντιμετωπίσουν μια δομική ετεροβαρή ανισοκατανομή του πλούτου και του βιοτικού επιπέδου των πολιτών αυτών, που συνεχίζουν και επιμένουν να ζουν και να προσφέρουν στον τόπο τους σε σύγκριση με τους κατοίκους των δύο μεγάλων αστικών κέντρων της χώρας.

Οι έξι από τις δέκα φτωχότερες περιοχές της Ευρώπης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ελληνικές. Ούτε όμως και αυτό το αδιαμφισβήτητο γεγονός είναι αρκετό να κάμψει την αισιοδοξία των κυβερνώντων, οι οποίοι υπόσχονται ένα καλύτερο αύριο για την περιφέρεια της χώρας μέσα από τον φετινό Προϋπολογισμό, που κύριο χαρακτηριστικό έχει έναν λανθάνων αστικοκεντρισμό, αφού ακόμα και ο μεγάλος στόχος της διενέργειας των πλέον λαμπρών και επιτυχημένων Ολυμπιακών Αγώνων διαστρεβλώθηκε από τη σημερινή Κυβέρνηση και χρη-

σιμοποιήθηκε ως άλλοθι για την περαιτέρω διάνοιξη της ψαλίδας μεταξύ μητροπόλης και περιφέρειας.

Η Νέα Δημοκρατία –το έχω επαναλάβει πολλές φορές, επιτρέψτε μου να το ξαναπώ και σήμερα- στέκεται με υψηλό αίσθημα ευθύνης στο πλευρό της σημερινής Κυβέρνησης, ώστε οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004 να γίνουν σημείο αναφοράς για όλες τις άλλες πόλεις του πλανήτη, που θα τους διοργανώσουν στο μέλλον. Δεν μπορεί όμως να μην αντιδράσει στο γεγονός ότι και ο ίδιος ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας παραδέχεται την εγκατάλειψη της περιφερειακής ανάπτυξης για χάρη των ολυμπιακών έργων και όταν ο φετινός Προϋπολογισμός προβλέπει μείωση των πιστώσεων των περιφερειακών υπηρεσιών στο 50% απ' ό,τι είναι σήμερα.

Δεν μπορούμε να μείνουμε απαθείς και να μοιραστούμε την αδικαιολόγητη αισιοδοξία σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, όταν οι επιχορηγήσεις της Κυβέρνησης στους περιφερειακούς οργανισμούς μειώνονται κατά 50 εκατομμύρια ευρώ, όταν τα ποσοστά της ανεργίας στην περιφέρεια ξεπερνούν κατά πολύ τον μέσο κοινοτικό όρο. Σε περιοχές όπως η δυτική Μακεδονία για τους νέους κάτω των είκοσι πέντε ετών η ανεργία πλησιάζει το 50% του μέσου όρου των χωρών της ευρωζώνης, ενώ η ανεργία των γυναικών στην Πελοπόννησο αγγίζει το 30% με 40% αντιστοίχως.

Η σημερινή Κυβέρνηση ναρκοθετεί το μέλλον και την ευημερία των πολιτών της χώρας, αδυνατώντας να απορροφήσει τα κοινοτικά κονδύλια του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και να τα χρησιμοποιήσει για έργα υποστήριξης των οικονομικών υποδομών της περιφέρειας, σε μια στιγμή που ακόμα και τα ολυμπιακά έργα των Αθηνών, λόγω της αναποτελεσματικότητας και του κυβερνητικού αναχρονισμού χρηματοδοτούνται αποκλειστικά και μόνο από τα ταμεία του κράτους.

Αν αυτήν την Ελλάδα υπόσχεστε εσείς, εμείς ανοίγουμε τα χέρια μας προς τους Έλληνες και τους λέμε «Ανάπτυξη για όλους, ανάπτυξη παντού, από το κέντρο των Αθηνών μέχρι και τον τελευταίο ακριτικό δήμο της χώρας».

Ας πάμε και στην κοινωνική πολιτική της σημερινής Κυβέρνησης, η οποία διαφημίζει την κοινωνική της ευαισθησία, δίχως όμως να περνά από τα λόγια στις πράξεις. Είναι σημαντικό να τονιστεί ξανά ότι είναι ίσως η πρώτη φορά που οι προεκλογικές υποσχέσεις της Κυβέρνησης εντάσσονται στον Προϋπολογισμό του 2004, επιβαρύνοντας τα κρατικά ταμεία και επιμερίζοντας το βάρος σε όλους ανεξαρτήτως τους Έλληνες, ακόμα και σε αυτούς που δήθεν θέλουν να βοηθήσουν.

Σε μια εποχή που η παγκοσμιοποιημένη σύγκλιση σε μικροοικονομικό και μακροοικονομικό επίπεδο αναγκάζει τις σοσιαλιστικές και σοσιαλδημοκρατικές κυβερνήσεις της Ευρώπης να εγκαταλείψουν τις ιδεολογικές τους αγκυλώσεις περί της στατικής κρατικιστικής κοινωνικής πολιτικής και να προχωρήσουν σε νέες και σύγχρονες δυναμικές κοινωνικές συνοχής και στήριξης, η εδώ Κυβέρνηση, λες και το ημερολόγιο στο Μέγαρο Μαξίμου είναι κολλημένο στη δεκαετία του '80 ή πάλι λες και η εθνική μας οικονομία δεν επηρεάζεται από το νέο παγκόσμιο οικονομικό περιβάλλον, εμμένει και ενδυναμώνει πεπερασμένες λογικές και ημίμετρα, που δοκιμάστηκαν και στο παρελθόν προκαλώντας έντονους κοινωνικούς κραδασμούς και ανυπολόγιστη ζημιά στους δείκτες της οικονομίας της χώρας.

Ο φετινός Προϋπολογισμός νομιμοποιεί τη χορήγηση κρατικής ελεημοσύνης, υποβαθμίζοντας τον Έλληνα πολίτη, που ανήκει στα ασθενή κοινωνικά στρώματα, στο ρόλο του επαίτη. Ίσως πιστεύουν οι κρατούντες ότι το βασικό αίτημα όλων των Ελλήνων για άνοδο του βιοτικού τους επιπέδου μπορεί να επιτευχθεί μέσα από την αύξηση των αγροτικών συντάξεων κατά 30 ευρώ το μήνα, ή με την εξασφάλιση του εφάπαξ επιδόματος των 150 ευρώ σε άνεργα ζευγάρια με ανήλικα παιδιά για την αγορά σχολικών.

Το γεγονός ότι η χώρα στερείται ισχυρών αναπτυξιακών δομών, που θα είναι ικανές να προσελκύσουν ξένους επενδυτές και θα δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας, αποσιωπάται εντέχνως, αλλά προκύπτει ως λογικό συμπέρασμα μέσα από τις σελίδες του φετινού Προϋπολογισμού.

Είναι απορίας άξιο και ίσως αποτελεί εκσυγχρονιστική πατέ-

ντα το γεγονός ότι ο κάθε Έλληνας πολίτης από την ηλικία των δεκαοκτώ ξεκινά τη ζωή του στο στίβο της παραγωγικής διαδικασίας με ένα δημόσιο χρέος να τον κρατά στον πάτο των εξελίξεων, σε μια χρονική στιγμή που ο ίδιος ο Πρωθυπουργός της χώρας αναγγέλλει την περίφημη Χάρτα Σύγκλισης.

Δεν μας απαντά, όμως, η Κυβέρνηση με ποιο τρόπο θα υλοποιηθούν οι συγκεκριμένες δεσμεύσεις, όταν οι μεταβαστικές πληρωμές πρόνοιας μειώνονται από το 2003 στο 2004 κατά 20 δισεκατομμύρια ευρώ και όταν μέχρι σήμερα, συυπολογίζοντας την προκαθορισμένη προκαταβολή ύψους 7%, έχει απορροφηθεί μόνο το 15% των κοινοτικών πόρων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης ή όταν υπήρξε μείωση στις καθαρές εισροές επενδύσεως συνολικά από 7.075.000 εκατομμύρια ευρώ το 2002 σε 1.463.000 ευρώ το 2003.

Όπως προκύπτει από τα ίδια τα στοιχεία του φετινού Προϋπολογισμού, η Κυβέρνηση επικροτεί τη διαιώνιση μιας κατάστασης που ο χαμηλόμισθος ή ο άνεργος Έλληνας πολίτης θα προσβλέπει και θα ελπίζει στη μεγαλοθυμία του κράτους, λίγο πριν από κάθε εκλογική διαδικασία.

Η αναχρονιστική προσέγγιση όμως της σημερινής Κυβέρνησης και η αστήρικτη αισιοδοξία που απορρέει μέσα από έναν προϋπολογισμό που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως ο γίγαντας των παιδικών παραμυθιών με τα πήλινα πόδια προκύπτει και μέσα από τα στοιχεία αναφορικά με την Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Στο φετινό, λοιπόν, Προϋπολογισμό ούτε μια από τις πενήντα πέντε νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις της χώρας δεν έχουν πλεονασματικό προϋπολογισμό και μόλις δεκατρείς έχουν ισοσκελισμένο. Τι σημαίνει, λοιπόν, αυτό; Ότι η Κυβέρνηση μοιράζει απλόχερα αρμοδιότητες χωρίς όμως να χορηγεί τους ανάλογους πόρους, αρνούμενη μάλιστα το δικαίωμα στις αυτοδιοικήσεις να χορηγούν ίδιους φόρους. Έχουμε μ' αυτόν τον τρόπο μια εμφανή παράβαση στην κανονιστική αρμοδιότητα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης περί επιβολής τελών και φόρων που ουσιαστικά στοχεύει στην αποδυνάμωση του όλου θεσμού και στην ενδυνάμωση του ήδη υπερδιογκωμένου κεντρικού κρατικού μηχανισμού.

Το τι πιστεύει η σημερινή Κυβέρνηση σχετικά με την αξιακή συμβολή της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης στο πλαίσιο της εύρυθμης λειτουργίας της Ελλάδας του 21ου αιώνα αποδεικνύεται για παράδειγμα μέσα από το γεγονός ότι πέρυσι η Κυβέρνηση επιχορήγησε τις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις με 436 εκατομμύρια ευρώ, ενώ φέτος προβλέπεται μείωση 37,9%, δηλαδή περίπου 270 εκατομμύρια ευρώ.

Είναι, λοιπόν, πραγματικά απορίας άξιο πώς ενώ αυξάνεται, σύμφωνα με τον κ. Χριστοδουλάκη, ο Προϋπολογισμός δημοσίων επενδύσεων σε 9.250 εκατομμύρια ευρώ, 7,6% συγκριτικά με το προηγούμενο οικονομικό έτος, εν τούτοις μειώνονται οι επιχορηγήσεις προς την Τοπική Αυτοδιοίκηση με αποτέλεσμα να μην υποβαθμίζεται μόνο ο ρόλος και η σημασία αυτής, αλλά να υποβοηθείται εμμέσως η περαιτέρω γιγάντωση της γραφειοκρατικής δόμησης και δυσλειτουργίας της κεντρικής διοίκησης και να επηρεάζεται με τον πλέον αρνητικό τρόπο το ίδιο το βιοτικό επίπεδο των πολιτών.

Ο φετινός Προϋπολογισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχει κάτι καινούργιο να προσθέσει σε μια μακρά σειρά οικονομικών διαστρεβλώσεων από το κυβερνών κόμμα. Πάντα οι αριθμοί ευημερούν, αλλά αυτό δεν μεταφράζεται σε ανάλογη ευημερία των πολιτών. Οι όροι όμως της σύγχρονης πολιτικής απαιτούν από τον φορέα εκφοράς αυτής να ξεπεράσει την ανάλυση των οικονομικών στοιχείων και των αριθμών και να μιλήσει με απτά παραδείγματα και στοιχεία γύρω από την αδιαφάνεια και τον αναχρονισμό, που είναι οι βασικοί πυλώνες στήριξης της σημερινής Κυβέρνησης.

Στο τελευταίο, λοιπόν, μέρος της ομιλίας μου θα αποδείξω πως η πρωτογενής αιτία για τη συνολική απορύθμιση του κράτους και της εθνικής οικονομίας είναι η ίδια η επιδίωξη της Κυβέρνησης να διογκώσει ακόμα περισσότερο το σύστημα των πλαταιδικών της σχέσεων με ένα μικρό πυρήνα της κομματικής της νομενκλατούρας, τοποθετώντας στο περιθώριο τη μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού και δυναμιτίζοντας το ίδιο το

οικονομικό αύριο αυτού εδώ του τόπου.

Με υπουργική απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας στις 28-2-2002 συστάθηκε ομάδα εργασίας από Έλληνες και Βρετανούς εμπειρογνώμονες για την επανεξέταση των διαδικασιών κατάρτισης, εκτέλεσης, παρακολούθησης και ελέγχου των δαπανών του Κρατικού Προϋπολογισμού. Με την ολοκλήρωση όμως των εργασιών της ομάδας αυτής των εμπειρογνώμων και την κατάθεση των πορισμάτων στους αρμόδιους φορείς του Υπουργείου Οικονομικών παρατηρείται το εξής: Παράγεται ένα σχέδιο νόμου, το οποίο υιοθετεί πρόχειρα και αποσπασματικά ένα πολύ μικρό μέρος των προτάσεων, ακυρώνοντας ουσιαστικά τα ίδια τα πορίσματα της επιτροπής και διαστρεβλώνοντας το βασικό λόγο και σκοπό της αρχικής σύστασής του. Προβλέπεται η μεταβίβαση του ελέγχου της νομιμότητας και της κανονικότητας των δαπανών, αλλά και της εκκαθάρισης και ενταξιοποίησης των δημοσίων δαπανών στις οικονομικές υπηρεσίες του διατάκτη, παραβλέποντας όμως τη δημιουργία των απαραίτητων υποδομών προώθησης και στήριξης της συγκεκριμένης πρωτοβουλίας, όπως πρότεινε η επιτροπή των εμπειρογνώμων.

Όλα τα παραπάνω όμως έρχονται σε αντίθεση με την επιτροπή των εμπειρογνώμων που πρότειναν τον εξορθολογισμό του συστήματος και τη μείωση του αριθμού των ελεγχών και των ελεγκτικών φορέων, ώστε να αποφευχθεί ο κατακερματισμός των ελεγκτικών πόρων και να μη νομιμοποιείται η διάχυση των ευθυνών, ώστε ουσιαστικά να μην μπορούν να αποδοθούν οι ευθύνες που αναλογούν στον εκάστοτε ελεγκτικό φορέα.

Μέσα από την επιλεκτική και αποσπασματική επιλογή των πλέον ανώδυνων προτάσεων της επιτροπής των εμπειρογνώμων επιτυγχάνεται η εξυπηρέτηση των συμφερόντων της κομματικής νομενκλατούρας της Κυβέρνησης, αφού ουσιαστικά το μόνο για το οποίο προνοεί είναι η δημιουργία δύο νέων θέσεων γενικών διευθυντών και μερικών δεκάδων θέσεων διευθυντών με παχυλές μηνιαίες αμοιβές.

Να, κύριοι συνάδελφοι, τι εννοούμε στη Νέα Δημοκρατία όταν μιλάμε για την επανίδρυση του κράτους και να ποιο το πολιτικό ήθος της σημερινής Κυβέρνησης. Αντί να προνοεί για την πρόοδο και την ευημερία όλων των πολιτών της χώρας, λειτουργεί ως μεσάζων ευρέσεως εργασίας και εξασφάλισης υψηλών μηνιαίων αποδοχών για τους εκλεκτούς και τους κρατικοδίαιτους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο φετινός Προϋπολογισμός αποτελεί το κύκνειο άσμα μιας κυβέρνησης που πρόδωσε κατάφωρα την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού και λειτουργήσε σαν κυβέρνηση της εκλεκτής μειοψηφίας και όχι όλων των Ελλήνων.

Ο Προϋπολογισμός του 2004 αποτελεί το άθροισμα μιας ανεδαφικής υπερασιοδοξίας που δεν στηρίζεται σε κανένα πραγματικό στοιχείο. Λειτουργεί ως έμπρακτη απόδειξη αδυναμίας της σημερινής Κυβέρνησης να αναδειχθεί ως ο σύγχρονος φορέας διαχείρισης που θα είναι ικανός να οδηγήσει τη χώρα με ασφάλεια στη νέα εποχή. Αναδεικνύει την κρατικιστική και αναχρονιστική αντίληψη της σημερινής Κυβέρνησης που έρχεται σε ευθεία αντίθεση με την ανάγκη σύστασης ενός συγχρόνου και ευέλικτου κράτους που θα διασφαλίζει την κοινωνική συνοχή μέσα σε ένα περιβάλλον ευνομίας και ισοπολιτείας για όλους τους Έλληνες και τις Ελληνίδες.

Και αν ακόμη, αγαπητοί συνάδελφοι του κυβερνώντος κόμματος, υποστηρίζετε ότι ο αντιπολιτευτικός λόγος της Νέας Δημοκρατίας αποτελεί μια έκθεση ιδεών, τότε το μόνο που σας μένει είναι να διαβάσετε τον επιλογο αυτής που θα είναι γραμμένος από τη λαϊκή ετυμηγορία τη νύχτα των εκλογών και θα σας τοποθετεί στο παρελθόν ως μια μακρινή ανάμνηση χαμένων ευκαιριών και μικροπολιτικών μεθοδεύσεων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Μαγκούφης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός ως καθρέπτης της εκάστοτε κυβερνητικής πολιτικής σε συνδυασμό με την υφιστάμενη κατά-

σταση της χώρας σε όλους τους τομείς και κυρίως της δομής και δυναμικής του παραγωγικού συστήματος, αποτελεί ένα διαλεκτικό γαγγάρι ανάμεσα στο χθες, το σήμερα και το αύριο.

Έχοντας την ευθύνη του ειδικού εισηγητή θα αναφερθώ στο τρίτο κεφάλαιο και συγκεκριμένα στη Χάρτα Σύγκλισης, στα μέτρα κοινωνικής και αναπτυξιακής πολιτικής, στον αναπτυξιακό νόμο, στην πορεία του Γ' Κοινωνικού Πλαισίου Στήριξης και στην περιφερειακή ανάπτυξη. Πριν όμως εισέλθω στην ανάπτυξη αυτών των θεμάτων θα αναφερθώ συνοπτικά στα επιτεύγματα της πολιτικής μας κατά την τελευταία δεκαετία πάνω στα οποία στηρίζεται ο σχεδιασμός της πολιτικής μας για το αύριο της χώρας και του ελληνικού λαού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης και με την έναρξη του 21ου αιώνα εντάθηκαν οι διαδικασίες οικονομικών, κοινωνικών και πολιτικών μετασχηματισμών σε παγκόσμια κλίμακα και ενισχύθηκαν από τις ταχύτερες τεχνολογικές εξελίξεις, τη διαδικασία παγκοσμιοποίησης και την ανάδειξη της γνώσης σε παραγωγικό συντελεστή. Ένα νέο περιβάλλον νέων ευκαιριών αλλά και κινδύνων και ανασφαλειών προέκυψε.

Μέσα σ' αυτό το περιβάλλον με τους αγώνες όλων μας καταστήσαμε την Ελλάδα πόλο σταθερότητας και ανάπτυξης. Από το 1996 και μετά η ελληνική οικονομία βρίσκεται σε ανοδική πορεία. Η πολιτική που εφαρμόσαμε απέδωσε καρπούς. Πετύχαμε τη σύγκλιση στην ΟΝΕ αλλά και την ουσιαστική ενίσχυση του παραγωγικού δυναμικού των εισοδημάτων και του κοινωνικού κράτους. Τα επιτεύγματά μας κατά την τελευταία δεκαετία αποτυπώνονται στους παρακάτω δείκτες και πολιτικές.

Ανάπτυξη. Την τελευταία δεκαετία η Ελλάδα αναπτύχθηκε με μέσο ετήσιο ρυθμό 3,5% ήτοι πενταπλάσιο από το 0,7% της περιόδου 1991-1993 επί Νέας Δημοκρατίας. Σήμερα η ελληνική οικονομία αποτελεί την ταχύτερα αναπτυσσόμενη οικονομία της ευρωζώνης με ρυθμό 4% σε μία Ευρώπη με ανάπτυξη στο 1%.

Δημοσιονομική σταθερότητα. Πετύχαμε τη μείωση του ελλείμματος από 13,6% του ΑΕΠ στο 1,2% και την ανακοπή του ρυθμού ανόδου του δημόσιου χρέους που το 1993 είχε φθάσει το 110% του ΑΕΠ.

Πληθωρισμός. Μειώσαμε τον πληθωρισμό κατά δεκαπέντε μονάδες πλησιάζοντας το 3%, αυξάνοντας έτσι την αγοραστική δύναμη του καταναλωτή.

Επενδύσεις. Με τη μείωση του πληθωρισμού αυξήθηκαν οι επενδύσεις κατά 8% ετησίως έναντι 3% στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η παραγωγικότητα από το 74% ανήλθε στο 86% του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αποκρατικοποιήσεις. Με έσοδα 14 δισεκατομμύρια ευρώ κατά την περίοδο 1994-2001 επιτεύχθηκε η δημοσιονομική εξυγίανση και αύξηση δαπανών για την υγεία και την παιδεία. Άνοιγμα αγορών. Προχωρήσαμε στην απελευθέρωση της αγοράς τηλεπικοινωνιών και κάναμε κρίσιμα βήματα στις αγορές ενέργειας και θαλάσσιων μεταφορών. Ενισχύσαμε τον ανταγωνισμό με παράλληλους μηχανισμούς εποπτείας προς όφελος του καταναλωτή.

Επιχειρηματικότητα. Βελτιώσαμε το επιχειρηματικό περιβάλλον με απλοποίηση των διαδικασιών για την ίδρυση νέων επιχειρήσεων. Παράλληλα μειώνοντας το κόστος διαχείρισης και τη φορολογία ενισχύσαμε τις επιχειρήσεις. Καινοτομία. Η Ελλάδα κατέγραψε σημαντική πρόοδο στην παραγωγή και ενσωμάτωση νέων τεχνολογιών. Οι επενδύσεις στη γνώση αυξήθηκαν με το δεύτερο ταχύτερο ρυθμό στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Κοινωνία της γνώσης και ψηφιακή σύγκλιση. Επιτεύχθηκε ραγδαία πρόοδος έτσι ώστε σήμερα ένας στους τρεις Έλληνες κάνει χρήση ηλεκτρονικού υπολογιστή και ένας στους πέντε κάνει χρήση διαδικτύου, ενώ το 74% των επιχειρήσεων έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο.

Τα εισοδήματα αυξήθηκαν την τελευταία δεκαετία κατά μέσο όρο 2,6% ετησίως πάνω από τον πληθωρισμό, όταν στην Ευρωπαϊκή Ένωση κυμάνθηκαν κάτω από το 1%. Την περίοδο 1990-1993 επί Νέας Δημοκρατίας το πραγματικό κατά κεφαλή εισόδημα ήταν στάσιμο. Οι πραγματικοί μισθοί αυξήθηκαν κατά 20% την τελευταία δεκαετία ενώ η αντίστοιχη αύξηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν 1%. Σήμερα ο μέσος μισθός ξεπερνά το 80%

του αντίστοιχου ευρωπαϊκού. Παράλληλα αυξήθηκαν και οι συντάξεις που ενώ κατά την περίοδο 1990-1993 μειώθηκαν κατά 11%, από το 1994 έως σήμερα η μέση σύνταξη αυξήθηκε κατά 27%.

Στήριξη των χαμηλοσυνταξιούχων. Ενισχύσαμε μέσω του ΕΚΑΣ τριακόσιες χιλιάδες δικαιούχους, οι οποίοι το 1995 εισέπρατταν μόνο την κατώτατη σύνταξη του ΙΚΑ. Σήμερα εισπράττουν ποσό υψηλότερο σε αγοραστική αξία κατά 47%. Φορολογικές ελαφρύνσεις. Δημιουργήσαμε ένα πιο δίκαιο απλό και αποτελεσματικό φορολογικό σύστημα μειώνοντας τη φορολογία των προσωπικών εταιρειών και αυξάνοντας το αφορολόγητο όριο για τους μισθωτούς.

Η ανεργία μειώθηκε από 12% στο 8,9% έχοντας φθάσει το μέσο όρο της Ευρωζώνης. Κοινωνικές δαπάνες. Η Ελλάδα από το 1996 αυξάνει τις κοινωνικές δαπάνες που κάθε χρόνο φθάνουν το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το 27% του ΑΕΠ ετησίως. Οι δαπάνες για την υγεία από το 1995 διπλασιάστηκαν, απορροφώντας το 8% του Κρατικού Προϋπολογισμού και έχουν οδηγήσει στη δημιουργία νοσοκομείων σε επενδύσεις, σε μέσα και σε εξοπλισμό αλλά και στην ενίσχυση του ανθρώπινου δυναμικού.

Παιδεία. Σχεδιάσαμε και υλοποιήσαμε σειρά καινοτόμων υποδομών και νέων θεσμών. Ολοήμερο νηπιαγωγείο και δημοτικό, ενισχυτική διδασκαλία, πρόσθετη διδακτική στήριξη, περιβαλλοντική εκπαίδευση, σχολεία δεύτερης ευκαιρίας. Το 80% των σχολείων σε όλη την Ελλάδα λειτουργεί σε πρωινή βάρδια. Υπάρχουν πεντακόσιες σχολικές βιβλιοθήκες με πλήρη υπολογιστική υποδομή. Υπάρχουν επτά χιλιάδες εργαστήρια υπολογιστών, ενώ όλα τα σχολεία δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και πάνω από το 60% των δημοτικών έχουν σύνδεση στο διαδίκτυο.

Υποδομές. Με έργα πνοής που έχουν ολοκληρωθεί ή ολοκληρώνονται αλλάξαμε την Ελλάδα. Με σημαντικές παρεμβάσεις στο σιδηροδρομικό και οδικό δίκτυο, σε λιμάνια και σε αεροδρόμια, όπως το «Ελευθέριος Βενιζέλος», το μετρό, η ΠΑΘΕ, η Αττική Οδός, η ζεύξη Ρίου-Αντιρρίου, αναβαθμίσαμε τις υποδομές της χώρας δημιουργώντας τη σύγχρονη Ελλάδα. Αγαπητοί φίλοι της Νέας Δημοκρατίας, στη φαντασία των μακετών σας απαντά η χειροπιαστή πραγματικότητα των έργων που Έλληνας πολίτης κάνει χρήση.

Περιβάλλον. Σήμερα λειτουργούν διακόσιες εννέα εγκαταστάσεις επεξεργασίας αστικών λυμάτων έναντι σαράντα εννέα το 1993, ενώ έχουμε σημαντικά βήματα για την εξάλειψη των ανεξέλεγκτων χωματερών, την ασφαλή διαχείριση των στερεών αποβλήτων, την προώθηση της ανακύκλωσης και τη χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας.

Μείωση γραφειοκρατίας. Έχει ήδη ληφθεί από την Κυβέρνηση πλήθος μέτρων μεταξύ των οποίων τα ΚΕΠ, τη χρησιμότητα των οποίων απολαμβάνουν καθημερινά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προς εμπέδωση των ανωτέρω εν περιλήψει εκτεθέντων, καταθέτω στα Πρακτικά δέσμη πινάκων που θα χρησιμεύσουν προς αφύπνιση της Νέας Δημοκρατίας από το λήθαργο στον οποίο βρίσκεται.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Μαγκούφης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα δέσμη πινάκων η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).

Τα ανωτέρω εκτεθέντα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελούν σημαντικά επιτεύγματα όλων των Ελλήνων με τη σωματική διακυβέρνηση της χώρας από το ΠΑΣΟΚ. Όμως, δεν επαναπαυόμαστε σ' αυτές τις κατακτήσεις και συνεχίζουμε δημιουργικά. Με κοινωνική ευαισθησία και όραμα για την Ελλάδα και τον ελληνικό λαό καταθέσαμε τις νέες προτάσεις μας για τη νέα τετραετία μέσω της Χάρτας Σύγκλισης.

Στόχος της Χάρτας Σύγκλισης και της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ είναι να δώσει σάρκα και οστά στο όραμα της επόμενης τετραετίας, δηλαδή, την επιτάχυνση της οικονομικής και κοινωνικής σύγκλισης.

Η σύγκλιση αφορά την απασχόληση, τους μισθούς, τα εισοδήματα, την παραγωγικότητα, την ανταγωνιστικότητα και ταυτόχρονα την ολοκληρωμένη κοινωνική ένταξη, τις κοινωνικές παροχές, την υγεία, την εκπαίδευση, τις σωστές δημόσιες υπη-

ρεσίες και τις σύγχρονες υποδομές.

Η Χάρτα επιδιώκει να αναδείξει τις νέες πηγές ανάπτυξης για την Ελλάδα τα επόμενα χρόνια. Οριοθετεί μετρήσιμους στόχους, σχεδιάζει, καταγράφει και δεσμεύεται για την επίτευξη συγκεκριμένων πολιτικών που θα ακολουθήσει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ την επόμενη τετραετία και που οι βασικές κατευθύνσεις τους ορίζονται από: Αύξηση της απασχόλησης και ενίσχυση των εισοδημάτων, ευκαιρίες και ασφάλεια για όλους, ενδυνάμωση της επιχειρηματικότητας και αύξηση των επενδύσεων, αύξηση της ανταγωνιστικότητας και εμπέδωση της εξωστρέφειας, εκπαίδευση και ενίσχυση της κοινωνίας της γνώσης, οικοδόμηση της Ελλάδας με σύγχρονες υποδομές, προστασία του περιβάλλοντος για βιώσιμη ανάπτυξη, ισχυρές τοπικές κοινωνίες και ανάπτυξη της υπαίθρου και σύγχρονη διακυβέρνηση.

Με αυτές τις πολιτικές που συνοψίζονται σε δύο βασικούς άξονες, ήτοι τη δημιουργία ευκαιριών για τη συμμετοχή όλων στην ανάπτυξη και την ενίσχυση των ασθενέστερων με τη βελτίωση του κράτους πρόνοιας, χτίζουμε την Ελλάδα του αύριο, την Ελλάδα της αισιοδοξίας και της προοπτικής.

Σ' αυτήν την κατεύθυνση με πρόγραμμα μέτρων, πολιτικών και το νέο αναπτυξιακό νόμο στηρίζουμε πρώτον, τους αγρότες με εξασφάλιση κοινοτικών κονδυλίων έως το 2013 για τη γεωργία, με πρόταση στην Ευρωπαϊκή Ένωση για μείωση του ΦΠΑ από 18% σε 8% για τα αγροτικά μηχανήματα, με διασφάλιση της τύχης των μεσογειακών προϊόντων, με φθινό πετρέλαιο για όλους τους αγρότες, με αναπτυξιακά κίνητρα για τους αγροτικούς συνεταιρισμούς, με αύξηση των αγροτικών συντάξεων κατά 30 ευρώ από 1/1/2004, με αύξηση κατά 10% των εξισωτικών αποζημιώσεων των αγροτών που είναι εγκατεστημένοι σε μειονεκτικές περιοχές και με απαλλαγή φόρου για τη μεταβίβαση αγροτικής γης.

Επίσης, στηρίζουμε τους κατοίκους απομονωμένων περιοχών με πολιτικές για εξυπηρέτηση άγονων γραμμών για τα νησιά του Αιγαίου και τις απομακρυσμένες περιοχές, με προγράμματα ανασυγκρότησης και ανάπτυξης υπαίθρου, με εναλλακτικές μορφές τουρισμού και με τη διασύνδεση των τοπικών δραστηριοτήτων με την τοπική παραγωγή.

Επιπλέον, στηρίζουμε τους επιχειρηματίες στην περιφέρεια μέσω ενός νέου αναπτυξιακού νόμου για την άμβλυση των περιφερειακών ανισοτήτων, την ίδρυση περιφερειακών κέντρων Επιχειρηματικότητας και Ανάπτυξης και τη δημιουργία περιφερειακών κεφαλαίων επιχειρηματικών συμμετοχών.

Παράλληλα, στηρίζουμε τους νέους επιχειρηματίες με χαμηλά επιτόκια και επιδότηση επενδύσεων, με τη στήριξη δεκαπέντε χιλιάδων μικρομεσαίων επιχειρήσεων από το Ταμείο Εγγυοδοσίας που εγκαινίασε σήμερα ο Πρωθυπουργός μας Κώστας Σημίτης, με μείωση του συντελεστή φορολογίας κερδών από το 35% στο 30%, με μείωση του μη μισθολογικού κόστους εργασίας έως 15%, με βελτίωση των όρων ίδρυσης επιχειρήσεων και με στήριξη των εξαγωγών και με την αναβάθμιση και προβολή του τουριστικού προϊόντος.

Στηρίζουμε τους επενδυτές με λειτουργία Κέντρων Υποδοχής Επενδυτών σε κάθε νομό, με βελτίωση κινήτρων για μεγάλες επενδύσεις με δεκαετή τεκμαρτή και προβλέψιμη φορολόγηση και μειωμένη απαίτηση και με απλοποίηση του νέου θεσμικού πλαισίου και στήριξη ξένων επενδύσεων.

Στηρίζουμε τους ερευνητές με ευνοϊκή φορολογική μεταχείριση δαπανών για έρευνα, με πρόωθηση της καινοτομίας, με αύξηση της χρηματοδότησης της δημόσιας έρευνας, με χρηματοδότηση συνεργασιών μεταξύ παραγωγικών και ερευνητικών φορέων.

Και καθώς για μας η φτώχεια και ο αποκλεισμός δεν έχουν θέση στη σύγχρονη Ελλάδα στηρίζουμε τους οικονομικά ασθενέστερους. Στηρίζουμε τους μακροχρόνια άνεργους, γιατί το δικαίωμα στην εργασία αποτελεί προϋπόθεση για το δικαίωμα στη ζωή. Προωθούμε το «Συμβόλαιο νέας ευκαιρίας» το οποίο συνδυάζει κατάρτιση και επιδοτούμενη απασχόληση με μείωση του μη μισθολογικού κόστους της εργασίας για τους εργοδότες.

Στόχοι μας: Το 30% των μακροχρόνια ανέργων να συμμετέχει σε ενεργά προγράμματα απασχόλησης. Κάθε άνεργος να έχει

προσφορά θέσης ή επιμόρφωσης εντός ενός έτους. Η σύνδεση των επιδομάτων ανεργίας με την προσφορά μερικής απασχόλησης. Η αύξηση των επιδομάτων ανεργίας και ενοικίου από 12-1-2004.

Στηρίζουμε τις γυναίκες: Με ενθάρρυνση της μερικής απασχόλησης και άρση αντικινήτρων στις ασφαλιστικές ρυθμίσεις. Με επέκταση του δικτύου βρεφονηπιακών και παιδικών σταθμών και του ολοήμερου σχολείου. Με επιδοτούμενα προγράμματα για δομές στήριξης όπως τα ΚΔΑΠ. Με επιδότηση εργοδοτικών εισφορών επί ένα έτος για άνεργες μητέρες δύο παιδιών και άνω. Με απαλλαγή από καταβολή ασφαλιστικών εισφορών για την αγρότισσα για ένα χρόνο από τη γέννηση του δεύτερου παιδιού.

Στηρίζουμε τους κοινωνικά αποκλεισμένους: Με αύξηση των δαπανών για την υγεία και πρόνοια. Με το δίκτυο κοινωνικής αλληλεγγύης και πόρους ύψους 900 εκατομμυρίων ευρώ ετησίως. Με ειδικό πρόγραμμα για τα άτομα με αναπηρίες ύψους 110 εκατομμυρίων ευρώ. Με το εθνικό σχέδιο δράσης για την κοινωνική ένταξη.

Στηρίζουμε τους χαμηλοσυνταξιούχους. Στόχοι μας: Απονομή σύνταξης σε ένα μήνα. Αύξηση του ΕΚΑΣ από 140 ευρώ στα 200 έως το 2008. Η κατώτατη σύνταξη του ΟΓΑ από 200 ευρώ το 2004 σε 300 έως το 2008. Η αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος, επαγγελματικές συντάξεις, ξεχωριστά επικουρικά ταμεία, εθελούσια σύζευξη των δύο.

Στηρίζουμε τους μισθωτούς και την οικογένεια: Με μείωση φορολογίας εισοδήματος από 40% έως 35%. Με καθιέρωση ελευθερίας επιλογής παιδικού και βρεφονηπιακού σταθμού. Με ενίσχυση της πρωτοβάθμιας περίθαλψης. Με νέα προγράμματα τύπου «φύλαξης στο σπίτι». Με στεγαστική πολιτική και προτεραιότητα σε νέα ζευγάρια. Με τη σπουδαστική συνδρομή. Με σχολική συνδρομή όταν και οι δύο γονείς είναι άνεργοι και επίσης την ενίσχυση της μονογονεϊκής οικογένειας.

Όπως πάντα ατενίζοντας το μέλλον με ευθύνη στηρίζουμε τους νέους: Με νέες υποδομές και τεχνολογίες στην εκπαίδευση. Με επιδότηση τόκων σε σπουδαστικά δάνεια. Με σχολεία δεύτερης ευκαιρίας. Με σχολείο ελεύθερης επιλογής. Με δημιουργία νέων πανεπιστημίων. Με το συμβόλαιο ένταξης στην αγορά εργασίας με τρεις κατευθύνσεις: Στήριξη για ανάπτυξη επιχειρηματικής δράσης, χρηματοδότηση κατάρτισης και ευκαιρία εξαρτημένης απασχόλησης.

Ο αναπτυξιακός νόμος είναι εργαλείο μας και μ' αυτόν διαμορφώνουμε ένα ευνοϊκότερο περιβάλλον για επενδύσεις με την εισαγωγή των παρακάτω ρυθμίσεων: Αύξηση ενισχυόμενου κόστους επενδύσεων τουρισμού. Ενίσχυση επενδύσεων για νέα και εξαιρετικά προηγμένης τεχνολογίας προσόντα. Βελτίωση κινήτρων για παλαιές επιχειρήσεις. Συντόμευση καταβολής επιχορηγήσεων. Εξορθολογισμός, απλοοποίηση και βελτίωση διαδικασιών. Υποχρέωση μη διακοπής εργασιών στην Ελλάδα για τις περιπτώσεις επενδύσεων στις Βαλκανικές χώρες στο πλαίσιο του ΕΣΟΑΒ.

Έχουμε τώρα το κοινοτικό πλαίσιο στήριξης και ανάπτυξης. Αυτό ως βασικό εργαλείο της οικονομικής και αναπτυξιακής πολιτικής επηρεάζει όλους τους τομείς δραστηριότητας. Έχει μια πολύ θετική πορεία και μια δυναμική που ανταποκρίνεται με επιτυχία στους στόχους που έχουν τεθεί. Μέχρι σήμερα έχουν εγκριθεί και ενταχθεί στα επιχειρησιακά προγράμματα περίπου έντεκα χιλιάδες έργα και δράσεις προϋπολογισμού 20 δισεκατομμυρίων ευρώ. Μέχρι το τέλος του 2002 περίπου το 70% του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης προβλέπεται να έχει έγκριση χρηματοδότησης και ετοιμότητα υλοποίησης. Η συνολική επίδραση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης στην οικονομική δραστηριότητα είναι ιδιαίτερα σημαντική.

Ειδικότερα προκύπτει: Αύξηση του ΑΕΠ της τάξης του 9,9% από τις διαρθρωτικές παρεμβάσεις. Κοινοτικές χρηματοδοτήσεις στο 2,8% του ΑΕΠ. Πρόβλεψη για συμμετοχή στο σχηματισμό ακαθάριστου παγίου κεφαλαίου κατά 12,3%. Η συμβολή του Κοινοτικού Πλαισίου στην ανάπτυξη δεν περιορίζεται μόνο στην περίοδο εφαρμογής του. Τα οφέλη του θα ανακτούνται και μετά το 2006 θα συνεχίσουν να συμβάλουν στην παραγωγή και την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας για πολλά χρόνια.

Πιο συγκεκριμένα η αναπτυξιακή διάσταση του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης αφορά: Πρώτο, το ανθρώπινο δυναμικό όπου οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης, οι διαρθρωτικές παρεμβάσεις, η βελτίωση των οικονομικών συνθηκών έχουν άμεση επίπτωση στην ανεργία και την απασχόληση. Έτσι δημιουργούνται περίπου εκατόν εξήντα χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας, ενώ συνολικά στον τομέα του ανθρώπινου δυναμικού ωφελούνται μέχρι σήμερα πάνω από τετρακόσιες είκοσι χιλιάδες άτομα.

Τώρα στην εκπαίδευση: Την ενισχύει σε υποδομές επιμόρφωσης και πλήθος προγραμμάτων σπουδών και νέων θεσμών.

Τρίτον, τις μεταφορές. Το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης συμβάλλει ουσιαστικά στη βελτίωση του τομέα μεταφορών, κυρίως με μεγάλα έργα υποδομών που μειώνουν τις χρονο-αποστάσεις, αυξάνουν την ασφάλεια και εκσυγχρονίζουν τη χώρα.

Τέταρτον, τον κρατικό μηχανισμό. Μέσω του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης εκσυγχρονίζεται ο κρατικός μηχανισμός για την καλύτερη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης και την καλύτερη εξυπηρέτηση του πολίτη. Σ' αυτό το πλαίσιο, υλοποιείται μια σειρά έργων, όπως: το έργο ΑΡΙΑΔΝΗ, που αφορά τη δημιουργία επτακοσίων πενήντα ΚΕΠ, το έργο ΣΥΖΕΥΞΙΣ, που αφορά τη διασύνδεση του συνόλου της Δημόσιας Διοίκησης, το έργο POLICE ON LINE, για την καλύτερη ασφάλεια των πολιτών και τη μείωση της εγκληματικότητας.

Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και Ανάπτυξη: Παράλληλα, το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης συμβάλλει στην ενθάρρυνση της επιχειρηματικότητας, στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, την ενίσχυση της κοινωνίας της πληροφορίας, τη βελτίωση της ποιότητας ζωής και την αγροτική ανάπτυξη με αφθονία μέτρων και πολιτικών στα οποία ήδη αναφέρθηκαν.

Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και Περιφερειακή Ανάπτυξη: Το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης ενισχύει την περιφερειακή ανάπτυξη, μέσω του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Τα αποτελέσματα των επενδύσεων αυτών στο αναπτυξιακό επίπεδο των δεκατριών περιφερειών της χώρας συμβάλλουν στη διαμόρφωση μιας έντονα ανοδικής τάσης στο κατά κεφαλήν Περιφερειακό ΑΕΠ. Σύμφωνα με στοιχεία της EUROSTAT μειώθηκαν οι διαπεριφερειακές ανισότητες που ωστόσο εξακολουθούν να υπάρχουν.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**)

Η επιδιωκόμενη εξάλειψη των ανισοτήτων μέσω του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης αποτελεί σημαντικό βήμα. Όμως, για την ορθολογικότερη και δικαιότερη ανάπτυξη της χώρας και την αναγκαία ανατροπή της στρεβλής δομής του παραγωγικού μας συστήματος απαιτούνται παράλληλες πολιτικές και μέτρα άρσης των οξυμένων ενδοπεριφερειακών ανισοτήτων.

Αρκετοί νομοί στη χώρα, μεταξύ των οποίων και ο Νομός Τρικάλων, που χρόνια τώρα χάριν των Ολυμπιακών Αγώνων και των μέχρι σήμερα ιεραρχημένων στόχων του προγράμματος «Δημοσίων Επενδύσεων», είναι παραμελημένοι, απαιτούν και ελπίζουν στην επιμέρους αναθεώρηση των επιλογών της κυβερνητικής αναπτυξιακής πολιτικής, γιατί και οι πολίτες αυτών των περιοχών έχουν δικαίωμα στην ισότιμη μεταχείριση.

Κάνω έκκληση προς τον Πρωθυπουργό και την Κυβέρνηση στα πλαίσια της νέας τετραετίας και της Χάρτας Σύγκλισης μαζί με το «μέρισμα ειρήνης, σταθερότητας και ευγύιασης» να υπάρξει και ένα «μέρισμα αποκατάστασης αδικιών» με παράλληλη ένταξη των χρήσιμων και ώριμων έργων στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πορεία της ελληνικής περιφέρειας προς την πραγματική σύγκλιση είναι μια μακροχρόνια διαδικασία. Τα επόμενα χρόνια θα είναι κρίσιμα για την οριστική επίτευξη ενός επιπέδου αντίστοιχου των ανεπτυγμένων περιφερειών της Ε.Ε..

Το περιβάλλον διαφαίνεται ιδιαίτερα ευνοϊκό. Με τα έργα του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και του Ταμείου Συνοχής, των Ολυμπιακών Αγώνων, καθώς και αυτών του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και του επόμενου Ταμείου Συνοχής, θα δημιουργηθούν συνθήκες οικονομικής ανάπτυξης και προσέλκυσης επενδύσεων.

Οι εξελίξεις είναι θετικές και ελπιδοφόρες. Με την πρόσφατη

απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα διευρωπαϊκά δίκτυα, μεταξύ των οποίων ο δυτικός και ανατολικός άξονας θαλάσσιων μεταφορών, η σιδηροδρομική σύνδεση Καλαμπάκας-Καλαμάτας, καθώς και ο προγραμματισμός υλοποίησης των μεγάλων οδικών αξόνων, της Ε65 και της Ιονίου Οδού, έργα για τα οποία αγωνιστήκαμε και συνεχίζουμε τον αγώνα, θα συμβάλλουν καθοριστικά στην υπέρβαση των υφισταμένων ανισοτήτων και θα αποτελέσουν το φιλί της ζωής για αρκετούς νομούς της χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας οφείλω να τονίσω πως στο πλαίσιο της διαλεκτικής σχέσης των προϋπολογισμών με το χθες, το σήμερα και το αύριο, ο Προϋπολογισμός του 2004, στηριζόμενος στα μέχρι σήμερα επιτεύγματα, σχεδιάστηκε στην κατεύθυνση των ιεραρχημένων αναγκών της χώρας, της πρόκλησης υλοποίησης με επιτυχία του μεγάλου εθνικού στόχου των Ολυμπιακών Αγώνων, των σύγχρονων αναπτυξιακών απαιτήσεων και της κατάκτησης νέων στόχων κοινωνικής πολιτικής, αποτελεί έναν προϋπολογισμό με θετικό προσανατολισμό και υλοποιήσιμους στόχους που θα αποδώσει καρπούς για την Ελλάδα και τον ελληνικό λαό.

Εμείς είμαστε έτοιμοι να εφαρμόσουμε τον προϋπολογισμό, που θα ψηφίσουμε, στην πράξη ασκώντας ξανά τη διακυβέρνηση της χώρας.

Είμαστε πεπεισμένοι πως ο ελληνικός λαός θα μας εμπιστευθεί ξανά. Ξέρουμε πως οι πολίτες έχουν μνήμη και κρίση και ξέρουν την κρίσιμη στιγμή να επιλέγουν.

Έτσι και αυτή τη φορά την κρίσιμη ώρα της κάλπης ο λαός μας, με εμπιστοσύνη στη σοβαρή και υπεύθυνη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και στο ασύγκριτο έργο μας, θα μας δώσει τη νίκη.

Για εμάς αποτελεί καθημερινό χρέος η υλοποίηση των οραμάτων και προσδοκιών του λαού μας. Ξέρουμε να παλεύουμε και είμαστε έτοιμοι και σίγουροι για τη νίκη. Είμαστε αποφασισμένοι να νικήσουμε και θα νικήσουμε. Μαζί με το λαό, για το λαό και όλοι μαζί για την Ελλάδα.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Το λόγο έχει ο κ. Αντώνης Μπέζας.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο αγαπητός συνάδελφος και ειδικός εισηγητής της Πλειοψηφίας παρουσίασε πριν από λίγο τα επιτεύγματα της Κυβέρνησής τους και το όραμά του για τη νέα διακυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Εγώ, λοιπόν, για να τον προσγειώσω από την πτήση του, θα πω το εξής: Όταν το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης ξεκίνησε λίγο πριν από τα μέσα του περασμένου Αυγούστου να συντάσσει τον Προϋπολογισμό του 2004, ήταν σίγουρο για δύο πράγματα. Το πρώτο, ήταν ότι η χώρα θα βρίσκεται κατά την ψήφιση του Προϋπολογισμού κοντά στο τέλος μιας μακράς, παρατεταμένης ανεπίσημης προεκλογικής περιόδου, την οποία κήρυξε ο ίδιος ο Πρωθυπουργός και λίγο πριν από την αρχή της επίσημης προεκλογικής περιόδου. Και το δεύτερο, ήταν ότι δεν πρόκειται αυτή η Κυβέρνηση να κληθεί να εφαρμόσει τον Προϋπολογισμό του 2004. Αυτές ήταν οι δύο βασικές διαπιστώσεις. Και αυτές οι δύο βασικές διαπιστώσεις του οικονομικού επιτελείου της Κυβέρνησης ήταν φυσικό να οδηγήσουν σ' έναν προεκλογικό προϋπολογισμό, σ' έναν προϋπολογισμό προεκλογικής αγωνίας του ΠΑΣΟΚ.

Ο Προϋπολογισμός, λοιπόν, του 2004 είναι ένας Προϋπολογισμός με έντονα καταναλωτικό χαρακτήρα στη δημόσια διαχείριση, ταυτόχρονα, όμως, είναι ένας προϋπολογισμός ο οποίος δεν αντιμετωπίζει τα προβλήματα, μεταθέτει την έκρηξη τους για το επόμενο χρονικό διάστημα, ένας προϋπολογισμός που δεν παρουσιάζει ούτε την πραγματική κατάσταση της ελληνικής οικονομίας ούτε τις πραγματικές δυνατότητες της ελληνικής οικονομίας.

Αυτές ακριβώς οι ιδιαιτερότητες του Προϋπολογισμού μάς επιβάλλουν να πούμε στους πολίτες ξεκάθαρα την αλήθεια, να αποκαλύψουμε τις πραγματικές ωραιοποιήσεις χωρίς καμία

υπερβολή. Και αυτό δεν είναι μια προσπάθεια για να διχάσουμε, δεν κινδυνολογούμε, κάνουμε το αυτονόητο. Αυτό που κάνουμε είναι μια πράξη παρακαταθήκης για τον τόπο και για την επόμενη κυβέρνηση του.

Δυστυχώς μέχρι σήμερα η οικονομική πολιτική του δήθεν εκσυγχρονιστικού ΠΑΣΟΚ έχει καταδικάσει τη χώρα να κατέχει μια σειρά από αρνητικούς δείκτες: Στο διαθέσιμο εισόδημα και στο κατά κεφαλήν ΑΕΠ, στο δημόσιο χρέος και το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης, στον πληθωρισμό και την ακρίβεια, στην ανεργία και το ποσοστό απασχόλησης, στη φτώχεια και στην άνιση κατανομή του εισοδήματος.

Το 20% των πλουσιότερων Ελλήνων έχει εισόδημα εξήμισι φορές παραπάνω από το 20% των πιο φτωχών και το πλουσιότερο 10% του πληθυσμού έχει εισόδημα ίσο με αυτό που έχει ο μισός πληθυσμός της χώρας. Αυτή είναι η σκληρή πραγματικότητα. Η ελληνική οικονομία, δηλαδή, με δυο λόγια είναι μια οικονομία που χάνει συνεχώς την ικανότητά της να είναι ανταγωνιστική. Η ελληνική οικονομία είναι μια οικονομία που τη χαρακτηρίζουν τα διπλά ελλείμματα –δημόσιο έλλειμμα και έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών και οι διπλές ανισότητες -περιφερειακές και κοινωνικές ανισότητες.

Απέναντι σ' αυτήν την πραγματικότητα, το μοναδικό θετικό στοιχείο που παρουσιάζει η Κυβέρνηση, το μοναδικό κυριολεκτικά θετικό στοιχείο, είναι ο υψηλός ρυθμός ανάπτυξης. Είναι αλήθεια ότι ο ρυθμός ανάπτυξης τα τελευταία χρόνια επιταχύνθηκε. Εδώ, όμως, υπάρχει και η άλλη όψη του νομίσματος, την οποία δεν παρουσιάζει η Κυβέρνηση. Ο υψηλός ρυθμός ανάπτυξης οφείλεται στη χρηματοδοτική βοήθεια από τα ευρωπαϊκά διαρθρωτικά ταμεία, στις δαπάνες για την ευρωπαϊκή προετοιμασία και στην υψηλή κατανάλωση, μια κατανάλωση που δεν οφείλεται στην αύξηση του εισοδήματος των νοικοκυριών, αλλά στην αύξηση του δανεισμού τους. Τα χρέη των νοικοκυριών και των επιχειρήσεων τα τελευταία έξι χρόνια, έχουν εξαπλασιαστεί.

Επειδή, λοιπόν, ο ρυθμός ανάπτυξης οφείλεται σε πολύ συγκεκριμένους λόγους, πολλοί από τους οποίους δεν θα υπάρχουν στο μέλλον, γι' αυτό ακριβώς το λόγο και η ίδια η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εκτιμά ότι ο ρυθμός ανάπτυξης μετά το 2004 θα μειωθεί.

Κρίσιμο όμως ζήτημα, δεν είναι μόνο ότι ο ρυθμός αυτός θα μειωθεί στο μέλλον. Εξίσου κρίσιμο και βασικό ζήτημα είναι ότι η ανάπτυξη που συντελείται από το ΠΑΣΟΚ στη χώρα, είναι μια ανάπτυξη που δεν διαχέεται παντού και δεν διαχέεται σ' ολόκληρη την κοινωνία. Δεν ευημερούν όλοι. Και το δυστύχημα είναι ότι ευημερούν οι λίγοι και δεν ευημερούν οι πολλοί. Είναι ξεκάθαρο ότι η ανάπτυξη, η όποια ανάπτυξη υπάρχει, είναι μια στρεβλή ανάπτυξη. Δεν είναι μια αυτοτροφοδοτούμενη ανάπτυξη. Δεν είναι μια ανάπτυξη που στηρίζεται σε μια ισχυρή ενδογενή δυναμική της ελληνικής οικονομίας.

Γι' αυτό εξάλλου και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων κατευθύνεται κυρίως σε δαπάνες που έχουν σχέση με τις κατασκευές. Οι πόροι για παραγωγικές επενδύσεις και για αναβάθμιση του ανθρώπινου δυναμικού είναι οι λιγότεροι και λόγω της κακοδιαχείρισης αυτοί οι πόροι φέρνουν ελάχιστα αποτελέσματα.

Ο Υπουργός Οικονομίας, αλλά και οι συνάδελφοι εισηγητές της Πλειοψηφίας που μίλησαν πριν σ' αυτήν την Αίθουσα, ισχυρίζονται ότι ο Προϋπολογισμός του 2004 έχει μόνο θετικά χαρακτηριστικά. Η πραγματικότητα, όμως, είναι εντελώς διαφορετική και τα ίδια τα στοιχεία του Προϋπολογισμού αναιρούν και διαψεύδουν τους ισχυρισμούς της κυβερνητικής Πλειοψηφίας.

Πρώτα απ' όλα, επειδή ο Προϋπολογισμός είναι προεκλογικός, είναι ο πλέον αναξιόπιστος προϋπολογισμός των τελευταίων ετών. Τα έσοδα εμφανίζουν αύξηση, αλλά η αύξηση αυτή δεν μπορεί να επιτευχθεί γιατί οι κυβερνητικές εξαγγελίες για μείωση της φορολογίας, οδηγούν τελικά σε μείωση των εσόδων. Ανάλογο φαινόμενο αναξιοπιστίας παρατηρείται σε σχέση και με τις δαπάνες. Ενώ ο Προϋπολογισμός εμφανίζει παροχές σε διάφορους κλάδους και σε διάφορες κοινωνικές ομάδες, η αύξηση των δαπανών στον Προϋπολογισμό του 2004 κινείται στα ίδια επίπεδα με την αύξηση των δαπανών στον προϋπολο-

γισμό του 2003 όπου δεν υπήρχαν ανάλογες παροχές. Η αύξηση των πρωτογενών δαπανών το 2003 ήταν 7,6% και 7,7% στον Προϋπολογισμό του 2004.

Ο Προϋπολογισμός αυτός δεν βελτιώνει την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας. Οι δαπάνες στον Προϋπολογισμό για την έρευνα και την τεχνολογία είναι μηδαμινές. Μόλις πριν από λίγες μέρες ο αρμόδιος κοινοτικός επίτροπος απάντησε ότι από τους δεκαέξι διαρθρωτικούς δείκτες για την έρευνα και την τεχνολογία, η Ελλάδα παρουσιάζει σημαντική υστέρηση σε εννέα, στους τέσσερις βρίσκεται κοντά στο μέσο κοινοτικό όρο και για τους υπόλοιπους τρεις δεν υπάρχουν στοιχεία. Τι λοιπόν πιο ξεκάθαρη απόδειξη από αυτήν την υστέρηση, για τα διαρθρωτικά προβλήματα που αντιμετωπίζει η ελληνική οικονομία και για το έλλειμμα ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας;

Ένας ακόμη παράγοντας, που στρεβλώνει τη λειτουργία του ανταγωνισμού στις αγορές προϊόντων και υπηρεσιών, είναι η λειτουργία των ΔΕΚΟ. Είναι, νομίζω, πρόκληση, κύριε Υφυπουργέ, προς τους πολίτες η αναφορά που κάνετε στην εισηγητική έκθεση ότι δόθηκε χάρη στις προσπάθειες της Κυβέρνησης υπάρχουν θετικά αποτελέσματα στη λειτουργία των δημόσιων επιχειρήσεων. Και ισχυρίζομαι ότι είναι πρόκληση, γιατί είναι κοινός τόπος πλέον στη χώρα μας ότι η λειτουργία των δημόσιων επιχειρήσεων, ιδιαίτερα τα τελευταία δέκα χρόνια, έχει καταστήσει το χρόνο άγος του ελληνικού κράτους. Η εξέλιξη του χρέους των ΔΕΚΟ ως ποσοστού του ΑΕΠ παρουσιάζει μια συνεχή ανοδική πορεία. Σύμφωνα με στοιχεία της Τράπεζας Ελλάδος, από 7,8% του ΑΕΠ που ήταν το 1996, προβλέπεται να αυξηθεί στο 10,5% του ΑΕΠ για το 2003. Η σταθερή πρακτική την οποία ακολουθείτε στις ΔΕΚΟ είναι η κάλυψη των ταμειακών τους ελλειμμάτων με δανεισμό με εγγύηση του δημοσίου. Πρόκειται για μια ακόμα περίπτωση κρυφού δανεισμού. Στις περισσότερες περιπτώσεις τα δάνεια αυτά δεν εξοφλούνται, οι εγγυήσεις καταπίπτουν εις βάρος του ελληνικού δημοσίου και αυξάνουν έτσι το δημόσιο χρέος. Μόνο την τελευταία τετραετία το Δημόσιο χορήγησε εγγυήσεις ύψους 2,5 δισεκατομμυρίων δραχμών για το δανεισμό των ΔΕΚΟ, ενώ τη χρονιά που διανύουμε χορήγησε υπερδιπλάσιες εγγυήσεις σε σχέση με το 2002.

Ένα πρόσφατο επίσης στοιχείο για τη ζοφερή εικόνα των ΔΕΚΟ είναι η αγωνία της Κυβέρνησης να αξιοποιήσει την ακίνητη περιουσία τους σε μια αγχώδη προσπάθεια να καλύψει τις ανάγκες για ρευστότητα που υπάρχουν.

Το πρόβλημα με τις ΔΕΚΟ δεν είναι μόνο ότι υπάρχουν ελλείμματα, αλλά ότι η διεύρυνση των ελλειμμάτων και η ρευστότητα, που επιχειρείται, απαξιώνει τελικά την ίδια τη λειτουργία των ΔΕΚΟ. Κλασική περίπτωση γι' αυτό είναι η λειτουργία της Ολυμπιακής Αεροπορίας.

Ο Προϋπολογισμός δεν προωθεί την περιφερειακή σύγκλιση και την άρση των ενδοπεριφερειακών ανισοτήτων. Η περιφερειακή ανάπτυξη αποτελεί βασικό μοχλό ανάπτυξης για ολόκληρη τη χώρα και την οικονομία. Η περιφερειακή ανάπτυξη θα πρέπει να είναι θέμα εθνικής προτεραιότητας. Η Κυβέρνηση όμως φαίνεται να το αντιλαμβάνεται αυτό μόνο στα λόγια. Το βιοτικό μας επίπεδο σήμερα είναι προφανώς καλύτερο, σ' απόλυτους αριθμούς, από ό,τι στο παρελθόν. Με την άνοδο, όμως, του επιπέδου της οικονομικής ανάπτυξης το περιφερειακό πρόβλημα της χώρας μεταλλάχθηκε, εμφάνισε νέες μορφές, όπως της βιώσιμης ανάπτυξης της ανάπτυξης δηλαδή με προστασία του περιβάλλοντος, της άναρχης ανάπτυξης των αστικών κέντρων και της περιφέρειας, της λαθρομετανάστευσης, του πολιτισμού.

Η πραγματική ανάγνωση των στοιχείων του Προϋπολογισμού αποδεικνύει ότι οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, ούτε μπόρεσαν στο παρελθόν, ούτε μπορούν να αντιμετωπίσουν αυτό το νέο περιφερειακό πρόβλημα που υπάρχει στη χώρα. Απέτυχαν να χρησιμοποιήσουν έγκαιρα και αποτελεσματικά τους τεράστιους κοινοτικούς πόρους που είχαν στη διάθεσή τους, καθώς και τα μέσα άσκησης περιφερειακής πολιτικής που είχαν στη διάθεσή τους, όπως τα περιφερειακά και νομαρχιακά προγράμματα έργων, τα κίνητρα για τις ιδιωτικές επενδύσεις, τα βιοτεχνικά πάρκα, τις βιομηχανικές ζώνες, τα μεγάλα έργα υποδομής.

Αποτύχατε, κύριοι της Κυβέρνησης, να εντάξετε έγκαιρα

στην αναπτυξιακή πορεία της ελληνικής περιφέρειας μεγάλα έργα υποδομής. Η Εγνατία οδός, για παράδειγμα, την οποία πολλές φορές επικαλείστε και κόβετε τμηματικά κορδέλες, αποτελεί ένα σύγχρονο γεφύρι της Άρτας. Τη σιδηροδρομική σύνδεση της Ηπείρου την έχετε εξαγγείλει τέσσερις φορές τα τελευταία δέκα χρόνια. Και η Ιόνια οδός, αυτός ο μεγάλος οδικός άξονας, με τον τρόπο και τους ρυθμούς που την προωθείτε, τείνει να καταστήσει αιώνια οδός. Τα αποτελέσματα είναι γνωστά και τα βιώνουν οι κάτοικοι της ελληνικής περιφέρειας. Ελάτε, κύριε συνάδελφε, που μιλήσατε πριν για θέματα περιφερειακής ανάπτυξης, να τα πείτε αυτά στην Ήπειρο, ελάτε να τα πείτε στις περιοχές της Μουργκάνας και του Σουλίου, στη Θεσπρωτία που εδώ και πολλά χρόνια έχουν καταστήσει κοινωνικές γερόντων. Και μην επαιρέσετε ότι μειώσατε την ανεργία, όπως ισχυρίστηκε πριν ο γενικός εισηγητής της Πλειοψηφίας.

Η πρόβλεψή σας ότι η ανεργία από το 10% περίπου του 2002 θα διαμορφωθεί στο 9% στο τέλος του 2003, πολύ απλά δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Πρώτ' απ' όλα για τη μέτρηση της ανεργίας δεν λαμβάνονται υπόψη τα στοιχεία της απογραφής του 2001. Αν είχε ληφθεί υπόψη η απογραφή του 2001 και όχι αυτή που λαμβάνεται, δηλαδή του 1991, τα στοιχεία της ανεργίας θα ήταν πολύ μεγαλύτερα.

Έπειτα η μείωση βασίζεται σε σημαντικό βαθμό σ' επιδοτούμενες βραχυχρόνιες θέσεις εργασίας, όπως το προσωπικό μερικής απασχόλησης που θα προσλάβετε τις αμέσως επόμενες μέρες για ψυχοθηρικούς λόγους. Η ανάπτυξη δηλαδή που επαγγέλεσθε, δεν παράγει στην ουσία νέες θέσεις εργασίας. Η ανάπτυξη που επαγγέλεσθε, δεν αυξάνει την πραγματική απασχόληση.

Επιπλέον, ορισμένες περιφέρειες της χώρας έχουν υψηλά ποσοστά ανεργίας και συγκεκριμένες ομάδες πληθυσμού αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα προβλήματα. Για τους νέους κάτω των είκοσι πέντε ετών το ποσοστό ανεργίας στην Ήπειρο το 2002 ήταν 36,4%, όταν ο μέσος όρος στην Ευρώπη των δεκαπέντε είναι 15,2%. Η ανεργία των γυναικών στην Ήπειρο το 2002 ήταν 16,9%, όταν ο μέσος ευρωπαϊκός όρος ήταν 8,8%.

Είναι ξεκάθαρο επομένως ότι έχουμε οδηγηθεί σε μία άνιση κατανομή της ανεργίας. Υπάρχει η περιφερειακή διάσταση της ανεργίας και αυτή η άνιση κατανομή, πλήττει τις ήδη μειονεκτικές περιοχές της χώρας μας. Και όταν βέβαια η ανεργία κτυπά την πόρτα κάθε ελληνικής οικογένειας, ο μονόδρομος είναι η ουσιαστική στήριξη της μικρομεσαίας επιχειρήσης.

Εσείς, όμως, φαίνεται ότι αυτό δεν το αντιλαμβάνεσθε. Οι μικρομεσαίοι, όμως, δεν λησμονούν ότι η Κυβέρνησή σας διέσωσε κυριολεκτικά τους προϋπολογισμούς των προηγούμενων ετών με μία άνευ προηγουμένου φορολογική επιδρομή σε βάρος των μικρών, μεσαίων και πολύ μικρών επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται κυρίως στην ελληνική περιφέρεια.

Από τη συνάφεια και την περαιώση της εξαετίας 1993-1999 στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, θα εισπράξετε τα έτη 2002, 2003 και 2004 πάνω από 6.000.000.000 ευρώ. Αντί, λοιπόν, να διευκολύνετε πραγματικά τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, ακόμα και αυτήν τη δημιουργία του αφορολόγητου αποθεματικού -που προβλέπεται στο νέο αναπτυξιακό νόμο, τον οποίον τόσο πολύ τον διαφημίζετε και που είναι μια ρύθμιση προς τη σωστή κατεύθυνση- την εφαρμόζετε τελικά με δόσεις.

Η ρύθμιση που γίνεται, αποκλείει στην ουσία τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις για το διαχειριστικό έτος 2003. Χαρακτηριστική απόδειξη της αποτυχίας της περιφερειακής σας πολιτικής και της μη έγκαιρης χρησιμοποίησης των κοινοτικών πόρων είναι και η τεράστια υστέρηση που υπάρχει στις δημόσιες επενδύσεις. Οι εισροές από την Ευρωπαϊκή Ένωση, που θα πραγματοποιηθούν το 2003, θα είναι μειωμένες περίπου κατά 30% σε σχέση με τις προβλεπόμενες στον αντίστοιχο προϋπολογισμό.

Το πρόβλημα αυτό βέβαια δεν παρουσιάζεται μόνο στις δημόσιες επενδύσεις, αλλά στο σύνολο των απολήψεων της χώρας από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Όταν, λοιπόν, συμβαίνουν αυτά, όταν έχουμε ένα κράτος το οποίο δε βελτιώνει αλλά συνεχώς επιδεινώνει τον τρόπο λειτουργίας του, τότε πώς είναι δυνατόν, κύριοι συνάδελφοι, να πιστέψουμε την Κυβέρνηση που ισχυρίζεται στην εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού

ότι θα υπάρξουν το 2004 εισροές αυξημένες κατά 41,3% σε σχέση με το 2003; Προφανώς δεν θα υπάρξουν και για να καλύψετε αυτό το έλλειμμα, θα καταφύγετε σε δημόσιο δανεισμό.

Θα ήθελα επίσης, κύριοι συνάδελφοι, να αναφερθώ και σ' ένα άλλο επιχείρημα που ακούσθηκε πολλές φορές σ' αυτήν την Αίθουσα, ότι το 80% περίπου των κοινοτικών πόρων θα καταλήξει στην ελληνική περιφέρεια. Βεβαίως, αυτός ο αριθμός αμφισβητείται, αλλά ακόμα και αν υπήρχε ένα τέτοιο ποσό, από μόνο του δεν σημαίνει και πολλά πράγματα.

Το ισχυρίζομαι αυτό διότι η χωροθέτηση έργων σ' ένα γεωγραφικό χώρο δεν σημαίνει κατ' ανάγκη ότι τα έργα αυτά συνεισφέρουν και καθοριστικά στην ανάπτυξη του. Για να συμβάλλει ένα έργο στην τοπική ανάπτυξη και να μην αποδίδει μόνο στους ολίγους, όπως για παράδειγμα σήμερα το νέο λιμάνι της Ηγουμενίτσας που αποδίδει μόνο στους ολίγους, θα πρέπει το έργο αυτό να είναι ενταγμένο σε ένα γενικότερο σχεδιασμό. Στη χώρα μας δεν υπάρχει ακόμη εγκεκριμένος εθνικός χωροταξικός σχεδιασμός. Στη χώρα μας πρώτα σχεδιάσαμε τα έργα και τις δράσεις του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και στη συνέχεια πήγαμε να κάνουμε χωροταξικό σχεδιασμό στις περιφέρειες.

Παράλληλα, οι μεγάλες καθυστερήσεις στον πολεοδομικό σχεδιασμό, στην προστασία του περιβάλλοντος και στον καθορισμό των χρήσεων γης είναι πασιφανείς. Αφού αδιαφορήσατε κυριολεκτικά τα τελευταία δέκα χρόνια για τα σχέδια πόλης, για την προώθηση των σχεδίων πόλεως, ώστε να περιορισθεί η αυθαίρετη δόμηση και αφού είδατε ότι δεν αποδίδουν επικοινωνιακά τα περίφημα κοινωνικά πακέτα και οι χάρτες σύγκλισης του Σεπτεμβρίου, ήρθατε τώρα με ψηφοθηρικούς νόμους να νομιμοποιήσετε τα αυθαίρετα, στην ουσία για να έχετε σε πολιτική ομηρία τους ιδιοκτήτες τους.

Και σε όλα αυτά βέβαια θα πρέπει να προστεθεί το σαθρό καθεστώς που υπάρχει στη χώρα μας στο σύστημα παραγωγής δημοσίων έργων. Το εκσυγχρονιστικό κατεστημένο των κυβερνήσεων Σημίτη δεν θέλησε να θέσει τέρμα στις συνεχείς υπερβάσεις των προϋπολογισμών. Δεν θέλησε να διαμορφώσει συνθήκες υγιούς ανταγωνισμού και διαφανών διαγωνιστικών διαδικασιών. Δεν θέλησε να διασφαλίσει την ποιότητα και να προστατεύσει τελικά το κοινωνικό σύνολο από την πολύτιμη οπατάλη πόρων σε σχέση με την κατασκευή των δημοσίων έργων.

Τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός δεν στηρίζει κρίσιμους τομείς της ελληνικής οικονομίας που παρουσιάζουν στασιμότητα στις επενδύσεις και μείωση στις θέσεις απασχόλησης, όπως είναι ο αγροτικός τομέας. Η ανάπτυξη του αγροτικού τομέα πρέπει να αποτελεί θεμελιώδη προτεραιότητα για τη χώρα και μέρος μιας συνολικής προσπάθειας για την ανάπτυξη της ελληνικής περιφέρειας. Τα στοιχεία, όμως, της πρόσφατης απογραφής, της απογραφής του 2001, δείχνουν ότι βρισκόμαστε δυστυχώς μπροστά σε μία νέα εσωτερική μετα-νάστευση. Βρισκόμαστε μπροστά σε μια μετακίνηση πληθυσμού, κυρίως νέων ανθρώπων από τις αγροτικές περιοχές της χώρας προς τα μεγάλα αστικά κέντρα. Αυτά είναι δυστυχώς τα αποτελέσματα των πολιτικών σας.

Η γεωργία χρειάζεται να θωρακιστεί. Η γεωργία πρέπει να προστατευθεί απέναντι στις συνθήκες που διαμορφώνονται με τη νέα ΚΑΠ, την ένταση του διεθνούς ανταγωνισμού απέναντι στη στροφή που υπάρχει διεθνώς προς την ποιοτική παραγωγή. Ο Προϋπολογισμός του 2004, αντί να επιδεικνύει μεγαλύτερη μέριμνα, αντιμετωπίζει τελικά τη γεωργία δυσμενέστερα απ' ό,τι ακόμη και ο προϋπολογισμός του 2003. Υπάρχει περιορισμένη απορρόφηση των πιστώσεων του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, ενδεικτικό της αδυναμίας της Κυβέρνησης να προγραμματίσει, να προωθήσει και να υλοποιήσει έγκαιρα έργα που βοηθούν στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής γεωργίας. Υπάρχει συνεχής μείωση των προϋπολογιζόμενων κάθε χρόνο πιστώσεων για εγγειοβελτιωτικά έργα, με τα οποία μπορεί να αντιμετωπιστεί το βασικό πρόβλημα που υπάρχει σήμερα στην ελληνική γεωργία, δηλαδή η διαχείριση του νερού. Ο ετήσιος ρυθμός μεταβολής των επιδοτήσεων προς τη γεωργία συνεχώς μειώνεται. Υπάρχουν τεράστιες καθυστερήσεις, όπως επίσης υπάρχει έλλειψη πόρων, για να αντιμετωπι-

στούν άξονες και μέτρα που έχουν μεγάλη ζήτηση, όπως οι επενδύσεις για την εμπορία και τη μεταποίηση αγροτικών προϊόντων, τα σχέδια βελτίωσης και τα μέτρα για τους νέους αγρότες.

Τέλος η συνεχής μείωση του ενδιαφέροντος της Κυβέρνησης για τον τομέα της γεωργίας φαίνεται ξεκάθαρα από τη συνεχή μείωση της ποσοστιαίας συμμετοχής των δαπανών του τομέα γεωργίας στον Κρατικό Προϋπολογισμό. Από το 2,88% το 2000 η συμμετοχή αυτή μειώνεται στον Προϋπολογισμό του 2004 στο 2%.

Είναι φανερό, λοιπόν, ότι η Κυβέρνηση, παρά τις μεγαλοστομίες του Υπουργού Γεωργίας, κινείται προς μία ριζικά αντίθετη κατεύθυνση. Και αυτή σας η επιλογή, κύριοι της Κυβέρνησης, η επίλογη να αφήσετε στο περιθώριο τον κρίσιμο τομέα της αγροτικής ανάπτυξης, επιβαρύνει χρόνο με το χρόνο τη γεωργία και την κτηνοτροφία και οδηγεί τελικά σε μείωση του εισοδήματος των αγροτών και των κτηνοτρόφων της χώρας μας.

Κύριοι συνάδελφοι, με τους αριθμούς θα υπάρχει πάντα αντιδικία στο Κοινοβούλιο. Ο καθένας μπορεί να τους διαβάσει από τη δική του οπτική γωνία. Ο Προϋπολογισμός σε τελική ανάλυση δεν κρίνεται από τους αριθμούς και ούτε από την αντιδικία που υπάρχει κατά τη συζήτησή του. Κρίνεται από τους πολίτες, κρίνεται από την αποτελεσματικότητά του στη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των πολιτών. Η πραγματικότητα, λοιπόν, που βιώνουν οι πολίτες, είναι ότι το ΠΑΣΟΚ του κυρίου Σημίτη προσπάθησε τα τελευταία χρόνια να περάσει το μήνυμα στην ελληνική κοινωνία ότι θα άλλαζε ριζικά τις κοινωνικές και οικονομικές δομές, ότι θα προχωρούσε σ' έναν ουσιαστικό εκσυγχρονισμό του κράτους, στηριζόμενο στα αποθέματα του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και στη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων.

Δυστυχώς –και δυστυχώς για την χώρα- η απόπειρα αυτή απέτυχε και απέτυχε παταγωδώς. Οι αγορές δεν απελευθερώθηκαν, τα ελλείμματα δεν μειώθηκαν, οι κρατικές επιχειρήσεις παραμένουν δέσμιες των μεγαλοεργολάβων και των μεγαλοπρομηθευτών του δημοσίου, η ανεργία δεν χτυπήθηκε, το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης δεν έγινε τελικά ο μοχλός ανάπτυξης της ελληνικής περιφέρειας, το αγροτικό ζήτημα διέρχεται τη μεγαλύτερη κρίση του και η καθημερινότητα γίνεται περισσότερο αβάσταχτη από ποτέ για τον Έλληνα πολίτη. Και επειδή αυτή είναι η πραγματικότητα, η πολιτική κλεψύδρα δείχνει το τέλος του παιχνιδιού για σας, δείχνει το τέλος του παιχνιδιού για το ΠΑΣΟΚ, όποια τεχνάσματα και αν χρησιμοποιήσετε.

Η οικονομία της αγοράς, κύριοι συνάδελφοι, είναι το μόνο σύστημα που δημιουργεί τεράστια υπεραξία. Η Νέα Δημοκρατία δεν θα εφαρμόσει πολιτικές λιτότητας, θα εφαρμόσει πολιτικές ανάπτυξης. Η Νέα Δημοκρατία είναι έτοιμη να θέσει σ' εφαρμογή μια δυναμική, επιθετική οικονομική πολιτική, που θα εδραση νέα ώθηση σε τομείς όπου η Ελλάδα έχει συγκριτικά πλεονεκτήματα, όπως η γεωργία και η κτηνοτροφία, η ναυτιλία και ο τουρισμός, όπως οι τεχνολογίες και η παραγωγή ενέργειας.

Το ζήτημα είναι η υπεραξία που παράγεται, να διαχέεται παντού. Το ζήτημα είναι οι πόρτες να είναι ανοικτές σε όλους: στους χαμηλοσυνταξιούχους, στους χαμηλόμισθους, στους αγρότες, στους άνεργους, στους μικρομεσαίους και όχι να είναι ανοικτές μόνο στους ολίγους και εκλεκτούς όπως έγινε στην εποχή του δήθεν εκσυγχρονισμού. Η χώρα χρειάζεται μια νέα διακυβέρνηση, που να είναι σταθερά προσανατολισμένη στην ανάπτυξη, στην απασχόληση, μια νέα διακυβέρνηση που να είναι σταθερά προσανατολισμένη στη διασφάλιση της κοινωνικής συνοχής. Και αυτή η νέα διακυβέρνηση, θα είναι η μελλοντική διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφνας): Ο κ. Νικόλαος Φλώρος έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΛΩΡΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εντυπωσιακή δημοσιονομική εξυγίανση η οποία έχει επιτευχθεί κατά τη διάρκεια της τελευταίας δεκαετίας αντανακλάται στην αποκλιμάκωση του δημοσίου χρέους καθώς και στη συρρίκνωση του κόστους εξυπηρέτησής του. Η εφαρμογή του συμφώνου

σταθερότητα προϋποθέτει μεταξύ άλλων και την ταχεία αποκλιμάκωση του ύψους του δημοσίου χρέους ως ποσοστού του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος, γεγονός που μαζί με τη μείωση του κόστους του δανεισμού του ελληνικού δημοσίου στις διεθνείς χρηματαγορές τα τελευταία χρόνια, σπηρίζει την επίτευξη του στόχου της σύγκλισης της ελληνικής οικονομίας σε πραγματικούς όρους προς το μέσο όρο της ευρωζώνης.

Το ανεξόφλητο χρέος της κεντρικής κυβέρνησης στο τέλος του έτους 2003 προβλέπεται ότι θα διαμορφωθεί σε 175.000 εκατομμύρια ευρώ έναντι 166.000 εκατομμυρίων ευρώ το 2002, παρά την απόλυτη αύξηση των μεγεθών από έτος σε έτος και την ενσωμάτωση στο ύψος του χρέους των προμετόχων, των τιτλοποιήσεων και των μετατρέψιμων ομολόγων. Σύμφωνα με την πρακτική που ακολουθείται από την EUROSTAT, ο λόγος χρέους κεντρικής κυβέρνησης προς το ΑΕΠ διατηρεί πτωτική τάση και αναμένεται ότι θα διαμορφωθεί το έτος 2003 στο 115,3% του ΑΕΠ έναντι 117,5% του ΑΕΠ το έτος 2002, παρουσιάζοντας έτσι μείωση πλέον των δυο ποσοστιαίων μονάδων. Στο τέλος του έτους 2004 το χρέος της κεντρικής Κυβέρνησης αναμένεται να διαμορφωθεί σε 183.000 εκατομμύρια ευρώ ή σε ποσοστό ως προς το ΑΕΠ 111,8%.

Το 1998 το ελληνικό δημόσιο εξέδωσε για πρώτη φορά δεκαετές ομόλογο με τοκομερίδιο 8,6%. Τότε, η διαφορά μεταξύ των ελληνικών και γερμανικών ομολόγων αντίστοιχης διάρκειας κυμαινόταν μεταξύ 3,5%-4%. Το 2003 το ελληνικό δημόσιο εξέδωσε δεκαετές ομόλογο με τοκομερίδιο 4,6%, τέσσερις ολόκληρες ποσοστιαίες μονάδες κάτω από το 1998. Επιπλέον, η σημερινή διαφορά μεταξύ ελληνικών και γερμανικών δεκαετών ομολόγων σταθερού εισοδήματος είναι μόλις 0,13%.

Η βελτίωση αυτή έχει τεράστια σημασία. Το 1998, το έτος που η χώρα είχε μπει στην τελική ευθεία της σύγκλισης για την ένταξη στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, οι πληρωμές τόκων ανήρχοντο σε 13 ποσοστιαίες μονάδες επί του ΑΕΠ. Σήμερα η αντίστοιχη δαπάνη ανέρχεται σε 6 ποσοστιαίες μονάδες δημιουργώντας περιθώρια σε ετήσια βάση της τάξης των 7 ποσοστιαίων μονάδων για κοινωνική και άλλες πολιτικές. Η πρόοδος αυτή είναι σημαντική και δεν θα μπορούσε να συντελεστεί χωρίς να έχουν γίνει παράλληλα βήματα προόδου στα θεμελιώδη μεγέθη της οικονομίας. Ένας δείκτης αυτής της προόδου είναι η αναβάθμιση κατά έξι συνολικά βαθμίδες της πιστοληπτικής ικανότητας της χώρας κατά το ίδιο διάστημα, ένα μοναδικό ρεκόρ όχι μόνο στην ομάδα των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και της κατά πολύ ευρύτερης ζώνης του ΟΟΣΑ, του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Αναπτύξεως.

Κατά μέσο όρο η πιστοληπτική ικανότητα της χώρας αναβαθμίζονταν με μια βαθμίδα ανά έτος, κάτι που δεν έχει γίνει απόλυτα σαφές στην Ελλάδα. Πολλοί κακόπιστοι οπαδοί της θεωρίας του αυτόματου πιλότου μπορούν να πουν ότι τα θεματικά αυτά αποτελέσματα οφείλονται απλά και μόνο στην ένταξη της χώρας στην ΟΝΕ. Αυτό είναι λάθος. Πρώτον, το μεγαλύτερο μέρος αυτής της προόδου επετεύχθη πριν από την ένταξη και αποτελούσε προϋπόθεση για την ένταξη. Ήταν ένα από τα κριτήρια του Μάαστριχτ. Δεύτερον, η διαφορά επιτοκίων από την ημερομηνία της ένταξης τον Ιανουάριο του 2001 μειώθηκε από περίπου 0,6 ποσοστιαίες μονάδες στα σημερινά επίπεδα ρεκόρ των 0,13 ποσοστιαίων μονάδων.

Όπως είναι γνωστό, η αγορά μιλάει πάρα πολύ εύκολα με τους αριθμούς, αρκεί να μπορεί κάποιος να τους διαβάσει.

Έτσι, λοιπόν, η θεαματική πορεία που περιγράψαμε πιο πάνω, παίχτηκε με το γνωστό τρόπο της αγοράς. Οι τιμολογήσεις των ομολόγων προεξοφλούσαν τις αναβαθμίσεις πολλούς μήνες πριν και όταν αυτές λάμβαναν χώρα από τους διεθνείς οίκους αξιολόγησης, οι προηγούμενες κατακτήσεις απλώς κατοχυρώνονταν και αποτελούσαν αφετηρία για τις επόμενες κινήσεις.

Αναφέρω τα παραπάνω, για να δούμε και τι προεξοφλεί σήμερα η αγορά ομολόγων. Το σημερινό επίπεδο της διαφοράς είναι ακριβώς το ίδιο με της Ιταλίας και της Πορτογαλίας, χώρες οι οποίες είναι άλλες δύο βαθμίδες μπροστά στο δείκτη πιστοληπτικής ικανότητας σε σχέση με την Ελλάδα. Επομένως η αγορά προεξοφλεί ήδη περαιτέρω σύγκλιση, κάτι όμως που αμφισβη-

τείται από πολλούς. Το τελευταίο διάστημα έχουν ειπωθεί πολλά, άσχετα με την πραγματικότητα γύρω από αυτό το θέμα.

Βέβαια η πρόοδος και η θετική προοπτική που μόλις περιέγραψα, δεν σημαίνει ότι έχουν λυθεί όλα τα προβλήματα. Ως γνωστόν, πρώτη η Κυβέρνηση αναγνωρίζει ότι το δημόσιο χρέος είναι υψηλό και ότι αποκλιμακώνεται με βραδείς ρυθμούς. Ταυτόχρονα, όμως, διατυπώνεται η πρόβλεψη ταχύτερης αποκλιμάκωσης στο μέλλον, κάτι που βέβαια αμφισβητείται από την Αντιπολίτευση.

Νομίζω ότι αξίζει να σταθούμε λιγάκι σ' αυτό το σημείο θέτοντας το εξής απλό ερώτημα: Υπήρχαν παράγοντες που επιβράδυναν την προσπάθεια τα προηγούμενα χρόνια και οι οποίοι έχουν εξαλειφθεί ή τείνουν να εξαλειφθούν στο προσεχές μέλλον; Θα αναφερθώ ενδεικτικά σε τέσσερις τέτοιους μη επαναλαμβανόμενους παράγοντες, οι οποίοι συνολικά επιβάρυναν το δημόσιο χρέος κατά περίπου 25 ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ κατά την περίοδο 1998-2003.

Ένας πρώτος τέτοιος μη επαναλαμβανόμενος παράγων έχει να κάνει με τις απώλειες από αρνητικές διακυμάνσεις ισοτιμιών κατά την περίοδο 1998-2000, το οποίο επισώρευσε οκτώ ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ στο χρέος αυτήν την περίοδο. Σας θυμίζω ότι κατά την περίοδο αυτή –την περίοδο 1998-2000- το ευρώ υποτιμήθηκε απέναντι στο ιαπωνικό γιεν 44%, το ευρώ υποτιμήθηκε 30% απέναντι στο αμερικάνικο δολάριο, ενώ η δραχμή υποτιμήθηκε 17% απέναντι στο ευρώ. Αυτός ο παράγων αυτήν τη στιγμή δεν υφίσταται.

Ένας δεύτερος μη επαναλαμβανόμενος παράγων είναι η αναπροσαρμογή του χρέους που έγινε την περίοδο 2000-2002 από την EUROSTAT. Αυτός συνεισέφερε στο χρέος 7,5% του ΑΕΠ.

Ένας τρίτος παράγων επιβάρυνσης έχει να κάνει με την ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Παλιά χρέη του κράτους στο ΙΚΑ εξοφλήθηκαν και αυτός ο λόγος επισώρευσε την περίοδο 2002-2004 –επηρεάζει και το φειντό Προϋπολογισμό- 1,3 τρισεκατομμύρια, τα οποία θα πληρωθούν σε τρεις δόσεις και επηρεάζει το δημόσιο χρέος κατά 3 ποσοστιαίες μονάδες.

Τέλος, ένας τέταρτος παράγων επιβάρυνσης του δημοσίου χρέους, έχει να κάνει με την αύξηση των στρατιωτικών δαπανών από το 2000 και μετά κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες, οι οποίες μετά το 2004 θα μειωθούν από 5%, που είναι στο φειντό Προϋπολογισμό, σε 3% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος.

Άρα, το χειρότερο το έχουμε πίσω μας και έτσι με βεβαιότητα μπορούμε να υποστηρίξουμε ότι από το 2004 και μετά χωρίς όλους αυτούς τους ανασταλτικούς παράγοντες θα μπορεί να αποκλιμακώνεται το χρέος κατά 5 έως 6 ποσοστιαίες μονάδες το χρόνο, στο βαθμό βέβαια που όλοι οι υπόλοιποι παράγοντες που επηρεάζουν το δημόσιο χρέος θα παραμείνουν ανεπηρέαστοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από το 2000 και μετά, άρχισε η προσπάθεια δημιουργίας αγοράς ομολόγων με προδιαγραφές, που να καθιστούν τα ελληνικά χαρτιά ελκυστικά προϊόντα για μακροχρόνιες επενδύσεις θεσμικών επενδυτών στην περιοχή της ευρωζώνης. Βασικά χαρακτηριστικά της νέας αγοράς έπρεπε να είναι το βάθος και η υψηλή ρευστότητα. Η εκδοτική στρατηγική επικεντρώθηκε στην επίτευξη αυτών των στόχων και τα αποτελέσματα είναι όντως θεαματικά.

Κατά την τετραετία 2000-2003, μεταβλήθηκε η σύνθεση του χρέους, έτσι ώστε το 80% του κυκλοφορούντος χρέους να αποτελείται από ομόλογα σταθερού εισοδήματος υψηλών προδιαγραφών από άποψη ρευστότητας, τα οποία πέραν της τοπικής αγοράς γίνονται αντικείμενο διαπραγμάτευσης και στις διεθνείς παγκόσμιες πλατφόρμες.

Συνέπεια αυτής της αναδιάρθρωσης ήταν να εκτιναχθεί ο μέσος ημερήσιος τζίρος της αγοράς ελληνικών ομολόγων από 250 εκατομμύρια ευρώ το 2000 σε πάνω από 3 δισεκατομμύρια ευρώ το 2003, γεγονός που καθιστά την ελληνική αγορά δεύτερη σε ρευστότητα μέσα στην ευρωζώνη, μετά την Ιταλία, το χρέος της οποίας βεβαίως είναι δεκαπλάσιο από το δημόσιο χρέος της Ελλάδας.

Μία άλλη πτυχή είναι η έντονη διεθνοποίηση της αγοράς. Πάνω από το μισό του τζίρου γίνεται από διεθνείς οίκους,

κυρίως από το Λονδίνο. Η αλλαγή αυτών των χαρακτηριστικών έφερε και τα επιθυμητά αποτελέσματα όσον αφορά στην προσέλκυση ξένων θεσμικών επενδυτών. Μέχρι το 2000, τα ελληνικά ομόλογα προσφέρονταν κυρίως σαν διατραπεζικό προϊόν με βασική προοπτική κερδών το λεγόμενο «παιχνίδι της σύγκλισης».

Σήμερα το 57% των ομολόγων του ελληνικού δημοσίου είναι τοποθετημένα σε χαρτοφυλάκια ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών ταμείων του εξωτερικού, πράγμα που πέραν του ότι από μόνο του αποτελεί μία σπουδαία επιτυχία, υποδηλώνει και την εμπιστοσύνη των ξένων θεσμικών επενδυτών στην ελληνική οικονομία γενικότερα.

Ένα άλλο ποιοτικό στοιχείο των ελληνικών ομολόγων είναι η ανοδική συμμετοχή τους στους δείκτες των κυβερνητικών ομολόγων της ευρωζώνης. Σήμερα αποτελούμε ήδη το 4,5% των κυβερνητικών ομολόγων της ευρωζώνης, μία θέση που είναι αρκετά σημαντική, αν σκεφθεί κάποιος ότι το ποσοστό του ελληνικού Ακαθαρίστου Εγχωρίου Προϊόντος είναι μόλις το 2% και το συνολικό μας χρέος είναι το 2,9%.

Αυτό δημιουργεί από μόνο του μία δομική ζήτηση για τοποθετήσεις στο ελληνικό χρέος, δεδομένου ότι οι διαχειριστές κεφαλαίων των οποίων τα χαρτοφυλάκια αντικατοπτρίζουν τη σύνθεση των δεικτών, πρέπει να απορροφήσουν περίπου 120 τρισεκατομμύρια ευρώ ελληνικών ομολόγων δηλαδή πάνω από το 80% του συνολικού μας χρέους.

Τέλος, θέλω να υπενθυμίσω μία άλλη διάσταση. Μόλις πριν από λίγα χρόνια, δηλαδή, στα τέλη της δεκαετίας του 1990, περίπου η μισή χρηματοδότηση του δημοσίου γινόταν με εκδόσεις εντόκων γραμματίων, η μέγιστη διάρκεια των οποίων ήταν δώδεκα μήνες. Όπως καταλαβαίνετε, ο κίνδυνος μη αναχρηματοδότησης ήταν τεράστιος, καθώς το μεγαλύτερο μέρος του χρέους έπρεπε να ανακυκλώνεται κάθε χρόνο. Σήμερα η μέση χρονική διάρκεια των εκδόσεων είναι επτάμισι χρόνια, πράγμα που σημαίνει ότι ο κίνδυνος αναχρηματοδότησης πρακτικά έχει εξαλειφθεί.

Όπως ήδη προαναφέρθηκε, ο κίνδυνος μελλοντικών συναλλαγματικών επιβαρύνσεων έχει εξαλειφθεί, εφόσον πάγια πολιτική του Υπουργείου Οικονομικών είναι η μετατροπή των συναλλαγματικών υποχρεώσεων σε ευρώ, ακόμα και όταν συνάπτονται νέα δάνεια σε ξένα νομίσματα.

Αξίζει, επίσης, να τονιστεί ότι ο κύριος όγκος των μετατροπών παλαιότερων δανείων έγινε κάτω από ιδιαίτερα πιεστικές συνθήκες κατά την περίοδο εξασθένησης του ευρώ –την περίοδο 2000-2001- σε ισοτιμίες, οι οποίες προεξοφλούσαν τη μετέπειτα ανάκαμψη του νέου εθνικού μας νομίσματος. Επομένως, η εξάλειψη του συναλλαγματικού κινδύνου έγινε χωρίς ιδιαίτερες επιβαρύνσεις στους προηγούμενους προϋπολογισμούς μετά το 2000.

Ταυτόχρονα επειδή η εθνική στρατηγική, που μόλις περιέγραφα, συνεπάγεται αυτόματα και σταδιακή αύξηση της μέσης χρηματοοικονομικής διάρκειας –το duration δηλαδή του χρέους- το Υπουργείο Οικονομικών έχει εφαρμόσει ένα εκτεταμένο πρόγραμμα ανταλλαγής σταθερού επιτοκίου με κυμαινόμενο με τη βοήθεια του οποίου η μέση χρηματοοικονομική διάρκεια του χρέους έχει σταθεροποιηθεί περίπου στα τέσσερα χρόνια.

Αυτή η πολιτική του interstate swap συνεπάγεται διατήρηση του μεσομακροπρόθεσμου κόστους εξυπηρέτησης σε λογικά πλαίσια με ελεγχόμενο επιτοκιακό κίνδυνο. Έτσι, ενώ η μέση φυσική διάρκεια του χρέους ανέβηκε από 5,8 χρόνια σε 6,3 χρόνια ανάμεσα στο 2002 και στο 2003, μια επιθυμητή μεταβολή γιατί μειώνει τον κίνδυνο της αναχρηματοδότησης, η μέση χρηματοοικονομική διάρκεια μειώθηκε μέσω του προγράμματος των swaps από 4,2 χρόνια σε 3,8 χρόνια, μεταβολή επίσης επιθυμητή γιατί μειώνει το κόστος εξυπηρέτησης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΑΔΗΣ)

Το οικονομικό αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής είναι ότι κατά τα δύο προηγούμενα έτη έχουν εξοικονομηθεί επιπλέον πόροι από τη δαπάνη τόκων της τάξης των πεντακοσίων εκατομμυρίων ευρώ για κάθε έτος.

Δεν χρειάζεται βέβαια να τονίσω ότι όλα τα παραπάνω δεν

έγιναν από μόνα τους. Για να γίνουν, πάρθηκαν αποφάσεις από τη σημερινή Κυβέρνηση και μια από αυτές ήταν η δημιουργία ενός εξειδικευμένου οργανισμού, πράγμα που έγινε στα μέσα του 1999. Επομένως τα παραπάνω επιτεύγματα είναι απόρροια προσεκτικού σχεδιασμού, συνεχούς παρακολούθησης και καλής αίσθησης των τεκταινόμενων στις διεθνείς κεφαλαιαγορές και προσεκτικών κινήσεων.

Κλείνοντας αξίζει να αναφέρω ότι γι' αυτές τις κινήσεις και γι' αυτά τα αποτελέσματα ο Οργανισμός Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους, ο εξειδικευμένος αυτός οργανισμός, ο οποίος έχει ιδρυθεί στα πλαίσια του Υπουργείου Οικονομικών, έχει κατακτήσει ένα σπάνιο για τα ελληνικά δεδομένα διεθνές κύρος, το οποίο επισφραγίστηκε και με τις επανειλημμένες διακρίσεις του, έπειτα από ψηφοφορία μεταξύ των διεθνών τραπεζικών οίκων, ως ο καλύτερος οργανισμός χρέους της Ευρώπης κατά τα τρία τελευταία έτη.

Δίνοντας αυτήν την καλή εικόνα, η οποία δεν νομίζω ότι μπορεί να αμφισβητηθεί από οποιαδήποτε στατιστικά στοιχεία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ζητήσω να ψηφίσετε τον Προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριάδης): Ο κ. Λέγκας, ειδικός εισηγητής εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας, έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο τίτλος του δοκιμίου του Νορντάου «Τα κατά συνθήκη ψεύδη» ίσως θα ήταν φτωχός για να περιγράψει τα όσα διαδραματίζονται στο δημοσιονομικό επεισόδιο του Προϋπολογισμού, που βεβαίως δεν είναι μεμονωμένο. Έχει διάρκεια.

Όπως τα τελευταία χρόνια έτσι και φέτος οι ίδιες οικονομικές φαντασιώσεις, οι ίδιες λογιστικές αλχημείες, ο ίδιος αριθμητικός παροξυσμός. Η Κυβέρνηση, εκμεταλλευόμενη την ανοχή που επιδείξαμε στην επίτευξη του εθνικού στόχου της ONE, συνεχίζει να παίζει με διπλά βιβλία, συνεχίζει να παίζει με κρυφή χρέη, συνεχίζει να παίζει με κλασματικούς προϋπολογισμούς. Καλυπτόμενη αυτόρεσκα πίσω από το 4% του ρυθμού ανάπτυξης, αποφεύγει να εξηγήσει ότι αυτός οφείλεται στην υπερχρέωση κατά 25% μόνο φέτος των νοικοκυριών, στο δημόσιο δανεισμό που φτάνει στο 9% του ΑΕΠ, στις κοινοτικές εισροές που αγγίζουν το 3% του ΑΕΠ, στις ποικιλώνυμες ετήσιες εγγυήσεις του δημοσίου που επιβαρύνουν τις επόμενες γενιές και οι οποίες φτάνουν στο 2% του ΑΕΠ.

Επιχαιρεί, δηλαδή, η Κυβέρνηση, γιατί με τους εισρεόμενους ταμειακούς πόρους, που προσεγγίζουν το 15% του ΑΕΠ έχουμε ανάπτυξη 4%. Αγνοεί ωστόσο ή μάλλον αποκρύπτει από το λαό ότι το δημόσιο χρέος έφτασε τα 180 δισεκατομμύρια δραχμές ή άλλως 25 εκατομμύρια δραχμές ανά νοικοκυριό, ότι ο πληθωρισμός παραμένει σταθερά διπλάσιος του μέσου κοινοτικού όρου, ότι συνεχίζεται η πτώση της ανταγωνιστικότητας μας και ακόμη ότι οι ξένες επενδύσεις έχουν μηδενιστεί, ότι σε οκτώ τομείς των αναπτυξιακών στόχων της Λισαβόνας παίρνουμε οκτώ χρυσά μετάλλια για τις επιδόσεις μας. Και οι επιδόσεις μας είναι η τελευταία θέση.

Τι σημαίνει αλήθεια ρυθμός ανάπτυξης 4% για τα φτωχά νοικοκυριά και για το 22% του ελληνικού λαού, που είναι περιχαρακωμένο κάτω από το όριο της φτώχειας;

Παραδείγματος χάρι, πόσο ωφέλησαν οι ρυθμοί ανάπτυξης τα μεσαία εισοδήματα και πόσο οδήγησαν στην ανάπτυξη της περιφέρειας; Πώς εξηγείται με τέτοιους ρυθμούς ανάπτυξης η εγκατάλειψη της μικρομεσαίας επιχείρησης και του Έλληνα αγρότη; Πώς εξηγείται η θλιβερή πρωτιά μας στην ανεργία των νέων αλλά και η κακή κατάσταση που επικρατεί στην αγορά;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απογοητευτική επίσης είναι η κατάσταση που επικρατεί στη διαχείριση των Κοινοτικών Πλαισίων Στήριξης. Η διαχείριση του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης μας άφησε με την πικρή γεύση της απώλειας πολύτιμων κοινοτικών πόρων. Χάσαμε γιατί δεν τολμήσαμε να ζητήσουμε 237 δισεκατομμύρια δραχμές μόνο από το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Επίσης 70 δισεκατομμύρια δραχμές χάθηκαν μόνο από το Κτηματολόγιο και τις αγροτικές ενισχύσεις. Άλλα 180 δισεκα-

τομύρια δραχμές χάθηκαν λόγω των υπερβάσεων, τις οποίες καλούμαστε να πληρώσουμε από εθνικούς πόρους.

Κύριοι συνάδελφοι, χάσαμε δύο χρόνια από την προγραμματική περίοδο του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, για να αξιοποιήσουμε τα αδιάθετα ύψους 2 τρισεκατομμυρίων δραχμών του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Οι απορροφήσεις των κοινοτικών πόρων μας καθιστούν ουραγούς σε σχέση μ' όλες τις χώρες του στόχου 1, αφού η επίδοσή μας ανέρχεται στο 60% της προτελευταίας χώρας που είναι η Ισπανία.

Το πιο σημαντικό, όμως, είναι ότι η περιφέρεια συνεχίζει να πληρώνει τις συνέπειες της μακάριας αθηνοκεντρικής πολιτικής. Η δήλωση του Πρωθυπουργού ότι το 80% των πόρων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης θα οδηγηθεί στην περιφέρεια, αποδεικνύεται σήμερα ψευδής, ακόμα και με τους επιρισμούς που κάνει το ολοκληρωμένο πληροφοριακό σύστημα του Υπουργείου το οποίο, αν μη τι άλλο, χρεώνει έργα στην περιφέρεια, αν και αυτά δεν ανήκουν τελικά στην περιφέρεια. Σε πολλούς νομούς αυτή η δέσμευση θα εφαρμοστεί μειωμένη έως και κατά πέντη ποσοστιαίες μονάδες.

Η απορρόφηση στο μέσο της προγραμματικής περιόδου δεν ξεπερνά το 23% για τα τομεακά προγράμματα και το 13% για τα περιφερειακά. Αυτή δυστυχώς είναι η πραγματικότητα και έχει δώσει πίνακες το Υπουργείο Οικονομικών που δίδουν ως απορροφήσεις τις κοινοτικές εισροές αλλά και τις προκαταβολές, για να περάσουν προς τα έξω μία εικόνα ευημερίας, μία πλαστή εικόνα προόδου. Εγώ καταθέτω για τα Πρακτικά τους πίνακες για την πραγματική απορροφητικότητα του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, για να ξέρουμε και τι λέμε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Λέγκας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επίσης το γεγονός ότι η χώρα μας ξεπερνά το πρόβλημα του κανόνα $v+2$ σαφώς και οφείλεται στις προκαταβολές. Όμως, τα περιθώρια στενεύουν απελπιστικά και για το 2004 -και κυρίως για το 2005 -όπου καταγράφεται κίνδυνος απώλειας πόρων. Η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΘΟ ασχολείται μόνο σήμερα με κάποια διαχειριστικά προβλήματα. Τρέχει για να καλύψει την ευτελέστερη των υποχρεώσεών μας που δεν είναι άλλη από την απώλεια των πόρων από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης εξαιτίας της εφαρμογής του κανόνα $v+2$. Δεν γίνεται καμία κουβέντα ούτε για την αποτελεσματικότητα των παρεμβάσεων ούτε για την κάλυψη των στόχων του φυσικού αντικείμενου.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να επισημάνω μία έκθεση της Διεύθυνσης Περιφερειακής Πολιτικής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, την οποία και καταθέτω για τα Πρακτικά. Σύμφωνα με αυτήν την έκθεση, το 42% των πόρων των Κοινοτικών Πλαισίων Στήριξης δεν αξιοποιούνται και δεν παράγουν ενδογενή ανάπτυξη στη χώρα μας, μια και το ποσοστό αυτό διαρρέει άμεσα υπό μορφή δαπανών για εισαγωγές εξοπλισμού και υπηρεσιών σ' άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν μάλιστα το ποσοστό αυτών των διαρροών του στόχου 1, σύμφωνα με την εν λόγω έκθεση, είναι 24%, δηλαδή μόνο το μισό.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Λέγκας καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα έκθεση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πέρα από την παραπάνω έκθεση, ανάλογο ενδιαφέρον παρουσιάζουν και εκθέσεις των ενδιάμεσων αξιολογήσεων των τομεακών και περιφερειακών προγραμμάτων που καταγράφουν την άσχημη πορεία μας. Παρά τις κομψές εκφράσεις, παρά τη διπλωματική γλώσσα η οποία εξελίσσεται σε αρκετές περιπτώσεις σε διγλωσσία, το πρόβλημα των περισσότερων επιχειρησιακών προγραμμάτων δεν μπορεί να εκτελεστεί. Καταθέτω για τα Πρακτικά στοιχεία από την ενδιάμεση αξιολόγηση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης στα οποία επισημαινούνται αυτές οι παραλείψεις.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Λέγκας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η γενική παρατήρηση είναι ότι τα επιχειρησιακά προγράμματα στη μεγάλη τους πλειονότητα παρουσιάζουν σχεδόν πανομοιότυπα προβλήματα που έχουν σχέση με αστοχίες, που έχουν σχέση με υστερήσεις στο φυσικό και οικονομικό αντικείμενο, με αδυναμίες προσαρμογής που κάνουν δύσκολη την επίτευξη των δεικτών επίδοσης των προγραμμάτων. Όπως επισημαινούν, η χρηματοδοτική πορεία των περιφερειακών προγραμμάτων κρίνεται επιεικώς ως μη ικανοποιητική. Οι πραγματικές δαπάνες στο ΠΕΠ, σε υποβαθμισμένες μάλιστα περιφέρειες μέχρι το τέλος του 2003, παρά τους όποιους ακροβατικούς υπολογισμούς, δεν θα ξεπεράσουν το 10%. Σε αυτές τις περιφέρειες ανήκουν η Ήπειρος, η Θεσσαλία, η Πελοπόννησος, η Δυτική Μακεδονία, η Στερεά Ελλάδα, το Βόρειο Αιγαίο. Για να μη χαθούν χρήματα, τα περισσότερα ΠΕΠ θα πρέπει στο επόμενο διάστημα να τρέξουν με διπλάσιους ρυθμούς.

Όσον αφορά τώρα το φυσικό αντικείμενο που έχουν εκτελέσει, αυτό δεν ξεπερνά το 5% στο ΠΕΠ Θεσσαλίας και το 7% στο ΠΕΠ Ηπείρου. Όσον αφορά τους δείκτες επίδοσης και αποτελεσματικότητας τους αναφέρονται χαρακτηριστικά: Στο ΠΕΠ Θεσσαλίας, από τους δεκαέξι δείκτες, τέσσερις δείκτες είναι μηδενικοί. Τέσσερις δείκτες θα βρίσκονται στο μισό του ενδιάμεσου στόχου και μόνο δύο θα καλύψουν το στόχο του 2003. Στο ΠΕΠ Ηπείρου, από τους δεκαέξι δείκτες, έντεκα δείκτες θα είναι σε πολύ χαμηλό έως μηδενικό επίπεδο, ενώ μόνο τέσσερις θα καλύψουν το στόχο του 2003. Στο ΠΕΠ Ιονίων Νήσων, από τους δεκαπέντε δείκτες, οι εννέα δεν θα καλυφθούν. Τρεις ενδέχεται να πλησιάσουν τον ενδιάμεσο στόχο, ενώ έχουν καλυφθεί μόνο πέντε. Αντίστοιχα προβλήματα εμφανίζονται και στον προγραμματικό σχεδιασμό.

Στην ουσία εγκαταλείπονται τα καινοτομικά μέτρα, αλλά και οι υποδομές που απαιτούν ένα θεσμικό πλαίσιο. Μπροστά στον κίνδυνο απώλειας πόρων, η εκτεταμένη αναθεώρηση των βασικών στρατηγικών παρεμβάσεων αποτελεί πλέον μονόδρομο, πράγμα που επισημαινείται ακόμη και στις εκθέσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Και εδώ απ' ό,τι φαίνεται -δεν θέλουμε να γίνουμε μάντιες κακών- θα έχουμε πρόβλημα με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλά επίσης είναι τα προβλήματα που εντοπίζονται στην πορεία των τομεακών προγραμμάτων και τα οποία αποκαλύπτουν τη χασομική κατάσταση που επικρατεί. Στο επιχειρησιακό πρόγραμμα οδικών αξόνων, το οποίο υποτίθεται ότι πάει καλά σύμφωνα με τα όσα λέει ο Υπουργός Οικονομίας -βεβαίως πάει καλά λόγω του αυτόματου πιλότου των συνεχιζόμενων έργων του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης- υπάρχει τεράστιο πρόβλημα με την προσέλκυση ιδιωτικών επενδύσεων ύψους 3,5 περίπου δισεκατομμυρίων δραχμών. Αυτό επισημαινείται και στις εκθέσεις της αξιολόγησης. Ο στόχος αυτός ομολογείται σήμερα ότι είναι ανέφικτος και μάλιστα προτείνεται ανασχεδιασμός όλου του συγκεκριμένου επιχειρησιακού προγράμματος, για να μη βρεθούμε προ δυσάρεστων εξελίξεων.

Πέρα από αυτό, όμως, το αποκαλύπτουν οι εκθέσεις αξιολόγησης, αποδεικνύεται ότι δεν έχουμε βάλει και την εθνική μας συμμετοχή που απαιτείται. Ίσως την αφήσαμε για να τη βάλει η επόμενη κυβέρνηση.

Επίσης στο επιχειρησιακό πρόγραμμα «ανταγωνιστικότητα», πέρα από το γεγονός ότι του δώσαμε το 22% της συνολικής κοινοτικής συνδρομής, όταν οι Ιταλοί έδωσαν στο δικό τους πρόγραμμα το 48% και οι Ισπανοί το 30% δεκαεπτά από τα τριάντα τέσσερα μέτρα του βρίσκονται σήμερα εν υπνώσει. Αυτήν την τύχη δυστυχώς επιφυλάξαμε για την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής επιχείρησης.

Επιπλέον οι άξονες που αφορούν την ενέργεια και οι οποίοι συνολικά αφορούν το ένα τέταρτο της συνολικής χρηματοδότησης, είναι δεδομένο ότι καταρρέουν. Επίσης τα έργα του φυσικού αερίου προτείνονται για ένταξη, όπως και ο αγωγός σύνδεσης με την Ιταλία, μιας και σήμερα εμφανίζεται ανώριμος, επειδή δεν προλάβαμε να κάνουμε τις απαραίτητες μελέτες.

Τώρα στο επιχειρησιακό πρόγραμμα «Αγροτική Ανάπτυξη»: Προβλέπαμε τριάντα πέντε χιλιάδες σχέδια βελτίωσης για τους αγρότες μας. Σήμερα με τους υπολογισμούς αυτά τα σχέδια

βελτίωσης δεν πρόκειται να ξεπεράσουν τις είκοσι χιλιάδες.

Στο επιχειρησιακό πρόγραμμα «Περιβάλλον»: Αν εξαιρέσου- με την Κάρλα, όλα τα άλλα έργα λόγω της θεματικής τους δια- ποράς παραπαίουν.

Απ' αυτό το πρόγραμμα –και εδώ είναι ένα τεράστιο ζήτημα- απεντάσσεται το έργο του Εθνικού Κτηματολογίου, το οποίο γίνεται «μπαλάκι» σε ποιο πρόγραμμα θα κατευθυνθεί. Τελικά αποφασίζεται να κατευθυνθεί στην κοινωνία της πληροφορίας, με προϋπολογισμό που δεν ξεπερνά το 2,5% του συνολικού προϋπολογισμού.

Αυτήν την τύχη επιφυλάσσετε στο πολύπαθο έργο του Εθνι- κού Κτηματολογίου, στο σκάνδαλο του Εθνικού Κτηματολογίου, να το παραπέμπετε «στις ελληνικές καλένδες», να το «ενταφιά- ζετε» μ' αυτόν τον τρόπο και όχι μόνο αυτό, αλλά να του επιφυ- λάσσετε και μία άλλη τύχη.

Το Κτηματολόγιο περίμενε να ολοκληρωθεί μέσα από το ανταποδοτικό του τέλος. Η μοναδική προοπτική να ολοκληρω- θεί ήταν αυτό το ανταποδοτικό τέλος.

Η Κυβέρνηση, προβάλλοντας το φιλολαϊκό της όψιμο «προ- σωπείο», πριν από λίγες μέρες έφερε νομοσχέδιο στη Βουλή, που μάλιστα ψηφίστηκε και σ' αυτό το νομοσχέδιο προτείνεται η μείωση του ανταποδοτικού τέλους.

Ρωτάμε: Θα μας πείτε τελικά από πού θα βρεθούν τα 2 δισε- κατομμύρια ευρώ που απαιτούνται για την ολοκλήρωση του έργου; Πείτε μας τέλος πάντων: Στον Προϋπολογισμό του 2004 τι κονδύλια γράψατε γι' αυτό το έργο;

Αυτά είναι ερωτήματα τα οποία έχουμε θέσει και στην αρμό- δια Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, χωρίς ωστόσο να πάρουμε τις κατάλληλες απαντήσεις.

Συνεχίζοντας στα επιχειρησιακά προγράμματα, θα δούμε ότι η πορεία του επιχειρησιακού προγράμματος «Υγεία και Πρό- νοια» μόνο ικανοποιητική δεν μπορεί να θεωρηθεί. Στο επιχει- ρησιακό πρόγραμμα πολιτισμού, οι δράσεις του σύγχρονου πολιτισμού βρίσκονται κι εδώ εν υπνώσει.

Τέλος, στο επιχειρησιακό πρόγραμμα «Κοινωνία της Πληρο- φορίας», από τα είκοσι πέντε μέτρα, τα δεκατέσσερα έχουν μηδενική απορρόφηση και μόνο πέντε έχουν απορροφήσει πάνω από 10%.

Να πούμε και ένα άλλο στοιχείο: Από τις εβδομήντα εννέα κατηγορίες πράξεων, οι πενήντα πέντε έχουν μηδενική απορ- ρόφηση. Επίσης, δέκα μέτρα που αντιστοιχούν στο 1/3 του Προϋπολογισμού, έχουν μηδενικές συμβασιοποιήσεις και σ' αυτό το πρόγραμμα, που ήδη έχει πρόβλημα, πασάρουμε «μπα- λάκι» και το Εθνικό Κτηματολόγιο. Δυστυχώς αυτήν τη λογική δεν μπορούμε να την καταλάβουμε.

Επίσης στις εκθέσεις αποκαλύπτεται η απίστευτη ολιγωρία και η γραφειοκρατία που διατρέχει τους μηχανισμούς προώθη- σης και υλοποίησης των έργων. Προσέξτε τους ενδιάμεσους χρόνους για τη διεκπεραίωση τυπικών διοικητικών πράξεων. 8,2 μήνες χωρίζουν την ημερομηνία έγκρισης ενός έργου από την απόφαση έναξής του. Δεκατρείς μήνες είναι το χρονικό διά- στημα από την πρόσκληση έως την υποβολή προτάσεων μέχρι την πρώτη πληρωμή του. 7,6 μήνες απαιτούνται από τη συμβα- σιοποίησή του μέχρι την καταβολή της πρώτης πληρωμής, 8,4 μήνες είναι ο μέσος χρόνος από την ολοκλήρωση του ελέγχου μέχρι την αποστολή της έκθεσης.

Όμως, πέρα από τα ανωτέρω, τίθεται ένας γενικότερος προ- βληματισμός που αφορά στην ποιότητα, στη διαφάνεια και απλώς «ακουμπά» σε δύο ζητήματα.

Το πρώτο θέμα αφορά στο γεγονός ότι μέχρι σήμερα ακο- λουθείται το σύστημα της άμεσης αξιολόγησης κι όχι βεβαίως της συγκριτικής, γεγονός που αποδεικνύει τη χαμηλή ανταγω- νιστικότητα των προγραμμάτων.

Το δεύτερο θέμα αφορά στο γεγονός που άμεσα προκύπτει από τα στοιχεία του ολοκληρωμένου πληροφοριακού συστήμα- τος, σύμφωνα με το οποίο ό,τι πρόταση υποβάλλεται, εγκρίνε- ται. Παραδείγματος χάρη, στο ΠΕΠ Θεσσαλίας, το 96% των υποβληθέντων έργων εγκρίνεται, στην Κρήτη το 94%, στο νότιο Αιγαίο το 95%, στην Αττική το 92%.

Από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ή ότι τα προγράμματα αυτά δεν είναι ελκυστικά ή ότι δεν είχαμε τους κατάλληλους κανόνες

δημοσιότητας. Εδώ μπαίνει ένα ζήτημα για το ποιοι είναι οι κανόνες δημοσιότητας και πώς αυτοί οι κανόνες δημοσιότητας πασαρώνονται στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Επίσης εφαρμόζεται κατά κόρον η άμεση αξιολόγηση.

Επίσης εντύπωση προκαλεί ότι στις εν λόγω εκθέσεις δεν παρουσιάζονται ή σε άλλες περιπτώσεις αποκρύπτονται επιμε- λώς οι επιπτώσεις των προγραμμάτων στη μείωση των ενδοπε- ριφερειακών ανισοτήτων, που είναι και το ζητούμενο.

Πάντως αυτό στο οποίο καταλήγουν οι εν λόγω εκθέσεις, είναι ότι δεν παρατηρείται τάση για περαιτέρω μείωση των ενδοπεριφερειακών ανισοτήτων.

Τέλος σε αρκετές εκθέσεις επισημαίνεται ότι οι διαδικασίες παρακολούθησης των προγραμμάτων από τις επιτροπές παρα- κολούθησης «ακυρώνουν σε πολλές περιπτώσεις» –χρησιμο- ποιώ τις ίδιες λέξεις- «κάθε έννοια διαβούλευσης και συμμετο- χικού σχεδιασμού», αναφέροντας χαρακτηριστικά ελλιπή πλη- ροφόρηση, αποστολή φακέλων την προηγούμενη της συνε- δρίασης, τη μικροπολιτική στοχοθεσία και την έλλειψη τεκμη- ρίωσης και επιστημονικού λόγου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και στο φετινό Προϋπολογι- σμό καταγράφεται το πρόβλημα διαχείρισης του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Στην ουσία διαπιστώνεται «φρενάρισμα» των έργων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και κυρίως αυτών που χωροθετούνται στην περιφέρεια.

Μιας και εδώ προβλέπονταν επενδύσεις ύψους 5,77 δισεκα- τομμυρίων ευρώ, αυτές περιορίζονται για φέτος σε 4,62 δισε- κατομμύρια ευρώ. Ακόμα και η πρόβλεψη για το 2004 είναι κάτω από το αρχικό ύψος της πρόβλεψης του 2003. Αυτή η κατάσταση συνιστά μια πρωτοφανή ανισορροπία. Ο λόγος βέβαια είναι προφανής. Για να καλυφθούν οι υπερβάσεις των ολυμπιακών έργων, για τις οποίες προβλέπονται πάνω από 4 δισεκατομμύρια ευρώ για τη διετία 2003 και 2004, πέραν βεβαί- ω των άλλων 600 εκατομμυρίων ευρώ που έχουν κρυφτεί σε άλλους κωδικούς του Προϋπολογισμού. Δηλαδή κόβουμε την εθνική μας συμμετοχή από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και κατ' επέκταση επιβραδύνουμε τα έργα στην περιφέρεια για να χρηματοδοτήσουμε τις ανεξέλεγκτες υπερβάσεις των ολυμπια- κών έργων. Φαίνεται έτσι ότι έχουμε μπει σ' ένα αλυσιτελές παι- χιδί, που κινδυνεύει ωστόσο να προσκρούσει στους αυστη- ρούς κανόνες των διαρθρωτικών ταμείων, πολύ περισσότερο όταν η πτήση της οικονομίας μας έχει πάρει χαμηλό ύψος, τα δε καύσιμα και των ολυμπιακών έργων και του Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης έχουν ημερομηνία λήξης. Σ' αυτό το παιχνίδι εντάσσονται και οι τελευταίες ενέργειες των πολιτικών ηγεσιών των Υπουργείων Οικονομίας και Οικονομικών και του ΥΠΕΧΩΔΕ στο πλαίσιο της αναθεώρησης του Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήρι- ξης και της διανομής των αποθεματικών επίδοσης και προ- γραμματισμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι εμφανής πλέον η προ- σπάθεια να διευρυνθεί εικονικά αυτό το αποθεματικό, να μοιρα- στούν προσδοκίες, να κλείσουν το μάτι στις ελπίδες των παρα- γωγικών τάξεων και των φορέων. Δεν εξηγείται αλλιώς την ώρα που η Κυβέρνηση διακηρύσσει την πρόθεσή της για υλοποίηση των μεγάλων συγχρηματοδοτούμενων έργων, να περικόπτεται τη δημόσια δαπάνη τους δυσκολεύοντας έτσι την προσέλκυση ιδιωτικών κεφαλαίων με σκοπό τη δημιουργία ενός αποθεματι- κού προεκλογικών προσδοκιών. Και αυτό γιατί θεωρεί ότι έχει την ευχέρεια να εξαγγέλλει έργα, παράλληλα να τα πριονίζει αλλά και να υποσχεται τα προϊόντα του κατακερματισμού σ' αυτούς που αναμένουν να δουν κάτι από το Γ' Κοινοτικό Πλαί- σιο Στήριξης. Μάλιστα αυτό το κάνει σε έργα-πυλώνες. Αναφέ- ρω χαρακτηριστικά τον άξονα κεντρικής Ελλάδος, αναφέρω χαρακτηριστικά το δυτικό άξονα για τον οποίο μίλησε προη- γομένως ο κύριος συνάδελφος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνοντας θα κλείσω με μια φράση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών κατά τη συζήτηση του Προϋπολογισμού. Ο κ. Χριστοδουλάκης υποστη- ρίζει ότι ο Προϋπολογισμός δεν αποτελεί ένα μεμονωμένο επε- σόδιο. Θα συμφωνήσω απολύτως. Μεμονωμένο σίγουρα δεν είναι. Είναι παρατεταμένο όσο παρατεταμένη είναι η δημιουργι- κή λογιστική αυτής της Κυβέρνησης. Είναι επίσης επεισόδιο και

μάλιστα δυσάρεστο για την εθνική μας οικονομία. Ευτυχώς θα είναι το τελευταίο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το λόγο έχει εκ μέρους του ΠΑΣΟΚ ο ειδικός εισηγητής και τελευταίος ομιλητής της σημερινής συνεδρίασης κ. Ιωάννης Ανθόπουλος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Ο τελευταίος εισηγητής θα πει ότι αυτός ο Προϋπολογισμός δεν θα είναι ο τελευταίος προϋπολογισμός του ΠΑΣΟΚ, όπως ελπίζουν μερικοί.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν είναι ούτε τυχαίο ούτε συμπτωματικό το γεγονός ότι από το 1994 μέχρι σήμερα αλληπάλληλες κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ κατέθεσαν έντεκα προϋπολογισμούς και διαχειρίστηκαν επιτυχώς τους δέκα. Είμαι βέβαιος ότι το ΠΑΣΟΚ θα διαχειριστεί επιτυχώς και τον ενδέκατο Προϋπολογισμό καθ' όλη τη διάρκεια του οικονομικού έτους 2004.

Κανένας προϋπολογισμός δεν ήταν ίδιος με τον προηγούμενο. Διέφεραν μεταξύ τους όχι μόνο στα μεγέθη και τα αποτελέσματα αλλά διέφεραν στους ειδικούς στόχους. Υπηρέτησαν μέσα στη δεκαετία που ολοκληρώνεται, από το 1994 μέχρι το 2003, το στόχο της ΟΝΕ, το στόχο της ευρωζώνης, το στόχο της πραγματικής σύγκλισης, το στόχο της κοινωνικής συνοχής μέσα στον εθνικό και ευρωπαϊκό χώρο. Ό,τι έχει επιτευχθεί, αποτελεί κερτημένο και διατηρήσιμο. Ό,τι δεν έχει ακόμη επιτευχθεί, αποτελεί ακόμη στόχο.

Αλλάζουν, λοιπόν, τα μεγέθη των προϋπολογισμών. Αυξάνονται και αναπτύσσονται, γιατί αλλάζουν συνολικά και τα μεγέθη της οικονομίας, γιατί αλλάζει και το μέγεθος της χώρας. Από μικρή χώρα του ευρωπαϊκού περιθωρίου και της παγκόσμιας ανυποληψίας, μια χώρα κάπου στην εκατοστή πεντηκοστή θέση της παγκόσμιας κατάταξης των οικονομιών πριν από είκοσι χρόνια, τώρα φιγουράρει και ακτινοβολεί μεταξύ των είκοσι πέντε πρώτων χωρών του κόσμου. Και αυτό έγινε, αγαπητοί συνάδελφοι, όσο και αν θέλετε να το αρνείστε στην τελευταία δεκαετία, μια δεκαετία νέων θεσμών, μεγάλων και μικρών έργων, νέων συνθηκών ζωής για τους Έλληνες και όχι μόνο, και για τους παλιννοστούντες και τους μετανάστες στη χώρα μας. Ήταν μια δεκαετία νέων και καλύτερων προσδοκιών, μια δεκαετία που θα καταγραφεί –χωρίς υπερβολή, κύριοι συνάδελφοι– ως ο χρυσός αιώνας της νεότερης Ελλάδας του 21ου αιώνα.

Δέκα χρόνια τώρα αυτή η νέα πραγματικότητα που χτίστηκε πέτρα πέτρα από προϋπολογισμό σε προϋπολογισμό, διαψεύδει τους αγγέλους κακών ειδήσεων της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Δέκα χρόνια ψέμα και καταστροφολογία και δέκα χρόνια διάψευση. Δεν μπορώ να πω πράγματι η Νέα Δημοκρατία είναι ακούραστη. Δεν την κουράζει το ψέμα. Και όσο δεν αναγνωρίζει το καλό, για να υποσχεθεί το καλύτερο, τόσο το χειρότερο για τον εαυτό της.

Στο παρελθόν είχαμε χρέος και δεν είχαμε ανάπτυξη. Σήμερα που έχουμε σταθερή ανάπτυξη από χρόνο σε χρόνο, φωνάζουν κάποιοι ότι δεν έχουμε μείωση του δημόσιου χρέους. Κάνουν πως αγνοούν τη σταθερή πτωτική πορεία του χρέους και επισείουν, όπως ο κ. Μητσotάκης στο παρελθόν, τον μπαμπούλα της καταστροφής και προσπαθούν να πανικοβάλουν τον Έλληνα πολίτη φορτώνοντάς τον με το υποθετικό ατομικό χρέος των 18.000 ευρώ περίπου, διαιρώντας τα 180.000.000.000 ευρώ με τα 10.000.000 των Ελλήνων. Όμως, το ακριβές χρέος της κεντρικής κυβέρνησης στον κάθε πολίτη αντιστοιχεί στα 16.000 ευρώ, γιατί φτάσαμε αιώσιμα τα 11.000.000 σήμερα.

Στη χοντρή αυτή λογική έρχεται και ένας άλλος υπολογισμός ισοδύναμης αφέλειας. Διαιρούν χρέος; Και εγώ θα διαιρέσω κέρδη και περιουσιακά στοιχεία. Η ιδιωτική αποταμίευση ως γνωστόν όλα τα λεφτά των Ελλήνων, είναι περίπου 150.000.000.000 ευρώ στα τέλη του 2003, όσο δηλαδή και το ετήσιο ΑΕΠ της χώρας. Είμαστε ίσως η μοναδική χώρα στον κόσμο όπου η ιδιωτική αποταμίευση των κατοίκων της είναι ίση με το ετήσιο ΑΕΠ της. Επομένως από την πολιτική του ΠΑΣΟΚ ο Έλληνας πολίτης έχει θετικό ισοζύγιο, αφού στον καθένα αντιστοιχούν καταθέσεις περίπου 15.000 ευρώ και αν προσθέσουμε και τα περιουσιακά στοιχεία που αποκτά, τότε μάλλον έχει κέρδος παρά χρέη. Διότι πρέπει να λάβουμε υπόψη μας ότι

εκεί που σταματά η κατανάλωση, αρχίζει η αποταμίευση. Και δεν έχουμε μόνο μεγάλη αποταμίευση. Έχουμε και υψηλό ποσοστό αύξησης της ιδιωτικής κατανάλωσης στις λιανικές πωλήσεις, στην ιδιωτική οικοδομική δραστηριότητα, στα αυτοκίνητα.

Ας αναφέρω στην πορεία του λόγου μου και κάποια ευρωπαϊκά ως και παγκόσμια ρεκόρ της ελληνικής οικονομίας και της ιδιωτικής οικονομίας των Ελλήνων. Γιατί όλα εσείς τα θεωρείτε πλαστά, αλλά η πραγματικότητα είναι διαφορετική. Η ιδιωτική αποταμίευση που σας είπα, είναι ίση με το ετήσιο ΑΕΠ της χώρας. Είναι μοναδικό φαινόμενο στον κόσμο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κύριε Ανθόπουλε...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Οι τράπεζες έχουν κέρδη. Και για να έχουν κέρδη, κάποιος τις πληρώνει. Και για να τις πληρώνει, σημαίνει ότι έχει εισόδημα.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Φαύλος κύκλος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό το επιχείρημα τελείωσε. Μην το επικαλείστε. Αν οι Έλληνες δεν είχαν λεφτά, δεν θα πλήρωναν τις τράπεζες και οι τράπεζες θα ήταν χρεωμένες και πτωχευμένες.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Διαβάστε λίγο και την έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Το ότι οι τράπεζες έχουν υπερκέρδη, σημαίνει ότι ο λαός έχει εισόδημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Τζέκη, σας παρακαλώ. Δεν έχετε υπομονή ν' ακούσετε τον αντίλογο;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτήν την ώρα καλό είναι, κύριε Πρόεδρε, να το ζωντανέψουμε λιγάκι και να παρακολουθήσουν όλοι οι συνάδελφοι.

Ένα άλλο ρεκόρ, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ότι στην Ελλάδα το 85% των Ελλήνων έχει μία ιδιόκτητη στέγη και το 70% των Ελλήνων έχει δύο σπίτια τουλάχιστον.

Όσο για τα αυτοκίνητα –τα ΙΧ, όχι τα επαγγελματικά– έφτασαν αιώσιμα τα τέσσερα εκατομμύρια, που σημαίνει ότι στους εκατό κατοίκους αντιστοιχούν περίπου σαράντα. Στη Γαλλία, στους εκατό κατοίκους ανήκουν τριάντα. Και αν πάμε στη λογική του ενεργού πληθυσμού –δηλαδή στα δέκα εκατομμύρια, το 40% είναι τέσσερα εκατομμύρια Έλληνες με τέσσερα εκατομμύρια αυτοκίνητα– σημαίνει ότι είναι σαράντα στους σαράντα ή ένα προς ένα.

Αν αυτό είναι φτώχεια για την εθνική οικονομία, φτώχεια για την ατομική οικονομία, τότε το ερώτημα του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης προς τον Πρωθυπουργό αντιστρέφεται. Ποιοι πράγματι κατοικούν ως μόνιμοι κάτοικοι σ' αυτήν τη χώρα; Ο Κώστας Σημίτης πάντως κατοικεί.

Όλα αυτά, όμως, που ανέφερα, αποτελούν χειροπιαστά αποτελέσματα μιας επίμονης και επίπονης κυβερνητικής πολιτικής που στην αρχή ζήτησε προσπάθεια και θυσίες από όλους και τώρα αποδίδει σιγά-σιγά αλλά σταθερά σ' όλους τους καρπούς της μεγάλης αυτής προσπάθειας. Είναι μία πολιτική που μέσα σε δύο δεκαετίες την κοινωνία του 1/3 το 1980 και την κοινωνία των 2/3 το 1993 την έχει μετατρέψει σε κοινωνία των 9/10.

Πράγματι αναγνωρίζουμε ότι σήμερα ένα 10%, ένα εκατομμύριο και κάτι από τον ελληνικό λαό, συνάνθρωποί μας, έχει ακόμη προβλήματα. Με ποιον θα λύσει ο ελληνικός λαός αυτά τα προβλήματα; Με το ΠΑΣΟΚ, τη Νέα Δημοκρατία ή τα άλλα κόμματα; Με εμάς. Με εμάς που λύσαμε τα προβλήματα των περισσότερων. Με εμάς θα λυθούν και τα προβλήματα των ολιγοτέρων.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Όπως στην παιδεία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Μη μιλάτε για παιδεία, διότι κάνετε ιεροσουλία νομίζω.

Γι' αυτό το λόγο συνεχίζουμε την προσπάθεια να λύσουμε αυτό το πρόβλημα, το υπόλοιπο πρόβλημα του υπόλοιπου ελληνικού λαού με εντατικοποίηση της πολιτικής που καταπολεμά τις περιφερειακές και ενδοπεριφερειακές ανισότητες, που καταπολεμά την ανεργία των μακροχρόνια άνεργων, των νέων, των γυναίκων και των ευπαθών ομάδων, που ενισχύει τις κοινωνικές παροχές προς στοχευμένες κατηγορίες πολιτών. Και όλα αυτά όχι για να καλύψουμε ανάγκες μόνο, αλλά για να συμβάλουμε στην ευημερία και την ευτυχία των πολιτών.

Έχουμε έναν Προϋπολογισμό, αγαπητοί συνάδελφοι, δεσμών αυτής της πολιτικής, έναν Προϋπολογισμό που υποτάσσεται 100% στη λογική του πακέτου των μέτρων κοινωνικής πολιτικής για το 2004 και σε ποσοστό 25% υποτάσσεται στη λογική της Χάρτας Σύγκλισης, μια και θα είναι το ένα και το πρώτο έτος μέχρι το 2008.

Έχουμε αφήσει στο παρελθόν πια την τακτική των προγραμμάτων των εκατό ημερών. Πέρασαμε σε Χάρτα Σύγκλισης των χιλίων τετρακοσίων εξήντα ημερών. Και αυτό χάρη στη σταθερή και απαρρέγκλιτη πολιτική της τελευταίας δεκαετίας που μας οδήγησε στην ΟΝΕ, στην ευρωζώνη και στη σταθερή και πρωτοπόρα ανάπτυξη.

Η σταθερή διακυβέρνηση της χώρας για μία δεκαετία από το ΠΑΣΟΚ αποτέλεσε την αναγκαία προϋπόθεση χωρίς την οποία δεν θα φτάναμε εδώ. Χρειάζεται να συνεχιστεί τουλάχιστον για μία ακόμα τετραετία για να πετύχουμε το μεγάλο διπλό στόχο, την πραγματική σύγκλιση και την κοινωνική συνοχή με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Ο Προϋπολογισμός του 2004 αποτελεί εγγύηση και δείγμα γραφής.

Ας περάσουμε τώρα στα κατ' ιδίαν κεφάλαια του Προϋπολογισμού.

Όσον αφορά στις δημόσιες επιχειρήσεις, οι δημόσιες επιχειρήσεις τα τελευταία οκτώ χρόνια ύστερα από συνεχείς και συστηματικές προσπάθειες αναφέρον σε μία τροχιά θετικών αποτελεσμάτων. Ενδεικτικά θα αναφέρω μερικά.

Πρώτον, ο αένας εκσυγχρονισμός τους για καλύτερες και φθηνότερες υπηρεσίες και προϊόντα. Φτηνό εισιτήριο στα μαζικά μέσα συγκοινωνίας, φτηνά καύσιμα, φτηνό ρεύμα σε σχέση με όλες σχεδόν τις ευρωπαϊκές χώρες. Η συγκράτηση των μισθολογικών αυξήσεων κοντά στο στόχο του 55%. Ο χαμηλότερος δανεισμός σε σχέση με τις επενδύσεις. Η εκλογίκευση της τιμολογιακής πολιτικής με τρόπο που να συμβάλει αφ' ενός στη συγκράτηση του πληθωρισμού και αφ' ετέρου στην άσκηση κοινωνικής πολιτικής.

Ήδη το οικονομικό αποτέλεσμα των τριάντα έξι δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών της χώρας παρουσιάζει εντυπωσιακή αύξηση κατά 225,6% το 2003 σε σχέση με το 2002 και θα ανέλθει τελικά, όπως προβλέπεται, στα 608,59 εκατομμύρια ευρώ από τα 186,90 εκατομμύρια ευρώ.

Αναλυτικότερα αξίζει να σημειωθεί ότι η αύξηση του οικονομικού αποτελέσματος ήταν απόρροια πρώτον, της αλματώδους αύξησης της κερδοφορίας των εισηγμένων στο χρηματιστήριο επιχειρήσεων -ΔΕΗ, ΕΛΠΕ, ΟΠΑΠ- και δεύτερον, της σταθεροποίησης του ελλείμματος στον τομέα των μεταφορών. Οι επενδύσεις των ΔΕΚΟ ιδιαίτερα στους τομείς σιδηροδρομικών μεταφορών και αστικών συγκοινωνιών παρουσιάζουν σημαντική αύξηση. Το γεγονός αυτό επιφέρει μια αύξηση και του ακαθάριστου δανεισμού. Για το 2004 προβλέπεται καλύτερο οικονομικό αποτέλεσμα για τις ΔΕΚΟ. Στόχος είναι να αντιπροσωπεύει το 0,49% του ΑΕΠ σε σχέση με το 0,40% του ΑΕΠ το 2003. Οι συνολικές επενδύσεις θα αυξηθούν κατά 7,28% περίπου κυρίως στους τομείς της ενέργειας, των μεταφορών και των ολυμπιακών έργων.

Ας περάσουμε στους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης και πρόνοιας. Θα τους λέω εν συντομία ΟΚΑΠ.

Το βασικό πρόβλημα του ασφαλιστικού συστήματος, όπως γνωρίζουμε, είναι η χρηματοδότησή του. Αυτή εξασφαλίζεται, όμως, από μια οικονομία που την χαρακτηρίζει η σταθερότητα, η ανάπτυξη και η δίκαιη αναδιανομή του εισοδήματος υπέρ των εργαζομένων και των συνταξιούχων. Η ένταξη της χώρας μας στην ΟΝΕ και η πιστή εφαρμογή από την Κυβέρνηση πλαισίου πολιτικών επιτάχυνσης της ανάπτυξης εμπεδώνουν την κοινωνική συνοχή. Πώς; Με σταθερή αύξηση των δαπανών κοινωνικής προστασίας που εξασφαλίζουν την υλοποίηση του πακέτου κοινωνικών μέτρων που ήδη εξαγγέλθηκε και εφαρμόζεται και με αύξηση της απασχόλησης που μειώνει την ανεργία και εξασφαλίζει πόρους, εισφορές στα ασφαλιστικά ταμεία.

Οι δαπάνες κοινωνικής προστασίας θα φτάσουν τελικά στις 31.12.2003 στα 42,3 δισεκατομμύρια ευρώ από 39,2 δισεκατομμύρια ευρώ το 2002. Η ανεργία στο τέλος του 2003 θα πέσει στο 8,5% από το 9,9% που ήταν το 2002, ενώ ο στόχος για το

2004 είναι 8% σύμφωνα και με τη Χάρτα Σύγκλισης. Οι προοπτικές για το 2004 θα είναι καλύτερες. Το έλλειμμα των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης και πρόνοιας θα μειωθεί σε σχέση με το 2003. Ο καθαρός δανεισμός το 2004 θα διαμορφωθεί στο 0,07% του ΑΕΠ, ενώ το 2003 θα κλείσει στο 0,17% του ΑΕΠ.

Εκείνο, όμως, που έχει σημασία, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ότι η χρηματοδότηση των ΟΚΑΠ για το 2004 θα διαμορφωθεί συνολικά σε 5.506 εκατομμύρια ευρώ, από τα οποία τα 5.028 εκατομμύρια ευρώ θα προέρχονται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό. Το ποσοστό της επιχορήγησης των ΟΚΑΠ εκτιμάται ότι θα αυξηθεί κατά 13,1% σε σύγκριση με το 2003. Ο τελευταίος δε νόμος, ο 3029 του 2002, για το ασφαλιστικό αποτελεί μια βάση σιγουριάς και αισιοδοξίας για τα επόμενα χρόνια. Ταυτόχρονα με την εξασφάλιση της τριαντάχρονης βιωσιμότητας του ΙΚΑ ωθεί τους ίδιους τους εργαζόμενους -αυτός ο νόμος, το νομοθετικό πλαίσιο και τα συνδικάτα τους- να αναπτύξουν πρωτοβουλίες για αναδιάρθρωση και αποτελεσματικότερη λειτουργία των κοινωνικών φορέων τους στο μέλλον.

Περνάμε στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' και Β' βαθμού. Δήμοι και κοινότητες.

Με τη συνταγματική επιστέγαση του 2003 του νόμου «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» επισφραγίστηκε στον καταστατικό χάρτη της χώρας ο νέος ρόλος των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Από μικροί δορυφόροι της κεντρικής εξουσίας, που παρέμεναν στο σκεπρό κώνο της υπό καθεστώς διαρκούς έκλειψης, οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης μετεξελίσσονται σε διοικητικά αυτόνομους και οικονομικά ανεξάρτητους πλανήτες στο πολιτειακό στερέωμα της χώρας μας. Είναι πολύ λίγα τα αίτια από το 1998 μέχρι σήμερα για να πει κανείς ότι η μεταβατική φάση ολοκληρώθηκε και το νέο πρότυπο μετά την πειραματική του επιτυχία οδεύει σε υψηλότερα επίπεδα τελείωσης.

Ο πλήρης αναπτυξιακός ρόλος των ΟΤΑ επιδιώκεται τόσο από την πολιτεία όσο και από τους αιρετούς άρχοντές τους. Είναι κοινή επιδίωξη με κάποιες ελάχιστες προϋποθέσεις και κάποιες μείζονες στοχεύσεις. Από την εκάστοτε κυβέρνηση οφείλεται η θεσμική και οικονομική ενίσχυσή τους και από την πλευρά τους οφείλεται η εφαρμογή λογιστικού σχεδίου και διαφανούς οικονομικού διαχειριστικού και ελεγκτικού συστήματος.

Οι μείζονες, όμως, στοχεύσεις χρειάζονται πρωτοβουλίες, χρειάζονται σχεδιασμό και εκτέλεση προγραμμάτων, χρειάζονται ανάληψη δράσεων, όλα αυτά που αθροιζόμενα συμβάλουν στην αναπτυξιακή προσπάθεια της χώρας. Κάθε τόπος με τη δική του ανάπτυξη συνθέτει το παζλ της ομοιόμορφα αναπτυγμένης Ελλάδας.

Στο ερώτημα εάν ο Προϋπολογισμός του 2004 συμβάλλει στην κοινή επιδίωξη για την αναπτυξιακή πορεία των ΟΤΑ, η απάντηση είναι ναι, εφόσον -όπως φαίνεται και από τους πίνακες που θα καταθέσω- το μεγαλύτερο μέρος των προγραμμάτων που υλοποιούν οι ΟΤΑ, χρηματοδοτείται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό (επιχορηγήσεις, ΚΑΠ, κλπ.) και ένα μικρό μέρος καλύπτεται από δικούς τους πόρους. Αυξάνονται οι συνολικές πιστώσεις που προβλέπονται στον τακτικό Προϋπολογισμό του οικονομικού έτους 2004. Από 1851.000.000 ευρώ που εκτιμάται ότι θα φθάσουν το 2003, προβλέπεται να διαμορφωθούν σε 2.038.000 ευρώ για το 2004, δηλαδή θα έχουμε μία καθαρή αύξηση της τάξεως του 10,1%.

Νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις: Με την ίδια λογική αντιμετωπίζει ο Προϋπολογισμός του 2004 και τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις. Προφανώς διαφέρει και ο όγκος της χρηματοδότησης από τον Κρατικό Προϋπολογισμό και το ποσοστό αύξησής τους σε σχέση με το 2003. Συνολικά οι πόροι τους από τον Κρατικό Προϋπολογισμό θα φθάσουν το 2004 τα 644,6 εκατομμύρια ευρώ με μια ετήσια μεταβολή της τάξεως του 1,7%.

Θα μπορούσε να σκεφθεί κανείς ότι θα χρειάζονταν περισσότερους πόρους για περισσότερη αποτελεσματικότητα οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, αλλά ισχύει και για τις νομαρχίες ό,τι ισχύει και για τους δήμους. Πρέπει να αποδείξουν την αποτελεσματικότητά τους εκ των ενόντων με διαφάνεια στη διαχείριση των πόρων και με εκσυγχρονισμό του οικονομικού, διαχειριστικού και ελεγκτικού συστήματός τους, γιατί η ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας θα συνεχισθεί. Οι επόμενοι

προϋπολογισμοί θα είναι μεγαλύτεροι και οι επόμενες χρηματοδοτήσεις θα είναι περισσότερες. Η σταθεροποίηση της ανάπτυξης της οικονομίας είναι η μεγαλύτερη εγγύηση για την αναπτυξιακή πορεία, οικονομική και κοινωνική των ΟΤΑ.

Θα κλείσω, κύριε Πρόεδρε, με τους ειδικούς λογαριασμούς. Το γεγονός ότι παραπάνω από μισό αιώνα λειτουργούν στη χώρα μας ειδικοί λογαριασμοί σημαίνει πολλά πράγματα. Από το 1950 που υιοθετήθηκαν για πρώτη φορά, μέχρι το 1999 που λειτούργησαν έτσι όπως ήταν, το ΠΑΣΟΚ είναι εκείνο το οποίο για πρώτη φορά ξεκαθάρισε τον κατάλογό τους και φυσικά εκσυγχρόνισε τη λειτουργία τους.

Τι προσφέρουν στην οικονομία οι ειδικοί λογαριασμοί; Τρία κυρίως πράγματα. Πρώτον, ευελιξία σε συγκεκριμένες πολιτικές αποκρυσταλλώσεων, δεύτερον, αναλυτική λογιστική παρακολούθηση των διαχειριστικών πράξεων ως προς τα έξοδα και τις δαπάνες και τρίτον, τη διευκόλυνση της αξιολόγησης και του ελέγχου των αποτελεσμάτων από την εφαρμογή ειδικών προγραμμάτων.

Διακρίνονται σε αυτόνομους ειδικούς λογαριασμούς και σε ενδιάμεσους. Εκείνο που έχει σημασία, είναι ότι τελευταία δημιουργήθηκε ένας θόρυβος από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας -και όχι μόνο όσον αφορά την αχίλλειο πτέρνα του Προϋπολογισμού και της εθνικής μας οικονομίας- δήθεν ότι οι ειδικοί αυτοί λογαριασμοί από τους οποίους περνούν υπέρογκα ποσά είναι κάτι σαν αδήλωτοι κρυφοί πόροι, οι οποίοι περνούν στα σκοτεινά των απολογισμών και των προϋπολογισμών του κράτους.

Λάθος! Ο θόρυβος βέβαια ήταν γύρω από την έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου και η απαντητική έκθεση του Υπουργείου Οικονομικών νομίζω ότι ξεκαθάρισε όλο αυτό το θέμα που πήγε να δημιουργηθεί.

Βεβαίως έχει σημασία να πούμε ότι είναι καλό σε μια δημοκρατία να γίνεται έλεγχος από όλους σ' όλους, αλλά είναι και σωστό όταν ο έλεγχος αυτός οδηγεί σε κάποια εσφαλμένα συμπεράσματα τα οποία ανατρέπονται στη συνέχεια από την κυβέρνηση, να ομολογείται από τους θορυβοποιούς ποια είναι η πραγματικότητα και ποια είναι η αλήθεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2004 είναι αξιόπιστος, είναι αναπτυξιακός. Αυξάνεται δυναμικά και ανακατανέμεται δίκαια. Δεν καλύπτει απλά ανάγκες. Εμπνέει σιγουριά και ασφάλεια. Συμβάλλει στην ευημερία των πολιτών και κατ' επέκταση στην ευτυχία τους. Είναι ένας Προϋπολογισμός που κάνει περήφανους και ευτυχημένους τους Έλληνες γι' αυτό που κατακτήσαμε με κόπους και θυσίες. Τους κάνει αισιόδοξους για το μέλλον. Γι' αυτό πρέπει να υπερψηφιστεί για την ασφάλεια και την ευημερία των Ελλήνων.

Σας ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ανθόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Δευτέρας 1ης Δεκεμβρίου 2003, της Τρίτης 2 Δεκεμβρίου 2003 και της Πέμπτης 4 Δεκεμβρίου 2003 και παρακαλώ το Σώμα για την επικύρωσή τους;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς τα Πρακτικά της Δευτέρας 1ης Δεκεμβρίου 2003, της Τρίτης 2 Δεκεμβρίου 2003 και της Πέμπτης 4 Δεκεμβρίου 2003 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 1.46', λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Παρασκευή 19 Δεκεμβρίου 2003 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2004», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

